

Be anima

codē subo ⁊ q̄si in qlibet pte corporis reseruaf vnaquē q; talis potētia. ergo sunt siles tales potētie. q; regnūt siles ptes corporis. C Mursus h⁹ potētie dscunt siles toti aie. q; in codē siles opōnes huit in p̄tib⁹ corporis ⁊ in toto corpe. ipsa enī alia iperfecta dicis eē in diuiisi bllis. q; nō diuidit ita q; in vna pte corporis sit vna potētia ⁊ exerceat vna opōne: in alia v̄ sit alia potētia ⁊ exerceat altia opōne: sed in oib⁹ p̄tib⁹ corporis quo dāmō reseruaf oēs ptes aie. Ultimo cū dicit.

L.94 Cuidet autem quae in platis anima principiis quod
datur esse: hac enim solu coicatur et aialia et plate:
et ipsa quidem separata a sensibili principio: sen
sum autem nullum sine hac habet.

Contra Remouet q̄trum errorē circa p̄tibilitatē aie. vñ q̄ aia
nō est sic p̄tibilis b̄z potētias q̄ sic qdā potētia separant
ab alijs: ita aliae separant ab eis, q̄ vegetatiū separat a sen-
situo. sensus aut̄ non separat ab eo: sō ait q̄ vñ aut̄ t̄ aia
que est in plātis eē quodāmō p̄ncipiu vegetatiō. t̄ sub-
dit q̄ hac sola. i. sola vegetatiā coicat aialia t̄ plāte: t̄
spa qdē vegetatiū separat a p̄nō sensibili. i. a sensu: sed
nullū aiatū hēt sensu sine hac. i. sine vegetatiū. q̄ b̄z
vegetatiū separat a sensu: sensus tñ nō separat a vegetatiō.

CExplicit primus liber de aliis.
CIncipit liber secundus.

**Lom
mēti
pmi** *Ue qdē a pōribꝫ tradita sūt de aīa
dcā sūt. Itex āt tāqꝫ ex pncipio re
deamꝫ:tētātes determinare qd est
aīa:z que utiqꝫ erit cōfissimā rō ipsius.*

Către postura de la Paris, care determinau într-o liniă de acțiuni politice și militare.

Consonit p̄s determinat de aia s̄c p̄p̄tis inter se. q̄ pte ista determinat b̄m op̄ionē p̄p̄tia circa q̄d duo fac̄. q̄ p̄t̄ situat se ad dicēdā. 2º exequit de itēto ibi. **D**icā itaq̄ vñlū q̄dā gen⁹. **D**ic̄ ḡ q̄ s̄lt dca. i. recita ta t̄ narrataq̄ q̄dē s̄lt tradita de aia a p̄orib⁹. s̄. ab antiq̄s. itex aut̄ tanq̄ ex p̄n⁹ redeam⁹ t̄tētates determinare q̄d est aia; t̄ q̄t̄iq̄ erit coissima rō ip̄i⁹. **C**llōn⁹ aut̄ q̄ sic dictū fuit i. p̄logo narrāde erat op̄iones antiq̄x q̄ten⁹ bñ dca acceptarem⁹: male vō dcā renuerem⁹. t̄ q̄ modicū aut̄ nshil bñ dcīm iuētū fuit s̄ feo p̄ op̄ionib⁹. s̄. ait q̄ q̄si a p̄n⁹ vult redire t̄ determinare de aia. talit̄ enī vult se h̄e p̄hs erga antiq̄s. t̄ sic vult a p̄n⁹ deter- minare de aia; ac si nshil eēt dictū ab eis. **C**llōn⁹ et q̄ de aia dup⁹ diffō dari p̄t̄. vna cois̄. t̄ alia p̄pa. cois̄ enī diffō de aia h̄etur ex eo q̄ ip̄a est act⁹ corporis organicū: sic t̄ ql̄bet foia est act⁹ sue māe. p̄pa vō diffō de aia in uestigari p̄t̄ cogscēdo ei⁹ potētias. nā ex diuinitate po tentiāz aie ut put alij aia dat suo corpi q̄ viuat solū. aliq̄ vō q̄ viuat t̄ sentiat; t̄ aliq̄ q̄dē ḡ viuat sentiat t̄ itelligat: uestigare possim⁹ diuinitatē nāe ip̄i⁹ aie t̄ da re q̄si p̄p̄tia diffiunctionē ei⁹. **C**llōn⁹ et q̄ ubi nos h̄e m⁹ q̄ querēda est coissima rō ip̄i⁹: in alia līra h̄etur que reda est magis p̄p̄tia rō ip̄i⁹: t̄ utriūq; aliq̄ mō fac̄ p̄hs. **M**ā p̄t̄ uestigat coissimā rōnē ip̄i⁹ aie dādo tale diffi- nitionē de ip̄a que cuiuslibet aie cōpetit. Postea deter- minat de diuinitate potētiāz aie bñ cognitis aliq̄ mō habem⁹ vñlā ut magis sp̄aliter cognoscām⁹ aiam. t̄ ut formem⁹ de ip̄a magis p̄p̄tia z magis sp̄aliter rōnēm.

Bubitaret forte aliqz qz videt hic phus cō-
tradicē his que i, plogo dixerat.
sbi enī videbat inūē nō eē accipiēdā de aia rōnē cōem
sz spalē, hic aut vult qz coissūna rō ei³ accipienda sit
Cōdīm qz itellec^t itelligēdo rē dīffōnē format, que
dīffō ē expīssūa z significatiā qdditatis reūz p^b dīffō
nē formata ab itellec^t itelligūm rez qdītates, Cōdīf
fīnitū ḡ duplīr pōt cōparari ul ad ipas qdditatis rez
q̄ru est significatiā uel ad ipz itellec^t cui deseruit pnt
telligit h^b qdditatis, vñ z cōmētator in, 7. meta. ubi
dat dīffō iter dīffōnē dialecticā z meta, ait hec duo pti

Com
mét
émi

Liber Secundus

Iud autem sicut considerare.

Conit^z d^{am} d^{is} s^on^e d^{ic} e^s. q^z h^z. i. act^d dupl^r, n^a z^b
gd^e est h^c scia. i. si^c act^d p^u m^u. ill^d aut^e est h^c p^u siderare
i. si^c act^d scds ex hac aut^e d^{is} s^on^e hie vult q^z ala sit act^d
n^o quilibet sed p^u m^u. **S**equitur cum dicit.

Constantie at marie vident eē corpora. Et
hunc ab his iudea misericordia.

552.

ne ad diffonē. s. q̄ sit significatiā qdditatis reꝝ t̄ q̄ sit
organū t̄ istīm itellect⁹ debuit̄ ei ad itelligēdū qddi-
tates ipsas. cū ḡ q̄rit ut p̄ de aia ul̄' de aliq̄ alia re reddē-
da sit diffō cois t̄ ḡnial. si cōparat⁹ diffonē ad ipaz res
cui⁹ esignificatiā sic semper diffō ḡnialis t̄ cois ē ipropa
qr̄ gen⁹ p̄pē nō dīc foiaz vna nec qdditate vna ul̄'ypo
staliz vna. ino ut dixim⁹ i p̄ hui⁹. nā ḡnialis put̄ cōparat⁹
ad ule qđ ē in itellectu est p̄cept⁹ sup̄t⁹ extenui singla-
riū filiū studiū. h̄ si cōparem⁹ diffonē ad difſū ut debuit̄
ad itelligēdū. qr̄ sūt nobis p̄ nō ḡfusa magis; t̄ cogſcē-
do coia. pcedim⁹ in cognitionē spālūt̄: nō sūt abiſciē-
de diffonēs coes. p̄hs italiz inuebat sup̄t⁹ nō eē dadaz
cōez t̄ ḡnialē difſōnēm̄ ipi⁹ aie. p̄p̄ iprophetatē quā h̄nt
h̄⁹ difſōnes ex pte reꝝ. hic aut̄ dīc q̄rēda eē coſſumam
diffonē ipi⁹ aie. p̄p̄ h̄ q̄ tales difſōes t̄ si h̄nt aliq̄ ipro-
phetatē ut cōpanē ad res: sūt tñ organa t̄ istīa deſuē-
tia itellectui ad cogſcēdas nās rerū. Deide cū dicit.

CExegit de isteto, circa quod duo facit, quod per investigat de alia diffinione coemotio aie. ^{2o} quod non est sistendum in diffinione coemoti, inquit circa aiam divisiones spales et phas ibi. **Q**uid autem ex scertis. **L**irca ^{pm} tria facit, quod peruenient ptes ponendas in diffinione aie. ^{2o} Excludit diffinione ei tantum uenata, ^{3o} declarat quod declaranda circa diffinione ipsius, ^{2o} ibi. **N**ece est genit. **I**bi. **M**icauit dicitur. **T**Ad eiusdemmodum prima pars, scilicet dum quod aia et omnis forma que est perfectio materie habet siles divisiones diffinitorum ^{2o} accidentium, quod sic in diffinitoribus ^{2o} accidentium ponit ibi quod est propter eorum existentiam; sic in diffinitoribus talium formarum ponit materiam in corpore, quod est propter existentiam formae, hec est diffiniones et ille sunt per additamenta, in diffinitoribus autem per additamenta ut tradidit phas, ^{7o} meta, est modus proprius respectu diffinitorum substantiarum, nam in diffinitoribus substantiarum quod non sunt per additamenta quod est substantiale potest esse habere ut genus; et quod est formale se habet ut species ut si animal rationale est divisionis animalis aia in hac divisione se habet quod est potentiale et ut materia; et rationale se habet quod est actuale et ut forma; sed in diffinitoribus accidentium est extensio, nam si diffiniatur symmetria quod est nasus canis; et curvatura se habet quod est genus; et nasus quod est substantia et materialis respectu eius se habet quod est diversitas, illa sic aia est coe ad ostium sensibile; additum tamen eius est substantia quod est rationabile, subiectum ipsum et actum tamen habet hoc speciem sive est hoc; sic canus est color ad ostium, substantia et additum sibi nascitur et constitutum est accidentem quod est luminositas, sic est in diffinione formarum se habet, nam est actus per se uel est actus substantiae cuiuslibet formae substantiae; sed est actus substantiae et per se corporis physis potestencia vita huius est proprietas animalium, in hac est diffinione ea quod se tenet ex parte actus se habet quod est genus; sed ea quod se tenet ex parte potentie et ex parte corporis se habet quod est diversitas, in uenatione autem maxime, Iea autem que in diffinione aie se tenet ex parte actus et ex parte diversitatis sunt tria, nam aia est actus substantiae et per se, **L**irca ^{pm} tria facit, ^{2o} quod tres divisiones ponuntur, nam perponit quadruplicem divisionem per quam vult hic quod aia est quod substantiae, ^{2o} ponit divisionem alteram per quam uenient quod aia habet rationem actus, ^{3o} ponit divisionem terrena per quam habet potest quod aia est actus non liberum; sed per se, ex his quod tribus divisionibus ^{2o} uenient per se quod est in diffinitione aie tenet se ex parte diversitatis et ex parte actus, ^{2o} divisione ictipit substantiae, **E**sstat mater, **I**bi. **E**t habet duplex. **D**icitur ergo quod nos uti possimus dicere substantiam esse unius quod est in divisione aie, et quod est in divisione terrena, et quod est in divisione rationis actus, et quod est in divisione rationis diversitatis, et quod est in divisione rationis potest, et quod est in divisione rationis librum; sed per se, ex his quod est in actu, aliud autem se habet dicimus quod est forma et speciem huius quod est aia est quod substantia uel est quod substantiae.

Bubitaret forte aliquis, utru suba que est g.
nus è dicitur - amū - nō fons.

videt quod sic, quod per hoc loco ibam que est quoddam genus nus entis dividit in materialia et formalia et coporatum quod non esset nisi sita que est genus de materia et forma predicari possit. Et in istis est principia non sunt in genere nisi per reductionem: sed quod est in genere per reductionem de eo nunquam predicatur. Materialia et forma sunt per se prout sibi

paicat gen^o. mā g^o t foia q^o lūt pī^o in ghe sbe pīato lū
in h^o gne. q^o pīcipiata ul^o cōposita ex mā t foia sūt in
gne. de spis^o g^o pīcipiata pīdicabīs gen^o; de pīcipijs vō
paicari nō poterit. C^oD^o q^o dupli ci vīa uenari vō
mus sbaq^o q^o gen^o nō pīdicari de mā t foia. p^o vīa sumi
exo q^o gen^o h^o g^o rōne totū. mā vō t foia rōne pīts. vō
vō sumi ex analo^o rcpta iter sbaq^o māz foiaz t cōpo^m
p^o vīa sic p^o, illā ut dī in top. p^o rōne gñis est nō pīdic
ri eēntialt, t q^o ps nō pīdicat eēntialt de toto: cū sba q^o
est gen^o pīdicef eēntialr de sba cōposita ex mā t foia.
pīdicat eni eēntialr de ipaspe ut de hoie ul^o de capra q^o
telligit i ee^o pīposita. q^ore cū mā t foia sint ptes sbe cōpo
site: si sba q^o est gen^o pīdicaref de h^o pītb^o cū sba sic accē
pta dīcat totū t pīdicef eēntialr de sba cōposita dīcēta
totū. tūc totū pīdicaref de suis pītb^o. cū g^o vñū totū su
mīte ptes si totū pīdicaref de suis pītb^o. tūc vñū eēt mīte
totū q^odēst icouēles. iō dī. 6. top. q^o si gen^o pīdicaref de
dīsa vñū aial eēt mīte aialia. hāc a trōnem q^o sba q^o est
gen^o nō pīdicef de mā. q^o dīc totū t mā pte. tagit L^o
mē. in 2° meta. sup illo c^o. q^omī in fūdānto nāe. ubi aii
dīsa ec iter gen^o t māz. q^o mā dīc po^m purā: genus aū
dīc qd mediu^m iter po^m t actu: ac si diceret q^o gen^o dīc
qd cōpositū ex actu t po^m. mā vō dīc ipam po^m. ideo
dīsa est iter gen^o t māz t sba q^o est gen^o pīdicari de mā
hō pōt. sic et dīc possum^o q^o q^o gen^o dīc qd cōposituz
ex po^m t actu: de foia q^o dīc ipam actu pīdicari nō pote
rit. C^olliso q^o sba q^o eēntialr pīdicaref de mā t foia: ec

Rit. Cuius ibaz g e gen^o no pacari de mā z fo:z; ex eo
g p hz rōnē tot^o. Ille vo rōnē pti:s. Restat vidē quō h^o
p dīcatiō stare no possit pp analogiā repāta i sp̄is. Sci-
endūs g p hz uera vniuocatio sit solū in sp̄e sp̄alissima
z o e gen^o p tineat analogiā quādā: aliq̄ tñ analo^o tollit
nāz gñis. analogia enī q repit in gñie sumit ex eo q ge-
nu no dīc formā vñā:z ples:z ille ples foie pfectide
z dignitate se excedit. nā si bñ seq uolum^o p ypatetico
rū vñā no sūt due foie q sūt eq̄lts pfectiois z q eq̄lrs pti:
cipet suū gen^o. analogia g fm magis pfectu z ipflectuz
repit in gñie:z analogia fm cām t cātū tollit rōnē ge-

Est autem quidam p̄pō: sp̄s autē ē enidelechia.

Conit sedaz disione dicēs: q̄ est aut inā qdā po^{spēc}ia
aut i. foia est endelechia. i. pfectio et act. **T**unc rādiū
aut q̄ sic ex p̄ disione uoluit phs q̄ aia eēt qd sba: q̄
est foia et sba dī de inā et foia et pposito. sic phs ex hac
disioe vult hie q̄ aia fit act. q̄ est foia et foia est qdaz
actus sicut inā est qdā potētia. **D**einde cum dicit.

CEt hoc dupl. hoc quidem sicut sciētiā:

£6.3

£6.

foia corporis cōpositi: sed foia et act⁹ sunt idēz: ḡ aia est act⁹ corporis cōpositi. C In p̄iu est phs q vult q̄ corp⁹ cui⁹ est act⁹ aia non sit ipm corpus cōpositū nec sit ipa aia: sed magis est māz t̄ sbm. C D̄m q̄ alid est querē. utx aia sit foia aialis ul' corporis cōpositi. et utx aia uel corp⁹ cōpositū ponat i diffōne aie. nā z si pcedi pōt q̄ aia sit foia corporis cōpositi: corp⁹ tñ cōpositū nō cōponit in diffōne aie. nā cū tale corp⁹ icludat formam si pneret in diffōne forme idē poneret i diffōne sūt: q̄re cu h̄loquaf phs nō de q̄ciq; corpe cui⁹ act⁹ est aia: sed de corpe q̄ ponit in diffōne aie: bñ dictu est. q̄ euz diffnll aia q̄ aia est act⁹ corporis: li' corpus nō dicit corp⁹ cōpositū: nec dicit ipaz aia: si dicit alterā pte cōpositi ut māz t̄ sbm. C Potissim⁹ aut̄ alī rñdē q̄ foia y se t̄ p̄ iformat māz t̄ est act⁹ es⁹. si aut̄ est act⁹ cōpositi h̄ non est rōne q̄ cōpositū est. q̄ cū cōpositū icludit formam: idē eēt act⁹ sui. cōpositū itaq; nō fin se totū iformat a foia: s̄rōne alteri⁹ ptis ut rōne māe. ḡ lta est p se t̄ p̄. q̄ foia est act⁹ māe: q̄ aut̄ sit act⁹ cōpositi. h̄ est rōne p̄tis mālis ex̄tis in ipa foia. ḡ est act⁹ māe p se t̄ p̄mo: z aia p se t̄ p̄ ē act⁹ corporis qd̄ respectu eī se h̄z sic mā t̄ sbm: ut hic phs ait. est tñ act⁹ corporis cōpositi uel est actus ipsius aialis nō p se t̄ p̄mo: sed rōne ptis mālis ex̄tis in ipo: z ex p̄nti: ut rō supior ondebat. z p̄b p̄ solo ab obm: quō ait̄ tale corpus qd̄ cōponit in diffōne aie: z qd̄ se h̄z sic mā t̄ sbm sit potētia vitā h̄nis: in se quētū lectiōe clarius ostēdet. S Weinde cum dicit.

L. 5 **C**rece ē ḡ aiaſ ſbaž e; ſic ſpēz corporis phiſci potētia vitā hſit, **C**Suba át act⁹ est ſe pfectio huimodijſ corporis actus.

Cvenatis pris^bpositis in distⁿone aie excludit dissonem
ipaz tanq^zuenatā dicēs: q^z necesse est g^a alia, eē sba sic
spez, i. sic formā z aquū corporis phisi. i. nālis po^d vītā
hūtis, z sba dicit q^z alia aut est sba q^z est act^b; z q^z h^bigⁱ cor
poris. s. po^d vītā hūtis actus. s. est. s. Deinde cypz dicit.

L.6 sic p̄siderare, māifestū est igit: q̄ aia e act^o
sic scia: i existē enī aiaz r somn^o r vigilia e:
pportiōale āt vigilātia qdē ip̄i p̄siderare:
somn^o āt ip̄i hie r nō opari. **C** P̄ior āt
ḡnatiōe in eodē subo scia est. vñ aia est p̄-
mus act^o corporis phisici potētia vitā h̄ntis.

CDeclarat qđā declarāda circa diffōnē aie. dixerat enī
ſuelle iūſtigare coiffimā rōnē aie. et dixerat quie.

ie nelle mentes et communis ratione atque et diversitate quod necesse est alias et sic actum corporis physici. duo ergo sunt declara randa circa hunc^m diffinitionem. primo quod hunc^m diffitio sit coissima. 2^a quod ptes posite in diffitione aie sunt de ratione eius: et quod diffitio aie sit pruenienter assignata. duo ergo facit: quod primo ostendit diffitio ne aie esse coissimam: ut probat ea esse coitem ei aie. 2^a ostendit spaze eam pruenienter assignata ibi. Ut non opere quererere. I Circa hunc^m tria facti: quod primo ostendit predictam diffitionem esse coitem ei aie.

oi aie:qzti ad ea q le tenet ex pte act.¹. qzti ad ea q te
tenet ex pte corporis.² ex his q dixerat zcludit qnē itē,
ta asserēs diffōne data de aia cuiilibz aie ee coēz.² ibi
L Tale aut̄ qdcūqz. Jz³ ibil S aiut aliqz cōe. Dic g
q B aut̄ l.ac¹ dupl̄ di.al² aut̄ sic fta.i.hc act³ p̄mūs.
all¹ aut̄ sic z siderare.l.ac² sedo.manifestuz est g q aia
se hz sic scia.i.sic act³ p̄mūs.nā in existē aiaz.i.p hoc q
aia existit in aialib² z somnus z vigllia est.i.inest ipfis
aialib²:z addit q vsgilatia est,pportionabslle ul est sile
ut hz alta lta ipsi z siderare.i.ipsi actus¹.somnus autē
sile est ipsi hz sciaz z nō opari p ea.in eodē g scia prior
est gnatōc qz z siderare.vii sequit q aia est act³ p̄mūs
corpis phisici potētia vita hntis.tuc g est supplēd alfa
q cu l sit cōe oi aie ee sic actū p̄mūl diffō data de aia

coſſumā eſt q̄tū eſt ex pte act⁹. C. Motadū q̄ cūz aiaſ ſemp hēat aiažnō tñ ſemp vigilat; t̄ cū hūs itelligitur aiaſ. uel alid corpus aiaſu hēc aiaž q̄z opari p̄ ipaž; aiaſ magis aſſilat ſomnu z ſcie q̄z ipſi vigilare z pſiderare. bona eſt ḡ, pbō p̄hi, q̄ q̄ in aiaſi z in eo in q̄ extiſit aiaſ iest ſomnu z vigilia. lō aia nō aſſilat vigilię nec actui 2°; q̄ ſi b̄ eet cū aiaſ ſemp hēat aiažnō ei ieffet ſomnu ſed ſemp vlgilarer. q̄ aiaſ magis erit act⁹ p̄muſ q̄z ſcds. z q̄lō eſt coe oiai eie h̄ ſtū act⁹ diſſo data de aia q̄tū eſt ex pte ac̄t cuilibet aia eſt cois. C. Motadū ēt q̄ bz p̄bz in. o. me. ḡiatiōe ul' tpe in eodē potētia pcedat actu. h̄ ſimpli act⁹ pcedat potētia. z q̄ hūs actu p̄mu ut ha- biut ul' forma eſt in potētia ad actu ſecundū ut ad opō- nē. in eodē. i. respectu eiusdē ḡiatiōe ul' tpe p̄mu intelli- git aliquis hēre ſciam q̄z pſiderare ſin ipain z habere aiam q̄z operari ſin eam. Dēinde cumi dicit.

CTale at qdcūq̄ orgāicū: organa at 7 plātay ptes sūt: h̄ penit⁹ simplices: ut folium fructiferi coopimentū: fructiferuz aut̄ fructus: radices & oī similes sunt: ultraq̄ enim trahunt alimentum.

Condit diffōne p̄dictā eē cōem q̄tū ad ea q̄ se tenet ex
pte corp̄is dicēsi: qd̄cūq̄ corp̄' cui⁹. l. act⁹ est aia tale est
organicū. nō organa aut ⁊ p̄tes plātaꝝ sunt: sed h⁹ or
gana ul⁹ p̄tes sunt q̄si penit⁹ simplices. l. nō hnt tan
q̄m p̄tēt̄ s̄c̄lēt̄. q̄m p̄tēt̄ s̄c̄lēt̄. q̄m p̄tēt̄ s̄c̄lēt̄.

ta diuitiata ne presz organa alium. quia in platis illis assignare organa p[ro]p[ri]e, q[ui] foliū est ut cooptimū corticis ul[tra] fructiferi, i. illi p[ro]p[ri]e ubi fruct[us] nascit[ur] et fructifert[ur], t. p[er] illi ubi fruct[us] nascit[ur] facta est g[ra]m[mar]ia fruct[us]. radices vero in platis sunt siles orti, nā utraq[ue] trahunt alimento, per ora enim aitalia trahunt alimentum; plate vero per radices. **C**onstat adū autem vīz rōnis p[ro]p[ri]e in h[ab]ent p[er] se corpora platea, de q[ui]o m[od]o vīz sunt organica et p[er]f[ect]a h[ab]it[us] vita, multo magis h[ab]ent in alijs corpib[us] alioq[ue] aitatoz, ergo q[ui]tū est ex p[re]cepto corpib[us] diff[er]entia data de alia cosiis et oī ait: cuī q[ui]libet alia sit act[us] corporis p[hi]losophici. **C**onstat adū etiā q[ui] organū d[icitur] oē illud q[ui]d est ad aliud ordinatum, oē q[ui] l[oc]o q[ui] folia ordinantur ad tegēdū cortices fructuum ul[tra] ad tege-
duz pres fructiferas arborias et partes fructiferae facte sunt ppter fructus et radices, ppter assumptionem numeri tripli: op[er]e in ipsa platea distinguunt organa: h[ab]et nō sic ibi tata d[icitur] organoz, quanta in aitalib[us]. **P**einde cuī dicē
Constat aliqd cōcī oī q[ui]a oī dicē: q[ui] erit uti q[ui] act[us] summa cornoris organici p[hi]losophici.

Concludit ex dictis diffōnē datā de aia estē cōēm oī
aie dicēs: q̄ si op̄z dicē alsqd cōē eē in oī aia. l. si op̄z di-
cere aliqua diffōnē eē cōēm oī aie: erit utiq̄ ista q̄ est
act̄ p̄mis corporis organici phisiici. **C** Notādūz aut̄ q̄
si hec diffō nō est cois oī aie ul̄ h̄ eēt ex pte act̄, q̄r non
ois aia eēt act̄ p̄mis uel ex pte corporis. q̄r nō oē corp̄
aia tū eēt organici phisiici: sed cū oīsuz sit oēm aiam
eē actu p̄mis t̄ oē corp̄ aiatū eē plātarz qd m̄n̄ v̄ esse
organici phisiici: p̄z diffōnē p̄dictā oī aie eē cōēm.

Vnde nō op̄z querē: si vñū est aia et corpus: sic neq; op̄z querē: si vñuz est cera et figura: neq; oīno vniuersitatis mā: et id cui⁹ est mā: hoc enī vñū et ens: cu multipli dicant: qd ppe est actus.
CPostq; phs uenat⁹ est diffōnē aie et ondit diffōnē illaz esse cōem oī aie. in pte lita ondit diffōnē illā eē conue- niēter assignataz. Līcra qd duo facit: qz pmo facit qd dīctū est. scđo ex his que dixerat cōcludit aliam qstum ad aliquas suas ptes isepabilē eē a corpe ibi. Quod qdē sīḡ nō sit aia. Līcra p̄m̄q; tñq; faē h̄z q̄si 4° te- tigetar circa diffōnē aie. dicebat enī q̄i aia ē act̄ Isalls

50.7

Z p̄m° corporis organici phisiſet potētia vīta hūtis. **b**° ḡ
ondit queſtētē eē affigū: **r** dcm q̄ aia ē act°, **1**° q̄ aia
ē act° ſbalz t p̄m°, **3**° q̄ ē act° corporis organici phisiſet. **4**°
q̄ est act° po° vīta hūtis. **2**° ibi. **C**llt quidem ſḡf. **3**°
ibi. **L**ōſiderare aut̄ i p̄tib°. **4**° ibi. **E**ſt aut̄ nō abiſci-
ens aia. **D**icit ḡ. vii p̄z q̄ nō oꝝ querē, ſi vñū eſt aia t
corp°; ſic nec oꝝ querē ſi p̄tigē eē vñū cera t figurā: ne
q̄ oīno vniuſtuſq̄ mām t cui⁹ eſt mā. **b** eni vñū t eē
cū m̄ltploſ diſcañ qd̄, p̄ce act°. **C** Motandū aut̄ q̄ fa-
tuū eēt querē quō ex corpē t albedie ſiat corp° albu cū
de rōne albedis ſit albificare corp° in q̄ exiſtit. ſic quia
act° t for° rei eſt ipa vñitas ei⁹ t eſt illd a q̄ res hēt eſſe
t vñū eē: ſaturn⁹ eſt querē quō ex po° t actiuit ex mā t
for° ſiat vñū. nā ſic de rōne albedis ſit facē albu. ſic q̄r
for° eſt ipa vñitas rei de rōne ei⁹ eſt dare eē t facē vñū.
ſredit ḡ p̄bſ talē rōne. illd qd̄ de ſe eſt vñitas qdā t de
ſe ē apta nata facē vñū cū mā: **v**z. dicit act° t for°: ſhaia
de ſe eſt qdā vñitas: t de ſe eſt apta nata facē vñū cūm
corpē. ḡ eſt act° t for° corporis. **C** Non⁹ eēt q̄ eē actū nō
eſt pp̄iū for° ſbalz: ſi noꝝ cōpetit oſ for°: eo enim ipſo q̄
corp° eſt i po° ad aia: t cera eſt in po° ad figurā ſit vñū
ex corpē t aia t ex cera t fig⁹. nā cū dſcaf eē t vñū ml̄
cip̄l: q̄ aliqd eſt i po°: aliqd eſt ſi actu: aliqd h̄z vñitatē

Dubitaret forte aliq; qz nō vñ neq; qz amo-
ta foia dolabre; adhuc remāet do-
labria, nā sic foia corporis nālis dat ei ee nālesic foia arti-
ficialis corporis dat ei ee artificialis: t qz cū dolabra qd ar-
tificialis nofiet; amota for⁹ dolabre nō ulter⁹ remāet dolabria. **D**qd qz dolabra duo dicē mīhi pōt: u⁹ sba
dolabre; u⁹ tale artificialiū qd est dolabra, si dīcat mīhi
sba ei⁹ amota foia dolabre remāet tota dolabra, s. re-
manet tota sba ipsi⁹; qz foia dolabre; t qlibet artificialis
foia accīs est; s. cū pāmotionē accīs p se: t h⁹ qz
h⁹ nihil peat de sba rei amota foia dolabre nō remāet
dolabra sīm qz est qd artificialis, dī tū remanē dolabra
tota; qz remāet tota sba ipsi⁹; s. i. corpe nāli dīcī nō
pōt; qz for⁹ corporis nālls est sba, amota ḡ foia corporis nā-
lis nō remāet tota sba ei⁹; qz sblata est foia qz est pnci-
pali⁹ sba qz mā, qre ex dīa nāliū t artificialium: vultu-
bie phs qz aia sit sba, s. sit act⁹ sbalis t phus; qz est for-
ma corporis nālis nō artificialis. **H**einde cum dicit.

Considerare at i p̄tib⁹ o⁹ qd dcī ē. **S**i. n.
eēt ocl's aial; aia utiqz ip̄si⁹ vīsus cēt: b enī
sba est ocli qz est h⁹ rōnē; ocl's at mā vīsus
est; qz deficiēt nō est adhuc ocl's nisi cquo-
ce; sic lapide⁹ aut depict⁹. **O**pz igif accipe
qd est in pte in toto viuēte corpe; pporio-
nabilr nāqz se hēt; sic ps ad pte: tot⁹ s̄esus
ad totū corp⁹ sensitiū: sīm qz huiusmodi.

Tūdīt aia ee actu corporis organici vīsus a qd dictū

Ceat que ligil dictu ergo in aria; et enim iba
quod sim rōnē; Hāt est quod qd erat eē hi⁹ corporis
sic si aliqd orgāoꝝ phisicū eēt corp⁹ ut do-
labra; erat qdē enī dolabre cēsba ipsius et
aria hec diuisa āt hac nō utiqꝝ apli⁹ dola-
bra erit; b aut equoce; nūc aut est dolabria;
nō aut huiuscemodi corporis; qcqd est eē; et
rō aia; b phisici huiuscemodi corporis hūtis
in seipso pncipiū motus et status.
Condit bñ assignatā eē hāc ptcularē diffōntis aie qd est
act⁹ s̄bālis et p̄mūs. d. qd ill⁹ qdē iſgit dēm̄ est qd sit aia;
qd est s̄ba sim rōnē. i. s̄ba sic foia et act⁹ a qua sumit rō et
diffō reiib⁹ est aut qd erat eē. i. act⁹ gdditatis p̄m⁹ et
s̄bālis hui⁹ corporis. i. nālis qd deelat. d. qd sic si aliqd or-

16

act^o corpore phisiici. C^o Notandum est q^o cū a forma pinc-
pal^o sumat rō & diff. rei q^o nihil diffonē ingredit: nisi
q^o est foia: aut q^o hēt ordinē ad formā. iō pte formale
appellat partē pīm rōnē: & q^o quid erat esse.

Dubitaret forte alius, quod amota foia rei non remanet res: nisi equoce. **C** Domus equocea sunt: quod non est idem rōsbe est diuisa: quod cū a foia principaliter sumat rōsba relinquenda foia uartat rōsbe quod si foia mutata adhuc non remanet res eadem: si idem non: ut si de leone corrupto adhuc si leo: osculat eē equoce, de leone enim viuo et mortuo equoce p̄dicit leo, cū h̄ sit foliū sūmū idem nomē: nō sūmū eadē foia; nec eadē rōne sbe.

Alterius forte dubitaret alius, quod videlicet oculis nisi
equoce, cum enim visus vel potius visuua sit accidens quoddam; sicut
amota foia dolabre adhuc remanet dolabra; ut superdictum dicitur
bascus eo quod foia dolabre sit accidentia, ita deficitur visu adhuc
remanet oculis cum ipse visus sit accidens. **C**ontra quod deinde phe-
dupliciter vindicare possumus. Primo quod supponemus, secundum phe-
supponemus etiam quod dico quod phebacia habet modum ait: quod deficitur visu non re-
maineret oculis si oculis esset ait; quod tunc visus esset foia sba-
et. Nam si dolabra esset corpus phisicum amota foia dolabre
non ultra remaineret dolabra; quod forma illa est; sic est de
oculo dicere possimus. Per distinctionem autem saluare possi-
mus quod diximus. Nam oculis potest dupliciter considerari uel ut es sba
et quantum ad esse sba; et sic habet quantum ad existentiam aie. nam yna
est existentia aie quod dat esse sba totius corporis; et obiectum membrorum in
quantum habet ordinem ad ipsum totum. Altero potest considerari oculus
ut est nominis organus vel ut est nomine membrorum officiales; et tunc
quod sit tale habet ab ipso visu vel a virtute visuua. nam ipsa essent
alia aie non potest esse immediate per se opendis visuue; sed est per se
in ipsa pectus potius visuua; deficitur ergo visus; et si remanet illud
quod est sba in oculorum non remanet ipse oculus; ut est quoddam
organum; et ut est quoddam membrum officiale sic amota forma
dolabre et si remaineret dolabra, id est sba dolabre non tamen rema-
net dolabra ut est quoddam corpus artificiale; quod non ultra
facere poterit operum artis; sic nec remanet oculus; ut est quoddam
organum officiale; quod non ultra exercere poterit officium videndi.
Consideremus quod albedo sit accidens; tunc quod est de ratione
corporis albii; sicut amota albedie non ultra ratione corporis albii;
ut si disceret albii habere esse equoce; sic habet virtutem visuua sit quoddam
accidens; et quod potius ait; at tunc quod habet potius est de ratione oculi ut est
quoddam organum officiale; sicut accipitudo sic oculi deficitur
visu non ultra remanet oculis nisi equoce; quod non ultra potius
exercere officium videndi; sic nec oculis lapsus aut depictus habet
officium exercere posset. **E**ninde cum dicitur,

L.10. **C**est autem ab ieiunis aia potentia ens ut vi-
nat sed quod habens. Seum autem et fructus potentia huius
corporis est: sicut quod est in ictio: et visus: sic et vi-
gilantia actus: ut autem visus et potentia organi
aia: corpus autem quod potest: sed sicut oculus
pupilla: et visus: et ibi aia et corpus aia.

Condit bñ dcñm ecq; aia est act^o corporis po^a vñta hñtis.
d. q; corp^o qd est po^a ens ut viuat t cui^o act^o est aia nō
est abiçies aia; s; qd est hñs aia; semē aut^r t fru-
ct^o est po^a hñ^o corp^o; qd. l. nō est actu hñs aia; s; est i po^a
abiçiente actu t addit q; viglattia sic est act^o sic qdā sci-
fio t vñsio. l. sic act^o vñdedi ul^r ut viglattia; s; ut vñsio. l. v
tus vñsua t ut po^a organi est aia; aia g; est sic act^o pñmūs
t sic id qd est p^m hñ^o ipñ^o opis ul^r ipñ^o act^o. Corp.
aut^r est qd est hñs aia; t actu p^m; t in po^a est ad actu
2^m, nō est g; aia sp^o qñctu actu 1^m; s; sic pupilla t vñsua
est ocl^o; sic t ibi aia t corp^o est aia. C Moradu at q; si
accipiā vita pro ipo ope negatatio; nō pro ipo esse;
tuc corp^o cui^o act^o est aia; l; fin q; hñ^o sit actu aiatu; étn
po^a vñsues, nā si ocl^o ex eo q; hñ vñsuz. l. vñtue vñsua est
po^a vñde. i. pñt vñde; hñ nō oñ q; actu videat; ita corpus

ex eo q̄ h̄z aiaj̄z q̄ possit opari opōnes vt te z est po^a
vīta h̄ns. aia aut nō est acr^o corporis s̄c vīlio. i. acr^o vidē-
di: s̄z s̄c vīlio. i. vt^o vīliua est acr^o ocl̄. C Mōn^m et q̄ se
mē plāte: z fruct^o in q̄ rebuat semē nō solū est in po^a ad
opa vīte: s̄z est in po^a ad ipaz aiaz; corp^o vo cui^o acr^o est
aia l̄ sit in po^a ad opa vīte in ocl̄ tri est abūtēs aiaz; s̄z est
actu ꝑūctū aie. file est ḡ de pupilla z vītute vīliua ex q̄
b^o st̄tuit ocl̄ sié de aia z corperex qbus st̄tuit aiaz;
nā s̄c pupilla cui^o acr^o est po^a vīliua semp ꝑūcta est vī-
tuti vīliue: nō tñ semp actu videtis s̄z pōt vidēs sic z cor-
pus alatū: l̄ sit ꝑūctū aie: est tñ po^a vīliēs. i. in po^a ad
opa vīte: z ad actu scdm. Dēinde cum dicit.

Ego quidem igitur non sit anima separabilis a corpore: L. II.

Ecce que erga nos sit illa regula tua? aut ptes quidam ipsi? si pribilis apta nata est: non imanifestu est: quarundam enim ac ptiuum ipsaz: at vero sum quasdam nihil prohibet propter id quod nullius corporis sunt actus.

Clōcludit ex dictis q̄ aia q̄tū ad aliq̄s sui p̄tes et sepa
bilis est a corp̄e, circa qb̄ duo facit. p̄ qd̄ dcm̄ est. 2º ex
his q̄ dixerat descēdit ad qddā dcm̄ plonis ibi. Amp̄
aut̄ imāfestū. **D**icit ḡ: q̄ gd̄ ḡ nō sit aia sepaibilis a
corp̄e; aut̄ qd̄a p̄tes ip̄sī aie: nō h̄nt dublū; t̄ nō est imā
ulfestū, si p̄tibilis est aia a corp̄e fm̄ eas, nā aia bz̄ aliq̄s
sui p̄tes est act̄ q̄rūda ip̄sī p̄tūm̄ corp̄is: t̄ sb̄dit q̄ at
v̄o fm̄ q̄sdā p̄tes ip̄sī n̄sh̄l phibet aiaz separū: pp̄ id qd̄
null̄ p̄tis corp̄is sūt act̄. **C**Notādū aut̄ q̄ q̄r̄ aia: ut
p̄z ex dictis est act̄ corp̄is t̄ aliq̄ p̄tes p̄oles eī ut po-
sensitie sūt act̄ p̄tū corp̄is: manifestū est aiaz fm̄ p̄tes
illas nō separari a corp̄etū fm̄ q̄dā p̄te v̄ fm̄ intellin̄ q̄
nō est act̄ alic̄ p̄tis corp̄is: qz nō est v̄ organica n̄sh̄l
phibet aia sepaibile eē. **C**Notādū et q̄ q̄dā aia stelle
ccia est s̄iūcta corp̄tādū itells aliq̄ mō est sepatus a
corp̄e: t̄ aliq̄ mō nō est separ⁹ ab eo: est enī separ⁹: qz nō
est v̄ organica nec immediate p̄ficit ip̄m̄ corp̄is: sed imē
diate fundat in ip̄a eēntia aie: ut clar⁹ dicit̄ i 3º, di tñ
itells q̄tū ad aliquē modū nō eē separ⁹ a corp̄e: q̄ sp̄ i
sui opone ut̄ fātasia t̄ orgāo corp̄al. **D**eide cu dic̄.
CAmpli⁹ aut̄ imāfestūz si sit corp̄is act̄?
aia: sicut nauta nauis. **F**iguraliter gd̄e igit̄

Sic determinet: et describat de aia.
CEx his quod exigerat descendit ad quodam dictum plonius: ponit enim propter quod aia pertinebat corpori: sic nauta nauis: et sic motor mobilis: et quod adhuc non sufficienter determinatus est de aia quo sit actus corporis ait: quod apostolus est in manifestu. id non est adhuc plene determinatus aia sit actus corporis sic nauta nautis: et subdit quod est eplogado: quod figuratur quod est sic determinet et describat de aia: sic descripsimus: et sic determinauimus de ea.
MNon autem quod ex dictis sit aliquis declaratus quod aia sit actus corporis: sic fortior non sic motor: ut sic nauta nautis: tamen quod non plene determinatus est de aia quo sit perfectio corporis: immo plenus habens patebit per sequentia. id ait: figuratur enim hoc dictum: et in manifestu quod aia sit actus corporis.

Ad intelligētiā aut dictoꝝ dubitare possū-
mus de p̄tib⁹ positiō i diffō-
ne aie. C P̄tio ꝑ dubitabit: ut ꝑ aia sit act⁹, 2º utrū sit
act⁹ corporis; 3º utrū sit act⁹ corporis phisiici. 4º utrū sit act⁹
corpis organici. 5º utrū sit act⁹ h̄mīs vīta in po⁹. ex his
enī qnqz pticulis ȝtare vī tota diffō aie. C Ad p̄m aut̄
sic pcedit: ȝ vī q̄ aia nō sit act⁹, nā sic se h̄z mā ad ipaz
po⁹ sic se h̄z for⁹ ad ipm actū: s̄z mā non est sua po⁹ ut
vult Lōmē. p̄ phis⁹. ꝑ nec for⁹ est ip̄e act⁹. C Dōm q̄
po⁹ māe duo dīc p̄tō: quūl dīcit ipm respectū quē h̄et
mā ad formā: uūl dīcit ipaz sbaz māe in qua fundat h̄t
respect⁹. si ꝑ dīcat ipm respectū: sic niā nō est ipa po⁹.
fm h̄uc ligit modū logik Lōmē. p̄ phis⁹. q̄ alt ipaz po⁹m
nō ee mām. q̄ po⁹ est in ḡie relonis. mā bo in ḡie sbe:

sed si po^a dicat ipaz sba in q̄ fūdaſ talis respect^c et ta-
lī ſoia ad formā; ſic mā est ipa po^a. C Adutēdū tñ q̄
ſic mā uere ſuaſ aliq̄ ſoia; tñ q̄ ſua^a ultra eēntiā mā
nō dicit aliquā nāz; tñ de ſe eſt nō ene; tñ nō eſt icouen-
ens imediate in ipa eēntiā māe ſuationē fūdaſ; ſic l-
uere mā depēdeat a ſoia; tñ ſit in po^a ad ipaz et hēat or-
dinē et respectū ad eā. attū q̄ h̄^o ordo; tñ respicū et po-
tētialitas ultra eēntiā māe nō aliq̄ ſallā nāz dñt; tñ uere
dicit ſuationē ipaz ul ſūt qd rōnis; tñ ſic nō eſt icouen-
niēs talia imediate fūdaſ in ipa ſba māe. C Hoc viſa-
de leui p̄z qd dōz ſit de ſoia. nā ſic po^a māe pōt dīcē u-
respectū ul ſba in qua ſūdaſ respicū illie; ſic et act^c pōt
noſare ul ſrespicū quēdā ul ſoiaſ ipaz in q̄ ſūdaſ respicū
et^c illie. h̄^o mō aia et q̄cliqz alia ſoia nō e act^c; tñ mō
nā mā dīr relatiō ad formā; et e^c; q̄ ſic mā eſt qdā po^a
q̄ ſūdaſ respicū ad formā; ſic et ſoia ē qdā act^c i q̄ ſūdaſ
ordo et respicū ad māz; erit ḡ ſoia eēntiāl act^c qdā; ſu-
t mā ſbalr eſt po^a qdā. Argm̄ i ſrtū ſolutū eſt p̄ la dcā

Ulterius act^o corporis. et vi q̄ nō. nā cū ḡnatiō
et natitas sit via in nāz et via in formā illī^o erit act^o foia
qđ in ḡnatiōe est sbz; s̄ marie et p̄p̄tū sbm in ḡnatiōe
simplicē; et in ḡnatiōe sbe. i. ule. ut vult p̄bs in p̄o de ḡnatiōe
tōe. ḡ foia sballs immediate fūdabilis i yle ul̄ s̄ māp̄. nō
sḡt est bū dec̄i ḡ aia q̄ est sballs foia fit act^o corporis; sed
q̄ sit act^o māe. ad h̄ aut adduci p̄nt oia arg^{ta} iprobatia
placitare foiaz; s̄ ea cā breuitatis uolum^o iūlētiō p̄trā
fire. C D̄bz q̄ nisi eē dare alīq̄s ḡdūs in foia saluā
nō possem^o quō alīq̄s sballs foia cuiusmodi est foia elī
et eē foia mixti lati dicat foia male ul̄ act^o māe; ala vō
dicat act^o corporis. C Sc̄idū ḡ q̄ in sballib^o foiae est vo
re duplex gen^o ḡduū. vnū sm̄ rōne. et alīb sm̄ rē. p̄^o ḡ
nus ḡdūi accipit sm̄ formā cōez et spāle. nā sm̄ rōne
pus itellīf alīg d̄ eē corp^o q̄z eē tale corp^o; ut q̄z eē igni
z nō p̄alā formā ignis sit ignis et corp^o; si ḡphisiue
eē artifex rōnabilis nō eē icōuenīs; q̄ quālibet for
mā māle specificā sic diffiniret; q̄ eē act^o corporis eo q̄
q̄libet foia actu talis p̄supponit formā corporis; sic spē
p̄supponit formā ḡniis; uel et si eē uera p̄o auicebrō
q̄eēt ḡdūs reales in foia sm̄ descēsū p̄dicamēt; si
est ibi ordo sm̄ rōne et itellīz phi. in dīscēndō aliquas
formā māle specificā q̄tūcūq̄ eē ipsefecta diceret eam
eē actu corporis; ut si diffiniret formā elītū; ut ignis dīscē
q̄ eē act^o corporis; et diceret ignē eē cōpositū nō ex mā
foia; s̄ ex corpe et foia; s̄ foia ḡniis et foia spēi nō dī
nisi sm̄ rōne solū. nā si p̄alā formā ignis eēt ignis et
corp^o; et corrupto igne; et ḡniato idē aē remaneret foia
corpis; et eēt realē eadē coipeitas in aē ḡniato q̄ fuit in
igne corrupto eēt vā vniuocatio i foia ḡniis; et gen^o nī
ceret formā vñā; cui^o p̄rūl n̄ a p̄bo p̄ rōnes mīlas cir
ca fine. 7. phi. tenēdū est ḡ cōposito et vñā sbale for
mā. utz aut h̄ fit in q̄libet cōposito dubius est de hōse;
q̄ utz h̄nt ples foie ul̄ nō ad p̄ns nīshil deteriare dece
nīst; q̄i exposic̄t h̄ sc̄laz altiorē. cū enī de vñitate for
map̄ loqm̄t semp̄ hoiez eē exceptu volum^o. C Uisc̄
q̄ sm̄ ḡdūs foiaz sm̄ rōne et itellīz nō est saluādū quā
aia cuiuslibet corporis aiatē est corporis act^o. foia vō elīt
corpis iaiati est act^o māe. Restat vñde de ordine ḡduū q̄
qdāmō sūt reales. C Sc̄idū ḡ q̄ foie se iūcē p̄inē
ut p̄fectior p̄inēt ipsefectiorē ut foia elīt est ipsefectior q̄
foia mixti; et foia mixti lati q̄z vegetatiū. et vegetatiū
ui q̄ sb̄tūt; et sb̄tūt q̄z itellītū. vegetatiū ḡ refer
uaf in sb̄tūtō et sb̄tūtō in itellītō; sic trigonū su tetra
gonō ut p̄bs ait; nā sic oēs aguli trigonū refūant in te
tragono; et adhuc ples. sic q̄c̄d p̄t vegetatiū p̄t sb̄
tūt; et adhuc aplī^o; et q̄c̄d p̄t ala sf̄tua p̄p̄t; p̄o
aia itellītū hōse; et adhuc ulteri^o; et sic suo mō negetat
ui refūat in sb̄tūtō; sic et sb̄tūtō in itellītō; sic foia elīt
q̄i ipsefectior refūat in foia mixti lati; et foia mixti in

atatis in aia vegetabili. his enim ḡdus nō sūt sūm rōnē tīm:
ut q̄ i tell's eos faciat sic facit ḡdū t̄ ordīnē iter formā
ḡnīs t̄ spēi: eo q̄ ulli ad itell'z p̄īneat facē ulītātē in re-
b⁹: ut dicit 2⁹, p⁹ h⁹. s̄ hōs ḡdus: t̄ hūc ordīnē foīarū
ipa nā facit: t̄ q̄ sūt nālēs t̄ reales in diffōnib⁹ nālīb⁹
sūt ḡsiderādi. Ide est ḡ q̄ alīq̄ s̄balis foīa dī: eē act⁹ nāe
q̄ p̄p̄ sua ipfēctionē imēdiate se tenet ex pte māe: t̄ nō
p̄suppōit alīq̄ alīa realē formā. alīq̄ vō foīa dī eē act⁹
corpis: ut aia. Tinet enī aia v̄tualī i se formā mixti: t̄
aia ut aia est cōpaf ad t̄d cui⁹ est act⁹ nō tanq̄z ad mām
enī sic cōpaf foīa elītūl foīa mixti iaiatī: sed cōpaf aia
ad suū suscepitiū p̄p̄sūt ulteriore p̄fēctionē tanq̄z ad
corp⁹: t̄ dī eē act⁹ corpis. C̄ Dicam⁹ ḡ q̄ loquēdo de
spa aia brutoz in qb⁹ planū est eē vna forīha s̄balē: aia
illa p̄siderari poterit dupl̄r: ul̄t ut aia est: uel ut supplet
vīcē foīe mixti: t̄ inq̄zū est aia est act⁹ corpis: t̄ p̄sup-
ponit seipz: inq̄zū vō supplet vīcē foīe mixti nō p̄re-
suppōit alīq̄ alīd realē loquēdo: p̄p̄ qd̄ sic accepta nō

Alterius aut̄ dato aīaz ē actū corporis. dubitari
qr̄ corp⁹ phisiū est corp⁹ q̄le: cū phisiū nō abstrahatur
a mā. s̄iblī: t p̄ ḡns a mā ql̄si: ḡ corp⁹ q̄le igredit̄ diffōne
nē aīe cū ql̄tās sit qd̄dā accēsi. accēsi igredit̄ diffōne
lbe: qd̄ est lēvēns. ¶ D̄b̄z q̄ mot⁹ sic est de 2 siderat
tide nālis q̄ ḡcd̄ sp̄e 2 siderat qd̄mō 2 siderat p̄ cōpa
tionē ad motū. vñ si nāz ul̄ formā nālō diffinīt: d̄lē ea
ēē p̄n⁹ mot⁹ star⁹. q̄re si nālō diffinēndo d̄i alīq̄ foia
ēē act⁹ māe ut foia el̄t̄ uel foia m̄x̄t̄ iaiati: alīq̄ vo d̄
ēē act⁹ corporis: op̄z hāc diūsimatē ex ip̄o motu origine
sumērita ut sic nālis foia diūsimode est p̄n⁹ mot⁹: sic
ap̄d̄ nālē diūsimode diffinīt. videm⁹ aut̄ in spa actio p̄
t̄ passiuo: q̄stū ad p̄n̄ spectat duplice motū. vñ uo
teriatū ad vñu terminū: ut foia leuis surſū t foia ḡui
deosſi. alīu vo ad oēz dīa p̄n̄is: t fm̄ hūc motū mo
uet aīa. in p̄o ḡ motū mobilia nō mouent̄ ex se: s̄ ex ge
nerate. ¶ Mursus i h̄l̄ motū tanq̄z rō: t p̄n⁹ mouēt̄
actie ē foia mediāte ḡuitate. rō vo q̄re mobile moueat̄
passiuo ē spa māt̄ 2⁹ aīt 4⁹ ph̄i. c. de uacuo. q̄o aīt q̄
si fieret mot⁹ i uacuo ḡuia t leuis moueren̄ i istatī: q̄
ln̄ talī motū tota resistēt̄a est ex pte medij. s̄i oībus q̄
ubī foia ul̄ nā est p̄n⁹ mot⁹ solū ad vñā dīlā p̄n̄is ta
lia nō dīr̄ cōponi ex foia t corpe: s̄ ex foia t mā: t foia
mā i eis nō dīcīt̄ ēē act⁹ corporis s̄ act⁹ māe. discam⁹.
¶ q̄ aīa ut aīa est nō mouet̄ mediāte ḡuitate: s̄ mediāte
appetitū ul̄ mediāte alīq̄ alia pō motiuā: q̄ motiuā pō
regrit̄ organiātōnē māe: i tall̄ ḡ motū ḡuitati nō
se tenet̄ ex pte aīe mouentis: s̄ ex pte p̄ncipij passiuo: t
ex pte māe: s̄ ēē organiātō se tenet̄ ex pte māe: t q̄
mā organica ut est ḡuicia ḡuitati ul̄ alīs debitis q̄lita
tib⁹ nālb⁹: h̄z rōne corporis: t p̄o dīcī phisiū corp⁹: aīa
ut diffinīt̄ a nālī: t ut cōpaf̄ ad motui nō dīcī actiuā
māe: s̄ act⁹ corporis t nō corporis cūluscō: s̄ corporis ph̄i
sici t nālis: quō at sic dīo saluare poterim⁹ q̄ accēs nō
cadit̄ in diffōne sube in sequēti q̄one clarī apperit.

Alterius est 4° dubitādū dato aiāz eē actū: r
eē actū corporis: r ēt corporis nō cūnisi-
ciūq; s̄ phisiici. dubitaf ut y sit act^o corporis organiſci: r
vī q; nō: q; organiſatio est y q̄titatē. abſq; q̄titate enī
r abſq; diſtictio eē p̄tū organiſatio ēē nō pot: q;re si co-
pus organiſatio cadiit in diſtione aie q̄titas ponit i diſ-
tinctio ſbe: q;o eſt ſcōueniēs. C dñs q; l̄z mā nō ſit ex-
teſa niſi p q̄titatē: nre tñ ſit exteſa: r alia eextenſio
māe: r alia q̄titatē: qd p;: q; ſi diuidereſ mā q̄ta: ſi
alind eſt mā: r alid eſt q̄titas: ſic alie eēnt pres māe: r
alie ptes q̄titatis: r q; h̄ p̄tūtio eſt p̄pē pp exteſionē
alia e exteſio māe: r alia exteſio q̄titatis. C Adūtēdū
Ego dd

g gl̄z mā extēsionē h̄cāt ab alio: mā tū ut est extēsa nō dicit alia rē: nec alia formā: nec alia eēntia q̄z mā. nā q̄zitias seip̄a extēdit māz: q̄z foia seip̄a nō mediāte alq̄ alio medio p̄ficit māz: g eoip̄o q̄ q̄zitias de se est actu extēsa: z mā est in po³ ut extēdat: mā q̄lūcta q̄zitatis: z q̄lūcta po³ actui q̄zitatis p̄ seip̄az extēdit māz: z mā passiue p̄ seip̄az extēdit. itaq̄ organiçatio z extēsio māe dupl̄ p̄t accipi: uel, p̄t dicit solas ptes māe ul̄, p̄t dicit s̄l̄ cui p̄tib³ māe ēt ptes q̄zitatis: māg or- ganicata z extēsa nō igredit diffōne ale b̄z q̄ includit ptes q̄zitatis: q̄i tūc accīs nō igrederef diffōne sube: fz fm q̄ dicit solas ptes māe q̄re nō accīs: fz lba igre- dif diffōne sube. imaginat̄ enī multi q̄i cu³ q̄zitatis ex- tēdit māz: z alia est extēsio māe: z alia est extēsio q̄zitatis: q̄ illa extēsio māe dīns ab extēsio q̄zitatis sit qdā res dīns ab eēntia māe: ita q̄ mā: z illa extēsio sūt due res. fz hi gnorāt quō foia māz p̄ficit: opinant̄ enī q̄ extēsio q̄ est q̄zitatis nō p̄ seip̄az extēdat māz: fz extēdat seip̄az imp̄medo el extēsionē alia: pari ḡ rōne erit q̄ de illa alia extēsio imp̄issa māe differēta ab extēsio q̄z- titatis q̄z̄ et ab ipa mā. ut p̄ seip̄az extēdat māz: ul̄ ō ad h̄ ḡ mā extēdat q̄ huic extēsionē supaddat extēsio alia: aut ḡ erit abire in iſinītū: aut stādu est in p̄mis: z est simp̄l̄ p̄cedēdū q̄zitatis p̄ seip̄az extēdē māz actiue z māz q̄lūcta q̄zitatis p̄ seip̄az extēdē mām passiue: pp qd̄ q̄ mā sic passiue extēsa est z sic passiue organiçata: q̄ nō dicit alq̄d altd q̄z māz: fz dicat quēdā modūz se hñdi quē h̄z mā: ut est sub q̄zitatis: si sic accepta mā in- grediat diffōne sube: end̄ accīs: fz suba igrederef diffōne sube. C Uicam³ ḡ q̄ extēsio passiua māe nō est alia res diuīsa a māz sit p̄ atlḡd altd. s. p̄ q̄zitatis ei iherētem: z qd̄ dcīm est de q̄zitatis itellīgēdū est de q̄lītate z de oī- b³ alia iherētib³ māe. nā sic mā p̄ q̄zitatis extēdit passiue: sic z passiue afficiit p̄ ḡuedinē: z d̄sponit p̄ raritatē: z p̄ alia accītis iherētia sib̄s: iſi si foia lbalis māz p̄ficit: opz ea talē māz p̄ficit q̄li māe est gl̄ucta: q̄res si h̄³ forma p̄iūḡl̄ māe extēse p̄ q̄zitatis affecte p̄ ḡuedinē z dispo- site p̄ raritatē z p̄ alia accītia nece ē ea eē actū māe sic extēse sic affecte: z sic disposite. itaq̄ si mā sic accepta i- grederef diffōne sube nō seq̄p̄t q̄ accīs igrederef diffōne sube: fz tñ ex h̄b³ h̄iefi: q̄ mā cui q̄lūcta sunt ac- cīdētia igrederef diffōne ei³: qd̄ nō est iſouenītēs iſudi- cādū. nā si foia māz p̄ficit accītib³ q̄lūcta nihil ſcōue- niēs: si mā q̄lūcta accītib³ nō igredit diffōnez forme. C Ult̄ ḡ sciām³ q̄lt̄ in diffōneb³ nihil³ mā ſtret diffōne foie. Sc̄idēdū q̄i ut s. d̄scebaſ q̄cq̄d p̄ſiderat nālis ſumit tur p̄ cōpationē ad motū: vñ t̄ ſi nāz diffīnīt nālis: h̄ est ut est p̄n³ mot³: z p̄ copationē ad motūm: pp qd̄ fz accītia nō igredianf diffōnez foie ſubalio: mā tñ af- fecta ul̄ disposita p̄ accītia ſe tenētia ex pte māe. p̄t for- ma est mot³ p̄n³ igredit diffōne foie. cū ḡ ſi ſu motu ḡui- um z leuiti ipa ḡuitas z leuitas: z ſpa accītia ſe tene- ant ex pte foie: ſi diffīnūm³ forma ḡuis: uel ēt formā mīxti: z ēt ipam aīam nō ut aia eſt: ſi ſupplet vicēm foie mīxti ipa mā cader in diffōne ei³: z nō ſciēm³ for- mā sic accepta eē actū corporis: ſed eē actū māe: ſed ſi dif- finim³ alia: ut aia eſt. q̄i in motu cui³ p̄n³ eſt alia fm q̄ b³ organiçatio: z ḡuitas: z mīla talia accītia ſe tenēt ex pte māe: ſi ḡuis eſt mā disposita p̄ organiçationēz: z affecta p̄ accītia illa q̄ ſi ſu tal motu p̄ ſe: ſe tenēt ex pte māe: igrediat diffōne ale: ſed cuž mā sic organiçat̄: z ſic affecta dici p̄ſiſit corp³ organiçat̄ z phisičū bñ dictū ſit ſi alia eſt act³ corp̄is organiçat̄ phisiči: qd̄ v̄ obijc̄it q̄i ſi hoc d̄cīm ſlītias uel accītia alia ingredereſetur diffōne ſubē. p̄z q̄ accīs n̄ ſingredit diffōne ſubē: ſed materiala accītib³ q̄lūcta p̄t ſingredi diffōne ei³: qd̄ quō ſi eſt per habitu manſerūm.

qr po^z att^o dñidim^s ex opposto: q̄re si corpus actu
vinit nō est dñm q̄ hēat vītā in po^a. C Rñdeo dñy q̄
vīue q̄tū ad p̄s spectat duplī sumi p̄t. p̄ pro ip̄o eē
et sic accipit ip̄m ph̄s in p̄ de aia cū ait: q̄ vīue vīueti
b^o est eē. 2° p̄t accipi vīue pro ip̄is opib^z vite ut p̄ tp̄
so sentire ul̄ pro ip̄o motu b̄m locū ul̄ pro augmēto ul̄
pro ip̄o intelligē. nā b̄m hoc quorū separatis vīuetia aia
ta ab iniatia nō vīuetib^z. nā si videin^z aligd augeri ul̄
sentire ul̄ moueri ex se ul̄ intelligē dicimus s illō vīue. B
ḡ nō accipit ph̄s vīue in b^o 2° cū ait. q̄ viuere dī q̄tuor
modis. dī enī vīue b̄m ip̄m intelligē ul̄ ip̄a op̄o itellis^z; z
et b̄m sensu^z b̄m motu^z et augmētu est qđdā vīue. quo
cūq; ḡ nō accipiat vīue: semp dī aia eē act^o corporis po^a
vīta h̄itis. nā l̄ corpus cui^z actus est aia actu viuat et
actu hēat tale eē q̄le est vīue: tñ ut iredit diffōne^z aie
dī h̄e vīta in po^a. nā cū b^o eē: z b^o vīue hēat corp^o ab
aia: ut aia est si corp^o h̄ns actu tale vīta iredit diffōne^z
aie et tūc aia b̄m q̄ b^o eē por̄ seip̄a: qđ est sconuenies.
B ḡ mō pb̄at ph̄s s. aiaz eē actu corporis po^a vīta h̄itis
qr corpus qđ iredit diffōne^z aie nō est corpus cōposi-
tu actu h̄ns vīta nec est ip̄a aia: sed est nā et b̄m qđ b^o
q̄ b^o est in po^a ad vīue. ḡ si accipiat vīue pro ip̄o eē vī-
lūz est quō aia est act^o corporis po^a vīta h̄itis. si acci-
piat vīue pro ip̄o ope vite. tūc nō est dubiū qđ querit.
nā aia est q̄po^z p̄ncipal^z opamur oga vite: siē ḡ h̄ido
potētiā vīua nō oq̄ actu videamus: sed simus po^a
vidētes: sic corpus h̄ns aiaz b̄m q̄ b^o non op̄o q̄ actu
ope ope vite: sed sit po^a vīues. i. possit opari ope vite
corpus ḡ cui^z act^o est aia: z si nō est in po^a ad aiaz: nec
est abh̄cēs ip̄a: sed est actu h̄ns ea: est tñ in po^a ad vi-
uere. i. ad ope vite: qr nō op̄o q̄ semp actu ope ea. sed
possit opari illa: qđ v̄o dicebat q̄ act^o et po^a dñidunt
ex opposto: p̄z q̄ ut est actu nō eit in po^a loquendo de
pb^a abh̄cēte actu. possim^z enī salvare corp^o eē aiatum
actu: z h̄e actu eē qđ est vīue: z tñ dī eē in potētiā ad
vīta modo quo dem̄ est. v̄ut iredit diffōne^z aie.

Atonā aut̄ ex icertis qđē. certi^z aut̄
q̄ fit qđ et b̄m rōnē noti^z: tētādū est ite-
rū sic aggredi de ip̄a. nō enī b̄m q̄
op̄o diffōniū rōnē oīdē: sic plures termini
noti^z dicūt: b^o et cām iesse et demōstrare.

C Postq̄ ph̄s uenat^z est diffōne^z aie in cō: in pte ista ue-
nat diffōne^z p̄p̄ia vīnicuiq̄ aie: circa qđ duo facit: qr
p̄o etiūt se ad vīceda. 2° ex equis de itēto ibi. Dicā-
mus ḡ p̄n^m. Jcirca p̄m duo facit: qr p̄o pp̄onit qđ intē-
dit. 2° qđ dixerat manifestat p̄ filē ibi. Illūc aut̄ sic. J
dicit ḡ: qñ aut̄ aliqd qđē ex icertis. i. aliqd de nūloicer
to^z: it aut̄ qđ certi^z certi^z. i. p̄ aliqd certi^z: z b̄m rōnē
noti^z: z q̄ sic est tētādū est sic aggredi de ip̄a aia ut ha-
beam aia rōnē. i. diffōne^z certi^z et dicentes cāz. nō iu-
diffōniū rōnē oīdē op̄o solū: qr sic plures termini^z
i. plures de nūlo termini^z sive diffōniū dicūt: sed et op̄o
diffōnes oīdē et demōstrate cāz iesse. i. cām q̄re p̄petates
et passiōes sunt. C Motādū aut̄ q̄ b̄m p̄m p̄o posle-
riop̄ triplex est diffō. qđā enī est dem̄atio^z p̄. ut si di-
caf q̄ ira: et accēsus sanguis: aliq̄ vo est dem̄ationis
p̄n^m: ut b̄m ira est appetit^z doloris in p̄tio. p̄tēti^z diffō
p̄o excludi p̄ sedaz. nā qui hēt appetit^z doloris in p̄tio
hēt accēsus sanguis circa cor. est aut̄ diffō dans cām q̄
est dem̄atio^z p̄n^m. d. pp̄ qđ p̄fectio^z qđ diffō que est de-
m̄atio^z p̄. non. d. p̄pter qđ: sed qr. est aut̄ et 3° diffō
cōpletēs utrāq; que eē q̄li vīualit tota dem̄atio. vult
ergo ph̄s q̄ cū sup̄a posita sit de aia diffō ga. que est i-
perfecta: hic querēda est diffō p̄fecta: z pp̄ qđ. C Mo-
tādū aut̄ q̄ diffōnes spāles et p̄he que hic traduntur.
v̄z q̄ aia est quo vīus: z quo lenitif^z et c. sunt aliquo mō
notiores quo ad nām: q̄ semp spālla sunt aliq̄ modo

L₊I₂,

q *Uoniā aut̄ ex icertis qdē certi⁹ aut̄ fit qd̄ r̄ fin rōnē noti⁹; tērādū estite rū sic aggredi de ipa, nō enī fin ḡ op̄ diffinitiū rōnē oñidē; sic plures termi nor̄ dicūt; b̄ r̄ cām iesse r̄ demōstrare.*

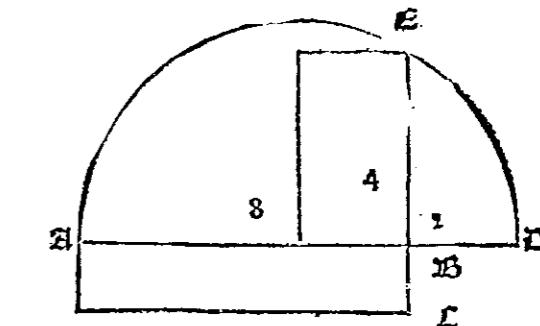
notiora quo ad hāz q̄d fusā : sūt ēt hāliq mō notfor
quo ad nos; q̄ opa vīle magis sunt nobis nota q̄s iſp̄
forma; ḡ ppter hoc q̄ ala est p̄n^m viuēdi z sentiēdi; q̄
est aliquo mō certū: poterimus p̄cludē z inuestigare
mō ala est corpis act^o: si hoc sit de icertis, i.s. si sit de nu
mero incerto; z t̄ nō sit nobis certum z notum.

Bubitaret forte alijs que diffōnū ale dicata
ga & que pp qd. C Dōm q̄ b̄z c̄
dā p̄hs dat duas diffōnēs de aia: q̄rū quelibet est coi-
dint tñ: q̄rū vna est dem̄ationis p̄n^m: alia v̄o est dem̄a-
tiōis 2: diffinīt aut̄ aia q̄ est act^o corporis: t̄ q̄ est vñie-
di p̄n^m: sed hec diffō q̄ est act^o corporis excludit p̄ h̄c q̄
est vñiedi p̄n^m: est enī hec por illa: s̄ ut isti dicūt dupl̄
est p̄us q̄ ad nos: t̄ simpl̄ q̄ ad nos est hec diffō q̄ aia
est vñiedi p̄n^m por illa: q̄ e act^o corporis. nā ex h̄ cogſe-
m^a aiaz eē actū corporis. q̄r̄ videm² eā eē vñiedi p̄n^m: sim-
pl̄ tñ alla diffō est por illa. nā aia nō est act^o corporis eē
eo q̄ est vñiedi p̄n^m: sed e2. itaq̄ hec diffō q̄ aia est vñ-
iedi p̄n^m: est cā alter^o in iferēdō: sed illa est cā h̄ in eē
do. b̄z hos ḡ p̄hs vult q̄ nō sufficit querē p̄mā diffōnē
aie que q̄ ad nos est dem̄atiōis 2: nisi querat t̄ illa
hoc mō est dem̄atiōis p̄n^m: sed h̄ nō vñ b̄z dcl̄. nā u-
dī h̄ p̄hs. snata est nob̄ vla ex notiorib^o nob̄: t̄ certi-
tib^o in certiora t̄ notiora nāe. in scia ḡ nāli & et in sci-
vñia: ubi ex effectib^o pcedimus ad cas: t̄ ex coib^o ac-
p̄ha ordine doctrine: pponēda sūt p̄ora t̄ notiora q̄ ad
nos: vñ p̄hs in meta^c. p̄us determinauit de sba sensib^o
ll que est nob̄ notiori. qd fecit in septio: q̄z de subijs se-
paratis: de qb^o agit in. xij. trāsgressus est igr̄ phis do-
ctrine ordinē icipiēdo nō a notiorib^o q̄ ad nos: s̄ a no-
tiorib^o simpl̄: poliēdo p̄us diffōnē p̄ore ē eē q̄z diffō-
nē p̄ore quo ad nos: pp qd possum² aſr̄ dicē tenēdo cu-
lōmetatore. s. q̄ p̄hs p̄us posuit diffōnē aie coēm: si
pte ista vult iuestigare diffōnēs aie p̄pas: t̄ q̄r̄ nō sufficit
est cogſe aligd in cōi nisi eaſ ad p̄ha non sufficit affi-
gnasle diffōnē aie ſā vñcīta lñvestigē p̄ha rō aie. d
aut̄ diffō p̄dlecta cois oī aie eē diffō ga: sed diffō p̄ha d
eē pp qd. sic ḡ p̄t p̄tinuari text^o q̄ p̄st q̄ p̄hs deter-
uit de diffōnē cōi aie dicēte ga. I pte ista vult iuestigat
diffōnē aie p̄zla dicēte pp qd. t̄ assignatē cām.

Alterius forte dubitaret alioq; q̄e diffō dat
pp qd. **H**dm q̄ diffō pp pfectior est q̄ cois ut c
metator inust. cu q̄ diffō pp qd pfectior sit diffōne qd
diffō cois phus data: eo q̄ impfecta est d̄ eē qd. diffō
dāda pha: eo q̄ pfectior sit: d̄ eē pp qd. possimus aut
alr d̄scē z meli. q̄ duplex est demratio qd. ut phus p
posteroz dicit. vna p cām remota. alia p effectū. uel
q̄ inuestigare. ppetates ipsi aie p diffōne data cōem
aie est ire p cām cōem z remota z demfare qd. sed ire
diffōnes phas: z p cām spāle est icedē magis pp qd.
re 2grue diffō h̄d̄ eē qd. hoc aut pp quid.

Alterius forte dubitaret alios quod diffō p̄
data dī eē dem̄fationis q̄, vanda v̄
dem̄fationis p̄m̄. **C**odī q̄ in hac q̄one facit dul-
um q̄ diffō p̄us data magis v̄ eē cā diffōnū sequēti
q̄ez̄. sūt aut diffōnes sequētes q̄ aia est quo viuit t̄
t̄ sic est ala p̄ha vegetablib⁹. Rursus aia est quo vi-
tur t̄ sentit; t̄ sic ē aia aialū imp̄fectoz̄ ampli⁹ aia ē
quo v̄lūst t̄ sentit; t̄ fit mot⁹ s̄m locū t̄ sic est aalūtū
p̄fectoz̄. **4** aia est quid siūt oia b⁹. **t̄** alteri⁹ est id quo
telligimus; t̄ sic est aia humana, he ḡ sunt p̄he diffōnū
aie. **b⁹** v̄ est cois; sed cū diffō p̄ magis sit cā hax̄ diffō
nū q̄ez̄. magis debet dici illa dem̄fationis p̄m̄ q̄z̄.
CScilicet ḡ p̄ per cām remotā nō 2t̄igit dem̄fare a
firmat s̄; sed negat iue: ut si aial est remota cā respirat
t̄idō: nō ualeat. hoc est aial ḡ respirat; sed negatiē ualeat
ut pies nō respirat; q̄r nō est aial: t̄ si v̄tes sūt cā reim-
ta sibillatōis nō ualeat. v̄tes sunt. ḡ sibillatō est, sed nō

gatine ualeat: ut scite nō sibi sit: qz nō sunt ibi vites. talis ḡ cā p̄m p̄ posterloꝝ. nō est p̄he cā: qz impro-
pria est t̄ cois: sed p̄pa cā est si negatio ifert negationē
t̄ affirmatio ifert affirmationē. ḡ si tales cāe. p̄he eēnt:
sī ualeat nō aīal est. ḡ non resp̄trat: sic ualeret. aīal est. ḡ
resp̄trat. qd̄ falsū est. talis est autē diffō cois de aīa re-
spectu diffōnū. p̄paꝝ. nā nō ualēt. aīa est act° corporis or-
ganici. ḡ est p̄n m̄ uegetādi tm̄: ul' ḡ est p̄n m̄ uegetādi t̄
sentieidi. diffō ḡ nulla spālis. cludi p̄t per illā diffōnē
cōem: ita q̄ p̄ diffōnē illā nō p̄t cludi diffō spālis af-
firmatiuei. ḡ cludi possit negatiue. nā bī ualeat. nō est
act° corporis organici. ḡ nō est p̄n m̄ uegetādi tm̄: nec est
p̄n m̄ uegetādi t̄ sentieidi. diffō ḡ cois nō cōcludit alioz
diffōnū spāliu: sed eōz: nā bī ualeat. p̄n m̄ est aīa uegetādi
uel t̄ sentieidi. ḡ est act° corporis organici. p̄z ḡ diffōnē
p̄us assignatā ēē. q̄ eo q̄ dicat cām remota: t̄ esse de-
infationis īnem ga. cludi h̄t per diffōnes alias assi-
gnatas spāles. patet etiā p̄m non fuisse transgressum
ordinem doctrine; qz h̄l̄ ordo requirit ut a coibus ad
specialia procedat. Deinde cum dicit.

CQd dicit manifestat p sile. d. qd multe rōnes. s. multe
diffōnes sunt sic ḥnes terminos. i. sunt ḥcluse per terminos
alios sive per diffōnes: excludunt enim multe diffō-
nes per terminos sive per diffōnes alias: ut si queratur
qd est thetragonismus: diffō. d. ipm esse orthogonium
equilaterale equale superficies: altera pte longior: talis
autem terminus. i. diffō est rō ḥnis. s. est p denificationis:
z est. d. ga. sed diffō. d. qd thetragonismus est inuentio
medie rei dicit cām: z pp qd. C Non autem qd si defici-
bat figura oblonga h̄is alterā pte longiore cujusmo-
di est figura. a.e. si accipiat minor linea. ut. b.d. et addat
linea maiori: et pstituat linea. a.b. d. et sup illā linea cō-
stituat semicirculus et a pīcto. b. ducat linea. b.c. usq;
ad circuferētia semicirculi. ut pbaf in 6° geometris et
linea. b.c. erit media rei inūtio. s. erit medio loco ppor-
tionalis inter linea. a.b. et b.d. ita qd sic ut se h̄et linea
a.b. excedit. b.c. triū. b.c. excedit. b.d. sed ut in eodē 6°
pbaf. quotsēcūq; sunt tres linea ppositionales qd sit
ex ductu pīme in tertia equale est ei qd sit ex ductu me-
die in seipſaz: quadrati ergo. b.c. qd sit ex ductu. b.c.
in seipſaz que est linea media equale est figure. a.e. que
est altera pte longior que sit ex ductu. a.b. que est linea
pīn. b.d. uel in. b.e. que est equalis sibi que ponebat
linea 3^a. manifestuz est autem hoc in nūtio: ut si accipiant
tres nūi ppositionales: qd sit ex ductu pīni in tertium
equale est ei qd sit ex ductu scđi in seipſin. b⁹ autē nūt

Be anima

sunt octo, quatuor duo, nam sic octo se habent ad quatuor: sic 4°:
ad duos: et tamen ualeat octies duo sic quater quatuor, vult ergo per hoc
dicere quod dicitur thetragonismus, scilicet quadratus est orthogonius
scilicet rectangulus ex quadrilatero, scilicet huius equalia latera esse equalis figure
altera pre longiori dicitur quod ita est: sed non dicitur causa, sed
dicitur quod est media rei iunctio dicitur causa et propter quod, nam propter
hoc quadratus est equalis figura: altera pre longiori: quod constituitur ex linea que est media rei iunctio, scilicet medio loco proportionaliter: et tunc suppletum est, quod sic circa animam se habet,
nam das diffinitione coegerat das diffinitione dictetur quod, et quod est demissa
ratio eiusdem, scilicet das diffinitione spalez et propria: das diffinitione que
mo quod dicimus est dicere propter quod, et est deniratio eiusdem, scilicet D. c. d.

CExegit de isto: circa quod duo facit. quod primo distinguit diuinos modos viuendi, secundum illos modos viuendi docet superiores spales diffisiones et perphas a se ipsis. Tertius et vegetabilia. Hoc dicit grecus: dicamque accipientes primi inter istos infra veteris scripturam, distinguunt et differre a statu ab iusto: in viuendo enim diversa opera vite diuisimode notificanda est aia: subdit autem quod ipso viuere dicto multipliciter: quod videtur quinque modis: si solus viuere aliquid hoc sit dictum viuere quod cuius est: sunt autem modi viuendi ut spiritus suis motus et statim secundum locum: ad hunc autem motum secundum animetum et decremetum et augmentum. **C** Motadum autem quod quadruplicem est aia: ut spiritus vegetans que est in plantis. spiritus qui est in aia: secundum imperfectionem. secundum locum motuum qui est in animalibus perfectis. et in tellus qui est in homine. hunc autem quadruplicem aiam cogitare habet per quinque operationes: videtur per opera vitae. videtur per opera itellus spiritus: motus secundum locum: et per nutrimentum augmentum: et decremetum. **C** Motadum autem quod in his animalibus semper perfectior et tineretur imperfectior ut spiritus tineretur vegetans et spiritus animalia secundum seipsum mouentur localem: culusmodi sunt animalia perfecta: viuunt et sentiunt. itellus vero tineretur oia alia. sicut et spales diffisiones ait: ut secundum dominum est quod aia est quod vivitur. quod sentitur. quod fit motus secundum locum et quod itellatur. Deinde cum dicit.

L.14 C*onde t*er* vegetabili*a* o*ra* vident vider*e*:
vident aut*em* in seip*s*is h*ab*it*u*ia pot*er*ti*a* t*et* p*ri*nc*i*
pi*u*u*b* per q*uo*d aug*m*et*u* t*et* decre*m*et*u* su*o*
scipi*u*nt s*er*m*en*t*u*os loc*o*z: n*on* en*i* sur*s*uz q*uo*d e*st*
aug*en*t*f*: de*ors*uz aut*em* n*on*: sed s*er*l*in* ut*ro*q*ue*
t*et* pen*it**u* que*c*u*q*z al*u*nt t*et* vi*u*nt i*ne* fine*: quod*
us*q*z possunt acc*ep*ere aliment*u*ni.*

Docet sumē has spāles ⁊ p̄pas diffōnes aie. **T**id c^o
en³ scīēdū q̄ h̄l^o diffōnes aie potissime accipiunt pp̄
diūsas potētias ⁊ diūsa opa vite q̄ videinⁱ i reb^o aiaſis
vñ triaſacit; qr̄ b^o docet sumē h̄l^o diffōnes. **2°** declarat
quē ordīnē he po^c ad iūcē hēant. **3°** declat de vnaq̄qs
haz̄ po^a p se. v̄z de vegetatiua ſſitiua itell̄iuia; ⁊ h̄z lo-
cu⁊ motiuia. **4°** ibi^l Mōteriaz aut̄ aie. **5°** ibi^l Nēciuiz
aut̄ ⁊ debēte de his. **I**circa p̄m^o triaſacit; qr̄ b^o docet ſu-
mere has diūſas ⁊ p̄pas diffōnes aie datas fini diūſa
opa vite uſk̄ fini diūſa po^a. **2°** cōpat h̄l^o po^a ad ipsam
aiaz̄. **3°** oñdit q̄ ad cōpletā diffōne aie ſp̄is diffōnibus
ſp̄alib^o oꝝ ſupaddē diffōne cōeſ; uſl^o docet p̄cludē diffō-
ne cōeſ p̄h^o diffōnes spāles. **2°** ibi^l Utrū aut̄ vnuq̄d q̄
eoꝝ. **3°** ibi^l Qm̄ aut̄ q̄ vnuim^o. **I**n pte iſta p̄ int̄editu-
tale rōnē. ſſitiui ſtelliui h̄z locu⁊ motiuui no ſepaſt aie
vegetatiuo; h̄z aſa eſt p̄m^o vegetadſuſl^o eſt p̄m^o q̄ vnuſ. **G**

est pñm q sentif q sit mot?z q itelligicū sſitiuū motuū
z itelliuū a uegetatiuo nō sepenſ. Nā ſi uegetatiuum
ſepat a ſſitiuor ab alijs: z nō ež. uegetatiuum eſt pñs il
lis: z qd eſt pñm pñroris eſt pñm alioz q ſunt poſte:
aia q eſt pñm uegetadi eſt pñm oiu3 alioz, v3 ſentendi
itelligidi z hm locū mouedi. in hac aut rōne ſic pcedit
qz p̄oſidit q aia eſt pñm q viuit. 2º declarat q aia ſi a ue
getatiuo ſepari nō pñt. 3º ex h3 cludit aiaze pñm viuite
di ſentiēdi z itelligidi z h3 locū mouedi. 4º ibi. Segu
ri aut. 5º ibi. uegetatiuum aut dicim. Itinuerit autē
ſic. dein eſt q qb̄ ielit alioz viuit pñdictoz dñr vñue. vñ
qz ſic eſt z uegetabilia oia vñr vñue: qz vñr in ſeipſis hn
tia po³ z pñm h⁹ p qd ſuſcipiūt augmētu z decremē
tu: z h3 pñrios locos. nō eni uegetabilia augent qdē
ſurſu: nō aut deorsu: h3 ſilt in utroq ſuſcipiūt augmen
tu qd ſup. eē nō poſſet niſi ab aia: h3 dñt aut q penitus
quecūq; alunq quſoz in fine pñt accipe alimētu viuit
ſupple p pñm qd eſt aia. C. Iloſadū aut q hm Lomē
mouerit ad oēz diā pñonis no pñt ee ab aliq nāelti: ſed
opz q ſit ab aia. q eoip q uegetabilia augmētan in
oēm pñt z trahit alimētu hm pñrios locos. ut ſurſu de
orsu: ſilt utrobiq; opz h3 eē p pñm hi?: qd eſt aia: z per
aliqua potētiā ate. ex qb̄ oibus vult hie pñs q aia eſt
principium quo viuit. Deinde cum dicit.

CSeparia aut̄ hoc ab alijs pole est. Alia aut̄ ab hac ipole in reb⁹ mortalib⁹ manifestū est aut̄ in his que vegetant; neḡ enīzyna est in ipsis potētia alia aīe. **C**ūmē qdem igit pp̄ hoc pncipiūz est in oib⁹ viuetibus.

Dicit q[uod] alta nō separari a vegetatiuo: si ipm pōt separari ab alijs. circa qd̄ duo facit: q[uod] pōt facit qd̄ dcm est. 2° oñdit silēe de sensu tact⁹ respectu alioꝝ sensuū: sic de vegetatiuo respectu s̄p̄tis et itellui: et bñ locū motlui. nā sic s̄bus tact⁹ pōt separari ab alijs s̄p̄b⁹ t̄ nō e᷑: sic vegetatiuuū in mortalib⁹ pōt separari ab alijs: t̄ nō e᷑: ibi Alia aut. Idicit q[uod] separari aut est po^{le}. h. s. vegetatiuuū ab alijs: alia aut in mortalib⁹ ipo^{le} est separari ab h. s. a vegetatiuo. q[uod] aut vegetatiuuū possit separari ab alijs. manifestū ē at in hls q[uod] vegetant. i. i. vegetabilib⁹ t̄ plātissi: ipsi eni neq[ue] vna alia po^a aie fest pter vegetatiuū s̄p̄z qd̄ igf̄ viuē fest oib⁹ viuētib⁹: pp bñ pm^m. s. pp alia vegetatiua. nā alia vegetatiua est pm^m q[uod] viuif. C Nota

dū aut̄ q̄ ait in reb⁹ mortalib⁹ nō separati alia a vegetati⁹
uo p̄biuado se a corpib⁹ supcelestib⁹ que si sunt a iata nō
hnt tñ de potētijs aie nisi itellūu ⁊ desideratiuū. non
aut̄ hnt vegetatiuā ⁊ sensitivam: ut vult⁹ in 11⁹ me-
ta⁹ sup illo ca⁹. mouet aut̄. intelligētie enī motr̄ces or-
biu⁹: ⁊ si hnt vñtutē itellūu ⁊ desideratiuā: nō tñ hnt po-
tētiā sensitivā ⁊ vegetatiuā. C̄ Notādū q̄ si in oībus
mortalib⁹ vegetatiuū nō separati ab alijs: op̄z in oīb⁹ ta-
lib⁹ vñctib⁹ esse aīas vegetatiuā. ⁊ per pñs in oīb⁹ hñ⁹
aīa est pñcipiū vñcti. Deinde cum dicit.

Crial autem sensus primus est natura que non mouetur neque mutatio locum habuitia autem sensum australis dicimus et non vivere solus; videntur autem et hic multa esse australium manentia autem cum sint natura habent solum sensus.

Condit silt eē de tactu respectu aliorū sensu de uege,
tattoo respectu aliorū, cīrca qd̄ duo fac̄. q̄ p̄ ait q̄ aial
est aial pp tactu. 2° oñdit sensu tactu posse separari ab ali-
is: t̄ nō eō. ibi. Sēcūlū aut̄. Idic̄t ḡ: q̄ aial autē est
aial pp sensu p̄mū. i. pp tactu: t̄ nāq̄ que nō mouētur
neq̄ sunt mutatia h̄m locu: h̄ntia aut̄ sensu tactu aialia
eē dīclm̄z nō vluē solu. Sedit aut̄ q̄ multa de nūlo aia-
liū vñr eē h̄p cū sūt manetia nā. sūnālt solu h̄nt h̄nc

L.17 **C** *Sensu s. tactu*? **C** *H*otádū át *g* aial dí eé aial pp tactu
q̄ sufficit ad h̄ *g* sit aial *g* heat shum tactu. h̄ntia eni
h̄lic solū shuz nō dñr eē viuētia timis̄z dñr alia. **f. d. c. d.**
C *S*esuū aut̄ tactu p̄mo inest oib? : sic aut̄
vegetatiūn̄ p̄t separari a tactu: ab oisen-
sus: sic et tactus ab alijs sensibus.

Condit sūz tact⁹ separati ab alijs. d. q̄ de nūo sensuū il
le sūs q̄ p̄o iest oīd⁹ asalib⁹ est tact⁹; q̄ si c̄ vegetatiuūz
pōt separati a tactu: z ab oī sensu. sic z tact⁹ ab alijs sensi
b⁹ separati pōt. sile est enī de vegetatiuo respectu omnīl
aliōz: z de tactu respectu oīuz sensuū. **C**ontra dū aut̄
sic ēē recolligēda v̄ba phi q̄ si c̄ vegetatiuū resiliat i oī
b⁹ alijs: z alia nō p̄nt separati ab ipso; si c̄ sūs tact⁹ reser
uaf in oī asalib⁹: z alia sūs nō p̄nt separati ab eo: op̄z q̄ si c̄
sia q̄ est p̄n⁹ tagēdi est p̄n⁹ sentiēdi b̄m oēs alios sūs
sic et oī p̄a sia si c̄ p̄n⁹ viuēdi sic sit p̄n⁹ oīuz aliōz ut
sit p̄n⁹ sentiēdi stelligēdi: z b̄m locu mouēdi. **D.c.d**

L.18 **C**on vegetatiū aut̄ dicim⁹ pte bī ale qua⁹
negetabilia ptcipat⁹: aialia aut̄ oia vir̄ tā-
gēdi sensū hñtia. **C**on ptopter quā āt eāz
utrūq; hor⁹ q; accidit posteri⁹ dicem⁹: nūc
aut̄ intātū dictū sit solū: q; est aia horu⁹ q;
dicta sunt pncipiū: ⁊ bis determinata est ne-
getatiuo: sensitivo: itellectivo: ⁊ motu.

Clōchūdū ex dictis aia; eē pñ^m oiūz istoꝝ. d. q̄ vegetatiū aut̄ dlcim^r p̄t̄ potētiā sine potētiā h̄^r aie quegetatiua p̄cipat̄ z sup̄, potētiā tactiū eē dlcim^r per quā oia aialia vñt eē hñtia tágédi sensu. Sz pp quā cāz utriusq̄ hoz̄ accidit q̄ potētiā vegetatiua iest oib^r vluē tib^r; z p̄t̄ separab̄ alijs z nō eꝝ. z potētiā tactiua iest oib^r aialib^r z p̄t̄ separab̄ alijs sib^r z nō eꝝ. q̄re. s. B̄ p̄sigar dicem^r posteri^r circa finē tertij h̄. nūc aut̄ soluz int̄atū dictū sit q̄ aia ē pñ^m oiūz hoz̄ q̄ dicta sūt; z est pñ^m uegetadi sentiēdi z stelligédi z s̄m locū mouendi; z h̄l^r aia est deteriata. i. dissincta his. i. in reb^r aiatis vegetatiuo sp̄itiuo stelliuo z motiuo s̄m locū. **C**Mo- rādū aut̄ q̄ ait aiata i reb^r aiatis eē dissincta p̄ h̄ q̄tuor; q̄ aiata rep̄iunt̄ i q̄dru^r ḡdu ut sup̄l^r diffusū diximus.

L.19 Trū aut̄ vnuqđq̄b̄ hōz̄ est aia: aut̄
u ps̄ aie:z̄ si ps̄:utrū qđē sicut sit sepa-
bilis rōne solū:aut̄ in loco.

CPostq[ue] p[ro]bs dicit, a[et]i[us] distigui phas pot[est]ias, v[er]o p[ro]ue-
getatiu[m] s[ecundu]m itelliu[m] et b[ea]tū locū motiuū et o[ste]ndit eā
eē p[ro]nūm vnuēdi sentiēdi itelligēdi et b[ea]tū locū mouendi.
nuc in pte ista ingrīt quō pot[est]ie he cōpanf ad a[et]iam.
circa qd[em] duo facit; qz p[ro] circa h[ab] mouet q[ui]ones q[ua]ida. 2°
exequis de q[ui]onib[us] illis. ibi. De qbusdā aut ho[re]. dicit
q[ui] queri p[ot]est ut p[er] vniq[ue]d[em] q[ui] ho[re]. i. vnaq[ue] h[ab]et
pot[est]ia p[er] est a[et]ia aut est p[er] pot[est]ialis a[et]i[us] si est p[er]. ut p[er]

Contra q̄dā dicitur hoc: nō est difficile vide
re quodā cīcē dubitatio eū habeat.

Re:quedā autē dubitationem habent.
Exegētē q̄onib⁹ p̄dscrit⁹. **A**d cui⁹ eut⁹ sc̄iēdū q̄
solūta q̄dne 2⁹ soluit p̄. nā si bñ sc̄iuersim⁹ quō distin-
guim⁹ & quō sepank ab iulsc̄ uegetatū s̄bstitū & cete-
rat alia: app̄ebit ut p̄ qdlibet eoꝝ sit aia ul̄ ps̄ aie, nam
cū i eodez nō p̄tigat sil̄ c̄ ples aias nisi ubi pl̄a de istis

fil sunt: nō erit qdlsbet eoꝝ aia:is p̄sate. tota ḡ diffiſcuſ
tas est quō h̄ꝝ p̄es poretiſtales aie ſint fil'z quō diſtin-
guunt. duo ḡ facit: qz p̄o n̄ndit quō ſunt fil'z. 2º quō diſti-
guunt ibi. Rōne at qz alte. 1º circa p̄m duo facit: qz p̄o
ḡlinuat ſe ad diſceda. 2º exequif de itēto ibi. S̄cē enī
in plātis. 1º dicit ḡ de qbusdā aut h̄ꝝ. i. h̄ꝝ poten-
tiaz nō eſt diſſicile vidē quō ſunt fil'z quō diſtinguunt.
qdā at dubitationē h̄nt. nā in uegetablibꝝ z ſſibilibꝝ

Talibus enim platis quidam dimissa vix: et viuentia
eo q̄ talia magis nob̄ sūt nota nō ē difficile vidē quo
talia se hñt: sed dubiu est de rōne et itellu. **T**eride c.d.

Sic enim i platis tigia vitula VIII: et viuella
senata ab initio tamquam erit in his aia: accinque-

L.1

lepara ab ilice rāq̄ extitit in alia: actū q-
dē vna i vnaq̄ plāta: potētia aut̄ plib⁹.
Exegf de itēto, circa qd̄ it la facit: qr̄ p̄ ostēdit facile
eē h̄ vidē in uegetabilib⁹ & plāta, 1° declar h̄ eē faci-
le in libilib⁹ ut in arialib⁹, 2° aut̄ difficultate hie circa i-
tellim⁹ & p̄spectuā potētia, 2° lib⁹ Sic vldem⁹. 3° ibi
De stellis aut̄. Dicitur q̄ facile est vñ dē in aliob⁹ sic

Le itellū aut. **D**icit ḡ facile ēē h̄ vſdē in aliq̄b̄ ſic appet in plātis ⁊ in uegetabilib⁹. qđā enī uegetabilia diuifa ⁊ ſepata ab iuicē videlic⁹ v̄iuēta eē taq̄z exiſte in his vna qđē aia actu. in utraq; plāta. in utraq; p̄e plātaꝝ plib⁹ aut in potētia. **C**onſadū aut potentiis ale uegetatiue eē augmētatiuū nutritiū ſt̄ ḡfatiuum: q̄re ſi plāta diuifa in q̄libet pte ei⁹ h̄ ola reſuari p̄nt:p̄ hi⁹ potētias in plātis nō eſſe diuifas loco ⁊ ſbo:ita gy in vna pte plāte ſit nutritiū: in alia vo augmētatiuū

in vna pte plate in mltitudo. in actu vno augmentatio
imo ps qlibet nutritr & augmētata. C Mōn^o qd cū aia
plate extēdat sūm extētione ē? qd forma mālis extēdit
extēsōne māse: qd si planta est ptiua tādiu est vna aia
in tota plāta: fed dūissa plāta ptes plātar pnt sterū ra
dicari in terra & viue: t in qlibet eaz resuablit aia: qre
aia in plāta est vna in actu: sed sunt multe in potētia:
qz per dūissionē plurificari pnt. Deinde cum dicit.
Sic videm⁹ & circa alias dūias aie accidē
ut i Enthomis decisio: etenī sensū utraq
ptū h̄z & motū h̄z locū: si āt s̄bz & fātasiā
& appetitū: ubi qdē enī s̄bus ē: & tristitia & le
titia ē: ubi āt hec sūt ex neccitate dīsideriū ē.
Dūdit h̄z ē facile vīde in sp̄ibilib^o. d. qd si videm⁹ acci

de, et circa alias dicas aie ut in enthomis decisio. i. ut in aialib⁹ que decisio viuit cuiusmodi sunt aialia annulosa etenim in talibus⁹ utraq; priu⁹ decisio h^c sensu et motu h^c locu^s. si autem sensu h^c et fantasiam h^c appetitius: quod ubi est sibi ibi est tristitia. i. dolor et letitia. ubi autem h^c sunt ex necessitate et desiderium est. i. appetitus. quod sic in platis potest vegetabilis non sunt diversa loco et sibi sic in aialib⁹ sibi tunc extimatis appetitus et h^c locu^s motus non sunt diversa loco et sibi: quod decisio aialia in qualibet parte eius habet oia referuari possunt.

Bubitaret forte aliq's: utrū b'st uex g' deci-
so asali in q'libet pte eius refuari
possit extimatio ul' fantasia. et vi q'nō: qr h' v'ntes ut
ait Lōmētator sup 3^m h' h'nt eē in capite: q're deteris
nāt sibi spāle organū: nō g'rebuan'i q'libet pte corpis.
Dom' q'ut ait Lōmē. duplex est fantasia. qdā deter-
minata et pfecta: et qdā q'si ideteriata et ipfecta. deteria-
ta aut et pfecta di illa q'si absentiata sp'ibilis p'nt adesse
fantasie et imagiatiōes. vñ Lōmētator ait q'ln eis que
sunt pfecta inueniunt talia in absentia sensator. quedā
aut est imagiatio fantasie ipfecta ut illa q' semp est cō-
iuncta sensui et nihil imagiati nisi sit aliqd actu mouēs
sensu. p'nt imagiatio pp sui pfectio[n]e veterisat sibi spāle
organū. 2^a yō segf oēz pte sp'ibiles: et h'ct eē in q'cuq' pte
sit s'vna. nā cū ptes sp'ibiles doleat si q'liugant alicui p'nt
gitiuo ul'alicui discouentēti: et delectent si q'liungatur
quenentēti: opz sm h'c motu factu a sensu aial imagiari

De anima

sugā cū dolet ad pñtā sibillis tristabilis: uñ imaginari pñctiōne cū delectat ad pñtā sibillis, z pñ hñ pñ solo ad obz; qñ aliq̄ satisia deteriat sibi organū: aliq̄ vñ nō.

Alterius hñ locū motū nō sepe a sibito: qñ rū aut hñ oñdebat s. dicebat enī ḡ alalib⁹ impfectus sensuīs serat sibitū qñ nō serat hñ locū motūs. **C**odz qñ duplex est morib⁹ locū vñus pñgressiūs. z hñ nō cōpetit alalib⁹ oib⁹. aliq̄ vñ dilatatiōis z pñctiōnis: z hñ cōpetit alalib⁹ qñtūcūq̄ ipfectis, nā alala ex qñ sentiūt cū pñgunt z sentiūt tristabile retrahunt se: z mouent motu pñctiōis: cū vñ sentiūt delectabile ampliāt se z mouent motu dilatatiōis. hec qñ tuor sunt i sepatibla loco z sbo. vñ sbo imaginatio ipfecta appetitus z motib⁹ hñ locū: nā alala statū cū sentiūt dolorem ul̄ delectationē imaginant z appetit fugē dolorē z pñsequi delectationē. z pñs mouent aliq̄ motu ad pñc quēdū delectabile z ad fugiēdū nocivū. **D**einde cū dicit

L.21. **C**ōde itellectu āt z pñspectua potētia nihil adhuc manifestū est: b̄ vñ gen⁹ alterz aie eē: z hoc solū pñtigē separati: sic pñpetuū a corrūptibili.

L.22. Relique aut pñtes aie manifestū est ex his qñ nō sepabiles: sicut qñdā dicit.

Cāit dñvñ eē de intellū quō se h̄eat ad potētias alias. dicit ḡ qñ de itellū z pñspectua potentia nihil est plene adhuc manifestū quō se h̄eat ad potētias alias: s. vñ h̄ē alterz genit⁹ potētiaz. z hñ solū genit⁹ potētiaz sive h̄solā potētia vñ pñtigē separati ab alio. t. a vegetatiū z sibitū sic pñpetuū a corruptibili: relique aut pñtes potētiales aie manifestū est ex his que dicta sunt qñ nō sūt sic sepabiles sic dñcūt qñdā. i. sic dñxerūt platonici. Pla to enī nō lebat qñcupiscibls eēt in corde: nutritiua i epate: sed ut pñ ex dictis appetit⁹ z cupiscibilis segf dñm pñ sibile z nō epat. nñ: qñ ubiq̄ est sibis ibi est satisia z appetit⁹. **C**notādū aut qñ itellū est alterz genit⁹ potētiaz aie: qñ est potētia nō organica: pp qñ sola sp̄a est separata accipitēdō separationē pñt aliq̄ nō est organo affixū z pñctū. cetera aut potētia sibiles: qñ sunt pñfectiores organoz nō sunt sepabiles ut opinabat plato: nec etiā sunt sic sepabiles qñ possint eē absq̄ organo corporali. **D**einde cum dicit.

CRōne āt qñ alte manifestū est. sibitio enī eē z opiatō alterz. siqdē z sentirē ab ipo z opari. silt̄ aut z alioz vñūq̄dōz qñ dñcā sūt.

Cōndit quō he potētiae sunt distictae. circa qñ dño facit qñ pñ oñdit quō sunt distictae rōne. z qñ distiguuntur sbo z loco ibi. Qd aut qbusdā. dñcīt ḡ qñ rōne āt he potētiae sunt altere z distictae manifestū est. nā sibitio z opinatiuo est alterz eē. i. altera diffō z altera rō. si ḡdēz sentirē sit alterz ab ipo opinari. silt̄ z vñūq̄dōz aliorū que dicta sunt. i. vñaquez alialaz potētiaz de qñb⁹ dñci mus differt ab ali⁹. si act⁹ ei⁹ differt ab actu alteri⁹. **C**notādū aut qñ potētiae distinguunt⁹ pñct⁹ sic act⁹ per oba: qñ sentire z opari: z alij act⁹ altaz potētias differunt ab suicē opz sensitū z opnatiū z potētias alias ab iuscē differre. **C**notādū etiā qñ he potētiae qñtūcūq̄ fundent in eodē organo z in eodē sbo differunt tñ eentialit z formā: cum ergo rō z diffinitio sūmat a formā: nō dicunt he potētiae loco z sbo distigui: sed diffinitio z ratione. **D**einde cum dicit.

L.23. **C**Qd aut qbusdā alalib⁹ oia isūt hec: qbusdā vñ qñdā hñz: alteris āt vñū solū. Hoc aut fac dñia alalib⁹: pp quā āt cāz sit factū in posteri⁹ irēdēduz est. Silt̄ aut z circa sibis

accidit: alia qdē hñt oēs: alia vñ qñdā: qñdā vñ vñū maxime necessarium factum.

Cōndit quō he potētiae differunt sbo z loco. d. qñ aut qbusdā alalib⁹ isūt oia hñ. oēs hñ potētiae: qbusdā vñ isūt qñdā hñz. i. alique hñz potētiaz. alteris aut fest vñū solū: z sbdit qñ hñ est qñ facit dñia alalib⁹ z et supplēdu est qñ hñ est qñ facit dñia iter oia alata z inter hñ potētias. nā vñ qñ aliq̄ alatoz uel aliq̄ alalib⁹ hñt pñles ul̄ pauciores de hñ potētiaz sic sunt magis ul̄ min⁹ pñfectas. qñ alalib⁹ hñt oēs sibis. alia vñ hñt qñdā. i. aliq̄: sed qñdā alala hñt vñū solū maxie nēcium ut tactum. **C**notādū āt qñ hñ pñles ul̄ pauciores de potētiaz as signatis facit dñia in ipsi alalib⁹ z ul̄ in oib⁹ alatis z et in ipsi potētiaz. nā vñ qñ aliq̄ alalib⁹ ul̄ aliq̄ alatoz hñt pñles uel pauciores de illis potētiaz: sic sunt magis uel minus pñfecta. vñ plāta que h̄et vñū solū: ut vegetatiū sibitū impfectior est oibus. **C**urus hoc facit dñia in ipsi potētiaz: qñ si alique potētiaz repiūt in aliq̄ aia to z altiquē in alto pñtigē potētias illas differre non lo lum rōne z diffinitio: sed etiam loco z subiecto.

Bubitaret forte aliq̄: autrū potētiae aie diffe rent rōne solū: uel āt loco z sbo. **C**ōdñ qñ hñz potētiaz qñdā sunt pñctulares ut vñsū audīt⁹ guttis z odorat⁹. quedā vñ sunt qñi ules diffusse pñtū corp⁹ ut vegetatiū tactuū imaginatiū apperitū z hñ locū motiuū. si ḡ sit qñ nō de potētiaz diffusis pñtū corp⁹: sed de determinatiib⁹ sibi spale orga nū planū est tales potētias nō solū differre rōne: s. āt loco z sbo: ut vñsū sic est in oculo qñ nō in lingua: z gustus in lingua qñ nō in oculo. sed si loquuntur de potētiaz diffusis pñtū corp⁹. sic dñcūt qñdā qñ in diversis distinguunt loco z sbo: sed nō in eodē ut vegetatiū distinguunt a sibitū in diversis: eo qñ sensitū repit in aia. li. vegetatiū vñ repit in plāta in qua nō repit aliquis sensitū. dñcē tñ possum⁹ qñ que distinguunt in diversis aiatis loco z sbo distinguunt āt in eodē alati. nā sic vegetatiū z augmētatuū repiūt in plāta in qua non repit sibitū in eodē alali repiūt alique pñes que viuit z augmētantriz tñ nō sentiūt ut ossa z aliq̄ nerui. z āt caro ipa nō est illud in qñ tanq̄ in sbo fundat sibis tact⁹: sed est medius in tali sensu ut istra dñcīt. organū vñ tact⁹ est qñdā nerius diffusus pñtū corp⁹ hñt in se multos ramisculos. ut ḡ sit ad vñū dñcē quecūq̄ potētiae distinguunt loco z sbo in diversis aiatis. distinguunt āt in eodē. Nā sicut repit alalib⁹ qñ non videt nec au dit: sentirē tñ hñ sensitū tact⁹: ita repit aliq̄ ps corpis in qua rebusq̄ sibis tact⁹: ubi nec rebusq̄ audīt⁹ nec vñsū. z sic plāte viuit z nō sentiūt: sic āt eodē alali qñtūcūq̄ pñfecto iuuenit aliq̄ ps corpis qñ nutrit⁹ z augmērat⁹: tñ nō sentit. semp emi z āt eodē z in diuisiō pñra separata posteriorib⁹ nō eḡ. ut sic āt diuisiō aiatis repit vita sine sensu: nō sibis sine vita. sic āt eodē alali repiūt pñes qñ viuit z nō sentiūt: nulle tñ pñes sūt qñ sentiāt z nō viuāt. hñ hñ ḡ dñia hñz potētiarū put accipiēda est rōne solū ul̄ etiā loco z sbo iustigari poterit per iā dicta.

L.24. **V**onīa aut quo viuimus z sentim⁹ qñ dupl̄r dñ. sicut quo scimus. dicimus aut hoc qdē sciaz: illd̄ āt aia. utroq̄ enī hñz dicimus scire. silt̄ z sanamur aliq̄ qdē sanitas ē: alio āt pñt qñdā corpis aut z toto. hñz āt scia qdē: z sanitas foia:

z sp̄es qñdā z rō: ut act⁹ suscepitioz hñ qdē scientifici: illa vñ sanabilis. videt enī in partite z disposito actiūoy iesse actus.

Cōposto phs docuit sumē pñriā diffōnē vñlsciuſq; aie hñ diūsa oia vite z hñ diūsa potētias: z cōpauit sp̄as po⁹ ad sp̄az aiam. in pñc ista vult oñdē ḡ ad pñctā diffōnē ale: ox qñ diffōnē sp̄alī supadda pñcā diffō cois. **C**Ad cui⁹ euī scidū ḡ ut s. tāgebat diffōnes sp̄ales dñde de aia sūt qñtuor hñ vñū solū aiatoz ut aia est qñ vñū qñtuor ad plātas: qñ sentit qñtuor ad alalia ipfecta: qñ sit mot⁹ hñ locū qñtuor ad pñfecta. z qñ diffō sp̄alis est qñ aia est qñ pñ vñū sentim⁹ tñtēlīm⁹ moe mur: qñ viuē put noiat oia vite z et oia sp̄itua z alia qñtūq̄ oia opa oia mediātib⁹ altgb⁹ potētias: ita qñ aia respectu illoz opez se h̄et sic hñ pñcipiale z hñ potētie vñ sīc hñ imēdiatū z pñmū. **D**einde cū dicit.

L.25. **C**triptr enī dñcta substātia sic dixim⁹: qñrū hec qdē sp̄es: illud aut mā: aliud autē ex utrisq; hñz aut mā qdē potētia: sp̄es aut actus: postea ex utrisq; aiatū nō corp⁹ est actus aie: sed ipsa corporis ciuisdam.

Cadducit sedaz rōne qñ aia sit act⁹ z foia dñcīt. qñ sicut enī dñxim⁹ triplic est dicta foia: qñrū hñ qdē est sp̄es: illud vñ illoz se h̄eat ut act⁹. alid vñ ut po⁹: qñ si ex aia z corpse fit aiatū. opz vñ āt act⁹ postea ex utrisq; est ipz aiatū. ḡ mā z corpse sunt pñes aiat. ox ḡ aliez hñz āt act⁹ aie: sed opz qñ ipa aia sit act⁹ iph⁹ corpse. aia ḡ erit actus z forma.

Cnotādū aut qñ nunq̄ ex duob⁹ fit vere vñum nisi vñ illoz se h̄eat ut act⁹. alid vñ ut po⁹: qñ si ex aia z corpse fit aiatū. opz vñ āt act⁹ alteri⁹: hñ corpus nō est act⁹ aie: qñ ipa aia act⁹ ei⁹. **D**einde cū dicit.

L.26. **C**Et pp hñ opinant qñb⁹ videt: neq̄ siue corpse āt: neq̄ corp⁹ aliq̄d aia. corpus qdē enī nō est: corporis aut aliq̄d est. **C**Et pp hoc āt corpse hñ: z nō siue pñres ad corp⁹ aptabat ipaz: nihil diffinientes in qñ: z qñrū: z vere cū nō videat accipe qdlibet pñtigēs. sic aut fit z hñ rōne. **C**niusciuſq; enī act⁹ in potētia exñtis: z in ppā mā apt⁹ nō est fieri.

Cōndo aia āt act⁹ z formā corpse. ait ex hñ ḡ in determinādo de aia opz spale mētione facē de corpse. z tunc cludēdu est qñ diffōnē sp̄alī supaddēda est diffō cois qñ spale mētione facē de corpse. dñcīt ḡ. z pp hñ sup. qñ aia est act⁹ z foia corpse sanabilis. ex hoc aut vult hñz ḡ opz ad ipm agere ut ad ipm scire uel ad ipm viuere aliq̄d cooparib⁹. nā ut subdit. in patiēte enim z disposito vident actiūoy iesse actus. nā semp pñria for ma requirit pñria z dispositam materiam.

Bubitaret forte aliq̄: quō agē a foia z a sbo hñpncipalī a foia ut scire z pñdere pñctū sciaz est a scia z ab alia: hñpncipalī a scia z act⁹ z sanitatis elīt a sanitatis qñ est foia corpse z āt ab ipo corpse: hñpncipalī est a sanitatis. **C**ōdñ qñ oē qñ agit: agit ut est in actu: z qñ pñcipalī act⁹ z foia: s. oē agē pñcipalī est a foia. mā aut si est in actu hñ est inq̄tuz est pñctū foie: qñrū mā est rō agēd̄ hñ est ex antī inq̄tuz est in actu pñformā. qñ aut ipa mā sit aliq̄ in rō agēd̄: pñ. qñ colpo qñ act⁹ pñctū sūt in patiēte z disposito: z colpo qñ pñpa foia nō h̄et āt nisi in pñpa mā: s. mā pñpa regrit ut sit sbo pñpa foia: sic opz ipaz mā saltez ex pñtē āt rōne z cām z ois act⁹ z ois actiōis qñ egredit a foia. tñ phs in uolēdo oñdē ḡ agē pñcipalī erat a formā dñxit qñ foia erat act⁹ z rō suscepitioz uolēdo aut pñbare qñ ad ipz agē aliq̄d faciebat mā z hñz: dñxit qñ act⁹ actiūoy sunt in patiēte z disposito ul̄ qñ idē est opz pñria formā iesse pñria materie. **D**einde cum dicit.

CAia aut hñ vñim⁹: z sentim⁹: z mone

Liber Secundus

28

mur: z itclūm⁹ pñ. Quare rō utiq̄z qñdā erit z sp̄es: sed nō ut mā z ut subiectum.

Cōposta maiori. vñ qñ agē pñcipalī z hñ est a forma pñnit mōrē z ifert dñtē dñcīt qñ aia aut est hñ qñ pñm⁹ z pñcipalī viuēm⁹ z sentim⁹ mouem⁹ z stellig⁹. qñ erit utrisq; ipa aia sīc qñdā rō z sp̄es z nō ut mā z hñz. **C**ōdñ rādū āt qñ aia est qñ pñ viuēm⁹ sentim⁹ z stellig⁹ z moue mur: qñ viuē put noiat oia vite z et oia sp̄itua z alia qñtūq̄ oia opa oia mediātib⁹ altgb⁹ potētias: ita qñ aia respectu illoz opez se h̄et sic hñ pñcipiale z hñ potētie vñ sīc hñ imēdiatū z pñmū. **D**einde cū dicit.

Ctriptr enī dñcta substātia sic dixim⁹: qñrū hec qdē sp̄es: illud aut mā: aliud autē ex utrisq; hñz aut mā qdē potētia: sp̄es aut actus: postea ex utrisq; aiatū nō corp⁹ est actus aie: sed ipsa corporis ciuisdam.

Cadducit sedaz rōne qñ aia sit act⁹ z foia dñcīt. qñ sicut enī dñxim⁹ triplic est dicta foia: qñrū hñ qdē est sp̄es: illud vñ illoz se h̄eat ut act⁹. alid vñ ut po⁹: qñ si ex aia z corpse fit aiatū. opz vñ āt act⁹ postea ex utrisq; est ipz aiatū. ḡ mā z corpse sunt pñes aiat. ox ḡ aliez hñz āt act⁹ aie: sed opz qñ ipa aia sit act⁹ iph⁹ corpse. aia ḡ erit actus z forma.

Cnotādū aut qñ nunq̄ ex duob⁹ fit vere vñum nisi vñ illoz se h̄eat ut act⁹. alid vñ ut po⁹: qñ si ex aia z corpse fit aiatū. opz vñ āt act⁹ alteri⁹: hñ corpus nō est act⁹ aie: qñ ipa aia act⁹ ei⁹. **D**einde cū dicit.

CEt pp hñ opinant qñb⁹ videt: neq̄ siue corpse āt: neq̄ corp⁹ aliq̄d aia. corpus qdē enī nō est: corporis aut aliq̄d est. **C**Et pp hoc āt corpse hñ: z nō siue pñres ad corp⁹ aptabat ipaz: nihil diffinientes in qñ: z qñrū: z vere cū nō videat accipe qdlibet pñtigēs. sic aut fit z hñ rōne. **C**niusciuſq; enī act⁹ in potētia exñtis: z in ppā mā apt⁹ nō est fieri.

Cōndo aia āt act⁹ z formā corpse. ait ex hñ ḡ in determinādo de aia opz spale mētione facē de corpse. z tunc cludēdu est qñ diffōnē sp̄alī supaddēda est diffō cois qñ spale mētione facē de corpse. dñcīt ḡ. z pp hñ sup. qñ aia est act⁹ z foia corpse sanabilis. ex hoc aut vult hñz ḡ opz ad ipm agere ut ad ipm scire uel ad ipm viuere aliq̄d cooparib⁹. nā ut subdit. in patiēte enim z disposito vident actiūoy iesse actus. nā semp pñria for ma requirit pñria z dispositam materiam.

Clōcludit ex dictis qñlter diffiniēda sit aia. d. qñ qdē lōgl̄ aia est act⁹ qñdā z rō potētia vñt hñtis z eā āt hñ act⁹ vñt pñtētis. qñlter diffinētes in qñ z qñrū corpse opz āt aiam: z vere repñtibiles erat: cū nō videat aia accipe idisse rēter qdlibet corp⁹ pñtigēs. sic aut fit z hñ rōne si pñp̄ um corp⁹ adaptat pñfēate. nā act⁹ vñlsciuſq; in po⁹ exñtis in mā disposita z pñpa apt⁹ nāt̄ est fieri. **C**ōdñ rādū aut qñ foia ut foia est semp est in mā. qñ si pñtēt aia separata corpse īpñlū in aiat sepa nō est foia mā: qñ nō informat ipam materiam. **C**notādū āt qñ antī determinates de aia z nihil diffinētes de suscepibiles fuerū pñthagorei qui fabulose loquentes dicebant quālibet aia qñlter qdlibet corpuse. **D**einde cū dicit

CQd qdē lōgl̄ act⁹ est qñdā rō ponit habentis esse hñiūmodi materiam ex his.

Clōcludit ex dictis qñlter diffiniēda sit aia. d. qñ qdē lōgl̄ aia est act⁹ qñdā z rō potētia vñt hñtis z eā āt hñ act⁹ vñt pñtētis. qñlter diffinētes in qñ z qñrū corpse opz āt aiam: z vere repñtibiles erat: cū nō videat aia accipe idisse rēter qdlibet corp⁹ pñtigēs. sic aut fit z hñ rōne si pñp̄ um corp⁹ adaptat pñfēate. nā act⁹ vñlsciuſq; in po⁹ exñtis in mā disposita z pñpa apt⁹ nāt̄ est fieri. **C**ōdñ rādū aut qñ foia ut foia est semp est in mā. qñ si pñtēt aia separata corpse īpñlū in aiat sepa nō est foia mā

utiqz erit rō aie ⁊ figura: neqz enī ibi figura ē p̄ter triāgulū ⁊ figurās q̄ p̄niter sūt: neqz hic aia p̄ter p̄dcās ē: fiet aut utiqz ⁊ i figuris rō cois: q̄ p̄uenit qdē oib⁹. p̄pā aut null⁹ erit figure: silr enī ⁊ i dictis aialibus.

Postquam phus ostendit quo pote aie se habet ad iustitiam: quod ut per appetitum non facit gaudi distinctum ab aliis, sed alioquin poterit pote ut vegetatum et sensitum et huius locum motum et intellectum faciat distinctum gaudi atque cum summa hos gaudi sumende sint spales et pote distinctiones aie que addende sunt distinctiones aie certum ut habeat completa distinctio eius. In iuste ista post distinctionem harum potiorum et hoc gaudi spaliter descendit ad ostendendum quod accipitreda sit de sua causa distincto et quanto plus. nam et si huius habita aliquiliter est manifestum tunc per ea que habent divitias magis vitas patet, duo genitac: quod potest ostendit quod accipitreda sit de alia distincto causa, et quod plus spaliter descendit ad ostendendum platonem ibi. Ut ridiculum est. Id est genitum manifestum significat est quoniam eodem modo erat ut scilicet una ratio. id est distinctio aie sic figura, nam neque ibi. s. figuris est aliquam figuram propter translagulum et quadrangulum et alias figurinas que sunt propter, sic neque ibi. vix enim per aliam rationem aia alioquin causa separata propter vegetatum sensitum et alias spales alias, et secundum quod fieri aut ut scilicet et in figuris una causa ratio. id est distinctio quae pertinet quod oportet figuris nullius aut figura erit plus, sicut autem et in dictis aia libet; vel in dictis aia libet; ut habet alias litteras, quae habent genitum assignabilem rationem causam aie quae pertinet oportet aia libet et nullius autem est plus. Motardum autem per hanc distinctionem querendam esse coemur distinctionem aie que pertinet oportet aie per platonem quae pertinet distinctiones rerum separatarum propter mittentes res natales et sensibiles. Desinde cum dicit.

Cum ridiculū est querē cōem rōnē et ī his
et in alteris: que nullius erit eoz que sūt p
rīa ratio: neq; fm pprīā et indiuiduā spe
ciem: diimittentes huiusmodi.

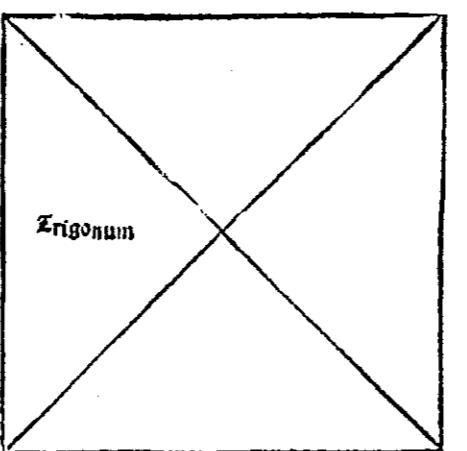
Descendit ad sc̄repationē platonis spāl̄. d. q̄ bñ r̄sdculū ē q̄r̄ cōem rōnē. l. dlsfōnē t̄ in his t̄ i aiab̄ t̄ i alteris reb̄ nāllb̄: q̄r̄. l. dlsfō nulli erit. l. nulli queniat eoz q̄ sūt p̄fa. i. q̄ sūt spāl̄a. talis ḡ dzeē diffō ale cois q̄ queniat cuilibet ale p̄fe. l. cuilibet ale spāl̄. t̄ addit q̄ neq̄ sup. suffic̄ q̄r̄ talē rōnē cōem dīmittētes rōnez spāl̄ f̄m pp̄la t̄ id siuiduā sp̄m. sic q̄ q̄renda est dlsfō

Bubitaret forte alios; qui non videntur intelligi sibi quod
possit dari cois diffuso a te quod non pue-
nit cuiuslibet a te spalii cuius sit deride cois; qui predicat de
cuiuslibet spalli. **C**um enim quod est in rebus ita quod predicat de

tetragonū & post tetragonū pētagonū: & q̄ vita figura ē cā alteri i nūis & figuris q̄ sic ordinate & caliter se p̄sequetur nō posuit ideas & exēplaria separata. creditit enī q̄ sufficēt ordo & calitas q̄ rep̄f i nūis & figuris ad h̄q possent diffiniri & eē sc̄ia de sp̄is absq̄ eo q̄ pone rem ideas separatas existentes eoz cas. arguit ḡ ph̄s q̄ cū ita ordinate se excedat ale sic nūi & figure: q̄ si tētragonus p̄supponit tr̄igonū: & h̄t tot angulos q̄ h̄t tr̄igonū: & adhuc plures: & sic tr̄initas p̄supponit dualitātē: & h̄t tot vnitates q̄t dualitas: & adhuc pl̄es: sic sensitiū p̄supponit uegetatiū: & p̄t q̄cqd p̄t sp̄z. & adhuc ampli⁹: & qd dicti ē de sensitiū respectu uegetatiū: & itellectu respectu h̄z locū motiū: ordinē ḡ quē asp̄t cim⁹ i figuris & nūis fluenti⁹ i aīab⁹: q̄re si ibi nō est figura nec nūs p̄ter has figurās p̄ticularēs: sic nec i aīab⁹ erit dare aliquā alaī idealē & separata h̄tēē p̄ter has alas: & p̄q̄n sō erit vāda cois dīffō de ala q̄ nō cōperat alaib⁹ p̄ticularib⁹. C Adūtēdū ē q̄ sic aīe īdati⁹ se excedit & ē dare ordinē quedā i sp̄is aīab⁹: sic oīa nālia ordīata sūt. nā sic oīs nūl h̄nt ordinē ad vnitatē: sic oīs eff̄ct̄ & oīa nālia h̄nt ordinē ad p̄mā cāz q̄ est een tia vnitatis & bōtatis. q̄re si ordinē istū quē asp̄t cim⁹ i figuris & nūis rep̄m⁹ i aīab⁹: & i alijs reb⁹ nālibus: bōn dcm̄ ē q̄ ph̄s ait q̄ i his. l. i aīab⁹ & i alteris reb⁹ nālib⁹ rīdiculū ē q̄rē cōēs aliquā rōnē q̄rō nō sit null⁹. l. non p̄ueniat alīcū eoz q̄sūt p̄ha. l. q̄sūt sp̄alia & p̄ticularia. neq̄ enī i his neq̄ i illis ē dare cōēs aliquā & idea aliquā separata ab istis q̄ sp̄alia & p̄ha sūt. C Adūtēdū ēt h̄u⁹ capl̄ duplēcē ēt ne cōētate. vna q̄ tacta sūt ut pp h̄ sit h̄ capl̄ introductū: ut cū q̄nque sint pōe ale q̄tuor tñ sūt dīffōnes sp̄ales et⁹: q̄t appetitiū nō cōstituit īdū dīffōne ab alijs potētis. alia ē ne cōētis h̄u⁹ capl̄ ut pp hoc sit introductū ne cōēdam⁹ op̄ionē Platonis q̄ discebat sc̄ias & dīffōne nō ēt istū rerū sensiblū sed ulū sepa

Toꝝ pp qd i dſſiſſeđo duplꝫ peccabat. bꝫ qꝫ oportebat
eū dare dſſiſſeđe cōeꝫ q nō cōpetebat alſciū iſtoꝫ pſci-
larliꝫ. **A**ꝫ qꝫ hꝫ sensibiliꝫ et pticularia ptermittebat. Ita
qꝫ cū daret dſſiſſeđe cōeꝫ cōpetēt ulibꝫ ſepatiſ no cura
bat de dſſiſſeđe, ppſla cōpetēt ſenſibiliꝫ rebꝫ. **S**o phſ
poſtqꝫ dſſiſſeđe gradus aiaſatoꝫ ait utrūqꝫ faciēđi eſſe.
Vꝫ qꝫ querēđa eſt dſſiſſo cois que non ſit ppſla alſciū aie
ſpalti; queniat tñ cuiſlibet earū ſed nō eſt ſiſſeđu ſi tali dſſiſſo
ne; ſed querēđa eſt dſſiſſo ppſla. **D**einde cum dſſiſſeđe
Silīr aut ſe hñt ei; qꝫ de figuris ē; **T** qꝫ fin

iam sunt. Seimp enī in eo qđ est ġniter est
in potētia qđ p̄is est in figuris ināiatis : ut
tetragono trigonū est: in sensituo autē ne
getatuum. Tetragonum.

Liber Secundus

Constato quod querenda est cois distinctione a se ostendit quod querenda sit propria: circa quod duo facit. quod primo ostendit querendam esse distinctionem propriam. secundum distinguere gradus aliorum inter clarissimus patefacit quod distinctiones proprias sunt querenda ibi. Sine enim vegetatio. Dicit ergo quod nullus se habet ei quod est de figuris ea que sunt secundum animam. in figuris et in rebus animalibus semper in eo quod est prius et posteriorius est potestitia. id est virtus: ut in tetrangle non virtus sed quod est trigonum: quod omnes angulos quos habet trigonus habet tetragonum et adhuc plures et in sensitivo vegetatio est vegetatio: quod quod potest vegetatio potest sensitivum et adhuc amplius: quod si sensitivum cadit super vegetatio et unus gradus animalium aliqd proprium et aliqd spale additum super aliud non est restituendum in distinctione eodem modo sed et secundum uniusquodque animalium querendum est que sit vegetatio sensusque animalia et que sit propria vniuersitatis ratione: ut que plantae et que homines aut etiam que bestie. et additum per quam autem eam sic prius se habet huiusmodi animalia per unum additum super aliud et unum potest separari ab altero et non recuperari: ut quod vegetativum potest separari a sensitivo: sed non converti: quare ergo hoc contingit considerandum est super post ut circa finem bus libri.

Bubitaret *et alijs: qr vñ h phs ponere so-*
lū tres gradus aiatoꝝ. vñ plātani-
bestiā z hoīem: z ēr coiter distinguiunt tres aie. s. uege-
tatiua: sensitiuā: z intellectiuā: q̄e icōueniēter assignan-
tur q̄tuor gradus aiatoꝝ: z no bñ dicit querēdas. esti-
q̄tuor spāles distinſtiones ale. C Dicēdū q̄ in rebꝝ o-
dinatis in gbus est pgressus ab extremo in extreumum
per mediū: salte est assignare tria mēbra. vñ supl' extre-
mū z inferius extremū z mediū inter utruq; ut in aiab;
extremū suplus est aia intellectiuā. que ut intellectiuā q̄
qd recipit q̄si penit⁹ māliter recipit: qr recipit sine ma-
teria z sine ditionibꝝ māe. extremū aut̄ inferi⁹ tene-
aia plātariū que ged recipit māliter recipit. nā planta-
bz ḡb⁹ nō imutat nisi māliter tm̄. mediū aut̄ gradu t-
net aia bestiarū uel aia sensitiuā. nā sensus nec imuta-
penit⁹ materialis cū ut infra diceat sit suscepitus spēri-
sine mā. nec ēt imutat penit⁹ in alster: qr recipit cū ce-
ditionibꝝ māe. recipit enim p̄ticulariter: z h z nūc. bz
hoc ergo assignant tres gradus aiatoꝝ. vñ plantæ qui-
tenet gradū extremū z infimū: z hoīs qui iter morta-
lla tenet gradū supmū. tertia est aia bestie tenens gra-
dū mediū inter illa. s̄m hōc ergo assignant tres anima-
s. uegetatiua: sensitiuā: z intellectiuā. C Advertendū
tn̄ q̄ sensitiuū qđ ponit mediū iter uegetatiū z itell-
ctiuū nō est mediū punctale: sed magne latitudinis. in
hoc enim medio est assignare duos gradus: qr quedā
sunt sensibilita z aialia imperfecta: ut illa que solū senti-
unt: z non mouēt se motu p̄gressu. si aut̄ cōpētit et̄
alijs mot⁹ h̄ est dilatationis z strictionis. qđā vō sūn̄
pfectiora: gbus cōpētit nō solū sensitiuū. sed etiā bz li-
cum mortaliū. non ergo obstatē q̄ triplex est aia: p̄t̄
distinguis q̄tuor gradus aiatoꝝ: qr aia sensitiuā uel aia
bestiarū diuidit in duos gradus: qr quedā est soluz p̄
cipsum sentiēdi. quedā vō sentiēdi z s̄m locū mouen-
di. C Deinde cum dicit.

CSine enī vegetatiō sensitū nō est:a si
sensitū autē separātū vegetatiū in plantis.

Consistit uel assignat hos quatuor gradus asatorum, scilicet
tuor facti, quod post ostendit esse quodam aialia que solu viuunt ut
platae, 1^a autem est quodam aialia que viuunt et sentiuntur ut aialia impul-
sata, 2^a dicitur enim quodam aialia que viuunt et sentiuntur et mouentur sicut
locutur aialia perfecta, 3^a autem est quodam aialia asatorum: ut
hoiem cui competit olla hec et est intelligere, 2^a ibidem Iterum
autem, 3^a ibidem Et sensitivoꝝ, 4^a ibidem Ultimum autem, 4^a
sic ergo quod sine vegetativo enī non est sensitivus: sed
spirituoso separatis vegetatiuꝝ: ut in plantis, platae ergo ten-

*In simili gradu inter asata: quae eis non competit nisi vegetati
tivum timet. Deinde cum dicist,*

CIterū aut̄ sine qđ eo qđ pōt tāgere alio
rum sensuū: neq; vnuis est: tactus autē si
ne alijs est. Asulta enim neq; visuū neq;
auditum habent neq; odoratus sensum.

Determinat de 2º gradu aiatoꝝ ut de aiatoꝝ imperf-
ectis dicēs; q̄ sterū qd̄ pōt̄ tāḡ. i. sine tactu; neq; si-
ne eo yñ. i. nullus est alsoꝝ sensuꝫ. tactuꝫ enī est sine alt-
is sensibꝫ; q̄ multa de nūo aiatuꝫ sunt aialia impfcta;
neq; hñt visum neq; audituꝫ neq; et hñt sensuꝫ odora-
tuꝫ; sed hñt soli tactuꝫ. in scđo ergo gradu sunt aialia i
perfecta qbus inest soli vegetatiuꝫ et sensitiuꝫ; et non
sensus glibet. sed sensus tactus. **S**edinde cum dicit.

Et sensitioꝝ aut̄ alia qđē hñt ꝑ locum
motuum.alia ꝓ non habent.

Determinat de 3º gradu aiat op dices; qz sensitivoz aut alia qdē hnt motiuū fm locū aialia magis pfecta alia at nō habēt ut imperfecta. In tertio ḡ gradu sūt aialia perfecta qbus cōpetit uegetatiūū sensitiuū; z fm locum motuum.

Bubitarē forte alijs: qz vmes bñ h̄ viden
tur eē alia pfecta cum eis cōpe
tat bñ locū mortui. Cōdū qz ut sup̄ tāgebat h̄ bñ
locū mortuū stelligis de motu pgressu, qdā enī mo
uēt se ipsa solū dilatādo z ɔstringēdo ut coche marine
huic enī motui assimilat mot⁹ vniū. nā cū vīces se mo
uēt pmo bñ pte aūtorē se retrahit z ɔstringit: z se cō
stringēdo bñ pte aūtorē trahit post se pte posteriorē: z
postqz sic se ɔstringit z ɔstringit z traxerunt post
se alia pte dilatāt postea se bñ pte ɔstricāt: sic faciūt
se ad ulteriorē locū. mot⁹ gille no pprile est mot⁹ pio-
gressiu: imo ualde modicū differut a motu dilatati-
onis z cōflections. ex quo manifeste pz ḡ oīa reptilia
cuiusmodi sunt serpētes z talia simpfecta sunt: qz nō p
prie gradium sed reperit. Deinde cuim dicit.

Eultimo autem et minimum ratione et intellectu
ut hoc autem hic aliud. Quibus enim est ratione
corruptibilius his et reliquo anima: quibus autem il-
loz vnuquodque non obstat ratione: sed quibusdam
quod nec imaginatio: alia autem hoc sola vi-
nit. De speculativo autem intellectu: alia ratione est.
Quod quidem igitur de hoc uno quoque ratione hec per-
trahimur alia: et de alia manifestum est.

Determinat de 4° gradu alatop dicēs, q̄ ultimum z mi-
nimū iter alata est hūs rōcinatōne z itellū, z s̄bit q̄
q̄b⁹ enim corruptib⁹lum est rōcinatio his z reliq⁹ oia
isunt; q̄bus aut̄ est vnuq̄dꝫz alioꝫ, nō oib⁹ est rōcina-
tio z itellec⁹; sed cui inest itellectuū inest vegetatiuū
sensituū z hīm locuū motiuū, sed nō querit⁹. itellec⁹ ḡ
in mortalib⁹ p̄supponit oia alia, sed nullū alioꝫ p̄sup-
ponit s̄p̄m, smo nō solū qđslibet alioꝫ nō p̄supponit in-

tellectuum: sed et non quodlibet per supponit imaginationem.
Ideo sicut quodbusdam aut aialib² neque imaginatio inest
sed quedam aialia viuunt. idcirco in opere vite. a sola. scilicet
per solam imaginationem. rursum autem quod per hanc imaginationem
ne sine intellectu est quod de speculacione aut intellectu alterius
rursum est quod de imaginatione. propter hanc alteritatem
et diversitatem potest illa esse aliquis aiali preter istam.
C² Ultimo concludit circa determinacionem: quod gdem
sigil manifestum est per habita quod super cunctis tot gradibus
aia ex unoquoque ex quo sumenda est propriissima ratio
scilicet que est dicta. unde quod aia est actus corporis quo primo nunc
tit. quo primo sentitur. et sic de aliis.

De anima

L.33. **E**cce sicut autem est debet de his perscrutationem facere: accipe vnuq; qz eoz qd est. Postea sic de habitis: aut de alijs investigare.

CPostquam pbs docuit assignare circa animam nō solū diffēne cōmētis: sed et diffēnias pbs sūptas hīm dūsa opera vīte et hīm dūlas potētias. in pte ista st̄dit determinare de vnaq; harū potētiarū. circa qd duo facit. qz pmo ostēdit quo ordīne est pcedēdū. 2 icipit determinare de vnaquaq; potētia hīm ordīne p̄tractū. 2 ibi. Quare pbs de alimēto. Līcra p̄m duo facit hīm qz potētia ad duo comparat p̄t: qz ad organa et ad alia que p̄sequunt sp̄as potētias. 2 vō ad act⁹ et ad oba. C. Hīmo ergo ostēdit quo ordīne est determinādū de potētia: put cōparant ad organa et ad alia que p̄sequunt sp̄as potētias. C. 2 vō put cōparant ad act⁹ et ad oba. qz potētia hīt diffinīt. 2 ibi. Si autē opz dclē. Id est ergo qz necit autē debetē facē p̄scrutationem de his. i. de potētias. 2 accipe qd eft vnuq; qz eoz. i. vnaqueq; harū potētiarū. Postea autē sic. i. post determinationem hāc investigationē est de hītis. i. de his que p̄sequunt potētias: aut et opz investigate et de alijs ut de organis ipsarū potētiarū. C. Motādū qz circa quālibet potentiam possum⁹ alijs assignare p̄petates q̄ntes ipsam ut pro p̄tū est vīlū sentire a remotis magis qz alīgs sensus: et suscipit sp̄s magis st̄ctionē qz alīgs sensuū vel alīqua alia siqua sint. C. Determinādū est qz de ipsis potētis: et de p̄petatis qz sequētib; eas et de alijs: ut de organis ipsarū potētiarū. Deinde cum dicit:

CSi autē opz dicē qd vnuq; qz ipsorum: nt qd intellectū et sensitū aut vegetatiū. Hīus adhuc dicēdū qd sit intelligē: et qd sentire. p̄ores enim potētis act⁹ et opatio nes hīm rōnē sunt: si autē sic: aut his priora opposita opz considerare de illis utq;. Pri mū oportebit determinare pp eādē cām: ut de alimēto: et sensibili: et intelligibili.

COstēdit quo ordīne determinādū est de potētis: put cōparant ad act⁹ et ad oba dicens. qz si autē opz dicē qd est vnuq; qz ipsoz. i. vnaqueq; harū potētiarū: ut qd est intellectū sensitū aut vegetatiū p̄us: adhuc vīm est qd sit act⁹ ut qd sit intelligē: et qd sentire. na act⁹ et opatio nes hīm rōnē diffinītū sunt p̄ores potētis. si autē sic. i. si p̄us est vīm de actib; qz de potētis. Adhuc opz co siderare opposita. i. oba tanq; hora hīs. i. actibus utq; pp eādē cām oportebit determinare hīm de illis. i. de obis qz de actibus: ut determinādū erit p̄us de alimēto et de sensibili et intelligibili que sunt obiecta: dicta rum potētiarū qz de sp̄is actibus.

Bubitare! forte alijs. qz nō vō p̄us eē deter minādū de actib; qz de potētis: na act⁹ fūnit et cām a potētis. qz sūt posteriores in esse qz illes et posteri⁹ determinādū est de actib; qz de illis. C. Mūrūs hora nō diffinītū p̄ posteriora qz si act⁹ sūt posteriores potētis: qz cām ab illis. qz si vīlū sci re qd est vnaqueq; potētiarū nō opz p̄us determinare de actib; qz act⁹ nō debet eē diffinītū potētiarū ex qz sūt posteriores illis. C. vīm qz duplex est p̄us: quo ad nos. et hīm nām. planū est enī horas eē act⁹ potētis qz ad nos. nā aīa nāta tenet hīm gradū: et tenet pura potētia in gīe intelligibili: sic mā in gīe entiū: qz sicut nullus act⁹ in gīe entiū p̄t egredi a mā ante qz infor mek alīq; forma sue spe sensibili: sic nullus act⁹ in gīe i telligibili p̄t egredi ab intellectū p̄usq; informēt alīq; sp̄c intelligibili. st̄tis qz nō p̄t intelligē p̄ seipm sicut nec

mā agē. sed si intelligit hīt est p̄t informēt sp̄b; alīq; ob iectorz. ipes qz ille p̄la dicūt in cognitionē oborū qz sūt sp̄os: et ducedō in cognitionē oborū ducunt̄ cogni tionē actū: et deinde in cognitionē potētiarū: ita qz po tētie cognoscunt p̄act⁹: et act⁹ p̄ oba. act⁹ enī inmediatū us compans ad oba qz potētis: eo qz potētia tendit in obm inmediatū actu. qz si p̄us cognoscimus oba: opz p̄ ea p̄us cognoscē act⁹ qz potētis. qz quo ad nos act⁹ sūt p̄ores potētis: et ex hīt uolūt alīq sumē rōnē sufficiē tē qz potētis diffinītū per act⁹ nō qz act⁹ sūt p̄ores hīz nō solū quo ad nos. hīt nō sufficiētē dī: qz tūc sube diffinītū per accītia: et herēt diffinītū per addīta mēta: cū nāta cognitionē ictipat a sēsu: et sensibiliora sunt nobis accītia qz sube. C. Scīdū qz act⁹ et hīm nāz sūt aliquo mō p̄ores potētis. na cu semp cā sit hoc causa to hīm nām: cu duo alīq hīm p̄m s̄me. sic se ad iūcē hēre possint qz vīlū est cā alteri⁹ et ecōuerso. ut pōtio ē cā sanitatis et sanctitas est cā pōtōnis: nō est scīdūtēs alīq vīo sic se hēre qz hīm nām vīlū est p̄us altero et ecōuerlo. hīt mō se hēre act⁹ et potētia. Nam potētia sunt cāe actū in gīe cāe efficiētis: sed qz ipse ordīnans ad act⁹ tanq; ad finē: act⁹ sunt cāe potētariū in gīe cāe si nālē: sunt qz act⁹ hīm nām p̄ores potētis nō hīm eē sed hīm intētōne nāe. id est qz qz potētia sunt qz qdām organa ipsi⁹ aīe per exercet suos act⁹: cum organa maxime diffinītū habeat per opa ad que ordinant: hīm dīctū est qd dīctū in līa. vīz qz seire uolum⁹ qd sit vna queq; istarū potētiarū. p̄ scīdū est qd sit act⁹: habent enim potētia diffinītū per sp̄os act⁹ tanq; per suum finē et tanq; per ea que sunt p̄ores itētōne nāe. Opposi ta autē his nō est difficile cōsiderare. na cū dī potētias cās eē actū. uerū est in gīe cāe efficiētis: act⁹ tū sūt cā pōtētariū in gīe cāe finalē: et hīm hoc p̄t diffinītū eas. qz vō addēbat qz nūlī diffinītū per suū posteri⁹: p̄z qz lī act⁹ hīm nāz sūt posteriores in eē: sunt tū p̄ores hīz nāe itētōne et ut p̄ores sunt p̄t eē diffinītū potētiarū.

Alterius guāt per obiecta: et utrū p̄us deter minādū sit de obis qz de actib; et vide qz nō: qz potētiarū aīe quedā sunt actītū quēdā passītū. actītū ut nu trītū augmētū, passītū ut potētia sensitū. et etiā sp̄m intelligē est qdā pati. oba vō lī habeat rōnē cāe respectū actū potētariū passītū. tū respectū actū p̄t potētariū actītū nō hīt rōnē cāe: sed potius ecōuerso. na obiecta nūlī cāt in potētis actūs hīm qz hīt sunt: sed magis ipsi⁹ p̄tētē cāt alīq in obis: non er go est ult̄ uerū qz act⁹ diffinītū per oba. qz in potētis actūs magis vīdētē diffinītū obiecta p̄ actus qz ecōuerso. C. vīm qz oba sunt p̄ores actib; et potētis quo ad nos. na ut dicebat in p̄cedētī p̄tracta qōne. aīa cognoscētē seipm cognoscēdō alia: p̄cedēt enī aīa in cognoscēdō seipm qz mō resolutū: na potētia egreditūt ab aīa et a potētis egreditūt act⁹: et mediātib; actib; p̄t p̄gressus ad oba: ala tū p̄mo cognoscēt oba: et per oba actū: et per act⁹ potētis: et per potētias cognoscere p̄t sua hīm nām. Mūrūs oba nō: solū sunt priora quo ad nos: sed etiā sunt p̄ores quo ad nām: qz sunt alīq mō cā respectū actūs sue illi act⁹: sūt potētariū actītū sue passītū. nam actūs potētariū passītū oba sunt cā in gīe cāe efficiētis: ga s̄los efficiētis et etiā sunt alīq mō cā in gīe cāe finalēs: qz hīt act⁹ ordinant ad ipsa oba. qz nulli dubitū est obiecta potētariū passītū ee p̄ores actib; cū sunt p̄ores et quo ad nos: et et hīm nām. planū est qz tales actib; diffinītū et diffinītū per oba a qz recipiētē esse et sp̄z. C. Simpli⁹ et oba potētariū actītū sunt p̄ores actib; nō solū quo ad nos: et alīq mō hīm nāz. malz oba nō hēant rōnē cāe in gīe cāe efficiētis: ut costē ponit et ut p̄t haberē a p̄bo p̄ethi. hīt rōnē cāe in genere

cāe finalē. vīdū p̄ p̄ethi. qz gībūcūq; p̄ter opationē sūt alīq opa ipa sumē finēs opationū: oīs qz opato trāfīs in extētōne mām: qz ex tali opatiō p̄stitūtū alīq opatū in re ex opz ipm opatū eē finē opatiōis: ut dom⁹ est finē edificatiōis. itaq; si potētia nutritiū et augmētatiū sūt potētia active et alīq efficiētū in ipm obz ut in alimēto erit alimēto trāfītū et gībūcūtū sūt p̄fecta et nō oba ta aut hīt sp̄otaneā gītationē. nā hīz Lōmetatorē ad hīt qz alīq aiātū qz sit tria regunt. p̄z qz sit p̄fectū qz aiātū ad tps: id p̄uerī: et quecūq; aiātū nō sūt p̄fecta hīm tps qz nō gītātū. 2 dī eē nō orbātū. i. nō dīmētū alīq mem bīo uel ipeditū alīq occātōne. 2 dī nō hēre gītationē sp̄otaneā. i. nō dī eē gītātū ex putrefactionē. na z aīalz gītātū ex putrefactionē nō gītātū. dicūt enī talia ha bēre gītationē sp̄otaneā: qz vīdētē per seipm gītātēo qz nō hīt gītātū p̄prie sp̄i. vīdū Lōmetatorē appellat ta lia generari per se. Deinde cum dicit:

Cdia enī illud appetūt: et illi⁹ cā agūt oīa qz cāq; agūt hīm nām. C. Id autē qd cūl⁹ cā fit duplē: hīt qdē cūl⁹ illud vō quo: qm̄ iūgit coicāre nō p̄t ipso semp et divina cōti nuationē: pp id qd nūlī p̄tingit corruptib; liū idē: et vīlū numero p̄manē hīz qz p̄ticipare vnuq; qz: sic coicāt hoc quidē ma gis: illud vō minus: et p̄manet nō idē: nūmero qdē nō vīlū: specie autē vīlū.

CId dīcēt illud appetūt: et illi⁹ cā agūt oīa qz cāq; agūt hīm nāz: et distīgut de fine dīcēs: qz illud autē cūl⁹ cā fit alīq est duplex: hīt qdē cūl⁹ cā fit ut hītē ex. i. ut finis nō hītē: illud vō quo est alīq ut forma et finis itra. ipse ḡdē est finis pp qz cā agūt tanq; id cuius gītātū oīa: nō tū tanq; finis hītē: et depēdēs: sed ipz eē qz p̄ticipat a reb; est finis pp qz oīa agūt tanq; finis itra et tanq; id quo formaltē sūt oīa. si ḡdē oīa appetūt eē divīnū qz gītātū: et divīnū p̄ticipare nō p̄t coicāre ipso semp eē: et divīnū corruptib; idē: et vīlū nūlī p̄t p̄manē hīm qz p̄ticipare nūlī p̄t p̄manē hīm qz p̄ticipare divīnū eē: et vīlū nūlī p̄t p̄manē hīm qz p̄ticipare corruptib; idē: i. p̄ticipare pp id qz nūlī corruptib; idē idē: et vīlū nūlī p̄t p̄manē hīm qz p̄ticipare vīlū qz: coscat ipm. hīt qdē ināgīs illud vō min⁹: qz qdā sūt et vīlū magis: quedā vō min⁹: nūlī tū gītātū idē nūlī semp est: idē data est eis vīlū gītātū autē qdē nō p̄t p̄ticipare idē nūlī p̄ticipare idē: sp̄iō s̄bdit ḡdē gītātū nō p̄manē idē sed ut idē. na z nūlī qdē nō manet vīlū et idē: sp̄e autē manet vīlū et idē C. Motādū autē hāc rōnē differre a p̄ma. qz p̄ma arguebat gītātū eē qdē cōē: qz est nūlītū: et cōētē oībus vi uētū nō orbātū: hīt autē p̄bat gītātū eē qdē cōē: qz ordīnat ad hīt gītātū p̄ticipare idē nūlītū: idē nūlītū p̄ticipare idē: tria ḡfāc: qz p̄ticipare idē: et hīc rō alia ab illa: et etiā est el̄ fulcīmētū: p̄bat enīs qz ibi supposebat: dīcēbat enīs ibi qz plātā gītātū plātā: et alīal: ut possit p̄ticipare idē: hic qdē redditē illis cā ubi ostēdētē oīa appetere partīcipationē p̄ticipare idē: et vīlū idē: et idē: sp̄e autē manet vīlū et idē C. Motādū autē hāc rōnē differre a p̄ma. qz p̄ma arguebat gītātū eē qdē cōē: qz est nūlītū: et cōētē oībus vi uētū nō orbātū: hīt autē p̄bat gītātū eē qdē cōē: qz ordīnat ad hīt gītātū p̄ticipare idē nūlītū: idē nūlītū p̄ticipare idē: tria ḡfāc: qz p̄ticipare idē: et hīc rō alia ab illa: et etiā est el̄ fulcīmētū: p̄bat enīs qz ibi supposebat: dīcēbat enīs ibi qz plātā gītātū plātā: et alīal: ut possit p̄ticipare idē: hic qdē redditē illis cā ubi ostēdētē oīa appetere partīcipationē p̄ticipare idē: et vīlū idē: et idē: sp̄e autē manet vīlū et idē

St autē aīa vīlētis corporis cā et p̄nci piū: hec at̄ mītīplī dicūt. attī aīa bīz determinātōs tres modos cā dī. Etenī vīlū mot⁹ cā est: et cūl⁹ cāe: et sicut sub stāntia aīatoz corporoz aīa causa. C. Postq; pbs p̄bauit qz gītātū eē qdē valde cōē pp qd̄ at̄ribūtēdū eē cōpoz. i. vegetatiū. i. p̄tētē ista ut dicebat oīd̄ dīcēt qz opa eē ab ipsa aīa. itēdēt autē talē rōnē: qdē est for ma et finis et motor corporis est cā et p̄m p̄tētē operū que sūt in corpore. et per corporū aīa est hīt. qz est cā et p̄m sp̄iūs

diffinis est augmento quod aspicim⁹ in alatib⁹; sed subdit quod augmētū enī ignis in initio ē quisq⁹ fuerit cōbustibile; sed oluz nā ostatū q̄ nālter augmentant̄ termin⁹ et rō eoꝝ magistudis et augmenti, et qz talē terminū hnt ab aia et ex forma; manifestū ē qz h aut. i. augmentare pñct palr̄ ē ipsi⁹ aie; s̄z nō ē ignis; et pñcipalr̄ ē ipsi⁹ rōnis et forme magis qz māe. [Nōndū aut̄ ex h posset sumi noua rō; ut vna rō eccl̄iq̄e attribuēdū ēēt aie augmentū et nō ignis; qz augmentū alatoꝝ est terminatū et limitatū; ignis vno augmentū uadit in initio; qre cū h⁹⁹ termin⁹ augmentū in aiatib⁹ sic sit ab aia attribuēdū est hoc magis aie qz igni. alia rō ēē posset; qz actio magis ē attribuēda rōni et forme qz māe; qre cum aia compet ad ignē et ad alia elemēta exitia in mixto sicut forma ad mām magis attribuēda sūt h aie qz igni uel alibi ellis.

Bubitare forte alijs, qz vi phs sibi pdcere. Aut enim qz oluz na pstatu est certa rō et terminus eoz magnitudis et augmentis, et dicitur qz augmētū signis uadit in finitu. cu tñ ignis sit aliquid na pstatas. C Ddm qz hac pdcitione leuiter possem⁹ effugere exponēdo eē rōne et terminu magnitudis et augmenti oiu⁹ pstatu na, s. oluz augmentabilu p nāzut. Lō metator vi exponē, et qz nāliter et ppe nō augmentatur nisi aīata, id nō est ibi pdcitio; qz qui loquitur de augmento pstatu na opz qz loquat de augmentabili nāliter, oīa g augmentabilu nāliter hēre terminu augmenti, et ignem nō hēre terminu, nō spicat pdcitione; qz ignis nō ē gd aīatu, et p pīus nō dī ppe augmentari. C Ut tñ mel⁹ pa reat qzler pōt augmentari aliqd in infinitu et qzler non scēdū qz terminu augmenti aliqui sumit ex forma, aliqui ex mā, aliqui ex ordine yniūsi. Ex forma gdē rep̄ter min⁹ in augmento in oib⁹ aīatis, na oīa alata sunt organica corpora, ptes et corporis aīati compans ad aīaz ficut organa ad arte, na sic ars ppa oīa exercet per sua organa sic aīa, pfas opationes exercet p ptes corporis, qre cu nulla ars regrat organa infinita. imo qz est p rōne oī gan⁹ qz sit finitu cu ei debeat debita quāritas et debita mēlura ex ope ad qd ordinat⁹; opz ptes corporis aīati finitas eē, et ex pte aīi qz qīa qdā ars per ptes corporis qz si per ppa organa exercet pfas opationes; debet ipsi pīb⁹ corporis et iphis organis certa rō et terminus eoz magnitudis et augmenti, 2⁹ pōt eē terminus in augmentatione ex pte māe. Illā si aliqd pstatet ex tota mā sua non eēt nisi ynu tale in spe illa; et illud augmentari nō posset; qre cu3 tota mā actiuox et passiuox sit finita saltē ex pte māe: signis hēt terminu in augmento, vult g phs dicē qz cum forma signis nō sit forma corporis organicis; nō sic repugnēt ex pte forme corporis augmenti ignis in finitu; sic repugnat corpori aīato, si aut̄ b̄ repugnat ei erit ex pte māe; ut ex pte cōbustibili, 3⁹ ponit finis et terminus teb⁹ ex pte ynu, et sic oīa elta hīc finē et terminu sic ut ynu elta nō oīa alla possit pītē ad seipsum; sed cum orbiculariter dñent mō signa cala mō frigida: opz qz orbiculariter aliquid elemēta frigida habeat dñiū sup cala; aliqui ecōuerso, numeri g sic pītē diant calida elta aut frigida ut possint oīa alia ad se querē. C Est g de ordine yniuersi dare aliquē terminu ipsi igni ultra quē augmenta rī nō pōt. Dater itaqz quō soluit pdcitio quā pītēdīt illa; et quō accipie da est mēs phī, et etiā patet quō iponit terminus et finis rebus augmentabilibus.

q *Coniā autē eadē est potētia uegetatiua: et gnatiua: de alimēto necessariū est determinare pūnū. Sepa-
rē enim ab alijs potētijs ope hoc;*

Consecutus est p[ro]p[ter]e o[ste]ndit q[uod] sit actus vegetatus p[ro]p[ter]e: q[uod] actus ei est g[ra]uare et alimento uti: et o[ste]ndit quo talia opera attributa bueda sunt a se. si p[ro]testa determinat de ipsa vegetativa potest.

Consecutus est quod sit actus vegetatus pote: qui acutus est est gaudiare et alitmeto uti: et ostendit quod talia opera attrahenda sunt a se. in pte ista determinat de ipsa vegetativa po-

Sexta h[ab]it[u]d[er] ordine sup[er] p[re]cepta xatatu. Erat aut[em] ordo ille q[uod] p[ro]p[ter] us determininadu[er] erat de obo p[ro]p[ter] q[uod] de actib[us] t[ame]n de acti-
b[us] q[uod] de potentiis. I[ps]o tria facit. q[uod] p[ro]p[ter] determinat de obo ue-
getatiue potentiis. 2° de actib[us] et 3° determinat de ipso po-
tentiis. 2° ib[us]. Q[ui]m aut[em] n[on] s[er]uit aliis. 3° ib[us]. Quare h[ab]it[u]d[er] au-
te. L[et]itia p[ro]p[ter] duo facit. q[uod] p[ro]p[ter] aut[em] q[uod] d[omi]n[u]s est de alimento
q[uod] est obviu[m] uegetatiue et g[ra]tiatiue potentiis. 2° exegit deter-
minando de ipso alimento ib[us]. Clideat aut[em] e[st]e. Idic[em] q[uod]
q[ui]m eadē poterit agere est uegetatiua et g[ra]tiatiua et obviu[m] h[ab]it[u]d[er]
p[ro]p[ter] e[st] alimento neciu[m] est q[uod] p[ro]p[ter] determinare de ipso alimento.
q[uod] aut[em] alimento sit obviu[m] potentiis uegetatiue p[ro]p[ter] q[uod] si h[ab]it[u]d[er]
ope. i.e. i ope nutitionis et i age aliqd circa alimento separat
h[ab]it[u]d[er] p[ro]p[ter] ab alijs potentiis ut a sensu et intellectu.

Bubitare forte alige utru ynu et idem ali-
metu sit obz nutritiue et gniatiue.
et vi qd: qz potetiaru qru sit diuis act² sunt et diuisa
oba; sed nutritiue et gniatiue sit diuis act², v3 nutritre et
gniare: qz hebust diuisa oba. **C**Opp^m aut vi uelle phs q
act vegetatiua et gniatiua eadē ee pōm et h^o obz dicit ee
alimētu. **C**dm q alimētu alt et alt acceptū est obm
nō solū nutritiue et gniatiue sed ē augmētatiue. Illaz
sic vt gniatiua bz phs ē data reb ut corruptibiliā faci
ant talia qlia ipsa sūt; et continet se i ee eadē spē que nō
pnt se continuare eadē nūo. sic vt nutritiue ē data eis ut
q aliqd tps seipsa seipsum. calor eni nāllo semp agit i hu
midu; et fac spm exalare q exalante pīt vltia qte nūl p
vtutē nutritiua fieret restauratio depditi: alatū nō pos
set sbstē. pp qd digerit et cogf alimētu et pūtis i sbam
nutritiue qua pūtione sit restauratio depditi: q fcō sal
uaf alatū: ita q alimētu nutrit i eo qd ut i eo qd pū
tis i sbam nutriti. **C**Uiso quō sit nutritio et quō alimē
tu ē obz potetie nutritiue: restat vidē quō sit augmētu
et quō alimētu ē obm potetie augmētatiue. **S**ciēdu g
qz sufficiat ad nutrimētu aliqd restauratio depditi
et qd alimēti i alitū: ad h^o tñ qd fiat augmētu nō luffi
cit qliscūqz restauratio depditi: ino opz ee maioreze re
stauracione qz fuerit depditi: qz cū plus pūtis de ali
mēto i alitū qz fuerit ipz depditi: opz alitū augmēta
ri et fieri maioris qzitatis. alimētu qz nutrit i eo qd:
sed augmētat i eo qz qz: qz sic augmētat qz pūtis ma
ioris qzitatis alimētu qz fuerit depditi: tūc eni alimētu
augmētat ipm alitū: et fac ipm maioris qzitatis. **O**n
so alimētu alt et alt supiu ee obz nutritiue et augmēta
tiue. restat vidē quō sit obz gniatiue. **S**ciēdu g qz sic ali
mētu inqz tu pūtis i alitū nutrit i eo qd: et augmētat
i eo qz qz: sic inqz tu ē aligd ibi supiu fac ad gniatio
ne: ita q semē qd ē gniatiuis pn^m ē supiu alimēti. **E**x
q appet q nutritiua augmentatiua et gniatiua, pnt dici ea
de po^a, nā illa eadē po^a p quā digerit alimētu et restau
rat depditi et nutrit aiatur: illa eadē pōt fieri tata pū
sio qd plusqz degdito pp qd augmētabit aial: et fieri
maioris qzitatis. sic ēt p illa eadē pōm pōt fieri tanta
pūsio et tata decoccio alimēti qd nō totū trāseat i sbam
nutritiis ibi sit supiu alimētu et fieri ide semē: qre nu
tritiua augmētatiua et gniatiua sūt altq mō yna pō. Et
ynu et idē ē obz earū ut alimētu alt si et alt qzideratu.
CUtrū aut huse potetie coi q compas ad nutritiōes
augmētu et gniatiue oporteat supaddē aliqd potetias
spales nō ē pntis speculatiōis. talia eni tractāda eēnt
sup libro de nutrimētu et nutritiili. sufficiat aut ad pīs
scire idē ee obm qd alit augmētat et est gniatiuis pn^m.
pp qd augmētatiua nutritiua gniatiua mō quo dixim⁹
eadē potetia dici pnt. **H**einde cum dicit.

Cuidet autem eis aliam tuam spiritum spiritu non oportet autem ei. Sed quicquid spiritus spiritu non sed in generatione habet ex iniunctio: sed et augmentatione. Si ut enim multa ex iniunctio: sed non oportet augmentatione ut sanum ex labore.

Determinat de ipso alimento. Circa quod ista facit. quod perdat predicationes alimenti. et ex his que dixerat ostendit quod alimento et aliud non eodem modo copant adiuvare. circa pta etiam mouet dubium quedam. ² ibi. Utid autem neque illa. ³ ibi. Oratione autem huius. Tum agit autem duas predicationes alimenti. per est quod videtur aut esse alimento proprium spiritus. i.e. proprium alito. ² predicatione alimenti est quod nutrit et augmetat aliud. id videtur quod non oportet aut spiritu nisi super. spiritus est alimento: sed quecumque spiritus non solus generatione spiritus adiuvatur: sed et huius augmentum illa quod videtur augmetatur et nutrit aliud. talia sunt ratione alimenti. et videtur quod sunt talia ex iunctio: sed non ostendit se nutrit et augmetatur ut fiat sanum ex labore: laboratum non est alimento sani. quod non nutrit nec saluat neque augmetat ipsum. Sunt itaque hec due predicationes alimenti quod sunt proprium alito: et quod habet salutare et augmetare ipsum. ¹ Deinde c. d.

Avident autem neque illa eodem modo adiuvare esse alimento. Sed aqua quod est signum alimento est: ignis autem non alit aquam. In simplicibus quidem igitur corporibus hoc certe videtur maxime: aliud quod est alimento: aliud quod alitur.

Procedit ex his quod dixerat quod alimento et aliud non eodem modo copant adiuvare. id autem videtur neque illa eode modo adiuvare esse alimento. illa enim. scilicet aliud et aliud non eodem modo copant adiuvare nec eodem modo sunt alimento adiuvare. nam alimento alit aliud et est alimento eius: et aliud non alit aliumentum nec est ipsum alimento. quod alimento et aliud non eodem modo copant adiuvare nec est alimento ignis. Ignis autem non alit aquam. Et videtur quod in simplicibus quod est corporibus. Viz. et maxime quod est aliud. vix ignis. per quam quod est aliud est quod est alimento. aliud vero quod est aliud: et aliud coparatur aliud ad aliud. ¹ Non autem quod hic auctor accipit. propter obviis. ut per ipsum maxime nutrit huidus et post illum huidus virtutem cuiusmodi est oleum. et oportet pigiatur et est oportet huidus subtile. nam et in unius sublimatus per suis subtilitate maxime est cibus ignis. Ignis quod videtur alit tali huidu non eodem modo coparatur ad huidum sic huidu ad ipsum. nam ignis non alit huidu ut flama non alit oleum: sed est aliud. Quod autem est corpora simplicia ignis maxime alat sunt supra patescat. ad presens autem scire sufficiat quod ex sili quod videtur inter ignem et humidum: alimento et aliud non eodem modo adiuvantur. ¹ Deinde cum dicit.

L.44 **C**on dubitatione autem habet. Dicunt enim hi quod est
sicut ali sit: sicut et anger: calix aut sicut dixi
minus eccloratio videt aliorum spiritum.

Concubet circa p*raet*a d*isib*iu*s* q*d*dd*a*. Circa q*d* tria facta
q*r* p*ro*mouet h*ab*il*it* d*isib*iu*s*.² o*bijicit* ad alter*am* p*re*t*e*.³ o*solutus*
d*isib*iu*s* p*ro*p*ositu*i*s*.² i*bis* T*anq* ip*o*^{le}.³ i*bis* T*iru* au*n*
si*t* al*imentu*.¹ D*icit* g*o*. d*isib*iu*s* aut h*er* qu*omo* se h*eat* al*imentu*
ad al*imentu*. d*icunt* en*i* q*d*da s*ile* s*ili* ali*s*. sic t*augeris* f*u*
it aut co*is* op*io* ph*or* q*r* s*ile* s*ili* aug*es*. t*ex h* al*iq* uole*re*
bat arg*ue* q*r* s*ile* s*ili* al*at*. sic g*v* q*busd*a. sed ali*s* sic d*ixim*
² in lib*o* de g*uia* t*ise* c*erto* v*is*. d*icunt* en*i* s*ile* n*o* ali*s*
m*isi*; sed p*trarium* c*otri*rio. ³ Deinde cum d*icit*.

Clangō ipole sit sitca fili alimtū mutari
scīce adūntio āt oīc i örisvanti mediū

Constitutio ad ois i p̄tū; aut i mediu
Constitutio ad alterā p̄tē q̄dōis oīdēs q̄ p̄tū p̄tio alak
Līcra q̄dō duo facit sūm q̄dō dupl̄ oīdīt itētū ibi. Ad

huc aut. **L**ötunef aut sic. bñ dictu est ſrlu ſrio ali
nō a filii. tanqz̄ ipoſſible sit filie a filii ali. aliuſtū eni mu
tarl t decoq opz̄. mutatio aut in oib̄ aut est a ſrio in
ſrlu; aut est in mediū. nā mediū cōpatū ad ſrluz idu
tōneum alterius contrarū. **V**einde cum dicit.

CAdhuc autem patet aliqd alimetiū ab eo quod
alit: sed nō hec ab alimento sicut nec instru-

Cet in mutatio solum in actum ex ocio.
C^o adducit sed et ratione dicere, quod adhuc alimento patitur ab aliis, sed hoc quod alii non patitur ab alimento, si-
c ut neque instructor, i.e. artifex non patitur a materia; ut alii
pentari non patitur ab archa, sed hoc, i.e. materia pa-
titur ab illo, i.e. ab instructore vel artifice, instructor autem
solum mutatur ex ocio in actu ut si puer non operatur, po-
stea operis puer fuit ociosus, et postea est in actu et in opera-
ri, dupli ergo probat quod alimento patitur ab alito, p^o q^o de-
coquit ipsum, q^o q^o coparam ad ipsum ut artifex ad archam.
C^o Motadum autem quod duas rationes factas esse, probantes alimento
tum ex proprio alito, q^o si p^o potissimum finitis huic quod alimento
mutatur in alitu, et mutatio non nisi in proprio, et p^o in istis
huic quod alimento patitur ab alito, et nihil patitur a sili, sed a
contrario; hec tamen due rationes sequuntur, et una est fulcitur

Catru autem ut alimenterum quod ultimum aduenit
aut quod primo habet diuina. Si vero utrumque: sed hoc
quod non coctum: illud coctum: utrobique utique
pertinet alimenterum dicere. Inquit enim non co-
ctum: prout prout aliud: inquit coctum: sicut sicut.
Quare manifestum quod dicunt quodammodo
do utriusque et recte: et non recte.

Csoluit ad qōnē pponitā dicēs q̄ hēt dīā utrū sit ali-
mētu qd̄ ultio aduenit aut qd̄ p̄. i. refert log de alimē-
to p̄ anteq̄ sit quersu t̄ coctū: t̄ ultio. i. postq̄ est tam
coctū t̄ digestū. si aut̄ utrūq; i. b̄ utrūq; coiter loqua-
mūr de alimēto: b̄ t̄ differt. q̄ b̄ qd̄ est nō coctū. ill̄ d̄
vo est coctū: utrobiq; utiq; quenit alimētu dicē. si alimētu
z alt̄ de eo est loquētū. q̄ inq̄tū non coctū ſt̄iū ſt̄cē.
alit. inq̄tū aut̄ coctū ſile ſili. q̄e maniſtētū est qd̄ d̄
cūt̄ qd̄amō utrūq; t̄ recte t̄ no recte. **M**otādū at ſi
ſolnē b̄ phm̄ de alimēto qōnē t̄ de alito ſi ſolnuit eam
in de ḡatiōe de acruo t̄ paſſiuo ubi d̄ ſi agens e per-
tīes in p̄n̄ ſunt diſſilia: in fine aut̄ ſilia: ſic in p̄n̄ alimē-
tu anteq̄ sit coctū ſi diſſilē alito. i. fine ſile. q̄ne c̄ ſum
pl̄i aſſerē ſt̄iū ſt̄iū ſile ſili: ſed eſt. ut ſic: ſi
eſt. ut nō. ut eſt per h̄ita maniſtētū. **D**eide cum dicit

CQm aut nihil alit nō pincipās vitā. qmū
utiqz crit cor^p qd alit inqz tū aiatuz: qre v
alimētū p se ad aiatuz est: t nō sūn accis.
CDeterminat de actib^v vegetatiū. Līca qd tria facit h

q̄ trip̄ ponit̄ ē acr̄ vegetatiū. v. alē augē & ḡnāt̄
p̄ determinat̄ de ip̄o alē. 2° de augm̄tatiōe. 3° de ḡnāt̄
tiōe. 2° ib̄l̄ Et at alterū. 3° ib̄l̄ Et ḡnātiōis. Dic̄
q̄. qui aut̄ nihil aliſ nō p̄cip̄as vitazalatum utiq̄zerit̄
corpus qd̄ aliſ suiq̄t̄ alat̄ est. q̄re alimentū est aliquid
alatum supple ordinatū & in potētia ad ip̄m. & hoc nō
qm̄ accidēs: sed per se. p̄ ergo qd̄ est alere per se. Illa
si alimētum sic per se ordinat ad alitum & est in potētia
ad ip̄m & saluat ipsi malere & nutrit̄ uel ipsa nutrit̄
tio nihil aliud est q̄z uersio alimēti in alitum & salua-
tio eius qd̄ alit̄. Deinde cum dicit.

Cest aut̄ autrez aliūto ⁊ in augmēto cē:s:
enī q̄ q̄tū aliquid atut̄ est augmētatiū:s:fi

Determinat de ipa augmentatio dicere, q[uod] alteru est e
diffinitiu uel altera est ro alimento et augmentatio na

ut est hū aliud & sba & usq; ad hū est. i. hū eē & saluat alio spm quoque salat. i. quis pōt accipe nutrimentum: ex dīa qd quā hēt alimētu ex eo qd alit & augmērat. qd alit in eo qd gd: & augmērat in eo qd qzū: patere pōt qd est augmērate & quid est nutritre. Deinde cum dicit.

C Et gñatiōis aut̄ factiuū est qd nō ei⁹ alit: sed qle id qd alit: iā enī est ipsa suba: gñat autem nihil ipsuz scipm: sed saluat.

C Determiat de actu gñatiōis ul̄ de tpo gñare dicēs. qd po⁹ vegetatiua ul̄ ipm vegetatiua est factiuū gñatiōis nō ei⁹ qd alit: qd qle est id qd alit. potēta enī gñatua nō est pncipiūs gñatiōis ei⁹ qd alit nec ei⁹ in qest: sed ei⁹ qd est tale qle est id qd alit & qd est sile sibi. Qz aut̄ sic sit patet. qd iā enī sba que alit est: qd aut̄ gñat nō est nihil aut̄ gñat seipm: sed saluat. po⁹ vegetatiua pōt nutritre & saluare illd in qest. sed nō pōt gñare ipm. qd ipm iā est & nihil seipz gñat. C Mōn⁹ aut̄ qd alit est expediēs ldiuiduo: alit qd vo⁹ expediēs sp̄ci. alimētum aut̄ qd alit ad alit querit in alitu. qd vo⁹ ad alit qd trāsit in semē. Illd qd querit in alitu ordiauit nā pro cōseruatiōe iduidut: illd qd trāsit in semē ordiauit ad cōseruatiōe sp̄ci. suplū iāt alimētu est semē. qd est su persuī indiduo iā qd est: qd nō est suplū sp̄t: sed cōseruatiōe ordiauit: qd si semē nō ordiauit ad gñatiōne ei⁹ iā quoest: qd ad gñatiōne siliis inferebū dcm est qd uegetatiua nō est factiuū gñatiōis ei⁹ in qd est. sed ei⁹ quod est qle ipm est & sile sibi. Deinde cum dicit.

L.48 **C** Quare hi⁹ aie pncipiū po⁹ est polis saluare. Suscipiēs ipaz bz qd hi⁹. Alimētu aut̄ pp̄at opōne vñ pñatu alimētu nō pōt eē.

C Postqz determinauit de obto uegetatiue potēta & de actib⁹ ei⁹. In pre ista deteriat de ipa potēta uegetatiua diffiniēdo ipaz. Līca qd dno fac. hī qd duplēm diffonē assignat. 2⁹ ibi. Qn̄ ait a fine. Līca pñ⁹ duo facit. qd pñ⁹ diffin̄t potēta uegetatiua. 2⁹ qd diffiniēdo hāc mētionē fecerat de alimētione labore in equoco oñdit qd ad ipm nutritre & ad ipz alere diūsimode cōparat ibi. Qm aut̄ sunt tria. Lōtinef aut̄ sic. dc̄m est qd alimētu saluat sba alitu. & qd potēta uegetatiua est potēta qua alit alitu. qd manifestū est qd hñ⁹ aut̄ pñ⁹ nutritriū est qd potēta aie possibiles saluare silec p̄ies ipam hñ⁹ est. Est qd diffonē uegetatiue qd est potēta que hñ⁹ est hēt saluare silec p̄ies. Et ibi. qd alimētu ait qd p̄parat. i. est mā p̄parata & p̄pa opo ni hñ⁹ potēta. vñ pñatu alimētu nō pōt eē. i. nō pōt dūrare in eē. C Motadū aut̄ qd alimētu est mā p̄parata. i. p̄pa potēta uegetatiue: si ferri est p̄pria mā artis fabriliſ. qd si sine ferro aro fabriliſ nō pōt exercē opōne sūas: si nō pōt potēta uegetatiua hoc facere sine alimētu. opus ergo uegetatiua qd est saluare aiatum si ne alimētu fieri nō poterit. ppter qd alimento subtrato necesse est animatum perire.

Bubitaret forte alig. qd cū potēta uegetatiua fit actiuā: & alimētu cōparef ad ipaz sic pñ⁹ passiuū nō vñ bū dcm qd alimētu p̄parat opōne uegetatiue potēta. qd tis cōparef ad ipam nō ut passiuū: sed ut actiuā. C Dm qd ut suplū patuit eo ipso qd p̄pa foia regit p̄pria mām: & p̄p̄act⁹ regit p̄pū suceptū: opz qd rō agēd nō solū fit foia: sed et̄ mā aut̄ sanamur nō solū sanitate: hēt corpe. qd eoipo qd act⁹ saluat lōis: quā facit po⁹ uegetatiua in corpe aiatu agit ipz mediate alimētu: corpus aiatu nō solū saluat po⁹ uegetatiua tanqz pñ⁹ actiuo: sed et̄ saluat alimento tanqz pñ⁹ passiuo: circa qd opaz po⁹ uegetatiua querēdo ipm in sbaz alitu: qd alimētu est alit mō cā & rō qd saluat aiatu: pp̄ qd nō imerito: eē qdā p̄paramētu ad hoc opus qd est saluare aiatu. Deinde cum dicit.

C Om̄ aut̄ sunt tria: qd alit: & qd alit: & alens. Alens qdē est p̄ma aia: qd hō alit est hñs hāc corpus: quo hō alit: alimētum.

C Quia dixerat qd po⁹ uegetatiua saluat aiatu alēdo ipz & dixerat qd alimētu p̄parat hāc opōne. qd et̄ ipz alimētu saluat & alit aiatu: ne laboret in equoco: ostēdit qd hāc modē hēt ee dīces: qm̄ aut̄ tria sunt qd alit & qd alit & quo alit. alēs qdē pñ⁹ & pncipiūs est aia hñ⁹. i. uegetatiua qd vo⁹ alit est corp⁹ hñs hāc aiam uegetatiua qd vo⁹ alit est alimētu. diūsimode qd cōyaf ad ipz saluare. & ad ipm alē po⁹ uegetatiua & alimētu. qd po⁹ uegetatiua est alēs & saluās actiuē: sed alimētu est illud qd parit: qd querit in alitu: & p̄p̄act⁹ queritionē alimētu est id qd aiatu alit & saluat. C Motadū aut̄ qd oēs opōnes quas vidēm in corpe efficit aia mediatis potēta. ita qdē opus est ab aia & po⁹: sed ab aia est tanqz a cā pncipiū & pñma. a potēta vo⁹ tanqz ab imediatā & p̄pia. vñ potēta sensitiua est qua sentimus: sed aia est pñ⁹ sentiēs & potēta uegetatiua est alens: sed aia uegetatiua est pñ⁹ alens. Et qd sic se hēt aia respectu potētiā pñ⁹ curat p̄ma qd attribuit potētiās attribuit aie & eē. vñ cū loquit de aia uegetatiua qd est pñ⁹ alens: ita st̄ alitu st̄ alitu nutrit. Ab ope vñ gñatiōis notificat tanqz ab eo qd est finis alioz & p̄fecti⁹ alioz. sed ab ope augmētō daf specialis notificatioz: qd hoc opus non adheret inseparabiliter anime uegetatiue uel potentie. tum etiam quā nō est alioz finis nec p̄se cūs alioz. Deinde cum dicit.

L.49 **C** Qm̄ aut̄ a fine appellari oia insitū est: finis aut̄ est generasie quale ipm erit: utiqz p̄ma aia generatiuum quale ipsum.

C Ponit sedam diffonē sumptā respectu opis gñatiōis Et qd ad opus gñatiōis & ad alia opa aie p̄currūt dūteria organa. lō tria facit. qd pñmo ponit diffonē p̄dictā. sedo distinguit de organis & instiis ipz aie. 3⁹ epis logat circa determinata. 2⁹ ibi. Et aut̄ quo alit. 3⁹ ibi. L Figuralr qdē igit. Dicit qd. qm̄ aut̄ a fine insitū est oia appellari & denotari. finis aut̄ aie uel potēta uegetatiua & gñatū aiatu qle est ipm in quo est aia pñma. a uegetatiua uel et̄ ipa potēta uegetatiua erit gñatua tallo aiatu qle est ipm in quo est hñ⁹ aia uel hñ⁹ potēta. C Motadū aut̄ qd pñm actus uegetatiue potēte est nutritre. sed est angere. & hic est p̄fectior qz pñm. tert̄ est gñare sile: & iste p̄fectior est oib⁹ alioz. qd vñ qd̄ p̄fectū est cū pōt sile gñare. p̄ducē qd sile dī eē finis hñ⁹ potēta: qd hic act⁹ est p̄fectior oib⁹ alioz.

Bubitaret forte alig. ua possit diffiniri per istū actuz qd est gñare. & vsdē qd non. nā gñatio est quedā mutatio ad sba formā. ergo gñatio nō debet attribui potēta que est qdā accidēs: & quedā potēta aie. sed attribuis debet ipz aie que est sba formā. Ad hoc idem videt facēlra p̄bi qui nō dicit potēta eē pñ⁹ gñatiōum qle ipm: sed alam. C Dm qd oia opa exercet aia mediatis bus potētiās eo gñessentiā forme imediatē est pncipiū essendi nō opandi. & qd opa fluit ab aia mediatis potētiās. ideo dīcebat supra hñ⁹ opa eē ab aia tanqz a causa pncipiū: & a potēta tanqz a pñma. vñ dīcebatur qd potēta est operas: sed aia est pncipiū operas: uel potēta est hñ⁹ operādī pñma: aia vo rō opandi pñma: coiter traqz in opib⁹ aie appet ea eē ab aia mediatis potētiās. C Sed forte dubiuū est alit de ope gñatiōis. qd cūz gñatio terminet ad sba formā potēta que est quedā pñprias & qdā accidēs videt agere ultra sua spēni si coparef ad gñatiōne. C Scēdī ergo qd nō est incoueniēs alit agere ultra sua spēni in vtute alteri⁹ & ut est organu & insti⁹ alicui⁹. ipa ergo potēta uegetatiua inqzū est organu & insti⁹ aie facere poterit ad gñatiōnem. erit ergo potēta gñans uel rō gñatiōis: sed p̄s

erit pncipiū gñans & p̄ma rō gñatiōis. C Et per hoc p̄ solo ad rōne hñmā. qd vo addebat depho. qd spāli ter vi mētione facē de aia p̄ per sā dicta qd qd̄ opa fūt ab aia & a potētiō: cū p̄hs facit mētione de vno itē dit p̄ficiā mētio de alio. utruisqz ergo poterit eē diffō data & aie & potētiē. Nec repugnat hō superiorib⁹ dictis ubi dīxim: qd ibi de aia dabant spāles diffones: nā & de ea notificatioz supliū date. & que h̄c straduntur & plures alie speciales notificatioz vari possunt.

Alterius forte dubitaret alig. cū p̄hs diffini triēdi & ab ope gñatiōis: qd nō diffin̄t ipaz ab ope au gñētisicū tñ opus augmēti p̄fecti⁹ sit ope nutritiois. C Od̄ est qd cū p̄les act⁹ attribuit vñ: siab alitqz illoz actū notificam⁹ illd & nō ab alio qd̄. ad p̄p̄il magis sepa bili adheret ei. Sido si est finis illoz & p̄fectioz alioz. nā a fine oliguz est oia appellari. Ide est qd̄ aia ul̄ po⁹ uegetatiua diffin̄t a duplē ope. vñ nutritiois & gñatiōis: sed nō p̄peandē cām: sed ab ope nutritiois no tificat tanqz ab eo qd̄ magis ei inseparabiliter adheret. naz qd̄ alit aia vñt tālū nutrit. Ab ope vñ gñatiōis notificat tanqz ab eo qd̄ est finis alioz & p̄fecti⁹ alioz. sed ab ope augmētō daf specialis notificatioz: qd̄ hoc opus non adheret inseparabiliter anime uegetatiue uel potentie. tum etiam quā nō est alioz finis nec p̄se cūs alioz. Deinde cum dicit.

L.50 **C** Est autē qd̄ alit duplē: sic & qd̄ gubernat & man⁹ & themō: hō qd̄ mouēs & motuz: illoz aut̄ mouēs solū. De aut̄ alimētu ne cessariū est decoz: opaz aut̄ decoctionē ca lidū. Un̄ oē aiatum habet calorem.

C Distiguit de istis ipz aie uegetatiue ul̄ nutritiue dīcēs. qd̄ est aut̄ quo alit duplē ficit & qd̄ gubernat ut manus & themō. Sic qd̄ nauta hēt dno instra. vñt pñctū qd̄ nō mouē ab extremito ut manus. & alit separati qd̄ mouē ab extremito pñ⁹ ut themō. sic aia utit calore nā li tanqz instro pñucto & alimētu tanqz separati: io ibi qd̄ qd̄. linstri separati est mouēs & motū. Illo aut̄ linstri pñctū est mouēs soluz: qd̄ vo p̄ter alimētum oporeat dare ipz aie alioz organu qd̄ pñctū cuius modi est calor nālis. pñ⁹. qd̄ oē alimētu ne cū est posse decoz: opaz aut̄ decoctionē calidū. qd̄ aut̄ aiatu hēt calore qd̄ organu quo decoct alimētu. C Motadū aut̄ qd̄ qd̄ utilit alioz in obsequiū sui pōt dici organu & isti in et̄: qd̄ cū aia utat alimētu & calore nāli in sui obsequiū om̄a oia talta pñt dici organa & istra ei⁹. C Motadū et̄ qd̄ organu separati ut themon di mouē motū: sed organu pñctū in manus sicut coster ponit di mouē non motū. nō qd̄ nō mouēas: sed qd̄ nō mouē ab extremito pñ⁹. C Uel possum⁹ alit exponē linstri & sine magna calunia: ut li monēs motū referat ad qd̄cūs organū siue fit pñctū siue separati: sed mouēs solū referatur ad agēs pncipiū: qd̄ in actiōe illa est monēs tñ: i. ope gñatiōis p̄ se loquēdo aia est monēs tñ: si organa ipz aie in hñ⁹ ope mouēt mota. qd̄ organa duplē distin guunt. qd̄ qd̄ sūt pñctū qd̄ vo sepati. Deinde cū dī.

C Figuralr qd̄ igit alimētu qd̄ sit dc̄m est. Certificandum aut̄ est posterius de ipo in proprijs rationibus.

C Epilogat circa determinata dīcēs. qd̄ dc̄m est de his figura: i. supficialr ul̄ typō ut expōit themistī. si postē rō certificandum est de alimētu pñp̄is rōnib⁹. dr autem pñm fecisse quēdam specialē librum de nutrimento & rō nutritibili: qui nondum ad nos puenit. ubi dīcif sp̄ciales rationes tradidisse de ipso alimento.

Eterminatis at̄ his dicamus coiter de oī sensu. Selsus at̄ i ipo moueri & pati aligd accidit: sic dc̄m est. C Enī qdā alteratio cē. Aut̄ aut̄ qdā sitē aī mili pati. Hoc aut̄ quō pole: aut̄ ipole: dicū est in ulib⁹ rōnib⁹ de agere & pati.

C Postqz p̄hs determinauit de uegetatiuo. In parte ista determinare sc̄p̄t de sensitu. Circa qd̄ duo facit. qd̄ pñ⁹ ingrit qd̄ mō se hēt sensu ad ipm sensibile. In 1⁹ p̄te determinat de vnoqz sensu & de vnoqz sensibili ibi. L Od̄ est qd̄ cū p̄les act⁹ attribuit vñ: siab alitqz illoz actū notificam⁹ illd & nō ab alio qd̄. ad p̄p̄il magis sepa bili adheret ei. Sido si est finis illoz & p̄fectioz alioz. nā a fine oliguz est oia appellari. Ide est qd̄ aia ul̄ po⁹ uegetatiua diffin̄t a duplē ope. vñ nutritiois & gñatiōis: sed nō p̄peandē cām: sed ab ope nutritiois no tificat tanqz ab eo qd̄ magis ei inseparabiliter adheret. naz qd̄ alit aia vñt tālū nutrit. Ab ope vñ gñatiōis notificat tanqz ab eo qd̄ est finis alioz & p̄fecti⁹ alioz. sed ab ope augmētō daf specialis notificatioz: qd̄ hoc opus non adheret inseparabiliter anime uegetatiue uel potentie. tum etiam quā nō est alioz finis nec p̄se cūs alioz. Deinde cum dicit.

C Est at̄ dubitationē: pp̄ qd̄ sensuū ipoū nō sit sensu: & qd̄ sine his qd̄ sit ex nō faciunt sensu: in exīte i igne & terra & alijs elemētis: qd̄ est sensuū p̄ se: aut̄ bz accīntia his Adducit sc̄dāz rōnē p̄bat sensuū passiuā potētiā eē.

Līca qd̄ duo facit. qd̄ pñ⁹ p̄mittit qd̄nes qd̄. 2⁹ ioluit qd̄nes illas ex qd̄ solone ondī sensu eē pñ⁹ passiuā ibi. Māfestū igit est. Dic̄ ḡ hēt aut̄ dubitationē pp̄ qd̄ ipoū sensuū nō sit sensu. i. qd̄ sensuū nō sentiēt. si qd̄ nō mouēt ab extremito ut manus. & alit separati qd̄ mouēt ab extremito pñ⁹ ut themō. sic aia utit calore nāli tanqz instro pñucto & alimētu tanqz separati: io ibi qd̄ qd̄. linstri separati est mouēs & motū. Illo aut̄ linstri pñctū est mouēs soluz: qd̄ vo p̄ter alimētum oporeat dare ipz aie alioz organu qd̄ pñctū cuius modi est calor nālis. pñ⁹. qd̄ oē alimētu ne cū est posse decoz: opaz aut̄ decoctionē calidū. qd̄ aut̄ aiatu hēt calore qd̄ organu quo decoct alimētu. C Motadū aut̄ qd̄ qd̄ utilit alioz in obsequiū sui pōt dici organu & isti in et̄: qd̄ cū aia utat alimētu & calore nāli in sui obsequiū om̄a oia talta pñt dici organa & istra ei⁹. C Motadū et̄ qd̄ organu separati ut themon di mouē motū: sed organu pñctū in manus sicut coster ponit di mouē non motū. nō qd̄ nō mouēas: sed qd̄ nō mouē ab extremito pñ⁹. C Uel possum⁹ alit exponē linstri & sine magna calunia: ut li monēs motū referat ad qd̄cūs organū siue fit pñctū siue separati: sed mouēs solū referatur ad agēs pncipiū: qd̄ in actiōe illa est monēs tñ: i. ope gñatiōis p̄ se loquēdo aia est monēs tñ: si organa ipz aie in hñ⁹ ope mouēt mota. qd̄ organa duplē distinguunt. qd̄ qd̄ sūt pñctū qd̄ vo sepati. Deinde cū dī.

C Māfestū igit ē qd̄ sensuū nō est actu: hō po⁹ tñ. vñ nō sentiūt: sic cōbustibile nō cō burit ipz a seipso sine cōbustivo: cōbureret enī seipz & nōl idigeret actu igneū eē.

C Soluit qd̄nes p̄positas ex qua solone p̄bat itētū. qd̄ ondī sensuū eē passiuā potētiā. i. ait. manifestū est igit. qd̄ sensuū nō est actu. sed potēta tñ. vñ nō sentiūt sensuū seipso nec sentiūt sine extremitib⁹ sensibiliib⁹. nā sic cōbustibile nō cōburit seipso sine extremitib⁹ cōbustivo. cōbureret enī seipz & nōl idigeret eē actu igneū: si supple cōbustūnū sil̄ cū hō qd̄ est i po⁹ passiuā ut cōburat eē in po⁹ actiuā ut cōbureret. & qd̄ sil̄

est de sensu opz sensum bñ qz huiusmodi eē in potētia passiuā tm.

Bubitaret forte aliqs. qz vñ falsuz eē qd sup̄ dixit. vñ qz ipsoz eltoz est sensus

per se. cū enī ignis et terra sba noient; cū sba sentiat per accidētē nō erit bñ se sensus. Cōdñm est qz aliqd sentiri p se pōt intelligi dupl̄r. ul qz p se agit in sensu. et sic calida et frigida et cetera talia et que sunt h̄ sunt p pria p se sensibilia. Allo mō dñr sensibilia p se. nō qz p se agat in sensu. et bñ mō elta nō dñr eē sensibilia p se. sed qz p se cōpetit eis h̄ accidēta illa bñ que agit in sensu. et bñ mō elta nō eē sensibilia p se. qz caliditas et frigiditas et h̄ gl̄litates que p se agit in sensu sunt p se gl̄litates eltoz. ide est qz qd pbs nō asservit simpl̄r elta per se sentiri. sed ait qz eltoz erat p se sensu. aut bñ ac cōdetia iphis elta. et qz si ipa elta sentiunt. bñ est pp accidētē eis iherētia. et si dñr sentiri p se bñ est qz illa ac cōdetia que p se sentiunt eis insunt p se. Soluit et alqz qz tacta sic: ut loquaf pbs dicētis itelle etiū et sensu idē eē: qd si uex eē cū itellec̄t̄ sit cognitio. sba eē et sensus cognitius sba. Iō ait qz sensu p se ul sentit ipa elta et ipsas sbas eltoz qz tu ad eos qz dicit qz itell̄s est sensus: ul sentit accidēta iphis qz tu ad opione uera: qz sensus p se nō est sba. sed accidētū.

Alterius forte dubitaret aliquis. qz vñ pñtia phi falsa eē qz sba eē qz sensus bñ p h̄ diceret potētia actua: tuc ul sensus sentire seipm ul sensu absqz exterioribz sensibilibz. Cōdñm enī qz cōbusituū est in potētia actua ad cōburēduz: et tñ cōbusituū nō cōburist seipm nec pōt cōburē nō pñte exteriōri cōbusibili. Cōdñm qz ad bñ qz actio nō sit in alqz absqz additioe alicui extremitate duplēti de cā pōt ipm ḡ. bñ est. qz illa actio sit trās̄t̄ in exteriōri māz. et sic actio cōburētsa nō pōt eē absqz exteriōri cōbusibili. qz cōburē nō est in cōburēte sed in cōbusitu. 2º hoc pōt zt̄gere si illb in qz recipif illa actio nō sit in potētia actua sed passua. et iō cōbusibile nō cōburist absqz exteriōri cōbusitu. qz cōbusibile est in potētia passua ut cōburat: sed si actio nō eē trās̄t̄ in exteriōri māz. et illud in qz eē illa actio eē in potētia actua respectu illius actiois ad nihil regreret aliqd exteriō: sed illd ageret i seipm et posset agē absqz alia sba exteriōri: qz cū sentire nō sit actio trās̄t̄ in exteriōri māz: qz vidē nō est i re visa: sed in vidēte si sensus eē in potētia actua respe ctiu h̄ actionis sequeret qz sensus posset sentire seipz et posset sentire nō pñtib sensibilibz. et qz hoc est salutēdo ex hoc vult pbs sensum nō esse potētia actua: sed passiuam. Deinde cum dicit.

L.53. Cōdñm qz sentire dicim⁹ dupl̄r: po⁹ enī an diēs et vidēs audire et vidē dicim⁹: et si forte dormiēs: et qd iā opans dupl̄r utiqz dicitur et sensus: hic quidē sicut potētia: ille do sicut actu. silt̄ ait et sentire. qd̄ potētia ens: et quod actu.

Cōdñm sensu eē talē potētia passiuaz et est reducibilis ad actuaz. Lirca qd duo facit. qz pñm distin git duplēti potētia. 2º dat dñaz inter eas ibil. Cōdñm qz ait hoꝝ. H̄c ergo qz est quidē ens aliqd sic sciēs. et sic in potētia aliqd cōsiderare: sicut si dicimus hoꝝ esse scientē: qm̄ hoꝝ est de nūo scientiū et de nūo hñtū sciām. Et aut̄ iaz alio inō sciēs sicut iam diximus sci ente esse hñtēm grāmatica et hñtēm habitum scientie. Cōdñm aut̄ qz sciēs est in potētia ad cōsiderare. sed tñ aliter est in potētia ad cōsiderare qui est sic: sciēs qui est aptus natus habere sciām uel qui est sic sciēs qui iam habet habitum scientie. Deinde cum dicit.

Cōtriqz ait hoꝝ non codē mō possibilis est. Sed hic quidē qm̄ genus hñi et mā est.

Cōtrūm⁹ qd̄ iḡr tñqz sit idē pati et mouē. L.54 et age et mouē dicim⁹: et nāqz mot⁹ eē act⁹ qd̄a imperfect⁹ tñ sic in alteris dictum est.

Cōdñm modū quo sensus reducif ad actu. Cōdñm euidentia sciedū qz sensus reducif ad actu inqz tñ mouē ab aliqd obo exteriō agēte. mot⁹ qz ille ul alteratio il la que est facta in sensu ab exteriō obo dñ eē act⁹ ipm us sensus: et dñ facē sensu tñ actu. Et iō ait qz pñm qd̄ iḡr sic sit sensus in actu tanqz dicim⁹ qz pati et mouē sit idē et age. sit idē qz act⁹: et nāqz mot⁹ qd̄ est act⁹ imperfect⁹ tñ sic in alteris ut in 3º ph̄. Cōdñm aut̄ qz actio et passio sunt idē mot⁹: ut probatū est in 3º ph̄. Illa mutatio ul ille mot⁹ accipiendo motū large qui sit ab obo exteriō ut recipit in sensu dñ passio: ut est ab agēte dñ actio. et qz illa mutatio qd̄ actus est et quedā pfectio eo qz ois mot⁹ sit actus mobilis opz sensum sic fieri in actu inqz mutatio facta in ipso est quidā actus. Deinde cum dicit.

Cōdia autē patiunt et mouent ab actu et actu ente. vñ est qd̄ tanqz a simili pati: est aut̄ ut a dissimili sicut diximus: pati qd̄em enim qd dissimile: passum aut̄ simile est.

Cōdñm sensu eē potētia passiuā et eē reducibilē ad actu hic osidif qz est reducibilis ad actu a pñp actuo uel a pñp sensibili dñcēs qz ois patiunt et mouent ab actu supple pñp et ab eo qd̄ est actu ens. qz supple sensus mouebit a pñp sensibili qd̄ est actu tale qz est sensus in potētia. 2º cōludit qd̄ sensus pati a sensibili dicens. qz bñ est. 2º tñqz sentis pati tanqz simili. est aut̄ ipm pati ut a dissimili: sicut tñ dixim⁹ pati qd̄ enī qd̄ est dissimile. qz in principio semp paties est dissimile: sicut iam est passum est simile. Deinde cum dicit.

Cōdicēdū aut̄ de potētia et de actu: nūc enī simpl̄r dicim⁹ que hñmus de iphis. L.55.

Cōdñm dixerat sensu eē potētia passiuā reducibilē ad actu ut sciāf qd̄ sensus est potētia: et qd̄ eē qd̄ passiuū: et qd̄ eē reducibilis ad actu. distinguunt de potētia et actu et de passio. Lirca qd̄ tria facit. qz pñm distinguunt de po⁹ et actu. 2º distinguunt de ipa passio ul de ipo pati. 3º que dixerat adaptavat sensitū. 2º ibil. Nō enī aut̄ simpl̄r neqz pati. 3º ibil. Sēstū aut̄. Lirca pñm duo facit: qz pñm distinguunt se ad dicēda. 2º exeḡ de itēto. 2º ibil. Est qd̄ enī. Dicit qz qd̄ dividēdū aut̄ est. 1º distinguēdū est de po⁹ et de actu. nā uic̄ simpl̄r dixim⁹ que hñmus est cōde de lpsis. qz uifqz uic̄ dixim⁹ et locuti sumus: ut habet lra cōmēti de actu et potētia simpl̄r: ne laborem⁹ in eq uoco bñ se habet distinguere. Deinde cum dicit.

Cōest qd̄ enī sic sciēs aliqd: sic si dicamus hoiez: qm̄ hoꝝ hñtēm et hñtēm sciāz. Est aut̄ sic iā dicimus scientē hñtēm grāmaticaz.

Cōrequis de intēto. Lirca qd̄ duo facit. qz pñm distinguunt duplēti potētia. 2º dat dñaz inter eas ibil. Cōdñm qz ait hoꝝ. H̄c ergo qz est quidē ens aliqd sic sciēs. et sic in potētia aliqd cōsiderare: sicut si dicimus hoꝝ esse scientē: qm̄ hoꝝ est de nūo scientiū et de nūo hñtēm sciām. Et aut̄ iaz alio inō sciēs sicut iam diximus sci ente esse hñtēm grāmatica et hñtēm habitum scientie. Cōdñm aut̄ qz sciēs est in potētia ad cōsiderare. sed tñ aliter est in potētia ad cōsiderare qui est sic: sciēs qui est aptus natus habere sciām uel qui est sic sciēs qui iam habet habitum scientie. Deinde cum dicit.

Cōtriqz ait hoꝝ non codē mō possibilis est. Sed hic quidē qm̄ genus hñi et mā est.

L.56 **Cōtrūm⁹** qd̄ iḡr tñqz sit idē pati et mouē. L.54 et age et mouē dicim⁹: et nāqz mot⁹ eē act⁹ qd̄a imperfect⁹ tñ sic in alteris dictum est.

Cōdñm iter hñc potētia et illa. Lirca qd̄ duo facit. bñ qz duas dñas assignat. 2º ibil. Ambo qd̄ iḡr. Di cit ergo qz uterqz ait hoꝝ nō codē mō est possibilis. 1º nō codē mō est in potētia ad cōsiderare. sicut hoc qd̄ qm̄ est genus hñ. qz est de gñne sciētū et est qm̄ mā et bñ in quo hñ eē scia pp qd̄ est in potētia remota ad cōsiderare. ille aut̄ qui hñ scia est in potētia ppinqz: ut qz uolēs iā possibilis est cōsiderare nisi aliqd alio ex teriō ph̄beat suā cōsiderationē. 2º aliqd exteriō occupatio ul aliqd altud ipēdimētu. sbd̄t aut̄ qz est aliqd qd̄ fauit est cōsiderās actu ens et pp̄le sciēs hanc lram. a.

Cōdñm aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam. **Cōtrūm⁹** aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam.

Cōtrūm⁹ aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam. **Cōtrūm⁹** aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam.

Cōtrūm⁹ aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam.

Cōtrūm⁹ aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam.

Cōtrūm⁹ aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam.

Cōtrūm⁹ aut̄ qz hec tria vident se hñc per ordinē. qz pñm aliqd est in potētia ad habitū scie et postea hñ ha bitū. 2º cōsiderat bñ illū habitū: ut pñm pōt quis scire hñc lram. a. et postea sciat ea: et est dare tertiu: qm̄ sam actu cōsiderat ipm. 2º tñc est pp̄le sciēs eam.

neqz sp̄m pati: sed aliud qd̄ pati est corruptio: quedaꝝ a pñrio. aliud aut̄ magis est quedā salus: et quedā rece pñcio et qd̄ est in potētia ab eo qd̄ est in actu. et a silic̄sc lab̄ mō silic̄sc po⁹ hñ se ad actu. i. silic̄sc po⁹ hñ silic̄sc nē cū actu duplex est qz passio. vna pñpa que fit a pñrio: et alia que nō est. qz passio: sicut magis est salus et receptio.

Cōtrūm⁹ forte aliqs. qz vñdef falsuz esse qd̄

dicit pñs. vñ cū potentia recipit aliqd ab actu. hoc nō est a pñrio sed a silic̄sc: nec est ibi pñpe passio: sed salus et receptio. pñstat aut̄ qz potētia non est

Cōtrūm⁹ forte aliqs. qz vñdef falsuz esse qd̄

cōsiderare in actu: et pñpe sciēs. nāz scire noiat hñtū nō opōnē. qz cōsiderare in actu nō pñpe dñ sciēs. qz cōsiderare opōnē noiat nō hñtū. Cōdñm qz scie eētia est pfectio ex eo qz est pñctua pfectio eē: 1º eē sit aliqd additū eētia: et hñ res est magis pfecta ex eo qz est pñctua debitis pñctatis: 2º pñctatis sint aliqd additū nāe: sic sp̄e hñtū cū est pñctuū actu pfectio ex eo. 3º act⁹ sit aliqd differēs ab hñtū. Exponēda est ḡlra phi qz cōsiderās in actu est sciēs pñpe. i. pfecte. qz pfectio et aliqd hñtū hñtū si actu sit pñctuū. Deinde cōdñm. Cōdñm qz pñm hñm potētia sciētēs bñ qd̄ pñ doctrinā alterat⁹ ē: et in lñtociēs ex pñrio mutat⁹ hñtū: hic ēt ex eo qd̄ hñtū sēfuz aut̄ grāmaticā: nō agē aut̄ agē alio mō.

Cōdñm vñ inter hñc potētia et illa dñcēs. qz ambo gdes iḡr pñm sunt sciētēs bñm potētia: sed hñc qd̄em per doctrinā alterat⁹ est qui caret hñtū: et multoties mutatus est ex hñtū ut ex ignorāta ul ex errore. hñtū qui si caret hñtū et sciēs ex eo qz hñtū sensu. i. sciām ut grāmaticā. talis ḡd̄ nō agē. i. nō eē in actu. et dñ agē. i. eē in actu alio mō. quatenus hñtū alio et alio mō est in agē nō in agē: ul est in actu et nō in actu. nā pñm qz hñtū est in actu pñm nō in actu. Cōdñm aut̄ qz dñcēdū duos pñm eē bñm potētia. qz tres modū noiat sūt: qz pñm est cū qz caret hñtū. scds cū hñtū tertii: vñ cū iā cōsiderati actu. duo qz pñm sunt aliqd mō in potētia. vñ carēs hñtū et hñtū hñtū nō cōsiderās. tertii vñ qz cōsiderat in actu bñm qz hñtū: iō nō est in potētia. Cōdñm aut̄ dupl̄r differē pñm possibile a scd̄. pñma dñta est: qz qui pñm mō est in potētia nō pōt pfecte cōsiderare cū vñt nñ pñm acqrat sciām: sed qui iā hñtū caret hñtū pñt nñ aliqd impe diat. 2º dñta est: qz qui pñm est in potētia caret hñtū et opz ipm trāsmutari et alterari loquēdo large de alteratiōe ad hoc qz acqrat hñtū: sed ens in potētia scd̄ mō sāha bet hñtū. has aut̄ duas dñas tetiḡt pñm ut pater.

On est aut̄ simpl̄r: neqz agē: neqz compati: s̄ aliud qd̄ corruptio: qz pñrio: aliud aut̄ salus: magis est qd̄ potētia ab eo qd̄ est actu. et silic̄sc: sicut potētia se habet ad actuū.

Cōdñm vñ dñcēt̄ de potētia et actu: in pte ista ut dñcēbat distinguunt de ipso pati. Lirca qd̄ duo facit. qz pñm facit qd̄ dñcēt̄ est. 2º oñcēt̄ qud̄ in actu et in habitibz aie rep̄is passio uel alteratio ibil. Speculans enī fit. Dicit qz qz nō est aut̄ simpl̄r. i. nō dñcēbat sed mltipl̄r

qd̄ adducit pro simili. nam edificare est agere. sed intelligere est quoddā pati. quare si edificans cum edificat nō alterat nec pati. non ppter hoc sequit qz intelligēt̄ uel cōsiderās nō pati. nec alterat. Cōdñm qz solo hñtū qñnis depēdet ex qone pñmissa. dicebat enī supia qz passio est in ma ex eo qz ex possit vna foia non ex eo qz addit̄ silic̄sc alia. qz additio ee 3

De anima

Tu pfectio nō pprie est passio, sed magis est salus t rece
ptio: vñ cui zcludebat ibidē q̄ si mā sic pfectere uel sic
adderet ei vna forma q̄ nō expoliaret alia nō p̄p̄ eēt
ibi passio, hoc ḡ nō p̄b̄ arguit uolēs q̄ q̄ hūs h̄stum
si zluderat t tēdat in actu: q̄ ita addit̄ sibi hec pfectio
que est act⁹ q̄ nō expoliat alitq̄ pfectione: nō est ibi p̄
pprie passio, q̄ est ibi additio sine pditione: q̄e q̄zū ad
hoc tenet similitudo phi de edificatore t sapiēte, nō vult
eni q̄ sapere t intelligere sic dicat agēsc̄ edificare sed q̄ sic
edificator q̄i edificat s̄m q̄ h⁹ est n̄hsl pdit: sed solum
tēdit ad actu: sic sapiēs cū sapit: t sciens cū zluderat ni
hil pdit: sed solu supaddit ei qdā act⁹ t qdā pfectio: q̄
renō est ibi, p̄p̄ nec alterari neq̄ pati. **V**eide cū dīc
Tu in actu quidē iḡit ducens ex potētia en
te s̄m intelligere t sapere nō doctrinam:
sed alteram habere denotionem iustuz
esse. Ex potētia aut̄ ente adiscēs: t accip̄
ens sciām ab actu ente t didascalō.

Constedit quod non est proprie passio nec alteratio figura sit in potestate ad habitum et tedit in ipsius. Circa quod duo facit. quod primo dat diuersum inter primu possibile et secundu. ² ostendit secundum tale possibile non esse passionem nec alterationem ibi. Aut neque. Dicit ergo quod in actu quod est intelligi dices ex potestate ente secundum intelligere sapientia doctrinam. id est non proprius hoc de doceri. hinc ergo habitum si sit in potestate ad considerare et ad intelligere non dicit doceri si incipiat considerare secundum illum habitum sed iustus est tale ire in actum habere aliam denotationem quam doctrinam sed ex ente potestate ad habitum et adscires et accipies sciens ab ente actu. id est ab eo quod est actu sicut a didascalio. id est a magistro supple talis dicit doceri. **C**onstat ergo diuersam esse inter eum qui non habet habitum et acquirit ipsum: et iterum eum qui non habet hunc et est in potestate ad considerare nam scies geometriam si considerat de ipsa non proprius hoc de doceri: sed si non habet sciens et acquirit eam doceri de et maxime facit eam ab alio.

Dubitaret forte alius, q[uod] videt hic h[ab]it[us] nelle
actu acgrat sciām per magistrū, hoc enī nō videt eē
necessariū, nā omne qd̄ quis nouit aut discēs aut iue-
niēs nouit, pōt ergo quis in actu sciēs fieri nō solum
discens ab alio; sed etiā iuueniēdo sciām per seipsum.
Cōdīm q[uod] nō est itētio ph[il]i q[uod] semp sciā vīscāf a magi-
stro alio, sed vult q[uod] nunq̄z alius in potētia sciens fiat
actu sciēs nīs per alīg in actu, ita q[uod] semp ab actu ei-
te fit alīg actu sciens. **A**d cui⁹ euſdētia sciēdūm q[uod]
eo mō quo q[uod] adiſcīt sciām per aliū: iuuenit sciām et p[er]
seipsum, nā hoc mō magister docet discipulū exponēdo
et aliqua per se nota t[em]p[or]e illis elēctio cōclūsione de-
bitas et iūtētas, hoc ēt mō q[uod] et seidūm pōt in sciāz du-
poliet, **z** hoc pōt ztingēsi h[ab]itum erroreū expolie-
tur illo hitu et induat hitu uero, p[ro]mo mō nō est sibi al-
teratio nisi ualde larges, sed scđo mō cuz fiat ibi aliqua
expoliatio est ibi alteratio, hoc g[ra]m̄ loquebas p[ro]hs su-
perī cuz dixit per doctrinā alterat⁹ est multoties mu-
tat⁹ ex ſr̄io hitu, q.d., q[uod] hoc mō est ibi alteratio si mu-
teſ ex ſr̄io hitu ut q[uod] sic acgrat vnum hitum q[uod] perdat
alium, hic aut̄ ut coiter ponit dicit nō ēē alteratōnez
in acquisitione sciē: q[uod] loquiss de tali acquisitione ubi q[uod]
nullo hitu expoliat⁹. **A**duertēdū tū q[uod] nec h[ab]ic nec ibi
est p[ro]pe alteratio nec passio: tū plus est ibi de alteratio-
ne et de passione cuz q[uod] ex hitu ſr̄io uadit ad sciām q[uod]
cū est in pura negatiōe, et sic acgrat hitum sciē: q[uod] nullo
allo habitu expoliat⁹. **T**unc sequitur illa pars,

Consentientia autem prima quod de potentia mutationis fit a geniente: cum autem genitum est habet iam sicut scientiam: et sentire: quod autem simum actum: similiter dicitur ipsis considerare.

Contra quae dixerat circa sciām & intellectū adaptat ad sensum. Circa qd̄ duo facit: qd̄ p̄mo adaptat ad sensum que dicta sunt de potentia & actu, scđo que dicta sunt de pati & alterari. ibi uti aut̄ necesse est. **L** Circa p̄num tria facit: qd̄ p̄mo facit qd̄ dictum est.² qd̄ mentionem fecerat de sensu & intellectu dñ̄ differentiā inter intellectū & sensum.³ qd̄ dando h̄d̄ dñ̄ iam quodāmodo disgressionē fecerat a p̄posito resumis que dicta sunt de actu & potentia.² ibi Differt autē. **I**z² ibi **S**ed de his qd̄. **D**ic h̄ḡ sensitū aut̄ quidē p̄ms mutatio fit a ḡsante potentiā ergo sensitū acgrīt natura a ḡsante: sicut acgrīt hitus scie a magistro: sed cū sam ḡnatum est: iam habet sentire: sicut sciens iam h̄z

sciam. Et sibi dicit: quia autem et huius actus est, sensus huius actus est deinde ipsius considerare. Iensus ergo se habet ut scias: sentire sicut considerare: quare sicut ex parte intellectus unus est quod est in potentia ad sciendam; et postea habet sciendam: et potest esse in potentia ad considerare: sic anima antequam sit generatum est in potentia ad sensum. Et postquam iam habet virtutem sensitivam potest esse in potentia non ad sensum: sed ad sentire. **S**ed inde cum dicit,

Differt āt:quod habita actiua operonis existunt: vi
sibile et audiibile. Contra āt et relica sensibiliū

L.60 **C** Lā āt qm̄ singlariū qdē b̄ actū sensus
scia aut̄ uliū. hec enī ī ipa qdāmō sūt oia.

Dat dīlam inter intellīm & sensū. Circa qd̄ duo facit
fm̄ ḡ duas dīlas assignat. 2^a ibi. Unū intellīgē. Dic ḡ
q̄ differt aut̄ sensus ab intellectu; q̄ actiua qd̄ opōnis
h̄. I. oba que quidē sunt actiua & factiua opōnis sensi-
bilis; et̄ sūt: ut visibile & audibile; sūt aut̄ & reliqua de-
nū sensuū sunt ex aia. Lā aut̄ h̄ est sensus; qm̄ sen-
sus qui est fm̄ h̄ actu est ipso singulariū. sed sc̄ia est uliū
h̄ec enim in ulia sunt qdāmō in ipsa aia. Est utiq̄ hec
dīla iter sensū & intellīgē; q̄ obm̄ sensus est p̄cūlare qd̄
est ex aia; sed obm̄ stells est ule qd̄ est qdāmō in aia.

Subitaret forte alios quō uer est qd̄ h̄c d̄z
q̄ obm̄ itell̄s est ule: sensu vō p̄t
culare; C D̄m q̄ ynuq̄d̄q̄ agēs agit est in actu p̄ for
mā suā: q̄re ois actio z ois opatio sumit mediū z mē
slurā ex forma ipsius agētis. pp qd̄ bñ dictum est q̄ oē
agēs agit h̄m exigētiā sue forme. nā siue sit actio tran
siens in exteriorē māz siue nō sit trāsiens semp̄sumit mo
du z mēslurā a forma que est ipsi⁹ opōnis p̄n⁹: q̄re qua
litas est forma z sp̄s in intellectu exīs talis est actio intel
lect⁹: z tale erit obm̄ intelligibile in qd̄ tēdit intellectu⁹
po⁹ mediatē h̄⁹ actōe. Sic et ex pte sensu q̄litas est sp̄s
sensibilis i sensu exīs: tale erit ipm̄ sentire ul̄ ipa actio
sensus: z tale erit obm̄ sensibile in qd̄ tēdit organū sen
sus mediāte actiōe sensitiva. sicut cu sp̄s intelligibilis
sit abstracta a p̄ditionib⁹ māe que sunt h̄c z nunc: opz
actū intelligēdi: z obm̄ intelligibiles sic abstractū eē. nā si
intell̄s mediāte specie lapidis fer̄ in cognitione⁹ et⁹
cum sp̄s illa in intellectu exīs sit abstracta a p̄ditioni
bus māe: opz lapis fer̄ ut est obm̄ intell̄s a p̄ditionibus
māe eē abstractū. sed cum lapis sic acceptus sit qd̄ ule:
oī dc̄m̄ est obm̄ intell̄s esse ule. sed cum sp̄s in sensu
exīs nō sit abstracta a p̄ditionib⁹ māe sensus mediāte
specie h̄⁹ fer̄ in obm̄ nō abstractum: q̄re cum oē tale
sit particulare; obsecutum sensus erit particulare.

Alterius forte dubitaret alioꝝ, utruſ illia ſint
in aia. Et vi ꝑ nō, qꝫ ule eſt obni in
tellectꝫ ſed itellꝫ ſim pbiꝫ recto aspectu nō ferat in co-
gnitionē ſuī: nec eox que ſunt in ipſo: ſed in cognitionē
alioꝝ, vñ in 3° huiꝫ diceſ ꝑ itellꝫ ſic ſeipſm cogſcīt
ſic, vꝫ cogſcēdo alia, qꝫ ſi itellꝫ recto aspectu ferat in co-
gnitionē alioꝝ: que ſunt ex: cū recto aspectu ferat in co-
gnitionē uliuī: opꝫ ulia eē ex, pterea ulia pdiſcanſ de
rebꝫ: ſed nō pdiſcat aliqd eentialr de re niſi qđ eſt i ipa-
re, ꝑ opꝫ ulia nō eē in aia: ſed in rebus. Ampliꝫ ſcia eſt
de rebꝫ ut de aia libꝫ lapſidibꝫ magnitudinibꝫ & ceteris
calibꝫ: ſed talia nō ſunt in aia qꝫ lapis nō eſt in aia: ſed
ſpēs lapidis, ut diceſ in 3°, ea tigil quoz eſt ſcia ex alia
opꝫ ex, ſed cū uliuī ſit ſcia nō erunt ulia ſuī aia ſed extra.
D̄b̄m ꝑ ut coiter ponif na hois uel na lapis uel
alioꝝ alia h̄t na duplex h̄t eē vnu male ſuī rebꝫ: & h̄t bꝫ
eſt qđ ptiſculare, & aliud formale ut in aia: & ſim hoc eſt
qđ ule, na nō repiſ hō niſi in hiſ carniſ & in hiſ ossibꝫ
nec repiſ lapis niſi in hac mā ſignata. Si talia ſunt ulia
& accidit eiſ itētio uitatis, hoc nō eſt ut ſunt in ſeipſis
ſed ut ſunt in aia, vñ eſt ꝑ coiter ponif ulia eſſe in ala.
Sed h̄t hoc bonū intelliſ hie poſſit, nō tñ ſufficienter

questū illuc dāt nisi assignet modis quō ultia sunt in
niēte: & quō hī ēē in aia sunt, nā si simpli asserim' ultia
ēē in aia dicimus ea nō p̄dicari de reb⁹. asserim' ēē nō
ēē de reb⁹ sciam: ut in obiectiōnib⁹ dicebat. C Adver-
tēdū ergo q̄ l̄ eēntialit nō p̄dicat de re nisi qđ est i ipa-
denotatiōne: tñ de re p̄dicari p̄t qđ non est in ea. ut dī
opus humanū nō ab humanitate quesit in ope: sed ab
humanitate que est in artifice a q̄ p̄cessit opus: sicut ēt
dārū nō ēē in artifice, sed in opere.

di res vista nō a visione que sit in ipa: sed a visione que
est in videtur: sic et di res p̄fiderata nō p̄fideratione que
sit in ea: sed que est in mete & in stellu. C) hoc viso de
leui patet quo aliquid hēt eē ulē, nā res ipē sunt ulēs: s̄z
nō sunt ulē ut sit in sc̄p̄fūca: sed in absc̄p̄fūca.

no sunt ules ut sūt in seip̄is; q̄ si h̄nt eē nō abstractū sed sunt ules ut sunt considerate ab aia, q̄ si h̄nt esse abstractū; q̄e si ueꝝ est aia considerate de reb^z t̄ res eē cōsi deratas ab aia cū res considerate sunt abstracte; uerū est res ipsas ules eē. Sicut ḡ res nō sunt considerate p̄ p̄side rationē que sit in eis; sed h̄p̄ considerationem facit aia t̄ est in aia, sic res nō sunt ules p̄ seip̄as; sed itell̄s est q̄ fa cit utilitatē in reb^z. Ullia siḡl sunt in aia t̄ ex aia, nam uilia pro tāto sunt in aia; q̄ itell̄s utilitatē nō attribui tur reb^z nisi mediata itell̄s. Et q̄ cōsideratio ab aia; p̄ quā sit utilitas in reb^z, q̄ est in reb^z; sed in eiusdem

qua in utilitas in reb^o ab eo in reb^o. sed in aia: si deponit
tio est a forma: et ab ea ee. si res dñr ules et considerare p
aliquid qd est in aia hz tale ee dñr ee in aia. Illo est qd qd
Lomé^{vi} sit. v3. quod utilia sunt in po^o sunt ex aia. Ita
quod res noⁿ sunt ules: ut sunt in seipso. sed ab intellectu at
tribuit eis utilitas vel intentio utilitatis: id est qd qd cois opio
dicit quod utilia sunt in seipso. hz ee male: qd ee male est ee
in po^o. sed in aia sunt hz ee formatae: qd consideratio et i-
ntentio utilitatis a qua res foialt dñr ules sunt in aia: ita
qd foialt res noⁿ dñr ee ules per aliquid qd est in ipa: s3 p
aliquid qd est: sicut opus noⁿ dñ humana per aliquid qd est
in eo: sed per aliiquid qd est in artifice. ex hoc ergo solu-
tur obs. nā cu dñ utilia sunt istellis obm sic intelligendū est:
ut p3 per hita: qd res ut sunt considerate ab aia sunt obm
intellis: et hoc mo sunt ules: ut decimū est. Qd vo addeba-
tur utilia pdicari de reb^o pro rato uep est. qd res pdican-
tur de reb^o qb^o accidit intentio utilitatis. nā cu res que ha-
bet ee cu pditionib^o māe sit illa et eadē res que pdicera-
tur sine pditionib^o māe sit illa et eadē res que pdicera-
tur cu res sine pditionib^o māe sit illa cuq pdicere
nib^o. māe vo sit pticulare. qd aut ulteri^o addebat qd de
ulib^o est scia. pater uep ee. nā scia est de reb^o ut sunt pdi-
cerate ab aia que sic accepte pnt discipules. Sicut ergo
uerificadū utilia hz fm qd hz ee in aia noⁿ qd iperes sunt in
aia: sed qd in aia est ipa pdicatio p quā facit aia utilita-
tem in reb^o: et tribuit reb^o intentione utilitatis. p3 qd quo
utilia pdicant de reb^o. et quod de ipisis est scia: et quod sunt
obistellis: et quod sunt in aia: et quod in reb^o. Dein cu dicit

Cum intelligere in ipso est cum uelit. Senti-
re autem non est in ipso. Necessarium est autem esse
sensibile. Sit autem hoc se habet in scienti-
tis sensibiliis: et propter eandem causam quod sensi-
bilia singulare sunt: et exterior.

Dat sedz dīzaziter istellin^r z sensuz, d. qm i spa asa est intelligē cuz uelst, sentire aut̄ nō est in ipsa cū uelst : sed necessariū est exterius sensible. Silt aut̄: z hoc se hēt i scētijs sensibiliū p̄p eadē cām, qm sensibilita fūt de nūo singulariū z exterioꝝ. **C**lotaū qm bīm Lōmētatore ſn. 7. meta^c. singularia cū recedūt a ſensu nescim^a an ſint an nō ſint, ſed poſſumus opinari ea eē ul^r nō eē: qre ſcia. i. certa cognitio de ſensibili^b hēri nō pōt niſi qdī ſensibilita actu ſinutat ſensuz, **S**ecide cuz dicit.

C Sed de his qđē certificare t̄p̄n̄s fiet 7 in
rurſū. **C** Nūc át tñ̄ sit diffinitū: qm̄ cū nō

L. 61. simplr sit qd potētia dī. s. alid qdē: sic si dicam pueꝝ posse militare. Alind aut sic in etate exūtem: sic se bēt sensim. C Quā at inoīata est ipoꝝ dīa. determinatū est aut de his: qm̄ altera: & quomodo altera.

CQuia dādo bēdiā inter intellīm & sensū qdām
disgressionē fecerat a pposito nota se disgressionē fe-
cisse & redit ad ppositū resūmēs que dicta sūt de actu
& potētia. d. qd̄ de hīs qd̄. i. de dīa istīs & sensus cer-
tificare. i. certi⁹ determinare tps fieri & in rursum. i. in po-
stez. in iust ḡ disgressionē factā eē in determinādo que
dicta suntiō rediles ad ppositū ait: qd̄ nūc intātū diffi-
nitū sit qm̄ cū nō simpli⁹ sit qd̄ po⁹ d. sed aliud qd̄ est
in potētia remota; si si dicam puerū posse militare;
aliud aut̄ in po⁹ ppinq̄a; si cū etate exītē dscim⁹ mi-
litare posse. Sic se hēt sensitū i dūpli⁹ po⁹; & addit qd̄
qm̄ inoīata est dīa ipso⁹ po⁹ & nescim⁹ p̄po noīe no-
mīare po⁹ remota & ppinq̄a. sō supple sufficiat; qm̄
determinatū est de ipsis possibillib⁹ ul de sp̄is potentib⁹
qm̄ sunt altera; & quō sunt altera. f Deinde cuīz dicit.

Cum autem nece est ipsa pati et alterari tanquam p
rincipio nobis. Secundum est ut etenim tales esse.

Prijs noib⁹. Sēlēm̄ at potētia tale ē: qle iā
actu sensibile sīc dcm̄ ē. P̄atit qdē igit nō
sile ens: passum aut̄ assimilatū est: z eqle illō.
CAdaptat ad sensū quoq̄ sttingit circa spm̄ ec alteratio
nē z passione. d. q̄ necessē est uti ipo pati z alterari tā
qz p̄prijs noibus. q.d. passio z alteratio nō p̄prise hñt
sieri circa sensum. tñ qz nō hñmus p̄pria noia: utimur
his noib⁹ tanqz p̄prijs. Et s̄bdst quoq̄ sensus patit z al
terat a sensibili. d. q̄ sensitū est tale in potēria qle est
iam sensibile in actu sicut supius dcm̄ est: z h⁹ sensitū
patit qdē nō sile ens: passū aut̄ assimilatū est: z est tale
qle est illud sensibile: est enī hoc cōe cullibet agēti z pa
tieti: q̄ in p̄ncipio sunt dissimilia: z in fine similia.

L.63 **I**cēdū aut̄ est s̄m vñūquēq; sensū
d de sensibilib⁹ pmo. dī aut̄ sensibile
triplr: quorū duo qđē dicimus per
se sentiri: vñū aut̄ s̄m accīs. Duorū aut̄
aliud quidē pprīum est vniuersitatis sen-
sus: aliud aut̄ cōmune omnium.

Restauration est édité par la Société des Amis de l'Art et de l'Industrie.

Conclusus ostendit quo le het sensibile ad sensum; et
quo sensus est in potentia ad sensibile; et quo patitur ab
eo. In pte ista ut dicebat determinat de ipsis sensibili-
bus et de sensu. Dolo ergo facit. qz p^o determinat de ip-
sie sensibili. 2° de sensu ibid. Et pte 2° et 3° et 4° sensu. I.

ns tenitudo. 2° de tenitudo. p^o at illi de oī lento.
Līcta p^o duo fact. q^o p^o distinguunt triplex sensibile. v^z
cōe; ppriū: t per accīs. 2° determinat de p^oro sensibili
vnisūciusq^o sēsus ibi. Qīn qdē est ysius. Līcta p^o
duo fact: q^o p^o continuat se ad dicēda t dat quādā diuī-
sionē de ipso sensibili. 1° exponit diuisionis mēbra ibi
[Dico aut̄ p^o.] Dicit g^o q^o dōm est pīus de sensiblīb^o
km vniūquēq^o sensum: t s̄bdit q^o sensibile tripli dī: q^o
duo dicimus per se sentiri vnuim aut km accīs. duo g^o
sunt sensiblīa per se: t vnu per accīs. Istorū aut̄ duo,
rū sensiblī per se aliud qdē est ppriū vniūciusq^o sen-
sus. aliud vō est cōe of sensu: ut supple est cōe plurib^o
sensiblī. Nō adū aut̄ q^o cū dicimus sensibile cōe eē
oī sensu: nō est uerū de oī sensibili cōt: sed de altī. sed
cum sufficiat q^o aligs hō currat: ad h^o q^o hec sit uera hō
currat: sic sufficit aliqd sensibile cōe eē cōe oī sensu. ad
h^o q^o uerificet illa. sensibile cōe est cōe oī sensu. Sed fi-
ult de sensibili cōt log uolumus dicimus sensibile cōe
eē qd̄ sentit ab oib^o ut plurib^o sensiblī. Dein cū dīc.

Cōdico aut̄ p̄priū qđē qđ nō cōtigit altero
sensu sentiri: t̄ circa qđ nō p̄tingit errare:
ut viſus coloris: t̄ auditus ſoni: t̄ guiſus
huīnoris. Tact⁹ aut̄ pluſres hēt dūas.

CExponit divisionis mēbra. Līrca qđ duo facit: qđ p° exponit p̄dictē divisiones mēbra, 2° dat dīa iter sensibilia p̄pria et coia ibi. Sēsibilū autē h̄z se. Līrca p̄ inū tria facit h̄z qđ tria sensibilia tetigerat. vñ propria: coia; et per accīns. p̄ qđ oñdit qđ sit sensibile p̄prium, 2° qđ cōe, 3° qđ p̄ accīns, 2° ibi. Coia autē. I^a ibi. Scđm accīns autē. Līrca p̄ "duo facit: qđ p̄" aut sensibile p̄prium eē: circa qđ sensus nō dec̄spit, 2° manifestat qđ dīxerat ibi. Sed vñusq̄s iudicat. Dicit ḡ. dico autē p̄ priuē sensibile qđ nō stigat altero sensu sentiri. et circa qđ nō stigat errare sensus: ut visus respectu coloris et audit̄ respectu soni et gustu respectu humoris. s. saporis. et s̄bdit qđ tac̄t p̄les h̄t dias: qđ t̄ dīs sūt frigidū et cal̄z h̄tūdū siccū leue ḡue: et h̄t. s. Deinde cū dīcē

Esus vitiligineus iudicat de his et non decipit visus quam color: neque auditus quam sonus: sed quidem coloratus: aut ubi: aut quidem sonans: hic quidem igitur dicunt propriae vniuersitatis: Sed etiam

Cadans festat quod dixerat oñdes quod sensus non decipit circa sensibile ppterum. d. q ynuisq; i. sensus iudicat de his. i. de ppteris sensibiliibz et non decipit; quin color: neq; qm sonus: sed qd est coloratum: aut ubi: aut qd sonus. non decipit ergo visus in iudicando qm coloratur: neq; auditus in iudicando: qm sonus: sed in iudicando: quid est illud qd est coloratum et ubi est decipi pot visus: sic ersa in iudicando qd est qd sonat: et ubi sonat decipi pot auditus. sicut aut qd gde signif dicunt ppter obita ynius cuiusq; sensus. Deinde cum dicit.

Eloia autem motus quies numerus figura: L.64

magnitudo: hi^o enim nullius vnius sunt
ppria: sed coia oibus. Tactui enim mot^o
aliquis sensibilis et visu per se quidez: igit
sunt sensibilia hec sūm accidens.

Constat que sunt opera coia. d. q̄ coia aut sensibilis ut
quinq̄. s. motus; quies; nūs; figura; magnitudo. h̄²¹
aut sensibilia nullius vniuersi sensus sunt propria. sed oī-
bus. s. talib⁹ sensib⁹ coia. s. cōpetit eē coia plurib⁹ sen-
sibus; qd patet. nā sicut mot⁹ alijs sensibilis est tactui
et visui; sic etiā qdlibet dictor⁹ sensibilitiū cōe est plurim⁹
bus sensib⁹ ut visui et tactui. et subdit q̄ hoc qdē tigif.
I. sensibilia coia sunt sensibilis p̄ se nō pac̄is. **M**o-
tādū aut q̄ sūm̄ Lōm̄. mot⁹ quies; nūs sunt coia oī-
bus sensib⁹; figura aut et quāritas sunt solūm̄ coia vi-
sui et tactui. vñ ipse ast q̄ oīa h̄²¹ sensibilia sunt coia; sed
nō oīa sunt coia oībus sensib⁹. Ira ḡ phī qui ast: coia
oībus; uel exponēda est q̄ oībus his sensib⁹ cōpetit q̄
sunt oīa hec coia; uel q̄ oībus sensib⁹ aliqua h̄²¹ sen-
sibilium sunt coia. **E**inde cum dicit.

CScđm accđs aut̄ dī sensibile: ut si albus
sit diarij filij: s̄m accđs etenib sentit: qm̄
accidit albo hoc qđ sentitur: vñ nihil pati-
tur s̄m qđ huiusmodi: est a sensibili.

Dicit que sunt sensibilia sicut accensio, dicitur sicut accensio autem dicit aliq[ue] sensibile ut si dolarij filius sit qd albū hoc, sicut diarij filius qd est sibi albi sentit h[ic] accensio qd hoc qd sentit accedit alborumq[ue] g[eneris] sentit p[ro] accensio qd accedit sensibili p[er] servū q[ui] tale sit sensibile p[er] accensio p[er] sensuū int[er]nū patitur a te li sensibilia h[ic] q[ui] h[ic] ē. C[on]tra illā qd diarij filius ut h[ic] alia ita dolarij filius, qd accedit albo nō sump[er]t; or[um] ita nō accedit.

alij:is h^eaccit albo inq*st*^m stat s*b* b^h attributo q*d* e q*d* vi-
sibile, v*n* h acc*ns* id^e sonat q*e* x*neu*, n*a* x*neu* est ab
albo inq*st*^m e q*d* visibile q*f* sit d*larij* s*il*? *T*unc c*u* d*v*

Sensibilium autem sicut propriis propria sensibilia sunt: et ad que substantia apta nata est: uniuscuiusque sensus.

Dat dīā iter sensibilitā coia z p̄ba. dicebat enī duo ee
sensibilitā p se. s. p̄ba z coia. nō tū codē mō sūt sensibili-
ta p se hec z illa. nā sensibilitā p̄ba sūt sensibilitā p̄be. i.
p̄ncipalz z h̄o. iō ait: q̄ sensibilitū at p se. i. de nūo sensi-
bilitū p se sensibilitā p̄ba sūt sensibilitā p̄be. i. h̄o z p̄nci-
palz. nā z h̄o sensibilitā sūt ad q̄. i. p que apta nata ē sba
vniuersiūsq̄ sensus termiari. diffiniſ enī qlibet sensus
in q̄tū est apt̄ nat̄ sentire sensible ppriū: nō aut̄ put̄
est apt̄ nat̄ sentire sen̄le cōe. q̄re dī sensīle ppriū a coi.

Bibl. Et. Lat. *Vita Augustini, item vita et
aliquid efficiant in ipsos sensus.
P. Nam et ergo dicō sensibilia esse aliud facere in insc-*

Vdm q̄ op̄z dīcē sensibilia coia aliqd face in iplos sensus. alr̄ enī nō eēnt sensibilia p̄ se: sed per accīs: sed quō agāt in ipos sensus: de b̄ sūnt diūsi modi dicēdi. dixerit enī aliq̄ dīta eē in trāsmutatione sensuū: quia sensibilia p̄p̄a trāsmutat ipos sensuū q̄tū ad sp̄z: sensibilia v̄o coia nō trāsmutat q̄tū ad sp̄m: sed q̄tū ad modū actiōis. nā sensibilia coia nō agūt in ipos sensus imph̄medo ibi sp̄m p̄p̄ia: sed solu faciūt diūsitatē in ipos q̄tū ad modū agēdi. sensibilia q̄ p̄p̄a imph̄nūt suas sp̄es in sensus: uerū h̄l sensibilia p̄tūt in minori ul̄ maiori q̄ttate: ul̄ p̄tūt in gete ul̄ in motu alr̄ et alr̄ trāsmutat sensuū. possumus tñ alr̄ distinguere inter sensibilia coia et p̄p̄a. nā in p̄sequēdo patebit q̄liter ipa sensibilia coia aliqd nō imph̄nūt suas sp̄es in ipos sensus. est q̄ alr̄ icēdēdu. dicamus itaq̄ ta sensibilia coia q̄z p̄p̄a eē sensibilia p̄se: q̄r̄ ta ista q̄ illa agunt in ipos sensus: alt̄ tu et alr̄: q̄r̄ sensibilia p̄p̄a agūt i sensus p̄ncipali et p̄o. coia v̄o agūt in eos ex q̄tū et media tib̄ sensibilib̄ p̄p̄is: ita q̄ si eēt magnitudo et figura ul̄ aliqd aliđ sensibile cōe absq̄ luce et colore: ul̄ absq̄ sono: ul̄ absq̄ alij sensibilib̄ p̄p̄is nō imutaret nec visuū: nec auditu: nec aliquē sensuū. sensibilia q̄ p̄p̄ia sunt sensibilia p̄ se: et p̄o. sed sensibilia coia sunt talia p̄ se: q̄ nō p̄o. dīnt q̄bec ab illis: sicut qd̄ est p̄ se ab eo qd̄ est p̄o. q̄ aut̄ sensibilia coia imph̄nat suā silitudinem in sensuū p̄z: si p̄sideren̄ dicta p̄spectiue. nā 2^m p̄spectiū visibile sic imph̄nit sp̄em suā in ylusu q̄ dextrū videat dextrū: et sinistrū sinistrū: imph̄stio q̄ dyametalis et foris est h̄m illū ordīne ptū in sensu h̄m quē est in re sensibili. nā dextra ps̄ rei sensibilis imph̄nt suā silitudinem forte in dextreptate oculū: sinistra i sinistrā: medla, suā mediā: q̄re ip̄e p̄tes rei sensibili diūsificat actōes suas in sensu et maxie in ylusu et tactu: sed cū ex alio et alio situ ptū p̄stitutus alia et alia magnitudo: et alia et alia figura: oz̄ rā magnitudinē q̄z figura imph̄ne suā silitudinē in sensu: itaq̄ sic color imph̄nit suā silitudinē in ylusu: q̄r̄ silitudine coloris reclyp̄t in eo: ita magnitudo et figura imph̄nūt suā silitudinē i ylusu: q̄r̄ p̄tūt p̄tes magnitudis sensibilis exūtes i ea h̄t eē dīns: sic dīta faciūt in ylusu et tactu: sic et sic alia et alia fiḡ regrit aliū et alii situ ptū: sic p̄tes alr̄ et alr̄ situate alr̄ et alr̄ mouet sensu et q̄r̄ h̄z p̄portionē ptū exterioris rei fit imutatio ss̄us et maxie ss̄us ylusu et tactu: negare nō possum⁹ magnitudinē et figurā q̄ p̄stitutū ex alio et alijs ptib̄: et ex a et alio situ ptū h̄z suā p̄portionē et silitudinē aliq̄ i factū et se i sensu. Et qd̄ dīm̄ eē de magnitudie et fiḡ q̄ p̄cipiūt in tactu et ylusu. intelligēdu ē de nūo motu et gete q̄ p̄cipiūt ab oīsensu. Ma i p̄spūtū ss̄ibiliū imph̄nit suā sp̄e ul̄ silitudinē i oīssu a q̄ illa sensibilia sentiunt: q̄r̄ q̄tū ss̄ibilia tot sit imutatioē i ipo sp̄m: si ex nūo sensibiliū accip̄t nūo imutationū et itētionū factaz in ss̄u: op̄.

ipm nūm suā silitudinē i ſhu facē; ſic ēt t mot^o suā ſili-
tudinē in ſhu facē; qz put uariat t mutat exterior ps rei
ſſibilis fit variatio t mutatio i ſtētōe fcā i ſhu; qz ſic
ex ſpe rei ſſibilis resultat ſpē i ſhu; ſic ex motu rei ſſi-
bilis aliquid mot^o resultat i ſhu; t qd dcm ē de motu itel-
ligēdī ē de gete cū ges nō sit niſi pua^o mot^o. ulteri^r; qz
ſupponebat i qdne pma ſſibilita coſa mouē ſhu p le;

Dubitaret forte aliis quod sensibilia coia sunt
quod se sensibilia et quod per se mouent sensum.
Et autem Lometus duplo declarare videt, dicit enim sensibilia
coia esse et per se sensibilia; qui sunt per se ob vim sensus cois, vult
enim quod se sensibilia, propter quod sunt ob vim sensus cois, vult
enim quod se sensibilia coia sunt ob vim sensus cois, propter quod sunt ob vim sensus cois, vult
enim nullum habere rationem excludere, nam non videtur sensibilia
coia sentiri per se; quod sunt per se ob vim sensibilia, propter quod sunt ob vim sensus cois, vult
signis sentire per se cum sit per se ob vim caloris; quod posito ipsius
falsa sentire per se cum ignis sibi non esset. Amplius autem est ratio
ut videtur non esse vera; quod ob vim sensus coia non soli percipiuntur ab
eis; sed et a sensibilibus propriis, nam cum sensus cois imputetur per mutationem sensuum, propter quod nullum ob vim imputabit sensum coem nisi per
se imputetur sensus, propter quod. Igne ut appearat quod de his sit tenet
dilectio. Sciebat Lometus, iacit hoc propter esse sensibilia coia
sentiri per se; sed non potest videtur sensibilia, vix coia habent sensibilia
essentialia, i.e. per se, non tamen sunt propria, sed tamen satis excluduntur
rationes praetextae; quod qui aliquid actione egreditur a materia et a forma ab
introductione est per se; et a forma est principaliter a materia ex parte tamen ut per se
sanamur non soli sanitates, sed et corpora; sed principaliter sanamur
sanitate; corpe vero ex parte tamen; sic quod sensibilia, propter per se in
sensu fundantur in sensibilibus propriis, imputatio ipsorum sensuum per
se est non soli in sensibilibus propriis; sed et a coloribus; sed et a coloribus, propter quod
per se est; et per se a coloribus, non est enim intelligibile quod
aliquid sit sensu formae; tamen actione illius formae non coegerit per se ipsum
invenire sensibilia coia per se sensibilia, propriis; imputare
sensum quod est actus sensibilium, propter opus per se coegeri vel per
se invenire sensibilia coloribus; quod autem hoc non coegerit ipsum
sensum ut quod non datur ignis per se sensibilia cum sit per se secundum calo
ris in ratione sequenti patebit. sufficiat autem ad prius scire
quod excluditur a Lometatore facta, alia est Lometato
ratio non est despicienda, nam rei copertit aliud per se sive con
petat ei ratione genitio; sive ratione speciei, hoc enim non soli est per se
rationis quod copertit ei in eo quod est; sed et est per se sensibili
lis quod copertit ei in eo quod est; atque alii copertit rei per se quod
ei copertit ratione speciei, qui hoc ei copertit per se et per se, quod copertit
et ratione genitio, qui illud est per se; non tamen per se, visus itaque
imputatur sensibili, proprio et a coloribus; sed a proprio imputatur in
eo quod visus est; hoc est ratione per se speciei; sed et a sensibili colori non
imputatur visus in eo quod visus est; ratione per se speciei; sed huius est
eo quod est sensus; et ratione genitio; huius est ergo quod Lometus, aut quod ista
sensibilia coia sunt comprehensibilia sensibilibus secundum quod sensus;
non secundum quod sunt alii sensus, ex quod manifeste per sensibilia per
prisa sentire a sensibilibus per se; et per se; quod imputatur eos ratione pro
prie speciei, sensibilia vero coia sentiri per se; non tamen per se, qui sen
sus imputatur ab eis ratione genitio; non ratione per se speciei, quod ergo dicit
Lometus; sensibilia coia esse et per se sensibilia debet approbari aliqui sensibus; ap
proprobamus sensibus coloribus in quantum et invenimus per sensibilia
sensus; non autem approprobamus aliqui sensibus proprios.
Est tamen diligenter nota quod huius ratione illius est quam alia, nam quod
libet sensibile coloris sentitur a periculis sensu ratione genitio non ratione
per se speciei; non tamen facile est sustinere; nec facile est quod ostendere
quod quodlibet sensibile coloris sentitur per se sensibilia proprios, nam motus percepitur ab oculis sensibus; non tamen quodlibet sensibili
proprietate tanquam in proprio sensu fundatur in motu; sed sensu
tamen inter sensibilia, propter sensu ratione sensibilia fundari videtur.

notandum q̄ genus pōt accip̄i magis cōe t m̄inus cōe.
magnitudo ḡ t figura que solū p̄cipiunt tactu t visu
p̄cipiunt ab eis nō rōne sp̄ē: sed rōne ḡnis min⁹ q̄is.
nūs vō ges t mot⁹ que p̄cipiunt ab oī sensu p̄cipiunt
ab eis rōne ḡnis magis cois. Itā accip̄iēdo sensum ut
est qd̄ cōe ad oēs p̄ticulares sensus h̄et rōnem cooris
ḡnis q̄z ut est cōe: ad duos sensus tñ ut ad tactū t visū
Alterius forte dubitaret aligo. utq̄ fil⁹ cleo-
cides: t v̄ q̄ nō p̄rōne supiū facta. Mā si actio foie
per se coicat p̄ph̄ sbo t p̄p̄ māe: mutare sensū qd̄ cō
uenit calor i p̄se coicabit igni qd̄ est p̄priū caloris sbz.
C In h̄riū est p̄hs qui vult talia sentiri p̄ accis. C Di-
cēdū q̄ oē qd̄ p̄ se sentit ul̄ est sensibile p̄priū ul̄ cōe:
sba ḡ q̄ nō est sensibile p̄priū: nec est vñi aliqd̄ de qn
que sensibilib⁹ coib⁹ nō poterit sentiri sensu p̄ se: sed si
sentit b̄ est p̄ accis: itaq̄ circa h̄c ueritatē dupl̄ quis
posset errare. p̄ si diceret diarij filiū ul̄ aliquam aliam
sbam nō sentiri ab aliq̄ sensu p̄ accis. 2 si assereret ea⁹
sentiri p̄ se. C Propter qd̄ sc̄idū q̄ si aligo faciat ali-
qd̄ q̄ factō fit aliud. op̄y q̄ sit aliq̄ nō cā illi⁹: ut ap̄iens
fenestrā: ad cui⁹ ap̄itione sequit̄ illuminatio domus: q̄
fenestrā ap̄it dī domū illuari e t ē illuminationis cā: sed
hoc est paccis non p̄ se: sic q̄ p̄ sensus cogscimus aliq̄
qb̄ cognitis cogscē possumus rerū sbas: q̄r accidētia
q̄ferūt magnā pte ad cogscidū qd̄ qd̄ est: q̄ sba sentiti
a sensu: sed b̄ est paccis nō p̄ se. debem⁹ enī imaginari
q̄ sba p̄cipit ab intellectuūl̄ directe: t sic p̄cipit sba ul̄is
ul̄ querēdo se ad fantasmata: t sic p̄cipit sba p̄ticula-
ris. p̄cipit et̄ p̄ticularis sba a qd̄a v̄tute sensitua inter-
iori que uocat extimativa: in hole vō h̄i v̄tus nocari
p̄t rō p̄ticularis: siue rō colatiua itētionei p̄ticulariū.
est itaq̄ tā in hole q̄z in bruto qd̄a po⁹ sensitua qua p̄
cipiunt sbe p̄ticulares: t et̄ p̄ph̄ v̄tute qd̄am p̄cipiū-
tur p̄ticularis ul̄ p̄ticulares itētionei oīuz dece genex.
attī h̄i p̄ticulares itētionei alt̄ p̄cipiunt ab extimati-
ua in hoie: t alt̄ ab extimativa in bruto. nā extimativa
brutoz p̄cipit has nō absolute: sed in cōpatiōe ad p̄ se
quēdū neccia vite ul̄ ad fugisidū h̄ria. nō enī sunt dati
sensus aīalib⁹ alijs ut debuit scie sed ut debuit ad ne-
cessitatē vite: q̄re extimativa in eis cogscit idīduales i-
tētionei: put p̄ talē cognitionē iūuant ad ea que sūt ne-
cessaria vite: in hosb⁹ vō: qb̄ sensus debuit nō solum
ad vite neccitate: sed ad sciaz: cogscunt h̄i itētionei idī-
duales ab extimativa in eis et̄ h̄m se: qd̄ nō cōpetit
aīalib⁹ alijs. sō Lōmē⁹ ait loquēs de hac v̄tute extima-
tiva: q̄ coprehēdit itētionei h̄i idīduales hois: t h̄i i-
tētionei h̄i idīduales eq̄: t ul̄ itētionei vñitescutusqz
idīdui. x. pdicamētox. t sb̄dit q̄ v̄ eē hoc p̄priū sen-
sib⁹ hois. nā ut dcm̄ est p̄priū est extimativa in hole p̄
cipe has itētionei h̄m se. in alijs vō h̄ nō est h̄m se: sed p̄
coprationē ad neccia vite: erit itaq̄ hic ordo q̄ v̄sū per
cipiēte figurā: ul̄ colorē aīcūt̄ sbe ul̄ aliq̄ alio sensu p̄-
cipiēte aligo circassbz p̄ talē cognitionē sensitua stel-
lect̄ ul̄ extimativa poterit ipsaz bz cogscē: t qr sensus
cogscit aligo: q̄ cognito h̄i possimus cognitionē ipsi
us sbe. dī sba cogic̄ a sensu per accis non p̄ se. qd̄ vō
objic̄ebat de sbo caloris: dici debet q̄ aligo p̄t eē s-
sectū caloris ul̄ alteri⁹ sensibili p̄ se: ul̄ ut illud sensi-
bile est qd̄da ens: ul̄ ut est imutatiū sensus: ignis ḡ est
per se sbo caloris: ul̄ calor qd̄da ens est: nō ut est imu-
tatiū sensus. nā si calor eē sine igne imutaret sensus
videm⁹ enī colorē eē in magnitudine ut in superficie: t sic
exis̄ imutat v̄sū: attī si color eē p̄ter magnitudinē:
qr h̄iet eē p̄tūtua nō posset imutare v̄sū: q̄ nō pos-
set facē angulū in oculo. deckauerit enī faciet sciaz
de asperib⁹ oē qd̄ v̄ sba angulo videri: t qr sic est ma-
gnitudo est p̄ se sbo caloris: nō solū ut est qd̄da ens:
sed ut est imutatiū v̄sū. magnitudo ḡ aligo facit i-

Visu. **v** p se nō p accēns. ignis vō ul' qūq; alia sba p
eē p se sibm caloris: ul' alteri sensibilis puit illid sensibi
le est qddā ens: nō aut puit est inutatū sensus: tō sba
nshil facit in sensu. t di sentiri per accēns nō per se.

C **V**lus qdē ē visus b est visibile: visi
bile aut est color qdēz: t qd ucre est
dicē: inoiatū aut existit ens: manife
stū aut erit ingrediētib⁹ maxime.

C Postq pbs distixt sensibilia coia a ppijs t deteria
uit de sensibiliib⁹ colib⁹. In pte ista deteriat de sensibili
b⁹ ppijs. Circa qd v. facit fin q. v. sunt h⁹ sensibilia
p⁹ g deteriat de ppho sensibili visus. 1° de ppho audit⁹.
3° de ppho odorat⁹. 4° de ppho sensibili gustus. 5° de p
ppio sensibili tact⁹. I⁹ ibi Mūc at p⁹ de. I⁹ ibi De
odore aut. I⁹ ibi Gustabile at. I⁹ ibi De rāgibili
aut. I⁹ Ad euidetia aut pme pris notadū q oia visi
bilia qdāmō pscipat nām lucis. nō est enī intelligibile
q visus sit vnu sensus picularis: t tu obm ei⁹ ppiū
nō sit vnu alicu⁹ nāe ul'nō reducas ad altquā vna nāz
diūficiabif itaqz pmissibile puit diūfimode pscipat
nām lucis: color g⁹ t lux aliq mō vna nāz dicit. nā co
lor est qdā lux opaca t obūbrata: t sic color pōt dici
qdā lux obūbrata: ita lux pōt dici qdā color clarus t
splēdīdus. His visis dicē possimus q oia visibilia ad
qnque modos reducim fin q g⁹ qnque modis pōt aliqd
cōparati ad nām lucis. nam aliquid comparati ad na
turam lucis: quia potest in se recipere lucem ut corpus
diaphanū qd est visibile nō p se: sed p exneū colorez t
pp luce quā recipit. 2° aliqd cōparati ad nāz lucis: qz hēt
in se h⁹ nāz: sed hēt eā mō opacato t obūbrato: t sic
sunt visibilia corpora colorata hūtia i se colorē q est qdā
lux obūbrata. 3° aliqd cōparati ad nāz lucis: qz hēt eā in
se clare t lucide: t ista sunt in duplīci gñie: qz aliq hūt
bāc nāz magis clare ut corpora supcelestia que p antono
miasā pnt dici lucida. aliq vō hūt eam minus clare ut
ignis. Rursus est qnt⁹ modus cōpatiōnisi: qz aliq cō
parati ad nāz lucis: eo qz hēt hāc nām aliquāl me
dio mō iter opacū t clarū: t hoc mō cōparati ad nām
lucis illud qd pbs appellat visibile inoiatū: qz nō pōt
vno nose nosari: t h⁹ visibile est quer⁹ putrida: squa
me quoridā psciu⁹: noctiluce: t cetera talia. in talib⁹
qdē: qz est nā lucis mō medio iter opacū t clarū. rōne
qua nā illa vgit ad opacuz resultat ibi color rōne qua
uergit ad claruz resultat sibi lux. ita qz est sibi lux t color
ut in psequēdo appebit. Debem⁹ enī imagiari qz qdā
hūt colorē tūt ut pscipatia nām lucis mō opaco: que
dā hūt luce tūt ut pscipatia h⁹ nāz mō claro: sed qdā
hūt utrūq; v⁹ colorē t luce ut pscipatia nāz lucis mō
medio ul' qdāmō: mō ultrōq; v⁹ aliqz claro: t aliqz
opaco. est utiqz aliqd qd nechēt colorē: nec luce: t pōt
itētiones hōz recipere aliude ut diaphanū. aliqd at hēt
colorē: sed nō lucēut corpus opacū. aliqd aut hēt utrū
qz ut visibile inoiatū. aliqd vō hēt luce tūt. t hoc dup⁹
qz uel hēt hāc magis clare ut corpora supcelestia su qb⁹
per antonomiasā est lumē. aliqd vō hēt eā minus cla
re ut ignis. visibilia g⁹ reducunt ad. v. v⁹ ad colorē ad
diaphanū ad lumē ad visibile inoiatū t ad ignē. fin
hoc pns caplin pōt diūfidi in ptes. v. qz p⁹ determinat
de colore. 1° de diaphano. 2° de luce. 4° de visibili inoia
to. 5° de igne. 2° ibi Est i⁹ aliqd diaph. I⁹ ibi Lu
mē aut ē h⁹ diaph. I⁹ ibi Illo at oia visibilitia. I⁹ ibi Ignis at in utrūq; Rursus ad euidetia p⁹ pris
C Scēdū qz visibile inoiatū in quo est aliq mō lux
t color plus accedit ad nām coloris qz lucis: qz natu
ra lucis ibi exis plus accedit ad modū opacū fin quē
fit color qz ad modū clarū fin quē modū gñia lux: t
qz visibile inoiatū sic appropinquat ad nām colorati

L. 66

Pideo probs uolens determinare de colore: dicitur duo facit. quod propter separat et distinguunt habent visibile inoiaatum a colore.
2o determinat de ipso colore ibidem. Visibile enim est color. Dicit graecus quod quod est visus supple preceptumus. ppriu obliu. hoc autem, verz, ppriu obliu visus est visibile. alia autem ista non habet: quod est cuius, et tunc exponas quod visibile est hoc cuius quod est visus est preceptumus: et ibidem quod visibile at est color quod est: et est aliud quod uere quod est dicere quod est visibile inoiaatum aut existit ens: quod non potest uno modo nostrarum: et ibidem quod maxime aut erit hoc manifestu*igredi*tib. s. procedetb. nam ista manifestu erit quod habent visibile inoiaatum est aliud et distinctu a colore. Deinde eius dicit.
CVisibile enim est color: hoc at est in eo quod finis se visibile: finis se autem non rone: sed quoniam in seipso habet causam essendi visibile.
Determinat de colore omnis quod sit visibile. Circa quod duo facit: quod propter facit quod dicimus est, 2o assignat causa di- cti ibilis. Dis enim color. Dicit graecus quod visibile enim est color hic aut est in eo quod est finis se visibile: et exponit quod acci- piedum sit finis se. v. finis se aut supple dico colore esse visibile non rone. i. non diffinire: ultra non rone. i. non quod sit rone: quare oia videantur: sed quoniam in seipso habet causam essendi visibili- le. Notandum autem quod color est visibile per se non rone: sed quoniam in se habet causam quod sit tales: duplum potest exponi. primo ut exponat rone. i. diffinire: et tunc est sensus quod color est visibilis per se: non in propter modo: sed in 2o. nam primus modus dicendi per se est quoniam diffinire vel potest diffinire. secundus modus est quoniam propria passio predicatur de subiecto: et quod in subiecto est causa: quare sit ei propria passio: esse quod visibile non est diffinire coloris: nec competit colori per se rone. i. diffini- re: quod non pertinet ad propter modum: sed competit ei per se: quod co- lor habet in se causam: quare sit tale: quod non pertinet ad 2o modum. aliter autem exponit sic. nam color non est rone: quare videatur oia alias magis aliquid alio: ut lumen est rone: quare videatur color: erit graecus quod color non est visibile per se rone. i. quod ipse sit rone: quare oia alias videantur. sed est habent: quod habet in se causam quare sit tale: hec autem explicit multum videtur cordare cuiuslibet sequentiibus physis color est visibile per se non rone: quod non videtur lumine. videtur ergo esse intentio phi quod color non sit ratio: quare oia alias videantur: quod aliquid aliud ut lumen est ratio: quare videatur ipse.

Bubitaret forte aliquis. utrum color sit visibi- lis per se. et videatur quod non: quod per se et per aliud opponuntur: sed color est visibilis per aliud: ut per lumen. ergo et ceterum. In contrarium est ista phi. Vi- cendum quod probs in 3o hulus videatur comparare intellectum agente et lumen ad colores et fantasmatam: vult enim quod sicut se habet lumen ad colores: sic se habet intellectus agens ad fantasmatam. Quod si habent similitudo esset uera per oia: for- te non esset uera ad euadendum: quod colores essent per se vi- sibiles ut probs testatur: quod lumen per intellectum agente est necessarium in intelligendo pro ipsa fantasmatata: que non sunt intelligibilia in actu: sed in potentia: finis ergo hoc colores quod est de se non essent actu visibiles: quod est con- tra mentem phi ut in prosequendo patet. illa ergo simili- do intuimur est uera: quod sicut fantasmatata non possunt imita- re intellectum possibile sine intellectu agente: sic colores non possunt imitare visum sine lumine: deficit tamen habent simili- tudo: quod stradiatio intellectus agenter regreditur pro ipsa fantasmatata: que non sunt actu intelligibilia: sed lumen non directe regreditur: pro ipsis colores qui sunt actu et de se vi- sibiles: sed regreditur pro mediis: quod non imitatis a coloribus nulli sit actu illuminatus: et hec est sua. Luminatoris qui hanec ratione tractantur ait: quod lumen esse necessarium in vi- dendo triplum potest intelligi. aut quod lux dat coloribus forma et habet in quo agunt in diaphanum: aut dat diaphanum formam qua recipit motus a coloribus: aut utrumque: et sub- dit quod si considerauerimus quod dicitur. Et hec in hoc capitulo erit

manifestūq; lux nō est necessaria nisi sibi q; dat diaphana
no formā aliquā qua recipit motum a colore requiri-
tur itaq; lux nō pp obīm sive q; colore: sed pp. mediū:
sive ppter diaphanū. cām aut̄ quare nō requirif lux p
pter ipm colorē assignat idem Lōmetator cum ait: q;
impossibile est dicē q; lux sit illud qd largit coloris ha-
bitus & formā qua sit visibilis: qm si ita cēt cōparatio
visionis ad colorem esset accītalit & scđa: non pma:
esset enim mediāte illo habitu debemus enim imagia-
ri q; coloris essentialit̄ est quedā lux. nā lux est sibi & ypo-
statis color: & inq̄tū est color per se & cēntialit̄ est que-
dā lux per se: & cēntialit̄ est qd visibile: ne rūm q; color
nō picipiat lucē in excellētia & in claritate: sed est que-
dā lux obumbrata: s; pp h̄ participationē de se sit qd vi-
sibilemō pōt nū imutare mediū nisi sit ualde dispositū:
ideo requirif lumen nō ut largia formā coloribus qua-
sint visibiles: sed ut disponat mediū ut possit imuta-
ri a coloribus: quare si p̄siderens p̄tacta: patet colores
esse per se visibiles: qd vō arguebas colores nō esse per
se visibiles: q; videns per aliud ut per lumen: solutū est
per iam dīcta: q; ut patet per Lōmetator: lumen nō re-
quirif pp ipsos colores: sed pp mediū: posset aut̄ t alr
solūt arg^m: sed pp breuitatem sufficiat qd dictum est:
Alterius forte dubitaret alijs in quo modo
dicēdi per se color sit per se visibilis
& videt q; in pmo mō: q; ut dictum est color est per se
visibilis: q; per se & cēntialit̄ est quedā lux: sed que co-
petit alicui essentialit̄ copetit ei in pmo mō dicēdi p
se: ut diffinitio vel pg diffōnis que indicat cēntia p̄dī
cat de diffinito. C p̄. q; color sit qd visibile sibi p̄m
copetit ei per se: q; hec est nā ipsius coloris: sed que co-
petit alicui per se: q; illud sit nā eius spectat ad p̄muū
modū dicēdi per se. ergo tē. C Dōm q; hāc qōnē per
tractat ēt Lōmetator afferēt colorē ee per se visibiles:
sicut hō est p̄ se visibilis. ait cui hāc ppōnē esse per se
& cēntialē fīm q; sibi est cā p̄dicatiō sibi q; p̄dicatiō
est cā sibi: sed cū p̄muū modū dicēdi per se sit qm p̄dī-
catum ponit in diffōne sibi: t est cā eūs. sed vō sit qm
sibi ponit in diffōne p̄dicatiō: t est cā ipsius: patet hāc
ppōnē. v̄z colorē ee visibile per se ee in scđo mō: nō
in pmo. est enī scđos modūs qm p̄petas aliq; p̄dicat de
sbo: & q; imutare visuū ul̄ ee visibile est qdā p̄petas co-
loris: p̄tinebit hād 2^m modū dicēdi p se: nō ad p^m. cāz
aut̄ h̄ assignat Lōmeto. nā in p^m mō dicēdi p se p̄tūm
est p̄s sbo: in 2^m vō eż. sibi p̄s est p̄to: hā est q; qd ipse
alt. d. manifestū ēt q; visio est aliqd posteri^r visibili: &
q; est p̄portio visiois ad colorēnō sic rōnalis ad boiez
sed sic r̄sibiles ad boiez. et ḡ in hā via rōni h̄: q; color
p̄cedit imutatioē visus factā a colore: p̄s enī stelli-
go q; sit color qj̄ q; videat ul̄ qj̄ imutet visum: posse ḡ
imutare visuū t ee visibile nō p̄tūre de colore tanq; h̄
de posteriori: sed tanq; posteri^r de hori: sed q; hoc nō
pōt spectare ad p̄muū modū dicēdi per se: s; ad 2^m: erit
ḡ in 2^m mō nō in p^m. Qd vō arguebas qd est visibile co-
petit colori essentialit̄: t q; est nā ipsi^r coloris p̄dicatio
est cālis. pro tāto enī uerū est qd dī: q; imutare visum
causat ab eēntia t a nā ipsi^r coloris: sic p̄petas aliqua
cātūr a p̄ncipijs t a nā ipsi^r sibi. posse itaq; imutare vi-
suū t ee visibile segf nām t p̄muū ipsi^r coloris sic posse
ridere t ee visibile: sequit nām t p̄ncipia ipsius bois.
Alterius forte dubitaret alijs. utrū ee visibi-
lē. C Dōm q; hāc nā Lōmeto. tagit hā ca^d de sensibili-
lib^r coib^r. ubi dans dīta ster sensibilia coia t p̄sa ait
sensibilia coia sentiri p se sed nō p^m. p̄ba vō p se t p^m.
vñ t in hoc ca^d idē Lōmeto ait: colorē ee visibile sibi in-
tētione p̄mā. Ut ergo appareat ueritas quesiti Scient
dū q; illa tria dīnt p accīns p se t p^m. nā illa sūt p accīns
que nec rōne gūis: nec spēi: nec h̄ q; h̄ h̄ i se cāz q̄re

sint talsa: sed accidit ea sic esse ut in musicum esse album.
musicus enim vii musicus est: nec rōne gūis: nec rōne
spēt: nec bīm q̄ h̄i h̄t in se cām: q̄re insit ei albedo: sed
oīno accidit albu de musicō pdicari: itaq per accidēs
oīno est oppositū ei qd est per se et p̄mo: sed bīmo et per
se nō oīno opponunt: sed se h̄sit sicut supius et inferius.
nā qd est bīmo est per se: sed nō querit: esse enim per se
est coīus q̄z eē p̄mo. C Adueitēduz ergo est q̄ ta in p̄o
mō dicēdī per se q̄z in scđo aliq sunt ibi per se tñ: aliq
per se et p̄mo. nā cuz aliq ps diffōnis cōpetit diffinito
rōne gūis cōpetit ei per se: sed nō p̄mo. si tñ cōpetit ei
rōne spēt: et bīm q̄ h̄i pdicabit de eo per se et p̄o. hoiez
enīm eē rōnabile et eē sensibile utraq est in p̄o mō dice
di per se: sed q̄ rōnabile pdicat de hoiez rōne p̄pe spēt:
et h̄z q̄ h̄i h̄o est rōnalis per se et p̄o: sed q̄ esse sensibile
nō cōpetit hoiz: in eo q̄ h̄o et rōne p̄prie spēt: sed in eo
q̄ aīal et rōne gūis h̄o est sensibilis per se: sed nō p̄o: et
sicut in p̄o mō dicēdī per se ubi diffō uel ps diffōnis p̄
dicat de diffinito iuēnitimus aliq per se tñ: aliq vō per
se et p̄o. sic in scđo nō ubi p̄prietas pdicat de bīo: hūc
ordinē iuēnitare poterit mus. nam aliq p̄prietas copetit
bīo rōne gūis. aliq vō cōpetit ei bīm q̄ h̄i et rōne p̄pe
spēt. nā h̄o est palpabilis et risibilis: sed est palpabilis
in eo q̄ corpus: et rōne gūis. et estrisibilis in eo q̄ h̄o et
rōne p̄pe spēt: q̄re eē palpabile cōpetit ei per se: sed nō
p̄o. esse vō risibile per se et p̄o. color itaq q̄ bīm q̄ h̄i est
quēdā lux: et h̄et imutare visūz est visibilitis per se et p̄o.
nā ut discēbat in lectiōe p̄cedet: visūz imutat a sensibi
lib: coībī rōne gūis: et in eo q̄ est quēdā sensibis: sed a sen
sibilib: p̄prijus imutat rōne p̄pe spēt: et bīm q̄ h̄i. iō ut
discēbat sensibilis coīa securiūz in se: fr̄ nō h̄o color et

Alterius forte dubitaret alijs, utrū color sit
rō: q̄e oia alia videant, et videtur q̄p
sic: q̄ p̄hs p̄o poste^r sic dissinuit eē p̄mo dicēs, p̄mū est
cui alteris per sp̄m nō sp̄si per alteriū: q̄re si c̄ē v̄sibilis cō
petit colori p̄mo oia alia v̄idebunt per colorem: color
vō nō v̄idebis per aliqd aliud. C In p̄riū est p̄hs t̄e
ritas, nā color v̄ideb̄t per lumē: nō aut̄ ecōuerſo. C Di
cēdū q̄ ut patet per h̄ita, op̄z oia, pp̄tia v̄sibilita p̄tici
pare aliq̄ mō v̄nā nām: t̄ illa est nā lucis: quicqd ergo
fm q̄h² p̄ticipat nām lucis est v̄sibile per se t̄ p̄mo.
q̄d vō nō de sūl natura: nec fm q̄h² est essentialis aliq̄
lux per se t̄ p̄mo v̄sibile eē nō p̄t. colores itaq̄ per se
t̄ p̄mo sunt v̄sibles: q̄r essentialis t̄ fm q̄h² quedas
lux sunt. C Aduertēdū tñ q̄ natura lucis per quā sūt
aliqua v̄sibilita per se t̄ p̄mo, nō equalis p̄ticipat ab oī
v̄sibili: sed p̄fecte t̄ clare p̄ticipat a lucido: impfecte
vō t̄ p̄ modū opacis t̄ obumbrati p̄ticipat a colore.
lux ergo est v̄sibilis per se t̄ p̄mo: t̄ per oēm modū: q̄r
participat illa nāz p̄fecte, color vō est v̄sibilis per se t̄
p̄mo: nō per oēm modū: q̄r nām illā p̄ticipat incōple
te. Lux ergo querit utrum color sit rō quare videatur
oia alia: q̄ h² questio pp̄ter luce v̄idebaf esse inducta;
dicē possimus q̄r tam lux q̄j color sunt v̄sibilita per
se t̄ p̄mo: nec color largis formā luci ut videat: nec lux
coloris: sed tam tu luce q̄j in colore rep̄s natura aliqua
per quaz qdlibet istoz eit v̄sibile per le t̄ p̄mo: nū tu
excellit colorē: q̄r cuius lux p̄ticipet illā nām cōplete ut
imutet v̄suz: nec indiget colore rōne sūt: nec rōne me
dijs: sed sufficiens est rōne sūt tam mediū q̄j organū imu
tare: color vō eo q̄ nām illā p̄ticipet incōplete: t̄z non
indiget luce rōne tūt: indiget tu ea rōne meaq̄. possit
staq̄ hec duo simul esse q̄ color sit p̄o t̄ per se v̄sibilis
t̄ tñ indiget luce: nō pp̄ter se: sed pp̄ter mediū, pp̄ter
q̄d patet q̄ si questio inducta introduciſ pp̄ter luce:
t̄ pp̄ter colorē in se: neutrū neutrō indiget. si vō indu
cat pp̄ter mediū color indiget luce: nō ecōuerſo. sim
pli ergo loquēdo magis color indiget luce q̄j lux colo

Ex his itaq; manifeste patere pót: hec q̄tuor se habere h̄m quēdā ordinē ad vīsum. vñdelz sensibilia per accīns: sensibilia coia: colorē t̄ lucez, na a sensibilibus per accidēs vīsus nō īmutat nec rōne sui ḡiis: nec rōne, pprie spēl, a sensibilib⁹ vñ coib⁹ īmutat rōne gene-
ris sui: nō rōne, pprie spēl: a colore qđē īmutat rōne, p
prie spēl, sed nō per oēm modū: cum idigeat luce ad ta-
leni īmutationē: sed a luce īmutat quodamō per se: t̄
p̄mo per oēm modū. **E**x his aut̄ circa colorez vñlo
sunt diligēter notāda. p̄o q̄r color est īmutatiūs vīsus
per se nō in p̄mo mō sed in scđo. Rursus color nullo
mō est ratio: q̄re videat lux: lux aut̄ est aliquo mō rō:
quare videat color: t̄ si nō rōne ipsius coloris salte rō-
ne medij, dupl̄r iḡit ut in p̄cedētib⁹ tāgebat pót expo-
nīlfa illa, colorē eē vīsibilē per se, non rōne: sed q̄r h̄t
in se cām eēndi vīsibile p̄mo: ut per hoc ostēdat q̄r est
vīsibilis per se in scđo mō: ubi in sbo est causa p̄dicat⁹
nō aut̄ in p̄mo: ubi rō. i. diffinitio p̄dicat de diffinito
scđo, hoc pót intelligi ut dicat colorē eē vīsibilē nō rō-
ne. i. nō q̄r ip̄e sit rō: q̄re oia alia videant ut q̄r sit ratlo:
quare videat lux: sed magis ecōuerso lux est rō quare
videat color: t̄ si nō rōne eiuo: t̄i rōne medij: ut sup̄a
tetigimus, hoc ergo mō nō est color per se vīsibilis rō-
ne: sed erit per se vīsibilis: q̄r habet in se cām: ut q̄r p̄ti-
cipat in se nāz lucis per quā per se vīsibilis dicit debet.
Nō vñ obijciebat q̄r illud quod est p̄mo: est alteri per
ip̄sum nō ipsi per alterum, patet q̄r colori rōne sui non
cōpetit esse vīsibile per alterum: ut per lucē: sed hoc est
ratione medij. **D**einde cum dicit,

Cōs enī color mouēs est ei⁹ qđ fin actū L.67

visibile sine lumine: sed ois cuiuslibet co-
lor in lumine visibilis. Propter qd de lu-
mine primo dicendum est.

Et signat cām dicit. pōt autē hec pō duplī induci sī pō
pars pcedēs duplī exponebat. nā si intelligat colorēm
nō eē vīsiblē rōne qī ipē sit rō: quare oia alia vīdeant.
plana est sensitiva hūl^{tex}. ut dicat colorē nō esse vīsi-
bilem sic qī oia alta vīdeant per ipm cum ipm videat
per aliud aliqd ut per lumen. qī autē sic sit patet: qī ois
color est mouens eius diaphanū qd est fm actuz. i. qd
est actu illuminati: t hoc est ipsius natura. vñ qdēz co-
lor nō est qd vīsibile sine lumine: sed ois cuiuslibet co-
lor est vīsibilis in lumine. i. diaphano illuminato: ex qī
i. ppter qd de lumine. i. de diapha. illuminato dscēdu
est fm. C Notandū autē hanc līram posse aliter intro-
duci fm qī līra pcedēs pōt aliter exponi. nā si intelligi-
mus colorē nō esse vīsiblē per se rōne. i. diffōne: sed qī
habet in se cam: uel qī idem est nō sit per se vīsibilis in
pmo mō: sed in scđo. p̄tinuabif sic hec līra ad pcedēs.
vñ dico qī color est per se vīsibilis in scđo mō. nam co-
lor īdeo videt qī mouet vīsum in lumine: qī cuz colorē
hēat in se cām quare sic moueat vīsum: color nō est per
se vīsibilis in pmo mō ubi diffinītio uel pars diffinītis
pdscant de diffinītio: sed est per se vīsibilis in secundo
mō ubi denotat causa pdscati: t ubi ppteretas de subo
pdscat. C Notandū autē qī mouere diaphanū illumina-
tum dicit esse natura coloris: qī hoc cōpetit colori
per nām sūa nō per aliquaz alia formā additā. C No-
tandū etiā qī per hoc qī hoc est natura coloris sic mo-
uere diaphanū in actu: differt color: qd est vīsibile. ppter
um a magnitudine: t ab alijs vīsibilib^h coibus. nā ma-
gnitudo nisi addat el aliquia alia forma ut nisi sit colo-
rata uel lucida nō pōt de natura sua mouere mediū ul^h
organū. color tñ absq; additione alterius forme pōt:
qī si requiris illi lux hoc nō est ppter colorē: sed ppter
medium: ut supra sufficenter ostendimus.

Bubitaret forte alsq; q; v; phs sibi ipsi eē dō.
rl;. ast enī pūs eē determinādū de
luie: t; tñ pūs deteriat de diaphano. C Dōm q; ut pa
ruit exponēdū est pūs ter. h. f. dōm est de lūie sic. i. de
diaphāo illūsato. vñ lra 2° ubi nos hēmus de lūie pō
dōm est. hēt iō dōm est de luce qd sit. t; hērūt in dicēdo
de diaphāo qd sit: qre. cū diaphanū illūsatu dicat duo
vñ diaphanū t; lumē: pūs dōz est de diaphano illūsato
i. de diaphano t; lumē qz de visibili innoato. t; sic de ali
is lra dicef. hūc enī ordinē tenebit: q; pūs deteriabit
de diaphano: postea de lumē: postea de visibili inno
mīnato: t; sic de alijs. Deinde cum dicit.

L.68 **C**est igit̄ aliqd diaphanū. **D**iaphanuꝝ
āt dico:qd ēqdē visibile:nō āt þz se visibi-
le:ut sit simplr ē dicē:ß pp e᷑neū colorez:
hiꝝ aut̄ aer:z aq:z multa solidor:z:nō enīz
ſm q̄ aqua neq̄ ſm q̄ aer diaphanū est:
ſed qm̄ est natura eadem in his utrisq:z :z
in perpetuo ſuperius corpore.

Determinat de diaphano dices q̄ e īgit aliqd diaphanū & exponit qd appellat diaphanū dices, diaphanū aut̄ dico qd est qd visibile: nō aut̄ sūm se ut est simplr dīcē est qd visibile sed h̄ est p acciō: ut dicit 2°, est enīz hoc nō pp̄ colorē hālt extētē in eo: s̄ pp̄ colorē extēnū, & addit q̄ h̄ corp̄ diaphanū est aer & aq̄ & multa de nū solidoꝝ corporoꝝ ut ch̄ristallus & qdā alij lapides p̄ciōsi, & s̄bdit q̄ nō enī sūm q̄ aq̄ neq̄ sūm q̄ aer est qd diaphanū: sed qm̄ est eadē nā cois in his utrisq̄. i. in ae-

re z. aq. t. in ppetuo supr^o corpe. C illon^m aut q. lumē
est q̄si color diapha. diapha. g. cū sit qd visibile mediā-
re luse: z cū nō hēat lumē a se p^r ipm nō eē visibile per
sesed pp colorē eēneuz. l. pp lumē aliunde acceptum.
C illotadū ét q. quorū tēscūq; alīq. passio est cois plur.
b^o corpib^o: opz dare aliquā cōem nām p quā sit oib^o
illis. diapha. g. q̄ est passio cois aeris t aque t corporis
supcelesti opz hāc p̄petet quenire oib^oeis p aliquam
nām cōem que iusit aeris t aque: z ét corpori ppetuo qd
est supius. l. corpori celesti. S Deinde cum dicit.

L. 69 **C**lumē aut̄ est hi⁹ act⁹ diaphanis: q̄ dia-
phanū. potētia aut̄ in q̄ hic est: ⁊ tenebra.
lumē aut̄ ut color̄ est diaphani: sim q̄ actu
diaphanū ab igne aut̄ hi⁹ ut q̄ surſu⁹ cor-
pus. Et enī huic aliqd inest vñ⁹ ⁊ idem.

Chæteretur de luce. Læc qd' duo facit: qz h' determinat
de luce. ^z remouet qsd' falsas opiones circa ipsuz ibi
[O]z gd' igit dia.] **D**icq qz lumē at est sup. act h' dia
pha. z sicut qz fum qz est diapha. potētia sup. est ad lumē
sed de se est illud in qz est tenebra. addit aut qz lumē est
ut color diapha. fum qz est actu diapha. ab igne aut h'
z qd' est sursum corp' diapha. ut est h' in actu ab igne ubi
a corpe qd' est sursum ul' ab alio alio corp'. z sicut: qz erit
enī huic. s. corp' qd' est sursum iest aliqd vnu' z fdē. s. alio
vna z eadē nā supple cu' igne z alijs corporib' lumis
CNotādū aut qz corp' diapha. de se est illd in qz est tenebra.
qz pfectio et. **C**Notādū et qz sic corp' opaca hñt pspicuitate
in extremo: z hoc est color eoꝝ; qz color est per
spicuitas extrema in corpore opaco siue in corpore termina-
to sic diapha. hñt pspicuitate in pſundo. z h' pspicuitate
videm' plumbē; qz lumen se hñt in pſundo corporis
diapha. fum qz se hñt color in extremo corporis terminatiſ
itaqz bñ dñm est qz lumē ē qñi qd' color diapha. **C**Notādū et qz sicut diapha. est qd' passio cois aeris z aquae
z corpi supcelestis: ita lumis istas est qd' passio cois co-
pori supcelestis. tenui: òre h' pſanctus noui suorum

aque ut aq; nec aer ut aer: sed ferat his, p[er]t[inet] coicabant
ei sup[er]celesti corpe: sic lumiositas nō est in igne b[ea]tū q[ui]
h[ab]et: sed p[er]t[inet] h[ab]et aliqd cōe cum corpe sup[er]celesti. iō ait q[ui]
h[ab]et s. corpi celesti iest aliqd vnu & idē. i. aliqd vna & ea
dē cois nā cuī igne: p[er]t[inet] q[uod]a qdē iest eis vna cois passio ul
luiositas. C[on]tra totū ēt corpora sup[er]celestia q[ui]tu ad ali
quā sui p[ro]pt[er] eē diapha. q[ui]tu ad aliquā eē lucida. nāz or
bes ipsi sūt diapha. stella vō que est sp̄issior p[er] sui orbis
est lucida: t[em]p[or]e h[ab]et regiūt aliqd corpora diapha. aliqd
vō lucida op[er]z celū colscere cuī his iser[ior]ib[us]: p[er] aliquam
vnā cōdem nām p[er] q[uod]ā iſit ei luiositas. C[on]tra totū ēt q[uod]i nihil est
cōe vniuocū celo & istis iser[ior]ib[us]: imo tāta d[omi]ni est c[on]te
li ad terrā & ult[er]i sup[er]celestis copris ad h[ab]eritora q[ui] ea q[ui]
vñr coia utrisq[ue] tāta analogiā h[ab]et q[uod] q[ui] ad equocatio
nē vñgūt. iō ait Lōmē. i. de sba orbis. q[uod] q[ui]qd est h[ab] & ibi
est q[ui] equoce: qdō nō est itellendū de equocatōe uera
ut q[uod] luiositas h[ab] & ibi ul[ter]i diapha. h[ab] & ibi sūt oino equoce
s[ed] p[er] maximā d[omi]ni & analogiā dicta est equocatio. cuius
q[uod] d[omi]ni eē aliquā vna nāz i sup[er]celestib[us] & iser[ior]ib[us] nō est
itellendū de vnitate vniuocatis: s[ed] cuiusdā analogie
nā luiositas & quectariā cois passio excellēti & per
p[er]p[er]us rep[er]i celo: posteriā t[em]p[or]e i h[ab] iser[ior]ib[us]. f[ac]tū. c. d.
CQuid qdē igit[ur] diaphanū: & qd[em] luinen di
ctum est: q[uod] neq[ue] ignis est: neq[ue] oino cor
pus: neq[ue] defluxus corporis nullius. eēt eni
utiq[ue] aliqd corpus: & sic si ignis aut hi^o ali
quā p[re]sens in diaphano.

Circus prelentia in diaphano.
C^t Remouet quodā falsas opi. circa ipzlumē & ēt circa ipz
diaph. Circa quod duo facit: quopro remouet falsas opi. cir-
ca lumē. ^zremouet but opi. falsas circa diaph. ibi^z ēst
at coloris susceptū. J^u Circa pm duo facit: quopro propo-
nit quod itēdīt. ^zprobat quod dixerat ibi^z neque eni^m prole. J^u pro
ponit eni^m profalsas opi. circa lumē quod fuerit due. quovina
erat glorilumē erat corps. fuit eni^m aliqui famosū tres esse
species ignis: ignis carbo: ignis flāma: & ignis lux. quodē si
lux ēēt species ignis cū ignis sit corps ēēt & lux corps.
scđs fuit error circa lucē ipz? Democritus ut dicit in prolo
gnatidē oia uoluit saluare proathomos: ppro quod uoluit lu-
mē ēēt quodā athomos & quodā prola cors decisa & deslēctia
a cors lūioso. but ēt quod probs ait. quod quodē ligt ē diaph.
& quod lumē domine est: quod ut pot patē pro hita lumen neque ēt
ignis neque oio cors neque; desfluxz alico corps: quod si ēēt de-
fluxz cors ēēt & sic cors alico quod: sed z lumē habitū modū
ponēdi ēēt parta ignis aut habitu alico cors in dia. Dicit

Cneqz eni pole duo corpain eodez esse.
CProbat qđ dixerat. Circa qđ duo fac̄: qz p̄ oñdit qz
lumē nō ē corz². nō ē dflux² corporis ibil. Et nō recte².
Circa p̄³ duo fac̄: qz p̄ fac̄ qđ dicin ē. qđdā qđsuppo
suerat pbat ibil. vñ át lumē. Itédit át tale rōne. si lumē
éet corp̄ eéent duo corpain eode loco. vñ lux & aer cū fil
sit lux cū aë: s̄bz est ipo^{le}. ḡr̄c̄. de hac át rōne nō ponit
nisi me^m. d. qz neqzneni est pol̄ duo corpora eē i eode loco
qđ opozteret nouē si lux eēt corp̄². Deide cū p̄scit

Cuidet autem lumen Christum esse tenebrae: est autem tenebra prima huius habitus ex diaphano: quod palamque huius presentia lumen est.
CProbat quod supposuerat. videlicet quod lux esset corpus duo coruscantia in eodem loco. dicitur quod videtur lumen Christum esse tenebrae. tenebrae autem sunt prima huiusmodi habita ex diaphano. quod palamque est quod lumen est prima habita. et prima lucis est diaphanum. **C**videtur autem quod si tenebra prima lumen a diaphano. cui non fuerit aliqd ab aliquo nisi quod est prius illi: cui diaphanum est illuminatum: lux est prius ipsius diaphana. et est sicut illo: quod si lux est corpus: erunt corpora duo in eodem loco. erit enim prima lucis et postea prima causula corporis in diaphano: quod est in uno. et esset autem huius dubitandum: utrum lux esset

Bubitaret forte alios: ut lux sit corp^o, et vi^g sic dicimus eni^m q^o radj^o se iter-
secat: sed hoc vi eē p^o prius corpor^o. g^r et c. C^o voluit lo-
quenter in scia de aspectib^o q^o ex p^o ficatione radio^o re-
sultat calor: et aliqui accedit ignis: sed p^o fricare se non
est nisi corpus. ergo et c. In p^o riu^s est ph^s. D^o q^o lux
qd^r upl^r compaf ad aerē vel ad aliud corpus diapha.
pp^o quā qd^r upl^r compationē assumē possum^o q^o tuor
rōnes pbates lucē nō eē corpus. p^o mo eni^m lux sue lumen
est act^o et forma diapha. 2° lumen est sūl cū corp^o diapha.
q^o act^o sūl est cu eo cui^m est act^o: et forma sūl hēt eē cū pro-
p^o p^o tia mā. 3° lux aliqui separat diapha. p^otingit enim dia-
ph^a. aliqui p^o uari lumine sūc p^otingit aliqui mā p^o uari et
expolari sua forma. 4° lux in istati se multiplicat per
sp^o m^o diapha. h^o aut^t q^o tuor repugnat ipsi corp^o. nā corp^o
nō hēt rōnē act^o et forma: sed magis h^o rōne sūl et mā:
q^o re eo ipso q^o lux est qdā act^o et qdā h^o corp^o diapha.
rō lucis est alia a rōne corp^o. C^o R^o r^o sūl nullus corp^o
p^o eē sūl cū alio corp^o: q^o re eo ipso q^o lux sūl est cu corp^o
diapha. op^z lumen nō esse corpus. C^o Am^o. p^o uario p^o riaf
formēnō aut^t p^o riaf māe ul^r bō sed vnu^s r^o idē sūm^o alt-
q^o est p^o iunctū formēlq^o p^o uationē. tenebra g^r et p^o uatio-
nē ex p^o q^o sunt in corp^o nō p^o p^o oponit corp^o p^o oponit
corp^o formēuel hitui in corp^o exi^st: q^o re eo ipso q^o luci
opponit tenebra et p^o uatio. op^z lumen nō eē corpus: sed
eē alio d^o in corp^o. est eni^m qdā act^o et qdā h^o corp^o. 4°
aut^t rō ad h^o idē sum^o ex 4° p^o d^o i^o : q^o nullus corp^o mo-
ue^s in istati: lux aut^t se multiplicat in istati. g^r nō est cor-
pus. he aut^t q^o tuor p^o d^o i^o p^o ordinē sunt tacite supius
in textu. dicit^o eni^m fuerat sup^o. q^o lux erat act^o et h^o cor-
por^o diapha. ex q^o fuit sup^o rō^s. 1° dicebat ibid^e q^o
duo corp^o nō p^o n^o sūl: ex q^o lumen rō^s. 2° dicebat ibid^e
q^o lumen videbat eē p^o riu^s tenebra: tenebra erat p^o uatio-
nē: ex quo sumebat rō^s. 3° 4° dicebat ibid^e q^o lux nō ex-
cedit se ul^r nō multiplicat se ab oriēte in occidente i^o p^o:
sed in istati ex q^o sumebat 4° rō. C^o Aduertedū tū q^o lo-
cuti sumus de luce et lumine nō distinguēdo iter hoc et il-
lud: tū si uellem^o distinguē dīcē possemus q^o hec q^o tuor
v^z lux lumē radj^o. Sp^ole^r d^o ut reuerberat a corp^o
terso et polito. qualcūq^o tū loq^o m^o de luce ul^r de lumi-
ne nō possum^o dīcē q^o sit corp^o: sed q^o sit alio d^o in cor-
pore. q^o vō dicebat in p^o riu^s q^o radj^o se itersecat: q^o
radj^o p^o fricant adiūcē ut coiter d^o locutio metaphora^c
dīr eni^m radj^o se itersecare: q^o multsp^o leat se p^o medinm
sūm lineas se itersecates; sic et et alie forme se possent i-
tersecare: ut si fieret albedo in corp^o sūm lineas se iterse-
cates: ul^r si h^o mō hēt eē in corp^o quecūq^o alia forma p^o
quādā metaphorā dīcē possem^o q^o illa foia se iterse-
cat: dīr et radj^o se p^o fricare: q^o sic reflectunt q^o radj^o re-
flex^o pp^o quis est radio scidēt. h^o at: ut p^o saluare pos-
sum^o absq^o eo q^o ponam^o lumen ul^r radj^o eē corpus.

Alterius forte dubitaret alios: utrū lux sit in
alio: q^o forma itētionalis ut vi nō deno^sat: sed a luce q^o
est in medio d^o ac illuminat^o. glur illa hēt eē in medio
realis. C^o q^o hēt solū eē itētionalis nō faciunt trāsmu-
tationē nālē: sed radj^o corp^o sup^o celestū vident trā-
mutare totā nām itētoral^o. g^r et c. C^o In p^o riu^s est: q^o foia
realis nō vi fieri et tolli in istati: lux vō fit et tollit in i-
stati: g^r hēt eē realis. C^o Dīm de b^o eē uarias sūias. nā
qdā pp^o rōnes factas p^ocedit lumen eē realis in aere. pos-
sum^o tū duplci via ondē luce illā quā videm^o eē in ae-
re nō realis sed itētionalis. multiplicat eni^m se lux a corp^o
lumino p^o mediū usq^o ad organū visus. vna g^r vía d^o cla-
rad^o p^o positū sumet. put lux compaf ad organū visus.
alia vō put cōpaf ad aerē sine ad mediū. p^o vía sic p^o.

nā ut dicebat sup^o: h^o est cōe oī sensus q^o sensibile positiū
supia sensu^s nō facit sensu^s. oculus eni^m nō p^o imutari
immediate ab obo realis: q^o rūc sensibile positiū supra sen-
su^s faceret sensum: q^o op^z q^o obm reale p^omo imutet i-
tētionalis mediū: et mediū sūl imutatu^s imutet organū.
erit itaq^o lux itētionalis in medio. ualeat aut^t ad h^o illud
qd^r ifra dīcē de oī sensu^s: q^o est suscep^tius spērum sine
mā. nā imutatio mālis et realis nō facit sensu^s: sed im-
utatio itētionalis. lux g^r ut imutat organum et ut est
rō vidēti imutat ipm itētionaliter: et q^o eodem mo-
do imutat mediū et organum: est lux in medio itēti-
onaliter: nō sicut est vía ad euadēdū quō lux ista que est
rō vidēti nō hēt eē in organo et in medio itētionaliter.
Sed dīcē aliqui q^o post hāc imutationē itētionalē per
qua sit sensus est dare imutationē realē p^o quā sit alte-
ratio. illa lux alterat et sentit. ut alterat imutat realis.
ut sentis imutat itētionaliter: sed cu sic dīcētē nō eē p^o ce-
dēdū: q^o nō logitur de luce nīsi ut vi et sentis. si at alii
accipiat lux equocaf in no^se. C^o vía ad osidēdū hoc
idē sumit ex p^o spē mediū sine ipsi^s aeris. nā mā illud
itētior et superiorū in h^o differt: q^o mā sūl p^o cīs forma
cōplēte totum appetitu^s materie et nō hīte p^o riu^s. hoc
aut^t perficis forma hīte contrariū et nō cōplēte totum
appetitu^s: q^o satis declarat ex eoz motib^o. nā mot^o sup^o
celetū q^o est circularis est mot^o nō hīs p^o riu^s: ut pbaf i
p^o celī et mādi. mot^o vō itētior isto^s q^o est rect^o ut ibidē
ondē est hīs p^o riu^s: q^o cu nā diffinat p^o copationē ad
motu^s: ut p^o ex^o p^o phi^s. nā celestis nō hēt p^o riu^s: et for-
me in ea recepte carebit p^o rietate: sed nā hīc itētior hēt
bit p^o riu^s: et forme in ea recepte hēbūt p^o rietate. dīcē qdē
q^o alii forma realis recipiat in nā hīte p^o riu^s: et ei nīsl
p^o riet est dīcē oppositū in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē. et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^s in alii q^o recipiat in adiecio: cu oē q^o recipit in
ali recipiat in eo sūm modū rei recipietis: et non sūm
modū rei recepte lumē. aut^t in aere: q^o nō hēt p^o riu^s: q^o
satis declarat ex eo q^o se multiplicat in istati nō hēbūt
eē realē: sed itētionalē. nō est eni^m itētigētē q^o lumē
cipiat in nā hīte p^o riu^s et hēt eē realē: et nā p^o riet
cōfessio^{s</sup}

trāsit aer. Nō enī ubiq̄ hēt aerē mouenda ps:z aiatū:sicut pupilla humidū.

Coniso quō a sono īmutat mediū oīdit quō īmutet
audit². **C**el cui^o euī^{am} scīēdū q̄ sic ī pupilla est qđ
dā humidiū 2nāle sibi: sic ī aurib^o est qđ dā aer 2nālis
audit². **I**h ḡ nō īmutat audit². q̄r son^o īmutat aerē ex-
teriorē: qui aer exterior īmutat īmutat 2nāle aerē: t
fit audit². itra ḡ facit. q̄r p̄ oīdit quō īmutat audit².
2° declat q̄llis sit aer īmutat² exterior. 3° manifestat q̄llis
sit aer 2nālis iteris q̄ īmutat ab aere extēloris moto.
2° ibi. **D**er se qđe sigit. **J**3° ibi. **H**ocāt est ī aurib^o. **J**
Dicit ḡ q̄ audit² 2nālis est aerē. nā sic pupilla: ut tāge-
bar: est 2nālis aq̄: t̄ est qđdā hūldū aqueū ī pupilla:
sic audit² 2nālis est aerē: ul qđ idē est: nālē organū au-
dit² hēt quādā 2nālis tū aere & ī ipso organō hēt
ēt qđdā 2nālis aer. & sbdlt q̄ pp̄ fd̄ at q̄ est son^o ī aere
moto extēloris qđest itra. t̄. aer 2nālis q̄ est itra autem
mouet ab aere extēloris moto: pp qđ gđe manifeste pz
q̄ nō ubiqz audit aiai: neq̄ ubiqz penetrat aer: q̄r pars
mouēda a sono. & ēt ip̄z aiatū nō hēt ut fq̄z talē aerē sic
pupilla hūldū aqueū sup. nō h̄z n̄fī ī tali pte. t̄. i. oclo
sic ḡ nō ubiqz vīdem^o: q̄r nō est ubiqz pupilla & hūlduz
aqueū: sic nō ubiqz audit²: q̄r nō est ubiqz organū au-
dit²: nec hēmūs ubiqz 2nāle aerē. **V**elde cu dicit.

L.8; C Pater se qdē igit̄ isonabilis aer: pp id qdē
facile cessibilis est. Eū ḥo p̄hibet dissidue
re huiusmodi motus sonus est.

Condit q̄les sit aer extēsor mot⁹ dī. q̄ aer extēsor mot⁹ est sonabls. pp h̄ q̄ est cessiblēs. i. facilis distōis ut hēt lsa cōmētis. h̄ cū phibēat dissoluē h̄⁹ mot⁹ son⁹ est. **C**Notā at sonū fieri cū ynu corp⁹ vberat aliud. corp⁹ ḡ vberās mouet ⁊ trāgit aerē: corp⁹ vo vberatuz tenet aerē ⁊ phibet lps⁹ ne de facili cedar: qd cū ztigic mot⁹ aeris sic fcis est qdā son⁹. **C**Notā et q̄ er h̄ pt patē: qre vga in aere absq; a corpē fac̄ sonū: qz h̄ vga uelociter mouet ⁊ mſtortis scidit aerē: qg pfcissurā fa etā fortius reiungit ⁊ zggregat ⁊ resistit vltge: qd facē do facit sonum.

Bubitaret forte alioq; qre aer scissus a virga
fortis? gregat ita ut possit resistere
et facit sonum. C Dbz qut s. tagebat nam non patitur vacuum
quod cum vaga mouet per aerem scidit spissam et ne sit vacuum ptes
aeris scisse stet pgregans et repleri scissuram illam. igit si v
ga mouet latele latele attrahit aer: pp qd nec est ibi resistere
tis: neq; sonus: huius enim vaga mouet uelociter ptes aeris cuius
quod uelocitate trahuntur pgregantur et qui ibi sit fortis
attractio: opus ibi hereditatem quodammodo: pp quam delectat
fieri quodammodo res: vige denudo motu et gaudiabit ibi sonus aer q
qui de se faciliter creditur: de se est isonabilis: sed si sonare dicitur:
opus qd alioq; corpore tenet spissam non permutat eum sic faciliter
cedet: ut qd spissum aer uelociter scissus uelociter at-
trahat et fortis? gaudiabit ita ut possit resistere et sonum facere.

Alterius forte dubitaret aliq[ue], utr[um] id f[uisse] so-
nus q[ui] motu aeris, et vi g[ra]cie, et p[ro]bm
dscetem: q[uod] cū phibeat aer dissolutus h[ab]et motu sonus est.
Contra h[ab]et est: q[uod] sic se habet he dñe ad illas: sic se habet he
res cuius sicut he dñe ad illa cuius sicut he dñe: sed dñe soni
no sicut dñe motu, q[uod] nec sonus est idem q[uod] motu, q[uod] at sic sit
p[ro]p[ter]a: q[uod] dñe soni sunt acutus, et g[ra]uus, dñe vero motu uelox, et
tardus, q[uod] ut istra in hac lectio dicitur uelox non est idem q[uod]
acutus, q[uod] catur acutus ex uelocitate motu: et g[ra]uus non est idem
q[uod] tardus: q[uod] catur g[ra]uus ex tarditate motu, itaq[ue]
si dñe soni non sicut dñe motu: q[uod] canticus ex illis: sonus non erit
motu: si canticus ex ipso. **C**ondicione q[uod] motu ut sit, patuit est scri-
bile coe: sonus autem est scribibile, pprius, sicut q[uod] dicit scribibile
cosa a pprijs: ox sonus esse alia re a motu, dicitur scribibile
he scribiles distates catus motu sicut sonus albedo nigredo

calitas friditas ex motu canit: d'inter tñ: qz aliqz canit
ex motu ita qz cessante motu nō cessat foia. illo nō est
pleria foia donec cesseret mot. nā i talib⁹ vñscifac qd vñ
in de gñatiõe. qz hitib⁹ pñtib⁹ i mā cessat mot. h⁹ aut
sunt qlitates sñbiles alie a sono. son⁹ qdē sic iducit per
motu: qz tñ cessate motu cessat son⁹: itaqz sic p. sigilluz
foia iducit i cera amoto tñ sigillo remæt sig⁹ illa: i aq
vo si appdceret sigillu coaptaret se aq figure sigilli. amo
to tñ sigillo pp fluxibilitatē aq stati tolleret ipflio a si
gillo fca. sic cessate motu cessat son⁹. dicam⁹ qz mot⁹
est ca sonz: t ē ca alias sñbiliū qlitatū: alit tñ z alr: qz
mot⁹ cat alias sñbiles qlitates inqz tñ sñbile sñt teri mo
tuo. t qz adepro terio oꝝ vnā eē ppteritā t ptraſitā ade
ptis talib⁹ qlitatib⁹ oꝝ cessare motu. Son⁹ tñ sic catur
a motu qz mot⁹ est bñz soni. t qz pa⁹ nō pōt heā eē pma
nēs si bñz heā eē successiuū: oꝝ qz son⁹ nō heā eē pma
nēs sic nec mot⁹. t cessate motu oꝝ cessare sonu. nō ē qz
son⁹ idē qz mot⁹: sñ sudat i motu t catur ab ipso. Qd
vo discebat i ūriu p phz dicete qz son⁹ est mot⁹. dclz dz
qz illa pñdica⁹ nō est foiallis: sñ calis. sic ḡ d' son⁹ mot⁹.
qz catur ab ipso sic i de ūru t ūratu d' odor fumalís eva
poratio: qz catur extalleuaporone. Deinde cū dicit

Codicat è i aurib⁹ edificat⁹; cū b⁹ q⁹ imobi-
lis est; q⁹ ten⁹ certe sentiat oes dūas mot⁹.
Propter b⁹ at z i aq⁹ andim⁹ qm⁹ n̄ igredit
ad ip⁹ māle aerē. S⁹ ne q⁹ i aurē pp refle-
xiōes ip⁹. L⁹ u⁹ at b⁹ accidat: nō audit. **M**e-
q⁹ si miriga: sic q⁹ in pupilla pellis laborat.
Cono q⁹ sit aer exteriōz; q⁹ est itonabillis; oīndit q⁹ sit
aer sterioz; q⁹ ē imobillis, b⁹ eni aer sterioz quēdam
motū ppūi q⁹ sp⁹ mouet. d⁹ tñ eē imobillis q⁹ tu ad mo-
tus exteriōres; q⁹ mor⁹ h⁹ līlē q⁹ h⁹; ē dissilis ad sib⁹ ex-
teriorib⁹ motib⁹. tria g⁹ fac⁹; q⁹ h⁹ oīndit quē aer z mālis
sterior su smobis; z mād distretat mōsestat n̄ s̄mō-
mō.

teriori in imobis.² qd dixerat mafestat p̄g^m.³ mo-
uet qdā qnē circa fracta.⁴ ibi S₃ sig^m.⁵ I₃ ibi
[U]ix s̄t soner. [D]ic g. q̄ h̄t aer q̄ est i aurib^d edific-
ar cū b. l. pp b̄ et imobilis. q̄ten certe sentiat oēs vī-
as mor². i. oēs dias soni extertoſo. q̄zdiū ḡ māet ille
znōlts aer h̄ns motū p̄priū etenī ab ei motu extero-
ri: tādū ſaluat i nob̄ audīt²: pp b̄ at q̄ si ē audīlū ſi
aq̄. qdā at text² h̄nt nō audīm² i aq̄: h̄ est l̄ ſa ſalla. audī-
mū ſi i aq̄: qd fir: q̄ aq̄ nō igredit ad ip̄z gnālē aerē: h̄
neq̄ igredit i aurē pp reflexioes ſcās ab aere gnālē. ſed
cū b̄ accidat q̄ aq̄ igredit aſal nō audīt: h̄ pdit audī-
tū: neq̄ ēt audīret ſi mīriga. i. ſi pellis cerebri: ut expo-
nit Lōmē. sup. deſtruereſ: ſi h̄o videt ſi laboret. i. ſi iſr̄
met pellis q̄et i pupilla. C Mota^m at q̄ ſic h̄o amittet
vīſi ſi h̄uldū aqueū q̄d est i oclō p̄ſimilitatē pellis pu-
pille ul̄ p̄ alique aliū modū maculareſ ul̄ deſtruereſ: ſic
h̄o pderet audītū ſi aer q̄ est nālē edificat² in tipano au-
dit² p̄iſtrolu ſaq̄ ſi aurē ul̄ p̄ deſtructioe pellis cerebri
ul̄ p̄ alique aliū modū euaneſeret ul̄ tolleret. C Mota^m
et q̄ ſic organū tact² nō est denudatū ab oī q̄litate
ſhibilitū ſi denudatū a q̄litatib² ſhibilitib² q̄s pcipit:
ſic aer gnālts iteritor nō est denudat² ab oī motu. ſed a
motib^d extertoſib². h̄ eni ſp quēdā ſuui p̄priū motū ſa-
ctū p̄ tot reflexioes auris q̄ hoie exīte i aq̄ reflexioes
ille nō p̄miſſū aquā ſigredi ad aerē gnālē. nec ēt p̄inc-
tū ſpaz ſigredi in aurē. Deinde cum dicit.

LSed signū est audiēdī: aut nō sonare sp
aurē: sic cornū. Semper enī qđā ppō motu
aer mouet i aurib⁹: s̄ son⁹ ex̄ne⁹: et ppus
est: et pp̄ hoc dicūt andire uacuo et sonati:
q̄i audimus in hīste determinatū aerem.
Q̄i dixerat aerē phalē ec̄ disticti ab aere extorsi et

Hie motū distinctū a motib⁹ exteriorib⁹, pbat b⁹ p signū
di. signū aut̄ audiēdi p aerē sic distinctū t̄ h̄ntē sic disti-
ctū motū: uel signū nō audiēdi sine tali aē sic moto est
sonare aurē sic cornu. nā semp aer in aurib⁹ mouet p-
pro motu: sed pceptim⁹ p h⁹ aerē sonū q̄ son⁹ est mot⁹
eēneus. t̄ nō ppri⁹ illi aeri. t̄ pp b⁹ q̄ sic est dicūt aliq
nos audire uacuo. i. aere sonatē: q̄ audim⁹ organo ul-
timpano h̄ntē talē deteriatū aerē. **C**Mön⁹ at q̄ si po-
nat manus sup aurē aer q̄ est i aurē h̄ns quedā motū p
pri⁹ pp manū apposita facilitas reflexiōes t̄ mltas
repudiōes pp q̄s v̄ sonare auris sic cornu. iste ḡ soni-
tus d̄ eē nobis signū q̄ i aurib⁹ est qdā aer distict⁹ ab
aē exteriori h̄ns motū distinctū ab exteriorib⁹ motib⁹.
Rubit aut̄ forte alios aur. son⁹ h̄at eē i me-

Cutq; át sonat þberáš; aut qđ þberaf; aut
utrūq; ino át altero. Est eni sonus inot⁹
polis moueri b̄ ino: qđ saltatia a leui-
b̄ cū aliq; truserit. Nō iḡ sic dictū est: oē
sonat qđ þberaf; z þberans: nt si obijcias
acus acui: sed op̄z qđ pcutif regulare esse:
ut aer subito diffiliat z moueat.

Chouet quādā qōne circa p̄acta di. iux̄ at sonat uer-
berans aut qđ v̄berat. t̄ soluit q̄ aut utrūq̄ sup. sonat
mō aut altero. nā v̄beras sonat inq̄tū aerē fr̄agit: uer-
beratū v̄o inq̄tū aerē retinet t̄ nō pm̄itit sp̄m facili
fr̄agi. sō sb̄dit q̄ son⁹ est mot⁹ po⁹ mouerit. b̄ mō qđ
est mouent saltatia a leuib⁹ cū aliq̄s trusert. i. fortiter
pcusserit corpa leuita. lgr̄ sic dcm̄ ē: nō oē qđ v̄berat: t̄
oē v̄beras est sonas: ut si obijciat acus acui nō fit so-
nus: s̄z q̄ pcutit reglare eē ut aer subito dissoluat t̄
moueat: t̄ hat son⁹. **C** Non⁹ q̄ cū cor⁹ planū reglare
t̄ lene pcutit ad alid cor⁹ q̄ ē tale: tūc ut dicebat cor⁹ q̄
cutiēs fr̄agit aerē: cor⁹ v̄o pcussum t̄z ip̄z t̄ fac ip̄z saltare
t̄ f̄silire. aer v̄o sic trusus. t̄ s̄ct̄ filiōe: ul̄ aer q̄ p̄t mouē

Sic resiliēdo et saltādo fac̄ sonū. nō ḡeodē mō cāt sonū
cor̄ vberās et vberatū. t̄ ēt ut p̄z: ut fiat tal̄ resilītio et
tal̄ saltatio aeris oꝝ ee cor̄ reglare qđ pcrit ad h̄ ḡ bī
sonet. reglare enī erit si sit planū ul̄ p̄caū. **S** Dein. c. d.
Cōrde aut̄ sonantū in sono fīm actū ostē-
dūnt. sicut enī nō vident̄ colores sine lu-
mine: sic neq̄ sine sono acutum et graue.
Cōteriat de vijs soni. Līcā qđ tria fac̄. qz p̄ficit qđ
dcm̄ est. ¹ docet sumē h̄l̄ dīlas. ² manifeſtāt qđ dixe-
rat. ³ ibil̄. Hec at̄ dñr. ¹ ² ibil̄. Neq̄ tñ uelox. **D**icē
ḡ qđ dīse sonantū cuiusmōl sūt acutū et graue ondūnt
i. manifeſtant̄ in sono fīm actū: qz si nō vident̄ colo-
res sine lūne sic neq̄ coḡscit acutū et graue sine sono.

Bubitaret forte aliq. qz vi nō bñ dñm eē qz
dñe soni fiat p sonu ln actu s inno-
magis eē sonu dñfieri i actu p suas dñlas: qz sp gen hz
rñne po: dñla vñ rñne act. C Dñm qz acutu t graue
dupl pñt foialari. pñt se tenet ex pte corpox sonan-
tiu: in qb' nō e foial sonu. nñ di chorda aliq eē acuta
qz reddit acutu soni: ul dñ gñs: si faciat sonu gñe. t tn
foial sonu nō e in chorda sed in ae. 2 mñ pñt foialari
dñe soni: ut hñt eē in corpel qz est foial sonu. qz stat aut
qz nō pñcipi sonu nisi hñt eē foial r t actu. dñe g corpox
sonatiu i qb' nō est sonu nisi vñtslar calr cogiscit p
sonu factu i actu. l p sonu feni in ae: in qz hñt eē sonu for-
malr t actu: qz sic nō discernim colores nisi p lumine
qz nō pñt imutare vñtu sine luce: sic nō cogiscit dñias
sonatiu nisi fiat i ae actu sonu: qz nō pñt imutar audi-
tus nisi a sono actu facto. C Adutendu tñ qz colores
hñt i se aliqd foial: vñ pñt vñderis: p qd sñt p se vñsibi-
les: tñ ut dicebas: qz colores nñm illa p quā sñt foial
vñsibiles pñcipiat icóplete: nō pñt moue diaph. nisi sit
dispositu: t nisi sit actu illuatiu. hz corpora sonatiia nō sic
se hñt: qz corpora sonatiia foial nibili se hñt de sono. nō
est silc p oēz modu de dñia corpox sonatiu respctu so-
ni in actu t de dñia coloz respctu lucis: tñ qz tu ad hz e
silc: qz sic nō possim pñcipie dñias corpox sonatiu sine
sono i actu sic vñ: nec dñias coloz sine luce. qd at argue-
bas de gñse t dñia laborabat rō i equoco: qz hñt loqf
pbs de dñis sonoz qnt sonu i actu: hz de dñis corpox
sonatiu. ut p z tñ ex noua trañlatio: qz ex veteri qnt
sonu nō foial i actu: hz calr t vñtute: dato tñ qz loqf
pbs de dñis sonoz. adh posset saluar text ei: qd quod
nux ht nō e pñtis speciatiois. C Adutendu tñ qz hz pbs
loqf de dñis sonatiu: tñ qz co sonas nō dñ acutu nisi
faciat acutu sonu: nec dñ gue nisi faciat tale sonu: iō in
sinando t pñtuado nō curiamq distiguester has dñs
ce gñse: qz cñ hñt sñllc hñt: qz ex vñtu. E

Clldec aut̄ dñi fīm metaphorā ab illis que
tāgunt. Acutū enī mouet sensum in pau-
co tpe mltū: grāne āt in mltō tpe paucū.
CDocet sumē h̄ dīas dī. q̄ Baut. i. he dīe dñi fīz me-
taphorā ab illis q̄ tāgunt. nā fīz metaphorā z fīz filiū
dīnē dīaz tācībīlū sūdōt sūt dīe sonātū. nā fīc acu-

Contra dicas lagidiliuupte ut dñe ratione, haec acutum in tactu est quod mouet sibi paucum tpe multum: que at quod si multo paucum: sic sup. et in auditu actu mouet sensu auditum: et si paucum tpe multum: graue vero in multo paucum. **S. D. c. d.**

Contra negatim uelox est acutum: graue aut tardum: sed fit hoc quod est per uelocitatem huius motus: illud autem propter tarditatem.

Contra declarat quod dixerat, nam in determinando de diuisi soni fecerat metatione de motu, id est declarando ita tamen duo facit, quod ostendit quod dñe soni se habent ad diuisas motus. **2. Declarat** quod se habent ad diuisas tactus. **Ibid.** **E**t vi similitudinem. **Ide** quod in uelox est acutum: que at tardum. **q. d. g. gue et acutum** quod sicut dñe soni non sunt uelox et tardum quod sicut dñe motus: ne-

ne son^o est mot^o: cāntū he dīle ab illis siēson^o cātūr a motu. tō b̄dīt ḡ b̄ḡdes. s. acutū fit pp uelocitatem h̄^o mot^o h̄ pp tarditatē illi^o. s. mot^o sup. fit ḡue. f̄. v. c. d.

Cet vñr situdinē h̄ē circa tactū cū acuto t̄ hebeti. Acutū. n. q̄si pūgit: hebes q̄si pellit: pp id qd̄ mouet h̄ qd̄ i paucō: illud at mltō. Quare accit h̄ qd̄ uelox: illd̄ at tardū eē. **C** De sono igit sic deteriatū est. **C**ondit q̄t se h̄ēant he dīle soni ad dias ract^o. d. q̄t vñr situdinē h̄ē circa tactū cū acuto t̄ hebeti. ḡue s̄ t̄ acutū i sono h̄ē situdinē cū acuto t̄ hebeti tactū q̄t acutū qd̄ pūgit: hebes v̄o qd̄ pellit. t̄ h̄ pp id qd̄ h̄ ḡde. i. acutū mouet i paucō tpe mltō. illd̄ v̄o. i. hebes i mltō paucō: q̄t accit eē h̄ qd̄. i. acutū uelox. illd̄ v̄o. i. hebes eē tardū: t̄ q̄t sup. sic est circa dias soni: q̄t acutū segf̄ motu uelocē: ḡue v̄o motu tardū: oz eē quāda metaphorā: t̄ quāda situdinē iter dias sono: t̄ dias ractū. his ḡ h̄tis sponit finē tractatui de sono dīces. de sono igr̄ sic deteriatū fit. **C** illōn^m at spacutū fit fieri ul̄ ex vno motu. t̄ t̄ ōz motu illi eē uelocē: ul̄ ex mltō motib^o. t̄ t̄ ōz motu illi eē spissos: ut p̄ i chorda q̄t ibi fit extēsa fac̄ ples mot^o i aē t̄ magis uerberat ip̄: t̄ reddit soni magis acutū. cū ḡ dīc p̄hs acutū fieri ex motu ueloci: intelligēt̄ est de acuto qd̄ grāt̄ ex vno motu. **C** Motaūm eriā q̄t nec diis soni sunt diis motus: sed sunt annexe illis. nec tales diis sunt disferente tacitus: sed h̄nt similitudinē cum illis.

Orat son^o qd̄ ē aiatū. in aiatū enīz nullū uocat: b̄m situdinē dī uocare ut tibia: t̄ lira: t̄ q̄cūq̄ alia in aiatō: extēsionē h̄nt: t̄ melodiām: t̄ locutionē. Assimilat enīz q̄t t̄ uox hoc habet.

C Post q̄t p̄hs dīterauit de sono simplici. p̄te ista dīterat de qd̄a spe soni q̄d̄ di uox. Circa qd̄ duo fac̄. q̄t p̄o uēat mēbia dīffōnē et^o. t̄ ifert dīffōnē uocis tāq̄ uenata b̄s̄l̄. q̄t pcussio respirati. **C** Ad ent^m p̄t p̄tō nōn^m q̄t dīffōnē uocis q̄t uox ponit. dīffōnēt̄ enīz uox q̄t p̄cussio respirati aeris sc̄a ab aia q̄t h̄l̄ p̄tō ad uocalē artaria. sp̄s̄rāt̄ enīz aer t̄ attrahit circa has ptes: ut circa pl̄monē t̄ cor: t̄ ille aer sic attract^o p̄ vñtū aē repēnit ad uocalē artaria siue ad cānā pl̄monē: t̄ fac̄ uocē. i. uenāt̄ ḡ uocis dīffōnē q̄t uox fac̄. q̄t p̄o ondit q̄t repēnūt̄ illa q̄t uox fit ab aia. t̄ 2° declarat qd̄ ē respirati setis. t̄ 3° māfestat q̄t ōz illū aer ē ē respirati i h̄s̄ p̄tō. t̄ 4° circa has ptes: ut circa pl̄monē t̄ cor. t̄ 4° ondit q̄t ōz illū aer ē respīratū repēnūt̄ ad organū qd̄ dī uocalē artaria. ex his at q̄t uox i p̄tō: stat tota dīffōnē uocis. t̄ 5° p̄sc̄t̄ ibi. **M**ulta at aialū. h̄ib^m Uox at son^o. t̄ 4° ibi. Organū at respīronūt̄. **I**n p̄tō p̄te itēd̄ tales rōnē son^o ille q̄t nō cōpetit n̄li reb^o alatis: oz q̄t fit fac̄ ab aia: h̄i uox nō cōpetit n̄li reb^o alatis: ḡ uox est son^o fac̄ ab aia. de hac at rōnē nō ponit n̄li mediū. v̄z q̄t uox nō cōpetit n̄li reb^o alatis: t̄ q̄t nullū iaiatu h̄z uocē. h̄i possit forte h̄ē alquā situdinē uocis. id ait q̄t uox at ē qd̄a son^o alatis. t̄ b̄dīt q̄t nullū iaiatu p̄ uocat. h̄i uocē: h̄i forte h̄ē situdinē dī alquā iaiatu uocare: ut tibia: t̄ lira: t̄ q̄cūq̄ alia iaiatu h̄ē extēsionē: t̄ melos: t̄ locutionē. assimilat enīz talia uociferatib^o: t̄ vñr h̄ē uocē: q̄t uox h̄z h̄. **C** Motaūm at q̄t ut coiter ponit uox i trib^o: v̄i dīffōnē ab alijs simplicib^o sonis. h̄o q̄t uox h̄z quāda extēsionē siue quāda p̄tēsionē. alijs enīz simplices soni cito trāseūt̄: q̄t uox fit ab aia respīrate aerē t̄ retinetē h̄o aerē respīratū: son^o q̄t uox nō ita cito t̄isit: h̄i quāda p̄tēsionē t̄ durōnē h̄i appetitū aē. t̄ uox h̄z qd̄a melodyā t̄ sonatā. son^o. n. fac̄?

ampli: eo q̄t ex simplici fetu fiat: t̄ sonatā q̄t cātū ex diūtate t̄ p̄portiōe sono: i se nō h̄z. 3° i uoce est qd̄a discretio t̄ iteruptio sonoz: q̄t in uoce siuit uarie repēsūtēs aeris. ex hac at dīffōnē sono: h̄z uox q̄t sit locutio ul̄ q̄t fit ōo. nā ōo ad q̄tētate dīffōnē p̄tēt ut p̄ i p̄dīcanīt̄. i. q̄t lira t̄ tibia t̄ h̄z h̄nt h̄p q̄tā situdinē. Ista tria ē p̄ qd̄a sitūt̄ dīr h̄ē uoce.

Bubitaret forte alijs de sono sc̄o ex lira uel leptigat. nā si son^o 2t̄it ex corpib^o le vberatib^o: ita q̄t cor^o vberas mouet t̄ frāgit: cor^o v̄o vberatū aerē reū net ne cito soluat: t̄ siat ibi qd̄a violētia ex q̄tēt son^o nō v̄i q̄t b̄ possim^m saluat̄ i sono sc̄o ex chordis lire. nō enīz dīz q̄t pēna pcuttēs chordā aerē frāgit. chorda v̄o reticat aerē ne cito soluat: t̄ siat ibi qd̄a violētia t̄ cātēt son^o: q̄t pēna modicū de aē mouet. t̄ illa p̄s̄ chor de ad quā pcuttēs pēna modicū posset de aē retinē: q̄tēt ul̄ v̄i resūtaret ibi son^o ul̄ ualde exilis. **C** Dīz ḡ q̄t b̄ mō fit son^o ex pcussio chordē sc̄e fit son^o ex motu corrige ul̄ ex motu v̄ge. v̄ga p̄i ul̄ corrige uelociter mota: t̄ aē cat sonu: q̄t v̄m ē aer uelociter sc̄issus p̄ v̄ḡ pp tractū a uacuo: ul̄ pp tractū ne sit uacuum aer ille sc̄issus uelociter p̄gregat: pp qd̄ fit ibi qd̄a zēfatio rōne ē est ibi resistēta qd̄a: t̄ fit ibi son^o: sic ex vña pcussione chordē dat chorda mltō tct^o: p̄ q̄t sc̄e uelociter sc̄e dīt̄ aerē. q̄t aer uelociter sc̄issus uelociter p̄gregat: t̄ resistēta chordē tremet: q̄tēt cātēt. ibi son^o: t̄ ide ē t̄ q̄tēt chorda magis extēd̄ acutiorē h̄i sonu: q̄tēt chorda pcussa magis tremet: dat ples tct^o: q̄tēt cātēt majorē so nū. nō ḡ fit son^o ex pcussio chordē: q̄t pēna expellat aerē q̄tēt chorda: sc̄e fit son^o ex pcussio lapidū q̄t v̄n^m lapidū fragit aerē exītē in alto lapide. sed h̄i fit q̄t chorda pcussa tremet: dat multos ictus in aere t̄ causat sonum. **C** Ul̄lo quō ex dīterate chordē si sit aliter: t̄ olter extēsa causat alijs t̄ alijs sonus.

Bubitaret forte alijs. ut p̄ ex diūtate cor^o p̄p̄ solido: cātēt al^o t̄ alt^o son^o t̄ v̄i q̄t nō fit son^o n̄li q̄t cor^o vberas aerē frāgit. cor^o v̄o vberatū aerē t̄: t̄ fac̄ ip̄z resūtare: t̄ ul̄ p̄mit. tit ip̄z frāgit n̄li cu qd̄a violētia: q̄t cu q̄cūq̄ corpora du rā vñt sufficē ad h̄ē efficiēdū. nō v̄i q̄tēt sonet vñt cor pus dux q̄t alid. **C** In p̄tō eē. q̄t ad p̄tō p̄z argētū esse magis sono: q̄tēt t̄ q̄tēt plūbū. **C** Dīz ḡ i sono ē tria p̄siderare. v̄z cor^o expellēt̄: aerē expulsi: t̄ modū expellēd̄. rōne aeris expulsi: oz corpora sonatā ēē dura ut possint aerē expellē: ide ē pl̄ana t̄ p̄li nō faciūt so nū: q̄t lana pcuttēs nō bñ fragit aerē lana v̄o pcussa nō bñ t̄ acutē t̄ ille aerē p̄tēt̄: nō p̄tēt̄ t̄ fragit sc̄at ip̄z cu qd̄a violētia resūtare. t̄ 2° rōne modū expellēd̄: oz corpora sonatā ēē regleria ut q̄t siuit plana ul̄ p̄caua. nā nō q̄cūq̄ mō expulsus aerē fac̄ sonu: h̄i ōrē pcussio resūtare sc̄e resūt̄ pilla pcussa ad terrā. nā cu vñt corp^o planū pcuttēt ad alid cor^o planū pcussu nō cedit aerē ilili q̄tēt cor^o vberas pellit t̄ mouet: t̄ nō cedēd̄ ei fac̄ aerē t̄ lana sc̄atēre cu qd̄a violētia: sc̄e q̄t terra nō cedit p̄sile: si pilla pcuttēt ad terrā oz eā sc̄atēre t̄ resūtare. sc̄e ut siat t̄ lana sc̄atēre t̄ tal resūtio aerē: oz eē planū t̄ reglare qd̄a pcuttēt̄ oz ip̄z eē p̄caua: q̄t t̄ lana h̄i siuit tal sc̄atēre t̄ tal resūtio aerē: oz eē planū t̄ ad alid t̄ lal qd̄a nō vñr eē disticta. nā aerē t̄p̄e est illud qd̄a vberat̄ t̄ q̄tēt. **C** Dīz ḡ ad uocē t̄ currūt̄ fa. v̄z alia vberas t̄ uocalē arteria ad quā h̄ē fit reūberatio. t̄ et aerē t̄ q̄tēt h̄ē reūberatio. Ita t̄n ḡ aer fungit vñce duoz. nā aerē t̄ illd̄ qd̄a vberat̄ t̄ qd̄a pcuttēt̄ ad uocalē arteria: t̄ et est mediū i q̄tēt talis reūberatio: qd̄a t̄n mltō alijs p̄tēt̄. nā si ducat v̄ga p̄ aerē ibi aerē resistet v̄ge t̄ h̄ēbit se t̄ q̄tēt alid pcussu t̄ et h̄ēbit se ut me^m in q̄tēt h̄ēpcuttēt̄ ḡiait son^o dupl̄: st̄aq̄ poterit leḡlra p̄hi. p̄. ut t̄ alid t̄ i alid expōat̄ dē aē alid t̄ accepto: nā ipē aerē se h̄ēbit alid pcussu t̄ ut mediū i q̄tēt son^o: ē ḡl̄us ḡ fit son^o vberat̄ alijs. i. alia: t̄ alia dīco vberat̄

nus h̄ntia de aere in cōpōne sul peius sonat̄: ut p̄z su plūbo. p̄z lgiſ que corpora melt̄ sonat̄. nā dura melt̄ sonat̄ q̄tēt nō dura: t̄ regularia: ut plana t̄ p̄caua melt̄ sonat̄ q̄tēt nō regularia: t̄ tremētia t̄ h̄ntia bñ dispositū aerē. q̄tēt de cōpōne sul melt̄ sonat̄ q̄tēt que nō sunt tala. ubi aut̄ oia ista t̄ currūt̄ ḡ sint corpora dura regularia t̄. bñ sonora resultabili optim^m sonus. **C** Deinde cu dīc.

C Multa at aialū uocē nō h̄ntut q̄tēt si ne sangui: t̄ sanguiē h̄ntū pisces b̄ rōnabilit̄: liquide aeris motus sonus est.

Condit q̄tēt p̄cussio illa q̄tēt uox ē respirati aeris. b̄ p̄z b̄: q̄tēt nō h̄nt uocē n̄li resūt̄. duo ḡ fac̄. q̄tēt p̄s̄ os̄d̄ fo larespi^m h̄ē uocē. t̄ remouet qd̄a cauillationē de q̄tēt bñpisces b̄: nō f̄sp̄at̄ b̄: ḡ yñr h̄ē uocē ibi. s̄i ḡ di cunct. **D**ic ḡ q̄tēt mltō at dē nūo aialū uocē nō h̄nt ut illa q̄tēt sine sagittē: t̄ pisces q̄tēt de nūo h̄ntū sagittē. nō sup. nō h̄nt uocē: t̄ b̄rōnabilit̄: q̄tēt sonus q̄tēt uox ē aeris mot̄: aeris sup. respirati. **C** Notām at q̄tēt p̄z p̄mā p̄f̄ ubi phabat̄ ḡ sola aiata h̄nt uocē p̄baf̄ ḡ uox ē aeris mot̄: aeris sup. respirati. **C** Notām at q̄tēt p̄z p̄mā p̄f̄ ubi phabat̄ ḡ sola aiata h̄nt uocē p̄baf̄ ḡ uox ē aeris mot̄: aeris sup. respirati. **C** Deinde cu dīc.

C S̄i dīr uocare: ut q̄tēt Achēleo sonat̄ branchis: aut quodā altero h̄ētūmodi.

C Remouet qd̄a cauillationē poles fieri circa p̄dēa v̄i. q̄tēt pisces ḡ dīr uocare. i. h̄ē uocē: ut illi q̄tēt in achēleo. i. illo siuit sonat̄ alia l̄sa: sonat̄ brāchis: aut qd̄a alto mōb^m iſt̄o. q. d. q̄tēt pisces t̄ oia nō resūt̄. caret uocē. t̄ si videant alij h̄ē uocē h̄ēt̄: q̄tēt cu brāchis ut cu alij alij iſt̄o faciūt sonu: s̄i l̄sa: uocē. **C** Deinde cu dīc.

L 88 **C** Vox aut̄ son^o aialis est: t̄ non q̄tēt p̄te. **S** q̄tēt oē sonat̄ vberate alijs: t̄ ad alid q̄tēt in alijs. **H**oc aut̄ est aer: rōnabilit̄ utiq̄tēt uocē.

C Venat^m p̄tēt̄ ul̄ p̄tēt̄ dīffōnē uocis. v̄z ḡ uox est son^o resūt̄ aeris nō i q̄tēt p̄te: q̄tēt aerē resūt̄ nō ad q̄tēt p̄te trahit̄: s̄i fit h̄ē tract^o ad alid p̄tēt̄ ul̄ p̄tēt̄ dīffōnē: ut ad pl̄monē t̄ cor. Līt̄ calīs̄ at̄ duo fac̄. q̄tēt p̄s̄ fac̄ q̄tēt dīm̄ est. t̄ q̄tēt mētōne fecerat de aē resūt̄. ondit q̄tēt nā utif h̄ē resūt̄ aē ibi. aē nā. **D**ic ḡ. ḡ uox at̄ est son^o aialis sup. resūt̄. t̄ nō q̄tēt p̄te. s̄i nō ad q̄tēt p̄te resūt̄ h̄ēt̄ aerē nec ad q̄tēt p̄te fit attractio h̄ēt̄ aerē resūt̄. t̄ h̄ēt̄ attractio fit circa pl̄monē t̄ cor. addit̄ at̄ ad p̄firmationē h̄ēt̄ dicti. v̄z ḡ oē aerē ēē resūt̄: ut si at̄ uox dīces: q̄tēt sonat̄. i. fit son^o vberate alijs t̄ ad alid q̄tēt. h̄i aē q̄tēt h̄ēt̄ reūberatio est aerē. t̄ q̄tēt aerē rōne p̄sideratio. nō est ad placitū. ut punire fures est de lute nālī: sed t̄n punire h̄ēt̄ mō ul̄ illo eos: ut p̄sp̄edūt̄ ul̄ p̄trīcationē capitis est ad placitū: t̄ q̄tēt nālī sūt eadē apd̄ oēs: que v̄o sūt ad placitū dīffōnēt̄: i. de est q̄tēt apd̄ oēs puni. ut fures: h̄i apd̄ oēs nō puniunt̄ eodē mō. s̄i ḡ punire fures est de lute nālī: punire t̄n eos sūt eodē. t̄n loḡ h̄ēt̄ ydīt̄ ma ul̄ illd̄ est. p̄ arte t̄ ad placitū. dīr enīz nālī illa ad q̄tēt h̄ēmū nālē ipēt̄. gl̄ber enīz h̄i h̄ēt̄ sp̄et̄ ut loqua. t̄ ut exphimat̄ p̄tēt̄ h̄ēt̄ qd̄āmō nālē: h̄i nō oēs loquunt̄ h̄ēt̄ ydīt̄. Argumēt̄ aut̄ pro t̄ q̄tēt soluta sunt per t̄a dicta. **C** Deinde cuz dīc.

C Organū at respīronūt̄ uocalē arteria est. **E**ūt̄ at̄ cāt̄ hec ps̄ ē p̄tēt̄. bac enīz p̄tēt̄ p̄s̄ h̄ēt̄ calorē pedib^m gradētia alijs: idiget at̄ respīronē: t̄ circa cor loc^m p̄mūs. **V**n neēt̄ est interius respīrante t̄ ingredia aerem.

C Uenat̄ q̄tēt p̄tēt̄ positā in dīffōnē

est uocalis arteria h^o resp[on]tōnis cā est h̄ ps. v̄ pulmo.
qr hac pte. i. circa pulmonē gradētia pedib^o plus h̄nt
calorē alijs. z s̄bdit q̄ idiger aut̄ resp[on]tōne. sup. pulmo
z addit̄ q̄ z circa cor est locus h̄m^o sup. caloris. vñ ne
cessit est iterius respiratē igredi aerē refrigeratē calorē
illū. C^o Notā^m aut̄ q̄ pulmo est ppinq[ue]s cordis: z q̄
circa cor est h̄mus loc^o caloris nō solu cor: s̄z et pl̄mo
q̄ est circa cor idiget aē respirato ad téperadū calores
illū. C^o Notā^m et q̄ p h^o spirōne z resp[on]tōne inmittit
aer fridus z expellit calē: s̄z h̄m Lomē. B est pp aliō z
aliō: qr q̄ ex̄hat aer inmissus h̄ est pp pl̄monē: s̄z q̄ imst-
tas aer recēs z fridus h̄ est magis pp cor. [Dein. c.d.
L. 20.] C^o Quare pcussio respirati aeris ab aia: que

L.90. C Quare percussio respirati aeris ab aia: que
est in his prib⁹ ad uocale arteria uox est.
C Lōcludit diffōne uocis tanḡ uenatā. Circa qđ duo
facit. qđ p̄facit qđ dcm̄ est. 2⁹ manifestat qđdā qđ erat
dubiu in diffōne ptacta ibil. nō eni ois. Sūt at 4⁹
declata circa diffōne uocis. p̄ qđ uox est repcussio sc̄a
ab aia. 2⁹ p̄ qđ repcussio est respirati aeris. 3⁹ qđ ille aer
respirat circa has ptes: ut circa pl̄monē & cor. 4⁹ qđ re
percussio h̄ aeris respirati fit ad uocale arteria. h̄ est ḡ
qđ ait discēs. qđre uox est repcussio respirati aeris facta
ab aia: que repcussio ul̄ quere respiratio est in his pribus
ad uocale arteria. C Notā at h̄ qđdā h̄ qđ dī. qđ est
in his prib⁹ exponēdū est de aia. dicit eni qđ uox ē re-
percussio sc̄a ab aia qđ aia est in his prib⁹. l. circa cor. nō
qđ aia nō sit in qlibet pte corporis: in qđtū ad aliquid opus
ut qđtū ad nutrī: aia pncipal v̄ eēl corde. meli⁹ est tñ
ut li qđ referat ad repcussionē ul̄ ad respirati: ut dicit
qđ uox ēt repcussio respirati aeris sc̄a ab aia ad uocale
arteria qđ respiratio fit in his prib⁹. l. circa has ptes: ut
circa pulmonē & cor. nā aer respīrat & attrahit p̄ virtu
tē aie ad pulmonē & cor: ille aer sic respīrat⁹ & repcuss
sus ad uocale arteria facit uoce. Deinde cum dicit.

CHô enim ois aialis sonus vox est: sicut diximus. Est enim et lingua sonare: et sic tussientes: sed opus aiatum esse uerberans: et cum imaginatio eius. Significatus enim quidam sonus est vox: et non respirati aeris sic tussis: sed isto uerberat eum qui est in arteria ad ipsas.

CManifestat qđdā qđ erat dubiuī in diffōne pdicta. di-
xerat enī qđ uox est repūssio facta ab aia: qđ pbauerat
p h̄ qđ uociferare cōpetit reb̄ aiaſis: sed qđ nō qcd cō-
petit reb̄ aiaſis est ab aia ut aia estiō ſpalez rōne vult
aſſignare quō ſonus qđ uox est ab aia h̄ qph̄. Lirca
qđ tria facit. qđ p̄ facit qđ dc̄m est: 1° qđ dixerat pbat
p qđdā ſignū: 2° cludit ex iā dictis plſces nō h̄ie uocē
2° ibi. Signū aut. 3° ibi. Manifestū aut. 1° Diē g.
qđ nō ois ſonus aiaſis est uox ſic dixim⁹. i. ſic pot patē
per ſā dicta, nā est. i. p̄tngit ſonare lingua ſic tuſſietes
facit ſonū, tñ h̄ ſonus nō eſt uox: ſed op̄ ad h̄ qſiat
uox eē vberāſ aiaſis: cū imagnationē aliq̄ oſieri tale
reuerbatione: qđ uox eſt qđa ſon⁹ ſignificatiōnē. 2° nō
eſt uox respiratiæ aeris ſic tuſſis. ſed aia cuſ vult uocife-
rare utiſ iſto aere respiratiæ et mediatē eo uerberat euſ
aer̄ qui eſt in arteria ad ipsam arteriā: qđ faciēdo fa-
cit uocē. C Horādu aut qđ nō quilibet mot⁹ aiaſis eſt
ab aia ſm qđ b̄: ſed ſolū mot⁹ ille qui ſit per imagni-
nationē et appetitiū: ut ſi aiaſis: qđ graue per grauitatē deor-
ſum rueret mot⁹ ille nō eſſet ab aia ſm qđ b̄: ſed ut di-
ctuſ eſt motuſ faciū ab aia ſm qđ b̄ per imagnitionē
et appetitiū: op̄ eſſe faciū: ſic etiā nō qlibet ſonus aiaſis
eſt uox: nec eſt ab aia ſm qđ b̄: ſed oꝝ ſonū qui eſt uox
ſieri per imagnitionē aſe in determinatiōne p̄tib⁹. hoc
eſt ḡ qđ Lōmē. ait qđ uox eſt ſonus qui ſit cū imagni-
tionē et uolūtate. implet aut: ut ait Iſta actio duabuſ

Virtutibus **a**le: quarū vna est: cupisiblēs: altera luna
ginatua. **C**ontrariū etiā q̄ eo ip̄o q̄ uox sit per luna
ginationem & appetitū: op̄z q̄ h̄ sonus sit ab anima sīm
q̄ h̄: sicut motus factus per appetitū & imaginatio-
nem op̄z q̄ sit ab anima sīm q̄ est anima.

Bubitaret forte alijs. utrū uox sit sonus significatius. C Dñm q̄ s̄m quosdā ois uox est sonus significatiuus. uel nāl̄t ut r̄sis. ul̄ ad placitū ut uoces ipoſita ad significatiū; sed s̄m h̄c mo- dum nō imus ad mentē ph̄bi; nec saluamus oēm uoces esse significatiuas. nā hec uox buba nō significat nāl̄t; nec significat ad placitū; q̄i nō est ipoſita ad significatiū dñz aliqd. T Sc̄iēdu ḡ q̄i uox dupl̄ pōt significare ut in nr̄is editionib⁹ dialecticis diffusis diximus. vno enīm mō uox significat ſeipſam in imaginatione cōcepta; z hec significatiuus eēntalis uoci. nam figs ſine imaginatione p̄cedēt ſonuſ ſaceret; ut appetet in rūſie te h̄b⁹ ſonus nō eſſet uox. Rurſus h̄b⁹ significatio cōpetens uocis eſt eadē nō ſolum apud oēs hoīes; ſed etiam apud bruta. nā quicquid h̄b⁹ p̄ferret hanc uocem buba oportet q̄i imaginaret ipiſaz; nec alii imaginat eāvñ h̄b⁹ q̄i alius. imo z si brutū p̄ferret hāc uocē oporteret q̄i ſibi ſimilē imaginationē formaret. alio mō p̄ uoces ſignificant ip̄e res ul̄ ipſe rōnes rerū in mente formate; z talis significatio nō eſt eēntalis uoci; ſed eſt ad placitū; z nō eſt eadē apud oēs. p̄z itaq̄i quō ois uox eſt ſignificatiua z quō non. nā ois uox ſignificat ſeipſam in imaginatione ſcepta uel p̄ imaginationē apphēſaz; nō tñ ois uox ſignificat rem ul̄ aliquā rōnē rerū in mente formata; q̄i nō ois uox eſt ſic ipoſita ad ſignitū. ex hoc aut̄ patē pōt ſtēto ph̄i. vult enī q̄i ois uox eſt ſonus ſignificatiuus; ut q̄i ſigſ ſeipſaz p̄ imaginationē apphēſaz. id ois uocē fieri cū q̄da imaginationē; z q̄i qđ fit per imaginationē eſt factū ab aia. id ſi fiat uox ois aiaſtu eē vñherās z onz eā ab aia eſſe factā. T Deinde cuius dicit.

C Signū at ē hō posse uocare ſpiratē: ne
G expiratē: h̄ dñtē: inouet. n. iſto ftiñēs
C Drobat hoc p signū dī. signū aut. sup. q̄' oporteat uo-

Crobat hoc p lignu di lignu aut. lvp. q̄ oporeat uo-
ce fieri cū imaginatiōē qdā est nō posse uocare respirā-
tem. i. aerē attrahentē nec expirantē. i. aerē emittentē:
sed detinente. nā retinēs aerē isto aere retento mouet
ad formationē uocis: t̄ facit uocē. **C**lōtādū autē q̄
hō nāliter ad refrigerationē cordis aerem attrahit t̄
emittit. si aut̄ per alsqd̄ tēpus retinere debeat aerez at-
tractum: opozet q̄ hoc fiat per imaginatiōnē t̄ appre-
hensionē: quare si ad formationē uocis op̄z aerem aliqua
liter retinere ad h̄' formationē: op̄z p̄currere imagina-
tiōnē t̄ appetitūm. **S**einde cum dicit.

CONDALIFESTU AT: ET QD PISCES SINE VOCE: NO ENI
HNT GUTTUR: HAC AT PT NO HNT: QD NO RECIPI
UNT AER E: NE QZ RESPIRAT. SZ Q DICUT SIC: PEC
CANT: PP QUĀ IGIT CĀM: ALTERA RATIO EST.

CEx his que dixerat excludit pisces non hie uoce dicitur. ma-
nifestum autem quod pisces sine uoce sunt; quod non habet guttur
hanc autem percutitur, guttur non habet, quod non recipit suum aerem neque
respiratur; sed qui discutitur sic per pisces respiratur peccatum; et si
dit quod per quam igitur cam super, pisces non respiratur altera ratione
est, id est non est presentis speculationis, praeferre enim hoc ad
libitum de animalibus ut Lomiae ait. **C** Notandum autem hec
tria tacta adaptari posse ad tria que de uoce sunt dicta.
nam per hoc quod uox non fit sine imaginatione operari quod uox
sit facta ab anima, per hoc vero quod operari aerem respiratur tenet
ut uocem faciamus: operari quod uox sit respiratur aeris, ulterius
quisdemit quod non habent guttur vel non habent uocaliter arterias
non spirant operari quod repulsio illa qua sit uox, stat ad uocem,
leniter arterias. **C** Adiuxit tamen istud quod ostendit in quibus scilicet ad
apertis foraminibus est continuanda modo quo diximus,

L.91. **E**odore autem & olfactibili ministris
ne determinabile est dictis. Non
enim manifestus est quale quid sit
odor: quid sonus: aut visibile: utrum lumen

Const̄phus determinauit de visibili ⁊ de audibili.
In parte ista determinat de odorabili. in omni aut se-
libili est tria cōsiderare. vñ oblectū mediū ⁊ organū
in determinādo ergo de odorabili tria facit. q̄ p̄m
determinat de ipso odorabili sive de ipso obiecto. ⁊
determinat de ipso medio. ⁊ 3º determinat de ipso or-
gano. 2º ibiſ. Est aut olfatus. 3º ibiſ. circa fi.ca. L. E
aut odoz. Lirca primū tria cōsiderat. q̄ p̄mo ostendit est
difficile bene determinare de odorabili sive de sp̄ebu
odoris. 2º docet sumere sp̄es h̄⁹. 3º declarat quō no
odorabilia comparant ad odoratum. 2º ibiſ. Vide
aut ⁊ analog. 3º ibiſ. Alduc aut. Lirca primū tri
facit. q̄ p̄mo p̄ponit qđ intendit ⁊ ostendit esserōna
bile qđ p̄posit. 2º alligat cāz dicti. 3º qđ dixerat m
nifestat per simile. 2º ibiſ. Lausa aut est. 3º ibiſ. rōn
bile aut. Dicit ergo q̄ de odore aut ⁊ de olfactibili.
de odorabili m̄nsus bñ determinabile est a nobis. n
enim possumus bñ determinare nec determinate co
gnoscere ipsa odorabilia uel ipsoz odores: ⁊ est rō d
icti. q̄ nō manifestu est nobis quale qđ sit odoz: sic m
nifestus est nobis sonus. ⁊ sicut manifestuz est visibil
qđ sit utrum lumen aut color. Deinde cum dicit.

Causa autem est quod sensum hunc non habemus certum: sed priore multis aequalibus
praeuenientibus odorat homo. Et nihil odorat odorabilium sine letitia: et tristitia: sicut
non existente certo eo quod sentimus.

CAssignat cām dicit, cōtinuet aut sic, bñ dico q̄ nō ita
cōtinuet, sed cōtinuitur.

determinate cognoscimus odorē sicut cognoscimus
sonū & sicut cognoscimus alia sensibilia. causa autē est
qr hunc sensum. i. odoratum nō hēmus certū sicut ha-
bemus alios sensus: sed petorē hēmus odoratū mul-
tis aīalibus. qr homo prae odorat & nihil odorabili-
um odorat sine letitīa & tristitīa. sicut nō existente cer-
to eo qd sentimus. i. odoramus. C Motandū autē q
orī delectatio & letitīa ex cōiunctiōne cōuenientiis cu-
cōuenienti. dolor vō & tristitīa ex punctione disconu-
niens cum discōuenienti. quare qn id qd nobis pūni-
git ualde puenit orī inde letitīa: qn ualde discōuenit
orī inde tristitīa. letitīa itaqz & tristitīa orūnt ex ext-
rioribz sensibus ut ex ualde puenientibz & ualde discō-
uenientibz. nā modicū puenienti ul' modicū discōuenit
nō pprie cāt nec letitīa: nec tristitīa. agit nō sentire n
si cū letitīa & tristitīa idem est qd nō sentire nisi extre-
ma sensibilia. vult g p̄hs q hō prae odorat & qd nō
est ei certū illud qd sentit per odoratū. qr nō odorat
ne letitīa & tristitīa. i. nō pcipit per odoratū nisi extre-
ma odorabiliā: cutusmodi sunt fortes odores.

Bubitare forte alijs, utrū alijs aialib² posse sint et spēs odoris quas hō nō possit p̄cipere. **D**óz q̄ hō plus hēt de cerebro & quātitatē sua q̄ cetera aialia. & q̄ cerebri est frigidus & humidi carūcile ille que sunt organū odoratus: & q̄ sunt p̄pinq̄e cerebro infrigidant & efficiunt humidi: qd̄ est cōtra rōnem boni odoratus, nam tunc organū odoratus est bene dispositum q̄i est calidū & siccum, q̄i ut cōmūniter ponit: tunc bene dispositum est organū q̄i p̄portionas obiecto. constat aut̄ q̄i odor causat ex calido & sicco. q̄i odor est passio sicilicū sicut per humidū: sicut istra diceſ. magnitudo ergo cerebri hoie: q̄i hēt humectare & infrigidare organū odoratus facit hoiem prae odorare: q̄i aut̄ hō sic hēt prauum

odoratum q̄ multe sp̄es odor̄ sint ei ignote ut posita
questio querebat patet experimēto. Ildefenīz q̄ canes docent per odorem latronē inuenire: qd illo modo ptingit: q̄r quilibet hō aliquo modo diversificat in humorib⁹ et in cōplone ab alijs hoibus simo pp̄ hanc diversitatē videmus q̄ pediculi ḡnati ex humorib⁹ vntus hois sunt q̄si uenenosi alteri hois: ppter hanc aut̄ diuersitatis cōplonū et humor̄ ptingit q̄ uapores spūs et fumi exentes ex corpe vni⁹ hois sunt ualde diversi ab alijs que exent ex corpe alteri⁹: et q̄r odor est qdāz fumalis euaporatio: ut declarari hēt in libro de sensu et sensato: sicut qlibet hō quodammodo hēt pp̄sos fumos et pp̄sos uapores: sic etiā hēt pp̄sos odores. canto ḡ duci⁹ ad locū ubi cōmissū est furtū si sit recēter factū p̄cipit odorē ipsius furis qui accessit ad locū illum: et post odorē illū pḡit donec illū hoiez inueniat: et est sile. Ptingit enim q̄r aliqui canes dir̄ canes sanguis sequentes cerū uel aliquā alia bestiā vulneratā. accidit enīz cerū illū vulneratū quē canis ssequit̄ ire per magnū spatiū q̄ nullū emitit sanguinē. tunc ergo canis non p̄t illū inseq̄ per sanguinē sed inseq̄ per odorē. et q̄r p̄ vla illā per qua trāscurit cerū vulneratus multi alij trāserunt et tñ canis nō sseq̄ nisi cerū illū vulneratus quē icepit inseq̄. nō enīz adit post odorē aliox ceruox: qd eē nō p̄t nisi q̄r canis nō solū cogscit odorē cerū ab odorib⁹ alia bestiaz: sed et cogscit odorē hō cerū ab odorib⁹ aliox ceruox: sic canis inuenies latronē cognoscit odorez hō hois ab odorib⁹ aliox hoiz. p̄z igif q̄ praeie odorat hō: q̄r ha spāles dīas odoz nō cogscit. et maxie hō dīas in via p̄ qua trāsierat odorabiliē: nisi esset qd ualde feridū: nullū mō posset hō p̄cipere. bñq̄ dēm ē q̄ hō praeie odorat: q̄r nō odorat sine letitia et tristitia. i. nō p̄cipit nisi extrema odorabilis. illas aut̄ dīas odoz quas p̄cipit canes et multa alia aialia hominē impossibile est p̄cipere. Deinde cum dicit.

CRÖNABILE aut̄ sicut et̄ fortis oculis colo-
res sentire: et̄ nō per manifestas ipsis esse
dūas colorū nisi terrentiū et̄ nō terrentiū:
sic aut̄ et̄ odores hoīum genus.

CQuod dixerat manifestat per filii discens. q[uod] r[ati]onabile
aut sicut et fortis oculis. i. h[ab]entes fortis oculos ut pi-
sces sicut eos contingit sentire colores et non esse ipsius per
manifestas diuisas colorum nisi terrentium et non terrentium.
sic et gemitus hoium percipit odores. q[uod] non percipit odo-
res nisi terrestris uel non terrentes. **C**Notandum autem q[uod]
propter idem intelligit per sentire cum letitia et tristitia. et
per sentire diuisas oborum terrentium uel non terrentium; vultu
enim q[uod] sicut pisces habentes duos oculos non percipiunt nisi
colores terrentes uel non terrestris. i. colores extremos
sic homo non percipit nisi odores terrentes uel non terren-
tes; q[uod] non percipit nisi odores extremos. **C**Notan-
dum estiam q[uod] sicut pisces male videt. q[uod] habent ita duros
oculos ut magis videant h[ab]ere lapides quam oculos; pro-
pter quod non potest imprimitur ibi spes visibilis; sic homo ma-
le odorat. q[uod] caruncula illa, propinquum cerebro ita indu-
ratur; propter frigiditatem cerebri; ut non possit impri-
mis sua odorabilis. **C**Defende cum dicit.

Cuidet enim et analogia hie ad gustum: et sicut
spes humorum cum his que sunt odoris.
Chocet sumere spes odorum. Cuidat cuius enim est scientia
duo quod si aliqua sunt nobis incerta: et illa habent analogia
et sicut studinum cum rebus certis sumende sunt deinde icer-
tores binas dicas certos. quare cuicunque odores sunt nobis in-
certi. gustabilia vero sunt nobis certa: quod odores habent
analogiam cum speciebus gustabilium sumende sunt spes odorum
binas sapores. tria ergo facit philosophus. qui primo ait quod spes
odorum habet analogiam et sicut studinum cum speciebus saporis. et p-

L. 94 **C** **H**z certiorē hēm⁹ gustū pp id qđ ipē qđē
fact⁹ est: hūc aut̄ hēc hō sensū certissimū.
In alijs deficit ab aīalib⁹ multis. Sc̄m
autē tactum differenter certificat.
C Ondit qđ nos hēm⁹ certiorē gustū: qđ hēm⁹ certiores
tactū. ⁊ gust⁹ est qđā tact⁹. duo ḡ fac. qđ p̄ fac qđ dcm
est. 2⁹ ex certitudine tact⁹ quē h̄z hō p̄ alijs aīalib⁹ cōclu-
dit ip̄z prudētissimū eē aīalit ibil. Cñz c̄ prudētissim⁹. ⁊
Dic ḡ qđ certiorē hēm⁹ gustū q̄z alia aīalia: pp h̄g ipē
gust⁹ est qđā tact⁹. ⁊ fbdit qđ hūc st̄ s̄bz. ⁊ tactū h̄z hō
certissim⁹. in alijs enī s̄bz⁹ deficit h̄t a mlti aīalib⁹: h̄
h̄m tactū ualde d̄ inter certificat ab eis. qđ certiorē h̄z
hūc s̄bz aīalib⁹ alijs. **C** Notām̄ at qđ vi rōnīs h̄z in h̄
s̄bz̄. qđ si h̄z h̄z certū tactū: ⁊ gust⁹ ē qđā tact⁹ segf qđ
hēat certū gustūl̄z odorat⁹ cū hēat analogiā ad gustū
de odoratu quē habemus incertū certificari poterim⁹
per gustū quē habemus certum ⁊ sumende erunt sp̄es
odoris h̄m sp̄es saporis. **V**einde cum dicit:

Can⁹ prudētissim⁹ aialiu⁹ est. Sign⁹ aut⁹
igñe hoīuz fz sens⁹ huc igēiosos eē: ⁊ nō
igeniosos; fz aliu⁹ at nullu⁹. Duri eni carne
iepti mete: molles aut⁹ carne bñ apti sunt.

CQuia dixerat hoies hie certū tactū ex certitudine ipsi²
tac² pcederit ipz eē prudētissim^m aialiu dicēs. vii ⁊ pri-
dētissim^m aialiu est sup. hō. sig^m ait est ⁊ i ḡe hoiuz. qz bz
hūc s̄bz dicim² hoies i geniosos uel nō i geniosos. km

NULLU AT SHUZ ALIU IUDICAM² DE IGENIO HOIUX NISI BM TA-
CTU: QZ Duros carne dicim² qz sūt iepeti mete: sh molles
carne sūt bñ apti. C Motān² at qz id qd videm² in gie.
hoiuz: ut id qd videm² in aliqz hoib² respū alioz ho-
minū possum² iudicare i oib² hoib² rspū alioz aialiu
nā si hoies hñtes bonū tactu t molles carnes sūt prudē-
tioris alijs hoib², qz tota spēs hñana i boitata tact²
excedit alia aialia: seqz qz hñ st̄ prudētissim² aliū alioz
Bubitare: forte aliqz, utz bonitas tact² faci
et ad hoc statē itella: z vi en hñ.

Bubilare at ad bonitatē itell's, et vi q̄ bōl-
tas tact⁹ nihil faciat ad bonitatē itell's; si faciat ali-
qd q̄ min⁹ facit q̄z alic⁹ alteri⁹ s̄bus, nā cū itell's sit qd i
māle segf q̄ c̄t̄o s̄bus ē mālior tāto min⁹ debuiat itell-
lectui, et q̄ tact⁹ est mālior s̄bus alioꝝ bonitas tact⁹ in-
nus debuiet bonitatē itell's q̄z bonitas alioꝝ sensuꝝ.
Cōb̄ hoies dñr boni tact⁹ et bñ dispositi mēte q̄ hñt
molles carnes, s̄z semie coiter mollores carnes habet
marib⁹, cēnt q̄ prudētiores viris, cui⁹ oppositū scribēt
p̄ politicoꝝ, ubi dī q̄ puer hz p̄filiū ipfectū, semia iua-
lidū, seru⁹ v̄o nihil hz p̄filiatiū, q̄re si p̄filiū semie est i-
validū nō erūt seie prudētiores viris; s̄z iprudētiores
Cōb̄ q̄ act⁹ actioni s̄t i patiēte et disposito, q̄t̄o ens
patiēs est magis dispositiū tāto magis p̄ficit h̄m foiaꝝ
quā recisp̄t, et q̄t̄o magis p̄ficit h̄m forma tāto magis
pōt exercēt̄ opa cōpētēta illi foie: ut si disgregari ē op⁹
cōpētēs albedini q̄t̄o aliquid est magis disgregari qd al-
bedini tāto magis p̄ficit h̄m foiaꝝ albi, et p̄ p̄s tanto
magis disgregat, bonitas q̄ tact⁹ h̄m dī debuire bo-
nitati mētēs, q̄ tact⁹ dzeē mētēs, p̄portionē tāgibiliū, or-
ganū eni tact⁹ nō pōt oīno denudatū ēē a q̄litatib⁹ s̄bi
b̄slib⁹, tātū q̄t̄o illas q̄litates hz min⁹ excellētēs et mi-
nus extremas tāto exīs in medio meli⁹ p̄cipit alias q̄
litates tāgibiles, de rōne itaq̄ bonitatis tact⁹ est ēē me-
diā p̄portionē tāgibiliū, ide est q̄ h̄o est q̄ melioris ta-

ct^o q̄z aialis cetera. q̄ corp^o hūanū magis est redactū ad mediū: t̄ miscibilita ī illo corpe et magis sūt redacta ad mediū q̄z i corpib^o alijs. sic et t̄ iter spos hoies hūntes corp^o redactū magis ad mediū sūt meliores tact^o q̄z alij. itaq̄ si bonitas tact^o p̄leit ex eo q̄ corp^o est bñ redactū ad mediū. corp^o at sic redactū est p̄portioā tu aie seq̄ q̄ hoies boni tact^o hēant corp^o bñ p̄portioā tu aie: s̄cū mā est bñ p̄portioā foie meli^o exercent i ea actioē illi^o foie z h̄p^o d̄cebat. q̄re cu corp^o est bñ dispositū z p̄portioātu aie p ip̄z meli^o exerceri poterūt opa debita ipsi aie. bñ ḡ itelligē t̄ eē prudētē t̄ igēiosū zuēit hoib^o h̄stib^o bonū tactu. q̄ tales h̄ntes corp^o bñ p̄portioātu aie liberius pñt h̄p^o opa exercē. C Qd̄ vō obijecbat. q̄ s̄bus tact^o est mālior ceteris petit i arg^o qd̄ est i p̄rio. arguit enī oppositū nō p̄positū. nā q̄ h̄p^o s̄bus est mālior ceteris: t̄ fūdanūtū oiužalioz sensuū h̄ntes hūc s̄bz bonū. seq̄ q̄ hēant māz bñ dispositas z corp^o bñ p̄portioātu. q̄re sic opa artis facili^o liberia^o z meli^o exercent p̄ organa bñ disposita z bñ p̄portioāta ipsi arti. sic opa ipsi^o aie meli^o h̄nt p̄ corp^o bñ dispositū z bñ p̄portioātu sibi. C Qd̄ vō ulteri^o addebat de molitiae muliez. C Qd̄q̄ molitiae carnis. tūc ostē. dlt idustriā mētis qui arguit bōstatē tact^o. dupl̄r itaq̄ q̄tū ad pñs spectat pñt alij hie molles carnes. p̄gđe exbōtate cōplonitis: ut q̄ h̄nt z nē rarā z bñ disposita z tūc sūt honi tact^o z bñ arti mēte. ² h̄p̄t atingē ex-

Z tunc ut domini tactus est un apti mete. **Z** ipotest enim
supabudūtia flatis: **Z** q tales sūt nō sūt huius tactus. **Z** qz
nō hūt q̄litates sibiles bñ redactas ad mediū: sunt q̄
tales male ḡnis et mali tactus: nec ozeos eē bñ dispositi-
tos. talis ḡ mollitie carnis i milierib⁹. tales et sūt in l-
tu flatici q̄ yir molles carnes hie nec sūt apti mete.

Alterius forte dubitaret alius, utru bonitas
aliorū sensu faciat ad bōitatem itellē
et vī q̄ sic, q̄r bñm ph̄ p̄ me^{cc}, dato q̄ lbus nō huicrent
nob̄ ad aliquā nēcitātē vīste, maxie tñ diligenter^m illuz
erat, q̄d dicitur, q̄d dicitur, q̄d dicitur, q̄d dicitur.

ill^e sⁱus oⁿdit corp^o e^c b*n*, p^{ro}p^{ri}o^tat^u t^e b*n* d^{is}po^m
q*r* corpe b*n*, p^{ro}p^{ri}o^tato t^e disposito a*ia* p^ot^e m*eli*^o itel^o
g*e* t^e m*eli*^o speclat^o v*it*at^e de his q*sibi* offerunt p*s*b*u*
i*o* b*n* d*ic*m^o e*q* glibet s*b*us debuit itellectui, bonitas
sol^o tac^o arguit bonitat^e stells ut plane h*i* in l*a*. op*er*
posita aut^e his n*o* est difficile solue*n*, n*a* v*is*us t^e auditu*m*
debu*u*it itellectui. q*r* p*ro* hos s*b*us u*l*' i*v*id^o ut p*v*isi
u*l*' ab alto audi^odo: ut p*ro* auditu*m*lt*e* d*is*e rez nobis v*is*
mostrant: t*n* ut in soluedo t*age*ba*n*: n*o* p*ro* h*o* q*r* nobis
offerunt p*s*b*u* m*lt*e reg sum^o boni itells, h*z* tuc sum^o
boni itells q*ui* de ip*is* reb^o oblati scim^o b*n* v*it*at^e co*se*
sc*e*, t*q* h*o* facit bonitas tac*t*: p*ro* qu*a* reddit^o corp^o b*n*,
portionatu*m*le, i*o* p*ro* q*o* q*r*if. C*E*st aut^e ulter*m* dubiu*m*
d*u* de ip*is* s*b*ib^o eo m*o* q*d*ebuit ad scia*z* t^e itell*m*
debu*u*it magis t^e g*min*^o: t*q*li c*irc*al*b* se h*é*ant. h*z* q*r*
n*o* directe pr*in*ad p*ro*positu*m* t*p*pus al*io* appon*u*nt, h*z*
en*i* hec q*o* locu*m* i*p*o me*c*, u*l*' i*p*o poste*m*, ub*i* si nos ga*te*
get scrib*e* de h*is* forte aliqd p*tr*actab*u*^o. f*D*ic*m*. c*o*
L. 95. C*E*st aut^e sicut humor hic q*d*em dulcis il*le*
le *vo* amarus: sic t^e odores sunt.

CUIC dicebat hic docet sumē spēs odoꝝ h̄ spēs saporiꝝ

Letica qd̄ ta faē. qr̄ p̄ faē qd̄ dc̄m̄ ē. ^odat dīzā iter od̄
res z sap̄es. ^osluit cāz sup̄ tactā qre. s. b̄ sp̄es sap̄o
sumant sp̄es odoꝝ. ^oibl̄ Sed aliq̄ gđe. ^oibl̄ S
sic dc̄m̄. ^oibl̄ ḡḡ sic hūor. i. sic sap̄o b̄. gđ est dulc̄
ille amar̄. ^oibl̄ odoꝝ aliḡ sluit dl̄ce aliḡ ajar̄. ^oibl̄ S. c
Tezalia gđe hūt n̄ proportional r̄ oderem̄

Chat dñsā iter odoreſ ſapores di. q̄ alij qdē hñt. pōtioabiliſ odoreſ t̄ hñreſ. i. ſaporeſ. dico at dñeſ odoreſ t̄ dulce ſaporeſ. alia vō ſtiu. q̄ i eis nō pportiona odor t̄ ſaporiſ. hñt dulce odoreſ t̄ prauū ſaporeſ uel eſ ſaporiſ. ſic ſehz dulce qđ noſat odoreſ uſ ſaporeſ extreμu. ſi aut ſehz t̄ acer t̄ auſter⁹ t̄ acut⁹ ſiguiſ odor. nā i ſaporiſ. lib⁹ odoriſ uſ ſaporiſ mediſ alij ſaporeſ pporti nanſ odoriſ; alijq̄ vō nō. **H**ein de cui dicit.

Ced sic diximus p[ro]p[ter] id q[uod] nō multū p[ro]m-
nifesti sunt odores: sic h[ab]ores: ab his ac-
cep[er]ūt noīa s[an]cti silitudinē rex. Dulcis q[ui]
dē enī a croco & inelle: acer at a thymo:
huiusmodi. Eodē aut modo & in alijs.

CResumit cāz supl^o assīgtā: q̄re spēs odoꝝ a saporib^on

minat. dicitur sic diximus. i.e. tetragrammum ppter id quod odoris nostrum nobis manifestum permanescit sicut luores. i.e. sicut sapes. id accepimus nos ab his. i.e. sapibus et altitudine eorum. i.e. saporum. nunc dicitur quod odorus dicitur a croco et melle. acer vero a thymo et ceteris. subtilitate eius est et cetera et cetera et cetera et cetera.

Rubitur et forte aliq. q̄re nō sp odores pr
nib⁹ ul ab aliq b⁹. eode at mō t̄ i alys odorib⁹ t̄ lap
b⁹ se h̄z. **C** Mota⁹ at q̄ cū he dnoiatōes s̄iat h̄z mod
uocabli: ut p̄l̄ uariata ligua s̄il uariat̄ dnoiat̄ es tale
in greca gligua odor suum sumit forse dnoiatōenē
croco t̄ melle q̄ s̄uit dulcita: acer v̄o odor sumit deno
tione a rhino ul ab alleo ut h̄z l̄ia ḡd̄ ill̄ ab aliq a⁹ b⁹

Subtilat^e portionat sapib^z: sⁱ vidēm^m illū
tūc qⁱ hñtes odore dulce hñt saporē amaz. C^Dbz
ut coiter pōis sapor magis p̄sistit i hñido aqⁱ aliqlr
gesto: ita qⁱ sapor se t^z ex pte hñidi ḡssi: sⁱ odor magis
t^z ex pte sb̄stil h̄icci d̄bile p̄portioati: t^z qⁱ ill^d hñidū
suz magis se t^z ex pte aqⁱ ill^d vō sb̄stile ubi fundat od
magis se t^z ex pte aeris: i corpe ubi bñ digestū e hñidū
aqueū grossū: z bñ tēpatū e ill^d sb̄stile aereū: erit ibi
dulcis odor qⁱ sapor: z p̄portibaf^s odor sapor: t^z ex
hñi eodē corpe vñi istor sit bñ digestū: alter vō n

C Adhuc autem sic audit: et vnuigisq; sensu: hic qdē audibil: et nō audibil: alle xpo visibili: et nō visibili: et olfact: odorabil: et nō odo rabil. Non odorabile autem aliud qdē fui id qd oīno ipote ē hie odorē: aliud xpo pnuū hūs et prauū. Sicut autem et nō gustabile dicit.

Cōndit quō nō odorabilis cōpans ad odoratūz. dī. q̄
ad h̄c at sic audit⁹ ⁊ vnuſqſqſ ſſiui ē oponent⁹: t̄ ſic h̄
qdē audit⁹ ē audibl̄ ⁊ nō audibl̄. ille vō. ſ. viſiſ ē viſiſ
biſ ⁊ nō viſiſ. ⁊ oſat⁹ ēt eodē mō ē odorabil⁹ ⁊ n̄ odo
rabil⁹. ⁊ expōit q̄t modis dī nō odorabile dī. q̄t nō odo
rabile at aliō qd̄ dī h̄z id qd̄ oīno ipo⁹ ē hie odore. ali
ud vō qd̄ ē h̄nſ pūu odore. ⁊ 3⁹ dī nō odorabile paurū
h̄nſ odore. ſilr̄ at ⁊ nō gustabili ul qdcuqſ aliō tale dē
oib⁹ ſtis modis. Cillōm̄ at q̄t ut ſ. oīndim⁹ ſidē ē ſſiui
opponent⁹. nā illo eodē viſiſ q̄ pcipis lumē pcipis ⁊ te
nebrā: ⁊ illo eodē audit⁹ q̄ pcipis ſonū pcipis ſilētiū:
⁊ eodē odorat⁹ q̄ pcipis odorabile pcipis ⁊ nō odora
bile. nā ſic eoipo q̄ niſhil video pcipis ēē tenebrā: ⁊ q̄
niſhil audiſ pcipis ēē ſilētiū: ſic eoipo q̄ niſhil odoraſ p
cipis ēē iodorabile: qd̄ nullū h̄z odore. ⁊ ſi paꝝ odoraſ
pcipis ēē iodorabile q̄ pūu habet odorem. ſi vō pūuſ
iſerat tibi odor pcipis ēē iodorabile q̄ pūu h̄z odore.

e Si autem olfacit per medium: aut acrem:
aut aquam: et namque aquatica videtur

odorē sentire. Sili^r & que cūq^z cu^r
sanguie: & sine sanguine: sic & que in aere.
Etenim hor^r quedā longe occurunt ad
alimiētūm: que ab odore inouent.

CUICLIBET ad qdlibet sentire tria occurunt: obm: in me-
z organu. post qdlibet pbs deterauit de ipo obo odorat:
ut de ipo odorabilis sue de ipo odore. in pte ista deter-
minat de ipo meo qdlibet mutat ab ipo obo sue ab huius odo-
re. Lirca qdlibet duo facit. qdlibet pfectum est. mouet qd
ne quicquid circa pfecta ibi. Circa et du^m vi. **D**icit qdlibet qd
at olfact: p mediū ut p aerem aut aquam. nā aqstica vident
odorem sentire et qdlibet sanguine et qdlibet sine sanguine sunt sic et qd
sunt iā sup. odorem sentiunt. qdlibet hoc qdlibet ab odore mo-
uent a lōge occurunt ad alimētū. **C**onsonat qdlibet qdlibet aqstica
ca odorem sentiunt. et qdlibet sanguine qdlibet
nō hūntia a lōge odorat alimētū: ita vult pbs qdlibet aer
et aqua sunt mediū suu odoratur. **H**einde cum dicit.

Cande r dubiū videt. Si oia qdcm que
sph odore sunt; similicer odorent.

Chouet q̄dā q̄nē circa p̄tacta q̄ talis ē: q̄ cū q̄dā sen-
tiāt odore p̄ respītrōne; q̄dā sine respīrōne; rōnabili q̄-
rit ut p̄ aialia nō respīt̄ h̄lant aliquid s̄bz aliū ab odo-
ratu: p̄ quē p̄cīpiūt odore. L̄irca hac q̄nē sic p̄cedit:
q̄ p̄ph̄ arguit ad p̄tē falsā.² arg¹ ad p̄tē uera.³ de-
teriat vītātē q̄stis.² ibil¹ S̄z ipo¹.³ ibil¹ Uf¹ at hoib².
L̄irca p̄h̄ duo fac. q̄ p̄p̄oīt q̄nē.² arg¹ ad p̄tē
falsā q̄nīs q̄site ibil¹ Nō at. q̄stueat at sic dcim ē. aliq̄
odorare p̄spīrōdo aliq̄ nō respīt¹. vñ q̄ sic ē. du^m vi si
oia qdē silt odore. i. si oia silt p̄cīpiāt odore p̄ sensu³

Cl^od^o át spirá̄s odorat: nō respirá̄s át: s^z ex
pirá̄s: aut stinēs spm̄ nō odorat: neq^z alō
ge: n^z a ppe: n^z si in nafū itus apponat: et
hoc qdē in ipo positū: q sentit insensibile

L. 99. **C**eteris sanguinem non sentire
ppriu est homin. Māfestū est at tētātib.
C Quare sanguinem non habita: quoniam non respirat
aliter utique quedam sibi hunc pter eos quod dicitur sit
C Arguit ad pte falsa. omnes qui non oia sit odorat: uno non
respirant hunc aliter autem sibi ab odoratu per quem odorat per
expirant. id est quod hunc spirans. i. attrahens aerem super odorat:
sibi expirans. si emitens aerem aut ritinem spiritum non odorat: non
alioz nisi a proprie: nec est odorat si in naso ita potest odorabile.
qui et hoc quod vix sensibile possumus in ipso quod sentit sensibile esse
est ceterum obiectum sibi: sibi sine respiracione non sentire est. priu ho-
minu. est at hunc maxime priu homini: quod hunc in odorando maxime
idiger respiracione. si at alia aialia idiger spiracione cum odo-
ratur: non tamen hic idiger: ut hunc sit odorans. quod at hunc sit priu ho-
minus manifestum est tētātib. i. experimentib. gloriosus enim seipso expit
quod absque respiracione odoratur non potest his quod pmisit sentit quod
riteta dicuntur. quare sequitur habita: quoniam non respirat. hunc itaque
quedam alium sibi pter eos quod dicitur. **C** Non est at videtur hunc
hunc in sensibili pter quod aialia respirent percepit odorat per odoratum
non respirant quod aliter odorat sentit hunc aliter sensu alius ab
odoratu. **C** Non est quod aliquod dictum est quod sentit ad odoratum inter
aialia respirent et non respirant. qui aliter odorat hunc in illa: non
tamen est dictum quod aialia respirent percepit odorat per odoratum
non respirant vero hanc aliquod alius sensu ab odorato: per quem
odorat cogitatur. rō tamen probatur ad hunc videtur res sentit odorat hunc
in illa: quod alius sibi percepit odorat sensus et illud. **C** V. c. d.
C Sed impossibile est si quod odorem sentit
odorabilis enī sensus: et mali odorantem
t: et boni odorantem olfactus est.
C Objecit ad pte hunc siue ad pte uera omnes alii non respirant
non possunt sentire odorat per aliquod alius sensu ab odoratu.
Lirca quod duo factum quod duas rationes ad hunc adducit. 1^a sibi
Amplius at. Prosternit at sic. ppter ratione iam tacta aialia non
respirantia eo quod aliter odorat sentiat quod aialia alia: videntur
hunc alterum quedam sensu pter eos quod dicitur sentit sibi ratione
impossibile est si quod sentit odorat: quod olfactus est sibi odo-
rabilis. et est sibi mali odorantem et boni odorantem.
C Non est at ratione hunc in sensibili pter quod cum odorabile p se
non percepit nisi p sensu olfactus: si non respirant per se odorat per
cepit. quod hunc sentit p hunc sensu et non p alii. **C** Vide. c. d.
C Amplius est et corrupti vix a fortibus Odoribus
ex quod hunc corrupti: ut sulfure et hi. **O**lfac-
tus quod igitur hunc ne cuius est: sed non respirantia.
C Adducit et ratione discutit. quod amplius hunc aialia vix corrupti
a fortibus odoribus sentit ad olfactum ex quod hunc corrupti
ut sentit sulfur et hunc sentientia: et quod sic est: olfactus quod sentit ne-
cessitate est hunc non solus respirat: sed et non respirantia. **C** Non est
autem quod prius sensus est ppter obiectum: prius sensus corrupti
a phospha: obo: si sentit ex cellas. quare eo ipso quod non respirantia
sentit odorat ut probatur ratione: et eo quod sulfur et hunc
sentientia corrupti in eius sensu: ut tagit hunc et: opus aia-
lia non respirantia hunc hunc sensu. **C** Vide. c. d.
c. 100 **C** At hunc differet hunc sentit ad ea quod
alioz sentit aialiu: si sentit ad ea quod duorum oculorum
rursum. **H**ec quod demen enī hunc fragma: et siue
laminē palpebras: quod alioz non mouentur: neque
retrahentes non videtur fortia at oculis nihil hunc
hunc: sed inox videtur que sunt in lucido.
C Soluit. quod ppositum. **C** Ad eum scilicet quod aialia non
respirant per se sentit odorat per alium sensu quod olfactum: tamen hunc
sibi est in eius aliter dispositio: quod aialia aliis: id dico at baculum
solonem duo factum: quod hunc adducit qdā sibi sentit ad ppositum. 2^a ex
illud. scilicet sentit ad solonem consenserit. **C** Sic istud.

ūctionalr: sic fit ibi et odor. pīnā aut̄ h̄az rōnū solutiū.
Hui. dices: q̄ eē potuit ut i tpe illo flar̄t magnū nētū: et
dportaret aliq̄ p̄te aerisfectā usq; ad odoratū flari
autū. nō ḡ optuit illa corpora raiñeri ultra raritate ignis
ad h̄ q̄ pīcīret ad odoratū illaz anū. q̄ nō vndeq; se
m̄uplicauit odor: s̄pp nētū flate potuit ad tātā dista-
tiā pīentre. dīct̄t̄ et illas aues eē alti uolat̄ et esse acutis
visus: p̄p qd̄ pītīḡe potuit ut nō p̄ odoratū: s̄p̄ pī visus i
luc pīcīscent. nā dāt̄ odorē nō eē nītētionali i me-
diorū p̄cedim̄ odorē posse se tātū h̄ mō diffūde: cuz v
suo sit spūalior̄ odoratū: mīto magis debem̄ h̄ p̄cedē
de visibili. alias et duas vias conati sūt qdā solue dī-
cētes odore inīscēt̄ se aeris: sic uapores eleuati a terra a-
rī se inīscēt̄ nec p̄p h̄ totali expellit aer. nec ēt sūt dno
corpa i eodē. q̄r̄ v̄ soluīrō 1. v̄ ēt q̄p ex h̄ soluaf̄ t̄ 2.
nā i illis uaporib̄ inīx̄tis aerī ēt odore reali: q̄r̄ nō est
odor i corpe simplici. nec oportebit aerē totaſr expelli
ul̄ amouerunt̄ t̄ rō p̄cludebat. Ut siq; ex h̄ dīlūtatu
b̄ vītas eligat dīcam̄ uera ēt opīone Lōmetatoris: et
ueras ēt rōnes ei⁹. nā h̄ est cōe i sensuſt̄ istra dīcēt̄: eē
susceptiuſ ſpēz ſine mā. recipit ḡ ſēſuſ ſpēz ſensibilē h̄o
reali: s̄p̄ itētionali: et q̄i eodē mō recipit h̄ ſpēz mediū
et organū: ož ſpēz odorabilis ēt in medio itētionali: rō
nes aut̄ Lōmetatoris bone sūt. nā h̄ ſmā rōnē p̄ quā
dā appārētia fugē possim̄ p̄ v̄ba. Hui. reali t̄ nō fugi-
mus ipaz. nā p̄tīḡt̄ aliqui modicū odorabile abſq; ue-
to fiant ex dīnīſ ſpēz remotis ſentiri: q̄i ſi odorabile
illō ſoluereſt̄ in ſgnē ultra quē ut dicebat nō est rari-
tas: nō posset ad tātā dīſtātā pītīḡe. 2. et rō ſoluta nō
erat: q̄ ſpēz ſensibilis nō m̄uplicat ſe p̄ mediū ſi ua-
pores ſe inīscēt̄ aerī. q̄i ubi ſt̄ uapoz nō eē aer. ſpētū ſi
ſensibilis vndiq; ſe m̄uplicat p̄ mediū. ul̄ h̄ ut dicebat
totū mediū tolleres ſi tota ſlla dīſtātā ad qua vndiq; p̄i-
git ſpēz uleēt̄ duo corpora i eodē. 3. et rō maet̄ ſi ſua hi-
mītate. q̄i ſi odor: ut h̄ ēt i medio nō pōt̄ eē ſi aere tāt̄
in ſho. nec ēt in alio corpe. q̄r̄ tūc̄ corp̄ illō expellerit
aerē uleēt̄ ſi i aere: rellinq̄ ſpēz ibi itētionali eē. Dī-
cam̄ ḡ ſpēz ſensibiles h̄ntes ee ſixū i nā ſignatēs q̄l-
tates ſedas: cuiusmodi ſut̄ odor color et ſapori eē ſi me-
dio itētionali. q̄litates v̄o rāgibiles eo q̄ ſi ſuſ q̄litates
p̄ ſut̄ in aere reali. quō aut̄ ſaluare poterim̄: q̄ ſensuſ
tact̄ ſit ſusceptiuſ ſpēz ſine mā: cu ū ſit cōe i ſenſuſ
in ca⁹ de tactu patebit. ſic ēt et ſon⁹ reali ſt̄ i aere. q̄i nō
hēt̄ ee ſixū. odor in nō ſt̄ i aere reali: itētionali. rō-
nes aut̄ p̄bātes p̄tī ſi ſequeti queſione ſolueſt̄.

reali tñi, alicubi vo reali et itetionali: et alicubi itetionali
nali tñi, vñ in corpe odorabili est odor tñi reali, i illa
aut pte mediij ubi se itermisserit illi fumi: est aliq mō re-
ali et aliq mō itetionali: sed in ulteriori pte mediij: ad
qua nō stiguit h^o fumi iespit eē odor itetionali solui.
ex h aut soluta sunt argumenta poris qm̄nis: ubi pbat
odor eē fumalē evaporatione et p qm̄nis eē reali i me.
nā ut p̄z odor nō est fumalē evaporatione foialris cālēt: hoc
enī pro rāto uer est: qz nō fit sine fumalē evaporatione.

Alterius forte dubitaret nūs, qz vñ falsuū eē
tire odore sine respirōne, videm enī q canes uolētes i
seg bestiā: sp ducut nasiū suū terrā: et respīrātes cū qdā
violētia et attrahētes fortiter aerē sequunt h^o bestiā.
Cōdīz q idigē respīrēne pp̄ odoratū: h̄ est: qz meat^z et
vie p qm̄s dī trāfīre aer ifect^z spe odofabilis sūt cooptē
et clausē, hui^z aut coopturā et clausurā potissime facit
hūditas et friditas cerebri, h̄ igis ḡ iter cetera aitalia
plus hēt de cerebro sūm^z ppositionē, et p qm̄s ppositionā-
bili et ei^z cerebro plus est de friditate et hūditate potis-
simē et h^o meatus et vias h̄ cooptas et clausas: immo tñi
est ibi cooptimētū et tāta clausura q nisi fiat respīrōne p
quā apiant porti et nene: nō mō possum^z odore p̄cipē
p quādā ḡ anthonomasiā dī eē pp̄iū hoi nibsl odora
re sine respirōne, ul possum^z dicē ḡ alia aitalia respīratā
forte alic̄s, nō odore p̄cipiūt sine respirōne, respīrat
tñi ut meli^z odore: illos enī meat^z et illas vias nō hñt
p oēz modū clausas: nō sine respirōne aliq mō p̄cipiūt
respīrādo: tñi qz ille vie ampliant et dilatant uene et po-
ri: certi^z de odore iudicāt, h̄m igis hūc modū loquēdi
dicentes ḡ aliq aitalia nec idigēt respīrōne ut odore: nec
ut bñ odore: nec aitalia carctia sagulae, aliq vo idigēt
respīrōne nō simplēt ut odore: sed ut bñ odore: ut
aitalia graditētia alia ab hoie, aliq vo idigēt respīrōne
nō solū ut bñ odore: sed et ut odore: qz modicū aut
nibsl sine respīratione de odore possunt p̄cipē ut hoies
qz vo obijciebat solutum est per iam dicta.

Alterius forte dubitaret alioꝝ. qꝫ nō v̄ eē ue-
odorat⁹ in hōe ad alia aialia sīc se h̄it ocl̄ alioꝝ aialia
ad aialia diroꝝ ocl̄oꝝ. B aut̄ vi eē falsiſt̄ ſ̄ ea q̄ dicta
ſūt. nā cū alia aialia melt⁹ videat q̄j h̄intia ſ̄ iros ocl̄os
ſeq̄ret q̄ h̄o mel⁹ odoraret q̄j aialia cetera. aut̄ ſ̄ rium
ſup̄ onidebas. C Dōz q̄ hec ſilitudo nō eft p̄ oem mo-
du ſilis. p̄ tāto eni ſilis eft ſ̄ v̄tate h̄et. q̄ ſic aialia h̄n-
tia diros ocl̄os eo q̄ nō h̄ant palpebras ſ̄ cooptimū
ocloꝝ ſtatim p̄t vide ſ̄ nō idiḡt remouē p̄ſbēs. aialia
eni alia op̄z ap̄ſre palpebras ut videat; ſic aialia nō h̄n-
tia odorat⁹ cooptimū nō idiḡt respirōne; ſed ſtatim p̄t
odorare. hōes v̄ h̄ntes odorat⁹ cooptimū n̄i p̄ respi-
rationē ampliſt uenas ſ̄ poros ſ̄ h̄ ſ̄ ipeditimū remo-
ueat odorare nō p̄t. ex^m ḡ adductū ē ſile q̄j^m ad h̄mō
at q̄j^m ad illō ad q̄dō arguebat. D ſitaz v̄tas q̄onis
L.105
Vſtabile at ē q̄ddā tāgibile: ſ̄ hec
ſt cā: q̄re nō fit ſenſibile p̄ mediūz
eſneū corp⁹. Nēq̄ eni tact⁹ ē cor-
puſin q̄ eft h̄noꝝ: qđ ē qđ ḡ ſtabile in hu-
mido ſicut mā: hoc aut̄ q̄ddā tāgibile.
C Postq̄ p̄hs deteriauit deſſib⁹ magis ſp̄ualib⁹: ut de
viſu auditu ſ̄ olfatu. In pte iſta deteriat deſſib⁹ magis
mālib⁹: ut de guſtu ſ̄ tactu. Līra qđ duo ſac. q̄ p̄ de-
termiñat de guſtu ſue de guſtabili. 2° de tangibili ibi
L De tangibili autē. Līra p̄mū tria facit h̄m ḡ tria
ſcurrūt ad qđlibet ſentire. v̄z mediū obin ſ̄ organū.
h̄ ſ̄ determinat de medio qđ regiſt̄ in guſtu. 2° deter-
minat de obiecto. ſ̄ 3° de organo. 2° ibi L Sicut autē
viſus. Jz² ibi. Qm̄ autē humidum. Līra p̄mū tria

De anima

fact: q̄ p̄ ait q̄ in gustu nō regrit mediū extraneū.^{2°} remouet quādā cauillationē circa p̄tacta.^{3°} q̄ dixerat manifestat.^{2°} ibi. Et si in aqua eēmus.^{3°} ibi. Lo- lor aut nō sic. Dicit q̄ gustabile est qddā tāgibile. hec aut est cā: q̄re supple gustabile fit qddā tāgibile. q̄ nō sit ul nō ē ut hēt corrector ita sensibile per mediū eēnei corp^o. nā nō ē sensibile p̄ mediū eēnei est vna cā: q̄re gustabile est qddā tāgibile. alia aut cā est: q̄ id in quo est humor. i. sapor q̄d est q̄ gustabile est in hu- mido sicut in p̄pria mā: sive sicut in p̄prio subiecto. b̄ aut idest humidum est quoddam tangibile.

Dubitaret forte alijs. utq̄ gustus sit qdā ta- c^t.^{2°} et vī q̄ nō: q̄ qdā hō nō p̄sit in nūm cū hōse. nec qdā aial cū aial. et ult̄ sfer^t non ponit in nūm cū supiori. nec qdā cū p̄tacto: q̄re si gust^t est qdā tact^t nō ponit in nūm cū ip̄o. erit itaq̄ q̄tior sensus et nō gng. Cū ūrū est ph̄s q̄ ait: q̄ gustabile est qdā tāgibile: q̄dā tāgibile: gust^t est qdā tact^t. Cū dōm q̄ triplici vla uenari possumus gustū ēē quēdā tactū h̄m q̄ tria occurrit ad qd̄liber sen- tire. v̄z mediū obm et organū. p̄ ḡ v̄a sumet ex parte mediū.^{2°} ex p̄te obi.^{3°} ex p̄te orgāi. p̄ v̄a sic p̄z. nā sen- sus tact^t tō sienofat^t est. q̄ p̄ h̄c sensu p̄cipim^t obz nō p̄ mediū eēnei: sed fāgedō. v̄lus ḡ hō et tact^t: q̄ cor- pus colorati q̄ p̄cipim^t p̄ v̄lū nō attigit nos: sed est distas a nobis. corp^o v̄o qd̄ tactu cogscim^t opz q̄ nos attigat. q̄re cū b̄ sit et in gustu: q̄ nō gustam^t p̄ mediū eēnei: sed opz q̄ corp^o gustabile nos attigat ad b̄ q̄ sen- tiam^t ip̄in. q̄t q̄ gustabile sentim^t nō p̄ mediū eēnei sed tāgēdo: erit gustus qdā tact^t.^{2°} v̄a sumet ex parte obi. nā q̄ h̄dū est tāgibile: sapor fundat in h̄dū: et nō in oī h̄dū: sed in qdā. nā in qd̄libo corp^o simpli- ciū cuiusmodi est h̄dū aerei nel h̄dū aquū sapor. fūdarī nō p̄t. nā corpora simplicia h̄m ḡ h̄b̄ nō sunt su- sceptua saporis: p̄ accēns forte in talib^t repref sapor: sic p̄z in aq̄ rōne uenaz terre p̄ q̄s trāstūl rōne alic^t ua- poris cōmīxti p̄t aliquē saporē q̄h̄e. p̄ se tñ talia sapor- re caret. q̄re si nō in oī h̄dū fūdat sapor nō ēē tāgibile: gustabile est qdā tāgibile. tāgibile est tāgibile. tāgibile est qdā tact^t.^{2°} v̄a sumet ex p̄te organū. nāz nō in oī organo nec in oī p̄te ubi fūdat tact^t hēt esse et gustus h̄m illā p̄te ut in lingua. et q̄ in qdā p̄te et nō in oī hēt ēē gustus et tact^t: gustus nō erit ult̄ tact^t: s̄z erit qdā tact^t. h̄p̄ aut ūrū dōm p̄tū gustū ēē quēdā ta- ctu due tāgibilem a ph̄o. v̄z illa de medio et illa de obo. il- la aut de organo nō tāgibile ab ip̄o: qd̄ tactu s̄t factu est: q̄nō est directe et simili idē organū tactus et gustus. uel forte idē fecit. q̄r eadē rō est de obo et organo. ratio aut in ūrū in sequēntē q̄one soluet.

Alterius forte dubitaret alijs. utq̄ gustus sit idē q̄ tact^t. v̄i q̄ sic: q̄ si hō est qdā aial. aial in hole est idē q̄ hō. et si sortes est qdā hō: hō in forte est idē q̄ sortes. ḡ cū gustus fit qdā tactus: tact^t in gustu nō erit ult̄ qd̄ gustus. ul̄t̄ arguebat sup- gustus nō ponit in nūm cū tactu. Cū dōm q̄ ut sup̄ d̄ cebat poē distinguit p̄ act^t: et tact^t p̄ obo. ubi ḡ sūt alia et alia obo foial sunt alij et alij act^t. et p̄phs alie et alie potētie. Dubitare ḡt̄z sensus gustus foial differat a sensu tact^t: est dubitare utq̄ q̄litates scde foial diffe- rat a q̄litatib^t p̄mis. et utq̄ sapores q̄ noſant q̄litates scde foial differant a calo et frido h̄dū et fico que noſant q̄litates p̄mis. et q̄ he nō sit ille: sed fūdant. i. illis: gustus non est tact^t: fed aliq̄ mō fundat in tactu. q̄ v̄o arguebat q̄ aial nō ponit in nūm cū qdā aial. ḡ nec gustus cū tactu. Cū dōm q̄ sic nō se hēt gust^t ad tactu sic se hēt sortes ad hōes ul̄ hō ad aial. sic ḡ gust^t nō est ita ul̄t̄ sic tact^t. q̄ tact^t est in oī p̄te corpis. gu- stus aut in qdā. et q̄ tact^t est in oī h̄dū. gustus aut in qdā: fit tñ hēt p̄ctio per additionē noue forme fine fit

per differentē formā. id foial gustabile est distinctum a tangibili et gustus a tactu. f̄ Deinde cum dicit.

Cū si in aq̄ eēmus: sentirem^t utiq̄ appo- sitū dulce. H̄ōt̄ aut eēt tūc nobis ph̄s p̄ mediū: b̄ eo qd̄ miscet h̄dū: sic in potu.

Cremouet qdā cauillationē circa p̄tacta. dixerat enī gustus nō fieri p̄ mediū eēnei qd̄ vi falsum: q̄ si in aq̄ ponere dulce nos ex̄tes in aq̄ sentirem^t h̄dū dulce. id ait: q̄ si in aq̄ eēmus sentirem^t utiq̄ dulce apposituz: sed tūc nō eēt nobis sensus p̄ mediū: sed in eo q̄ cōmī- sceret illud dulce h̄dū sic in potu. f̄ Deinde cuī dicit.

Color at nō sic v̄i in eo qd̄ miscet: neq̄ de fluxionib^t. Cū qd̄ dīḡ mediū nibil est: ut aut̄ color visibile: sic gustabile h̄dū est.

Cqd̄ dixerat manifestat. Circa qd̄ duo facit: q̄ p̄ facit qd̄ dictu est.^{2°} q̄ dixerat q̄ in gustu nō regrit aliqd̄ eēnei oīd̄: q̄l qd̄ ibi nō regrit aliqd̄ eēnei tangib^t mediū: regrit tñ ibi aliqd̄ eēnei tangib^t disponens organū: uel p̄t alr̄ dīvidit: q̄ duo facit h̄m q̄ duo manifestat que dixerat. nā p̄ oīd̄: q̄ gustus nō fit per mediū eēnei.^{2°} q̄ dixerat q̄ sapor fundat in h̄dū declarat b̄ ex eo q̄ si h̄dūtate nō in saporis sensus ibi. Nibil aliqd̄ facit. Dicit q̄q̄ color nō sic v̄i in eo qd̄ miscet mediū neq̄ defluxionib^t. i. p̄ defluxiones. supple v̄i color: igit ut qd̄ mediū nibil est. i. q̄tū ad mediū nō est cōpatio- iter colorē et saporē: q̄ color sentit p̄ mediū eēnei: sed nō sapor: sed q̄tū ad rōne obi: supple est cōpatio iter colorē et saporē: q̄ ut color aut̄ est visibile. i. obz v̄lus sic h̄dū. i. sapor est gustabile. i. obz gust^t. Cū Notādū aut̄ q̄ corp^o colorati nō attigat oculū cū v̄aneq̄ oī p̄ se attigat aliquē v̄tē nī corpis. rursus color nō miscet se medio reali: sed solū itētionali se multiplicat: nec et aliqd̄ defuit a corp^o colorato: ut fiat v̄sio: sed ut fiat gustus: ul̄ opz q̄ corp^o dulce attigat lingua: ul̄ si h̄dū dulce ponit in aliqd̄ distatia: ut si ponit iaq̄: opz q̄ p̄ aquā defluat ulq̄z ad lingua: ita q̄ reali attingat sp̄z: itaq̄ tūc sētērem^t dulce positū iaq̄ sic sētērem^t dulce positū iaq̄ potu: ul̄ positiū iaq̄. q̄tū ḡ ad mediū nibil. i. nulla que nētia est iter visibile et gustabile: q̄ visibile p̄ se oīo reg- rit mediū eēnei: gustabile at nō: sicut discebat q̄tū ad rōne obi ē aliqd̄ queūtia iter b̄ et illā. f̄ Deinde cum dicit.

Cū nibil at sāch h̄dūris sensu sine h̄dūtate:

b̄ hēt actu aut̄ pō h̄dūtate ut falsum: bñ

enī ligdū ip̄m est liquefactū lingue.

Cādā manifestat h̄m q̄ dixerat. discebat enim sup̄ q̄ sapor fundat in h̄dū: ad B̄ aut̄ declarādū itētedit tale rōne: il- lud qd̄ nō sentit sine h̄dū fundat in h̄dū: sapor nō sentit sine h̄dū: q̄ fundat in h̄dū. de hac aut̄ rōne nō ponit nisi vtūtē mediū. v̄z q̄ sapor nō sentit sine h̄dū: i. ast q̄ nibil et fac̄tū saporis. i. saporis fine h̄dūtate: sed qd̄ facit b̄ sensu h̄dūtate hēt: aut̄ actu aut̄ pō supple pp̄inquit salū enī qd̄ ip̄z est bñ ligdū et bñ liquefactibile et liquefactū lingue. Cū Notādū aut̄ q̄ sal: bñ sit actu sēc^t: pot in de leui imutare sensum gu- stus: q̄ est fac̄tū liquefactibilis. f̄ Deinde cum dicit.

Cū sic aut̄ v̄lus visibilis est et inūsibilis: tene- bra aut̄ inūsibilis est: iudicat aut̄ et ip̄am v̄- sus. Adhuc aut̄ ualde splēdidi est: etenim hoc inūsibile est: alio aut̄ mō a tenebra. Si mīl̄t̄ aut̄ et audit^t sonic^t: et silētū: q̄z aliud audibile: aliud nō audibile: et magni sonic^t sic visus est splēdidi. Sic enim paruus sonus iancibilis qdāmō: sic et magnus et violē-

tns. Inūsibile aut̄ aliud qd̄ oīto d̄: sic et in alijs ip̄ossibile: aliud aut̄ q̄uis aptū na- tum non habet: aut̄ prae: sicut qd̄ sine pe- dibus est: et sine gradu dicitur.

Cpostq̄ determinauit de mediū gustus: oīdes q̄ nō reg- rit ibi mediū eēnei. in p̄te ista deteriat de et^t dō. L̄i- ca qd̄ dīo facit: q̄ p̄ deteriat de obo gustus ut differt a tactu.^{2°} de obo et^t ut p̄uenit cū ip̄o: p̄cipit enī gustus saporē et h̄dū: sed saporē p̄cipit ut differt a tactu: hu- midū v̄o ut p̄uenit cū ip̄o ibi. Ut aut̄ h̄m eē. L̄i- ca p̄m duo facit: q̄ p̄ ostēdit quō accipit obm in alijs sensib^t.^{3°} q̄d̄ dixerat adaptat ad gustu ibi. Sic at gu- stus: q̄tū ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ te nebra aut̄ est inūsibile: et tñ visus sudicat sp̄z tenebra adhuc aut̄ visus est ualde splēdidi: etenim b̄. ualde splē- diū est inūsibile: et tenebra est inūsibile: sed alto mō. et qd̄ dictu est de v̄slū stelligenitū est de alio sensib^t. i. ob- s̄dit. ul̄t̄ aut̄ et audit^t est soni et silētū. q̄tū aliud qd̄ ut sonum dicim^t esse quid audibile: aliud v̄o ut silentium: non audibile: est etiam auditus magni soni: sicut v̄slū est splēdidi: audit^t enī comparat ad magnum sonum: sic et ad qd̄ audibile: q̄ sic sonus est inaudibilis: sic qdāmō magnus et violē: et audibile enī et inūsibile et cetera talia multipli dñr. d̄i at inūsibile aliud qd̄ qd̄ oīno ip̄ossibile est yideri ut tenebra sic et in alijs: aliud aut̄ d̄i inūsibile: qd̄ q̄uis sit aptū natū ut videat inō h̄dū tñ v̄n bñ yideat aut̄ prae v̄i: sic ēē sine pedib^t et qd̄ si- ne gradu d̄i multiplī: sic supple inūsibile et inaudibile: et cetera talia multipli dñr. Cū Motādū aut̄ q̄ sic in alijs rep̄it multiplicitas: ut sic rep̄it multiplicitas in nō ha- bere pedes ul̄ in ēē sine gradu: sic rep̄it multiplicitas i ēē inūsibile ul̄taudib^t: d̄i enī aliqd̄ nō pedes h̄e: quia nullo mō est aptū natū h̄e pedez ut lapis: aliqd̄ v̄o d̄i nō pie pedes: q̄ q̄uis sit aptū natū h̄e: tñ caret eo ut h̄m pie pedes abscissos: aliqd̄ qd̄ nō pie pedē: q̄ hēt prauū pede uel debile pedēt̄ claudū: sic et inūsibile d̄i tripli: aliqd̄ enī est tale q̄ nullo mō est aptū natū vide- ri ut tenebra: aliqd̄ v̄o: q̄i ē aptū natū yideri: nō tñ hēt nām illā mō p̄positionato et cōmēsurato ut possit vide- ri: et b̄ est sol: et ul̄ ualde splēdidi: aliqd̄ v̄o d̄i inūsibile: q̄i prae ul̄ debilit̄ yideri p̄t: sic punis sonus d̄i iau- dib^t: q̄i prae ul̄ debilit̄ audit^t. f̄ Deinde cum dicit.

Cū sic aut̄ gustus gustabilis qd̄ et nō gu- stabilis: hoc aut̄ est paruū: aut̄ prauū hēt hu- morem: aut̄ corruptuum gustus.

Cqd̄ dixerat adaptat ad gustu. d̄i sic aut̄ gustus est gu- stabilis et nō gustabilis. hoc aut̄ v̄z nō gustabilis est qd̄ hēt h̄dūtate prauū: aut̄ punz: aut̄ d̄i nō gustabilis qd̄ est corruptuum gustus: sicut d̄i inūsibile nimis splendēs: qd̄ est corruptuum v̄lus. f̄ Deinde cum dicit.

Cū idē p̄ncipiū ēē potabile: et nō potabi- le: gustus enī qdā tact^t. Sed B̄ qd̄ dīt̄ ut pra- nuū et corruptuum gustus: illud aut̄ s̄m nāz. Est aut̄ cōe tact^t: et gustus potabile.

Cū determinat de obiecto gustus ut p̄uenit cū tactu. d̄. q̄ p̄m imutatio gustus v̄i ēē potabile et nō potabile et h̄dū et nō h̄dū: gustus enī qd̄ ambo hec p̄cipit: sed hoc qd̄ v̄z nō potabile cōparat ad gustu ut punz et ut corruptuum gustus: sicut d̄i inūsibile nimis splendēs: qd̄ est corruptuum v̄lus. f̄ Deinde cum dicit.

est p̄portionatum gustus: et audibile aliud qd̄ est p̄portiona- natu audibile inūsibile v̄o et audibile qd̄ est ip̄opo- rationatu: v̄n sic magnus sonus corūpēs auditu et p̄a- mus son^t q̄ p̄ue. i. male audit^t: v̄i audibile inūsibilis: sic put gu- stus est quida tactus potabile. i. humidū est ei b̄m na- turā: et p̄portionatum: sed impotabile d̄i qd̄ prae gu- stus. uel qd̄ est corruptuum gustus.

Bubitaret forte alijs. utrum gustus p̄cipiat potētie sunt disticta et oba sunt disticta et aci^t disticta sed tact^t et gustus formaliter disticta: et gustabile et ta- gibile erūt foial disticta. h̄dū itaq̄ qd̄ est qd̄ tāgibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ te nebra aut̄ est inūsibile: et tñ visus sudicat sp̄z tenebra adhuc aut̄ visus est ualde splēdidi: etenim b̄. ualde splē- diū est inūsibile: et tenebra est inūsibile: sed alto mō. et qd̄ dictu est de v̄slū stelligenitū est de alio sensib^t: et ḡ s̄potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dōm p̄age: l̄i sit p̄ncipalr: foial est v̄i gustus p̄cipiat potabile. i. humidū. v̄i q̄ nō q̄r si potabile et tāgibile erūt foial disticta: et gustabile et ta- gibile. Dicit q̄ḡ sic visus est visibilis et inūsibilis: q̄ potabile est qd̄ cōe ad gustu et tactu. Cū dō

fundamētū gustus: q̄re sic in illo nero p̄lus fundat
et²: et mediatē tactu fundat gustus: sic p̄sat² nero us p̄-
us imutat ab hūiditate que est q̄ddā tāgibile: et mediā-
te ea imutat a sapore qui est q̄ddā gustabile: pp qd bñ
deīn est q̄ pñ^m h² imutationis: vñ eē potabili: i. humi-
dū. C Est aut̄ dīlgēter aduertēdū q̄ hūc ordinē quez
aspicimus in nero exīte in ligua: qz. s. in eo p̄lus fun-
dat tact²: et mediatē eo fundat et gustus: aspicimus ēt
in obo extēriori: q̄ in eo p̄lus fundat hūiditas et medi-
ante hūiditate fundat et sapor: p̄z itaq̄ nēritas questī
quō potabili hūidū est h² imutatiois pñ^m: et p̄z et laz
quō hoc rā ex pte obiecti q̄setā organi libi p̄portiona
biliter corriđet. Qd vō obiectebat de colore et magni-
tudine solutū est per tam dicta. S Elinde cum dicit.

c.104 **C**um aut hūidū qdē est gustabile: necesse
sensitū ip̄?; neq; hūidū ēē actu: neq; ip̄os
sibile fieri hūidū. Patit enim aliqd gustus a
gustabili: sī qd̄ gustabile est. Neciūz est ḡ
humectatū fore qd̄ possibile hūectari sal-
uatū: nō hūidū aut sensitū gustatiū.
Constitutio organo ip̄? gustus. Circa qd̄ tria facit.
qī p̄ oīdit qīle debet ēē h̄? organūz qd̄ dixerat pbat
per signū. 3° distinguit quod sunt sp̄es gustabiliū: sive qd̄
sunt sp̄es sapoz que h̄nt h̄? organūm inutare. 2° ibi
[Signū aut. 3° ibi] Sp̄es aut. Dicit ḡ: qm̄ autē
hūidū qd̄ est gustabile necē est sensitū. i. organūz sen-
sus ip̄? gustabiliis: neq; hūidū ēē actu: neq; ip̄os possibile
fieri hūidū. nā gustus aliqd patit a gustabili bñi. qd̄ est
gustabile: et qd̄ patiēs in fine est file: in p̄nō aut dum sal-
uat in sui p̄sistētia est dissile: neciū est ḡ organū gustus
qd̄ possibile est humectari postq; iā passuz est hūecta-
tū fore: sed gustatū sensitū. i. organū gustus saluatū i
sui p̄sistētia aut bñi p̄cipiat sapores: nō hūidū aut oīz ēē.
Cillotā aut qd̄ sic aer cōnālis nob̄ hēt semp quedaz
sūi motū qm̄ oīt diff̄erēs ab oīb̄ motib̄ exteriorib̄
b̄ ut possit oēs illos mot̄ extēriores recipere: sic ligua h̄z
quādā suā hūiditatē anexā: sed illa hūiditas est dīns
ab oīb̄ alij sapori b̄ ut possit oēs alios sapores p̄cipe
opz enī organū gustus ēē saluatū in hac p̄sistētia: et nō
ēē iffectū sapore aliqd: qd̄ si iffectū sapore aliqd sapor ll-
le sp̄ediret ne posset alios sapores recipere. **D**eīn. c.d. v.

Contra partem pectoris et thoracis in foro recto caput pectorale. Et
Signum autem neque siccum exstremum ligum sen-
tire: neque multum humidum. Hic enim tactus fit
pini humidus: sicut cum aliquis qui ante gusta-
uit forte hunc gustet alterum: et ut labora-
tibus amara oia videntur: propter id quod lingua
plena huiusmodi humiditate sentit.

CQd dixerat manifestat p signu. p tñuet aut sic. bñ dictum est q organu gustus nō debet eē actu hñidu. i. actu ifectu aliquo sapore: r ēt debet eē tale q de facili possit hñectar: q de se debet hie hñiditate aliquam: per quā sit dispositu ut de facili imite a sapore: signu aut hñ: q si fit est: q nō ptingit sentire lingua exite siccā neq multū hñidā. Hñit tact⁹ fit p m̄i hñid. nā cuz ali⁹ hñt lingua ualde hñidā. i. ualde ifectaz aliq sapore qe qd postea fagit p linguaz sapit sibi de p⁹ hñido. i. de p⁹ sapore q est ifectasici cui aliq gustauit forte hñores i. sapore iugster aut alter⁹ saporem saplet sibi sapor uluis de sapore p⁹: r ut p̄ laboratib⁹ oīa vident amara sentiut enī oīa amara et p̄ id qd cox lingua est plena et ifecta hñi hñiditate colerſca. C M̄tadū aut q lingua opz hñe alsquā humiditatē. ut de facili imite a sapore: lo ut Lomē⁹ alt: natura parauit salivam in ore et pparauit ista ad 2gregadū hñi salivā et hñiditatē ut mediare ea gustarent siccā. Hñinde cum dicit.

CSpes autem huius sic et in coloribus: similes
ces quodammodo prie sunt sic dulce et amarum. Hito
autem sunt cum hoc quodammodo pingue: cum illa vox sali-
tus: media autem huius erit acre: et austri: et poti-
tius: et acutus: sere enim hec videntur esse huius
vocis. Quare gustatior est potentia his: gu-
stabile autem est factum acutum huius.

Distinguit sp̄es sapoꝝ imutantes organū gustus. d. g.
sp̄es aut hūoꝝ. i. sapoꝝ sumunt: sic et in coloribꝫ: q̄ si
cū colores qdā sunt simplices qdā in mediis: sic et sapoꝝ:
sed simplices qdā sapores sunt. i. se hūt ḥrie: sic
dulce et amar: hito aut. i. p̄titer sūt cū hac qdā. i. cū dul-
cedie pingue: cū illa vō. i. cū amar studie salitū. nā p̄t-
tinguis sapoꝝ est ānexus dulci: salitū vō est ānexus. i. ppi-
quius amaro: medīa aut hōꝝ sapoꝝ sunt acre et austere
et ponticū et acutū: et s̄bdit q̄ fere enī he vidēt ēē dīe
hūoꝝ. i. sapoꝝ: et q̄ tales sunt sapores: excludit dicēs:
q̄re gustatiū. i. organū gustus est potētia hōꝝ. i. potētia
ad hōꝝ sapores: gustabile aut est factiū actu hōꝝ. i. actu
est imutatio organū gustus est in potētia. C Motādū aut q̄
semp patiēs est tale in potētia: qle est agens in factu: et
q̄ organū gustus patiēt a gustabili tanq; ab obo: oꝝ q̄
organū gustus sit potētia hōꝝ: gustabile vō sit hōꝝ actu
et iū. C Motādū et q̄ sp̄es enītate sapoꝝ p̄n̄ r̄duci ad
septē: q̄ austere et acre qdā in noiant. erūt itaq; he
septē sp̄es sapoꝝ: vñ dulce: amar: pingue: salitū: acre:
ponticū: et acutū: sufficiētia aut hāꝝ septē sp̄ēp sic pōt
accipli: q̄ ois sapoꝝ est extremus ul̄ medi⁹. si extremus
sic sunt duo sapores amarus et dulcis: si aut sit medi⁹:
ul̄ hoc est per eque distatia: et sic est acut⁹ sapoꝝ qdā
mō vñ equaliter distare ab amaro et dulci: si aut nō sit per
eque distatia: tūc sapoꝝ ille uel est ster acutū et dulce: uel magis
appropinquit dulci: et tūc est pinguis sapoꝝ: ul̄ magis
appropinquit acuto: et tunc est acer sapoꝝ: si aut sit in-
ter acutū et amar: uel magis appropinquit amaro: et
tūc est salit⁹ sapoꝝ: ul̄ magis acuto: et tūc est ponticū.

Etācibiliaūt z tactu eadem ratio. c.106

d Sieniz tactus nō est vnuis sensus:
sed plures: necessarium est ⁊ tangi
bilia sensibilia plura esse.

determinat de ipo tagibillie q̄ sensus tactus iter oes
allos mālior existat. Dicit autē hec ps in tres ptes.
1° q̄ circa spm tagē est tria considerare: vñ organū me-
diū et ibm. p^o q̄ determinat de ipo tactu. 2° determinat
de ipo medio. 3° de ipo obo. 1° ibi L Dubitabit aut
aliquis. 3° ibi L Tagibilles qdē. L Circa h̄m duo facit:
qz p̄ att: eandē rōne ēē de tactu: t de tagibilli. 2° circa
spm tactu mouet qñnes qsdā ibi L H̄t aut dubitati-
onē. L Uelit ḡ p̄. q̄ eadē rō est de tagibilli t tactu: qz
si tactu nō est vñus sensus: sed plures necī est t tagi-
billa ēē plura sensibilla. C Notā aut q̄ phus in his
caplīs itēdīt determinare de ipsi sensibili: qz de ipsi
sensibili determinabit in caplo sequenti ibi L Opzāt illi
de oī sensu. L Uelit qz nō pōt q̄ bñ determinare de sen-
sibili: nisi determiniet de sensu: id in hls caplīs multa de-
terminata sit de sensu: t nos aliqui in cōtinuādo: ubi de
terminabat de visibili ul de audibili si ducerem⁹ ptes ac
si determinaret ibs de sensu visus ul de sensu audit⁹: qz
de vno fine alio deteriari nō poterat. C Tult ḡ phs in
h capo deteriare de tagibilli: sed cū ipse mouē cēdat qō
nē circa tactu: ne videat in h māz trāsgrediat eandē
rōne ēē de tactu t de tagibilli. L Deinde cum dicit.

c.107. **C**habet autem dubitationem: ut plures sint:
aut unus. **C**Et quid est sensitum tangibilis:
utrum caro: et in aliis proportionale: aut non.
Sed hoc quid est medium: primus autem sensitivus:
quod aliud quoddam est intus.

Couet qsdā qñones circa tactū. Lirca qd̄ duo facit:
qz p̄ mouet duas qñones circa tactū. 2º exēq̄ de qñone
b̄ illis ibi. **D**is eteni sensus. **D**ic ḡḡ hēt autē du-
bitationē utrū tact⁹ snt plures sensus; aut vñus. et c̄st
alīa dubitatio; circa tactū qd̄ est sensitū ragibilis. i. qd̄
est organū in sensu tact⁹; utrū caro in hñtib⁹ carnēz et
in alijs aialib⁹ nō hñtib⁹ carnē; utrū fit organū aliquid
pportionale carnis; aut nō fit ita fz hec vñ caro uel ppor-
tionale carnis; aut in sensu tact⁹. p̄n̄ aut sensitū. i. o
ganū in hñt sensu est aliquid qd̄ ītra carnē ut neruus.
Contra dū aut q̄ sic ut nō oia aialia hñt sanguine; sed
aliqua hñt sanguinē; aliquā vñ hñt humorē loco san-
guis; sic nō oia hñt carnē; sed aliqua hñt loco carniss;
uel aliquid pportionabile carni. Et ergo qd̄ phi utrū
caro uel aliquid pportionale carni sit organū in sensu ta-
ctus; uel hoc nō sit organū; sed mediū; organum aut sit
neruus uel aliquid pportionale neruio; qd̄ est ītra carnē
uel ītra id qd̄ est pportionatū carni. **D**einde cū dicim⁹

Colis etenimibus VIII. Sierans esse ut
fus albi et nigri: auditus quis et acutus:
gustus amari et dulcis. In tagibilitate multe sunt
sieritates: calidus et fridus: humidus et secus: durus
et molles: et alioque quecumque sunt hi?

CExequit de gōnib⁹ pōdictis. Circa qd tria facit: qz p⁹
exequit de qone p⁹. 1° de 2⁹. 3⁹ qz non cōplete dixerat
de qone p⁹. redit ad declarādū ueritatē circa ipam. 1⁹
ib⁹. Utruī aut sensim. 3⁹ ib⁹. Demōstrat aut. Circa
p⁹ duo facit: qz p⁹ oñdit sensu tact⁹ nō eē vnu. 2⁹
remouet quādā falsazrūnionē circa ea que dixerat ib⁹.
Utrū aut solonē. Dicst g: qz ois eteniz sensus vi eē
vn⁹. ḡrietatis ut vissi: albi z nigri: auditus grants z
acutis: gustuo amari z dulcis. In tagibili aut multe sūt
ṛietates. v3 calm z fridū: hūcū: hūcū: dux: molle: z
alioz quecluq; sūt h⁹: dñe tagibiles cuiusmodi sūt que
leue: asperu: lene: z cetera y⁹. C Nota⁹ at hāc rōne
sic formāda eē. vn⁹ sensus ē vnu. ḡrietatis: sed sensus tact⁹
nō est vnu sensus, sed plures. Deinde cum dicit.

c.108 **C**habet aut̄ solutionē quādā ad hāc dubitationē: q̄ in alijs sensib⁹ sunt strictæ plures: ut i uoce nō solū acumē ⁊ grāuitas: s̄ ⁊ magnitudo ⁊ punitas ⁊ lenitas ⁊ asperitas uocis: ⁊ sitia alia. Sunt aut̄ circa colorem differētie huiusmodi altere.

Cremouet quādā apparentē r̄fūtione quorūdā uolenti
sū soluē rōnē tactā dicēo: hēt autē solonē quandā sup-
ple apparetē ad hāc dubitationē: qz in alijs sensib.
sunt plures ūritates: ut in uoce nō solū est acumen
grauitas: sed magnitudo et puitas et lenitas et aspita-
uocis et silia alia. nā et in multis alias dīcas possem⁹ affi-
gnare in uoce: qz aliquid uox est clara: aliquid obscura. sun-
aut et circa colorē dñe altere. l. dīuse: qz alijs colorē
ſtētus: alijs remissus: alijs turpis: alijs pulcher: po-
sent at assignari aliquid mō plures ūritates i alijs sensib.
sed qz sit vñū s̄bm: sič sonus est vnum s̄bm auditus: qz
osa que audiuntur fidant in sono sic tactui eē s̄bm vñū
nō est manifestū. **C**Ulorādū autē qz in alijs sensib.
possum⁹ assignare alijs mō ūritates plures: oēs m̄ Alijs

¶rsetates reducunt ad vnu genu: no tñ sic est tactu:
et iõ l3 glibet ali sensus sit vnu sensus: tactu tñ est sen-
sus plures. ¶ Notandum est q sbm pot accipi ul pro mä-
ul pro gñie. na semp act cōparat ad mäm: sicur pfectio
ad suu suscepitum: et q forma et ultro ois pfectio hñt no-
nē act. ina vo et oē qd subijcit pfectio hñt ronē potē-
tia: materia etiā et oē qd subijcit pfectio hñt ronē aliq-
mō sibi. ¶ Rursum q ipse dicit actu: genu vo di-
cit qd in potētia: ipm genu hñt ronē fudamēti respe-
ctu dī: iaz: qd g hic dī g ea que sunt oba audir habet
vnu sbm: sed tactus no cōperit sbm vnu fm Lomēta-
rem. et fm Theoristiu ibi sbm accipit p gñie. Ulult eni-
phe fm eos q p̄tates altoz sensuiz reducantur ad
vnu sbm. i. ad vnu genu: sed no p̄tates tactuo.

Bubitare forte alsqz. utrū tactus sit sensus vñus. & vi q̄ sic: q̄ si nō eēt s̄bus vñus: nō eēt qñque sensus tñm: fed sex. C In p̄tuz est Lõmetator & phs quis dicūt sensum tac⁹ nō eē sensu⁹ vñu: sed plures. C Dñm q̄ hñ Lõmetatore⁹ sonus dī vñiuoce de modis sonor⁹ & color de modis color⁹. sed p̄tla tac⁹ nō vñden⁹ hie genio qd dicat de eis nisi eq̄ uoce: q̄le est qd dī de calido & frido & graus & leuis: qd nō dī nisi p̄ equo. vult ḡ Lõmetator: q̄ si sonus dī de dñis sonor⁹ vñiuoce: ut sapor de dñis sapor⁹ vñl uoce: in tactu aut nō sic: q̄ nō iuuenit aliqd qd dicatur vñiuoce de dñis tāgibiliu: sō tact⁹ nō est s̄bus vñus: s̄ hec rō Lõmen. magnā vñ hie calūniam: q̄ vñiuocatio uera nō repit nisi in spe spalissima. si ḡ regreter vñiuocatio ad vñitatē sensus visus oporteret dare tot s̄bus: quot eēt sp̄es color⁹: & tot sensus gustus: quot essent sp̄es sapor⁹: nullus ḡ s̄bus eēt ucre vñus. C Dō scldū q̄ equoca sunt que vñ vñu nomē hñt rōne diuersam. vñiuoca vñ que hñ vñu nomē hñt rōne vñā: sed ista vñarō q̄stū ad p̄is spectat dupl̄ p̄ accipit: ubi s̄m p̄dicatione lñm imutatiōne s̄bus: siue hñ imutatiōne organi: si loq̄mūr de ynarōne q̄stū ad p̄dicatione z̄sic: nō eēt vñiuocatio nisi in spe spalissima: ut p̄ba in 7° p̄bi⁹. & etiā ut hñetur circa finē scđl poste⁹. ubi dī q̄ la tent multe equocatiōes in silib⁹. t. In gñib⁹. sed si loq̄mūr de ynarōne q̄stū ad imutatiōne organi. siue q̄stū ad imutatiōne s̄bus: sic nō solū p̄t eē vñiuocatio i eodem gñe: sed eēt in diuisio gñib⁹: smo isto mō qdāmō eēt vñiuocatio in oib⁹ p̄dicatiōis: ut visus est vñus s̄bus q̄ lñ p̄cipiat diuisus sp̄es visibilii: tñ p̄cipit eas s̄b vñarōne: ut inq̄st̄ aliq̄ mō p̄cipiat nō lucis: ut diff̄at declaratū est in c. de visu. oia itaq̄ visibilia hñt quādā vñiuocatio nō s̄m p̄dicatione: q̄z hoc est solū in spe

spāltissimā; sed hī in mutationē suis visus; qz oia visibilia inutat hī sensu sī yna rōne formalis; hī hūc autē modū nō solū oia oba alicui sensus pticularis habet yniuocationē quādā; sed et oia oba oīm sensu pticulariū hīt quādā yniuocationē ut cōparans ad sensum cōem; qz oia hī oba inutat cōem sensum sī yna rōne formalis; imo hoc mō pcedēdo oia pdicamēta habent aliquā yniuocationē ut cōparans ad intellīs; qz oia sunt oba eius put in eis repīt rō gdditatis, dixim enī oia pdicamēta hīc aliquā yniuocationē; qz et hīc modū nō est in eis recta yniuocatio; qz rō gdditatis nō repīt yniuniformiter in oīb pdicamētis; nec itelle fert yniuniformiter in oia pdicamēta. Si itaq; p tā dicta in tm declaratiū qz yniuocatio qz tū ad mutationē organizul potētiā nō solū pōt repīt in vno gñie; sed et iay in diuisiō gñib. Adiuerterendū tñ qz aliqd sufficit ad diversificadū potētiā isferiore qd nō sufficit ad diuisificadū supiōre; aliqz yniuocatio regrit in potētiā inferiore que nō regrit in supiōri. Nā diversc prietates in prietates oīuz sensibilium pticulariū ut tactū est: habēt quādā yniuocationē; ut cōparans ad sensu cōem; qz sub yna rōne inutat ipm. sed pticularis sensu; qz sub

vna particulatō rōne inuitatō ab obo: opz q̄ vnuſ talis
ſensuſ ſit vniꝝ p̄ſetatiſ; uſi eſt plurū p̄ſetatiſ: opz q̄
vna illaꝝ reducat ad aliaꝝ: q̄ caluſ fridū: humiſdū: t̄
ſiccū: ſunt pleḡ p̄ſetatiſ: et vna pprie nō reduciſ ad
aliaꝝ: he ples p̄ſetatiſ ad vniꝝ ſenſuꝝ particulaꝝ ptinere
nō poſſunt: tactuſ itaq̄ nō eſt vnuſ ſenſuſ: ſed plureſ:
arguimētum aut̄ in p̄trarium iſtraſ ſolueſ.

Alterius forte dubitaret alios: utrū s̄us ta-
ctus cum sit plures sensus fundet in
vno organo. C̄ D̄m q̄ ut coiter posse & ut tactu est
in q̄one p̄missa: & ut sonat l̄ra ph̄i vnitas s̄us p̄ticula-
ris accip̄lēda est ex vnitate ūretatis: vnitatis aut ūrie-
tatis p̄t accip̄lē ex vnitate s̄bi: s̄bi aut ūrietatis sumi
p̄t pro ip̄o ḡne: nā ut patebit p̄ Lōmetatorē & themi
stū s̄pm genus p̄t dici s̄bi ūriaz dīiaz. Nurus s̄bi
ūrietatis p̄t dicti p̄a s̄ba ūl ip̄m corpus in q̄dām
fundant ōes tales ūretates: calidū & fridū: & hūidū
& sicciū formalit nō sunt vna ūrietatis: q̄r nō reducūtur
ad vnu genus p̄ximū: mālū tñ hūt quādā vnitatis: q̄r
ōes p̄nū fundari q̄dāmō in vno corpe. nā ip̄m corpus
mixtū: q̄r nō est excellēter calm: nec excellēter fridum
aliquād p̄ticipat de utroq. Nurus q̄r nō est excellenter
hūidū: nec excellēter sicciū: aliquād p̄ticipat de utroq. &
iste ūrietates nō sunt soiāl vnu: sed mālū: & q̄r s̄bi ea
que videmus in ōbo debemus log de sensu: sensus ta-
ctus nō est vnu soiāl: q̄r sunt diuerse potētie sensitie:
est tñ vnu mālū: q̄r he diuerse potētie fundant i eodez
neruo: q̄ est organū tact⁹. debemus enī imaginari q̄ si
cut eludēde s̄bi p̄nt eē plureo p̄petates: sic in eodez ner-
uo p̄nt fundari plures pō tactive: siue plures s̄us ta-
ctus: per quoq vnu p̄cipit calm & fridū: per aliū vnu hu-
midū & sicciū: ad has aut ūrietates reduci hūt ūrietati-
tes alie. Lōmetator tñ vñ uelle q̄ plures s̄us tact⁹ reg-
rat plura organa: qd̄ sic stelligēdu est: q̄r q̄uis in eode
neruo fundet sensus tact⁹ qui est discretiuus calidū &
frigidū: & sensus tact⁹ qui est discretiuus humidū & sic-
ciile tñ neruus sic & sic accept⁹ quodāmō est plura or-
ganū: & hēt vñm pluriū q̄r ali accip̄lē ut est fundamentū alterius.

Alterius forte dubitaret alio. utrū q̄o p̄s
tates tact⁹ reducant ad frigi-
dū: hūidū & siccū: & vī q̄ nō: iqr graue & leue asperū &
lene: nō vnr reduci ad p̄tietates istas. C D̄z q̄ ssus
nō solū p̄cipit sensibilla p̄pha: sed et̄ cosa. Lū ḡ dicim⁹
q̄ ea que sunt oba vnt⁹ ssus reducunt ad p̄tietatē vne
stelligēdū est de obis p̄prijs. Nā ut themist⁹ vult: au-
dit⁹ p̄cipit acutū & graue tanq̄ oba p̄pha: sed magni⁹
& p̄iu tanq̄ oba cosa. ob̄s ḡ dñe tāglibiles q̄ nō reduci-
tur ad oba cosa p̄int reduci ad cal̄z & fridi: hūidū & sic-
cū. nā graue & leue p̄cipit tact⁹ inēdiatē motu. ut id qđ
ueloci⁹ deorsim tēdit iudicat tact⁹ graue. qđ vō tardius
leue: ut Lōmetator ast. aspex vō & lene vnr ad sitū vel
ad figurā p̄tinē. nā alteri⁹ figure est aspex: ubi vna p̄s
superminet alteri⁹: alteri⁹ lene: ubi p̄tes eq̄lē situans.
mot⁹ aut̄ & figura nō sunt sensibilla p̄pha: sed cosa.

Alterius forte dubitaret alius cū s̄hus tactus
sit s̄hus p̄les: utq; dici debeat esse sex
s̄hus: et vñ q̄ sic per rōnē sup̄ factā. C In ḥrū aut̄ est:
qr ut istra diceſ nō est s̄hus p̄ter quaque. C D̄m q̄ sūp̄
dicebanſ ēt q̄uor ḡna aſatoꝝ. vñ negetatiꝝ ſenſitivit̄: et
fm locū motū et itellec̄tū: tñ dicebanſ ēt q̄nque ge-
nera potētiꝝ. vñ ſenſitivū negetatiꝝ appetitiꝝ: b̄z locū
motū et itellec̄tū. appetitiꝝ q̄ est diſticta poꝝ ab oibuo
alijs: nō tñ ſacti diſtictū gradū aſatoꝝ: qr nunq; ſepat
a ſenſitioꝝ: nec ſenſitivū ab ipo: ſic et in p̄poſito: qr l̄ illo
eodē neruo i q̄ ſuðaf s̄hus p̄ q̄uē discernim⁹ calmū et fri-
dū: ſuðaf ēt s̄hus ille p̄ q̄uē discernim⁹ h̄iſiū et ſiccuz:
et alias diſtas tāgiſtles: et qr he nūq; ſepant abiuitē nō
p̄ſtituit gradū ut dicant ee sex s̄hus. Deide cū dicit.

Ced q̄ sit vñū ſbm: ſic audituſi ſon⁹: ſic
tactuī nō eſt manifeſtu. **C**ātrū āt eſt ſen-
ſituū int⁹: an nō: ſi mox caro: nullū v̄ eē
ſignū fieri ſenſuſ fil⁹ cū tactu: etenī nunc ſi
aliquis circa carnē extēderit ut pellē hymē
faciēſ: ſi ſr ſenſuſ mox tactu iſinuat: z tñ cō-
ſat: z n̄ ſi in hoc ſenſituū ſi aūt eē ſenſi-

Contra q̄d no est in hoc lenitatu. Si autē t̄ co-
nāle fuerit citius utiq̄ ptinget sensus.
Contra q̄d de 2^a q̄one: utrū caro sit organū in sensu ta-
cti. Līcā qd̄ tria facit: qd̄ p̄ remouet quādā causas lō-
obſectionē. 1° ex dictis excludit qd̄ facit difficultatē in
pposito. 2° determinat ueritatē circa q̄nta. 3° ibi Dic
pter qd̄ falso ps. 32 ibi Ex aere qdē. Dic ḡ: qd̄ utq̄
aut̄ sensitū. I. organū s̄bus tact⁹ est itus: ut nervus: aut
nō est itus: sed mox caro est tale organū nullū vī eē si-
gnū: qd̄ videmus fieri sensu᷑ cū tactu filiū carne: nou-
eni ex eo qd̄ caro statī tangibile sentit est signū sufficiēs
qd̄ caro sit organū i talis sensu: qd̄ si nūc aliḡ circa car-
nē extēderit faciēs h̄ymē. I. facies coopinētūl ut h̄z
alia lta extēderit pelle circa carnē s̄lit̄ ianuat mox fieri
sensu᷑ tact⁹ cū illa pelle. Et tñ stat qd̄ sensitū. I. organū
sensu᷑ tact⁹ nō est in h̄. I. in h̄ pelle. si aut̄ h̄ cooper-
mētu de pelle qnāle fuerit citius utiq̄ ptingit sensus. p
Et tactu ad h̄ pelle. Et tñ stat qd̄ in pelle illa etiā si esset
nobis plūcta nālter nō eēt organū sensu᷑ tactus.
Contra qd̄ q̄tūcūq̄ caro sit nobis plūcta nāl-
ter: t̄ q̄tūcūq̄ statim carne tacta fiat sensus tact⁹: nō
tñ est bonū argumētu qd̄ caro non sit mediū in tali sen-
su. **C**ontra qd̄ etiā qd̄ nō solū nō ē bonū arg⁹. t̄q̄ gib-
le posuit sup̄ carnē statim facit sensu᷑: qd̄ caro est organū
in sensu tact⁹: sed est arg⁹ in p̄tū: qd̄ sensibile posi-
tum sup̄ sensu᷑ nullū facit sensu᷑ mediū: est ensin illud
qd̄ immeditate plūgit obo nō organū: caro qd̄ sup̄ quā po-
sitū tangibile statim facit sensu᷑ est mediū in sensu ta-
ctus: sed nō organū. **S**ed ne cum dicit.

Cropter qđ talis ps corporis vī sic se h̄c
sic si circulariter nobis apt⁹ natus cēt aer.
Videreimur enī vno qđā sentire:z sonuz
z odorē:z colorē:z vnuis qđē s̄uis cēt au-
dit⁹:visus z olfatz. Huc aut̄ qm̄ determinia-
tū est p qđ fuit mot⁹: manifeste sunt p̄di-
cta sensitua altra esse. **C**In tactu aut̄z
hoc quidē nunc i manifestum est.

Clōcludit ex dictis qd facit difficultatē in pposito. d.
q pp qd talis ps corporis cūllos est caro videt sic se hie sic
haer circulariter. s. qui nos circūstat: z q est circa nos
nobis eē aptus nat'. s. eē nobis nālter adaptat' uel
nālter piunct': qd si hoc eē videremur vno qdā orga
no sentire z soni z odore z colorē: z hoc posito vnius
qdē sensus eē videret audit' z visus z olfact': nūc autē
qm̄ determinatiū est. s. distinctiū est h̄i corpus aereum a
nobis: per qd corp' fuit h̄i mot'. manifesta sunt p̄di-
cta sensitiva eē altera. s. diuersa z distincta: in tactu aut
hoc qdē nūc linans festū est. **C** Notādū aut q si aer q
est mediū in auditu: z visu z odoratu esset nobis nālter
piunct': forte crederem⁹ qd p̄pe aer eē organi in his sen-
sib': z qd vnu eē organu: crederem⁹ hōs sensus eē vnu
z lde. uex qd aer est distincta nobis: z nō est piunct' no-
bis nālter: statim cogiscimus qd aer pōt eē mediū in his
sensib': sed nō organū: caro aut qd est nobis piuncta nāl-
ter: in manifestū est nūc sic se h̄i negociorū p̄p. s. ca-
ro sit in sensu tact' mediū ul' organū: difficultatē qd fa-
cit in pposito nālter piunctio quā h̄emus ad carnem.

C.109

5110

6, III

5

Conon⁹ et q̄ excelleſtie alioꝝ libiliū corrupū ſenſu: ſed excelleſtie diap̄ tagibiliū corrupū aial z tol- lūt vita. nā ex nimio calo: z ex nimio frido tollit aia- lis vita: z q̄ ſic eſt iſenſiauit nā ut p̄ totū corp⁹ diffun- dereſ ſuō tact⁹: ita q̄ gl̄ber p̄ corporis ſentīes p̄ huma- ſenſu poſſet fugē nociuā z corruptiuā. nā ſi in pede ul- tri pes aialis uel alia p̄: z tñ aial nō doleret: ita q̄ fm̄ h̄ſc modū aial nō poſſet cōpētēr fugē nociuā z cor- ruptiuā. **C**lilotadū etiā q̄ ad hoc q̄ aial eet p̄mp̄tu- ad fugiēdū nociuā z corruptiuā nō ſoluz iſenſiauit na- ut vigeret tact⁹ ſi oī p̄te corporis: ſed etiā uoluit q̄ me- dium in hoc ſenſu eet nobis naturaliter coniunctiu- ut melius z efficacius ſentīemus nociuā z corruptiuā. **E**nde cum dicit.

CEx aë qdē enī: aut aq̄ ipoſe ē pſtare aia-
tū corp⁹: oꝝ enī firmū eē. Relinqt at mix-
tū ex terra: z ex his eē. ut ul̄ caro: z ppo-
tiōale. Quare nečiū ē z corp⁹ ēē mediū ta-
ctū: aptū natū p qd̄ fiāt ſbus cū ſint pl̄es.
CDeterminat ueritatem circa queſita: ſuppleat aut ſic lſ
q̄ excellētē diay tāgblū corrupūt aſatū h̄ corru-
ptū melius poſtemus coſtſere iegeniaſt nā ut medi-
um ſi tactu eēt aligd nālter piunctū nobis z eſſet po-
corpis nī: ſed ex aere qdē enīm aut aq̄ ipoſſible eſt co-
ſtare aſatū corpus. nā opz firmū eſſe aſatū corpus. aē
aut z aq̄ nō ſunt firma: nec ſunt bñ termiabilia termi-
no ppoſo: relinquit ḡ q̄ mhtum ex terra: z ex his. ſ. ex
aere z aq̄ eē ill̄ ex quo pſtar aſatū corpus: z q̄ ul̄ v̄
def tale eē caro: z ppoſitionale carnī: que ſunt paſ cor-
poris aſati. talia ḡ debet eē mediū in tactu: q̄e corporis
qd̄ eſt mediū tactui nečiū eſt eē aptū natūm. nāl ad
aptatū p qd̄ corporis fiāt ſbus tact⁹: z dicit ſbus in pl̄a
ſi cū ſint pl̄ures ſbus tact⁹. ſ. Deinde cum dicit.

Demirat at q[uod] p[ro]les sunt q[uia] in lingua tactus
dia eni[m] t[er]ribilia sentit ligua: s[ed] eadē p[ro]te
g[itur] h[ab]ueret. Si ad eis alia caro s[ecundu]m t[er]ritur h[ab]u-

Eredit supra q̄onē p̄mā ad oīdēdū q̄i s̄nt plures sen-
tūc tāct⁹ n̄ dēmōstrat ali⁹ q̄i plures s̄nt s̄bi tāct⁹ q̄i
tāct⁹ n̄ dēmōstrat ali⁹ q̄i plures s̄nt s̄bi tāct⁹ q̄i

sus tact^o. d. demonstrat aut qd plures sunt ipsi tact^o qui
sunt in lingua. nā oīa tāgibilia sentit aīal fīm eandem
partē ut hīn lingua & humorē; & saporē sentit fīm pī
fīlla: siqdē īglī & alia caro sentiret humorē. l. saporē
deref vñus & idē ē sensus gustus & tact^o. nūc aut su
duo. l. viii ēē duo: pp id qd nō queritlī. nā fīm oēm illi
pīe fīm quā aīal sentit gustabilita: sentit & tāgibilia. se
nō queritlī: tūc est supplēda rō qd si in ipsa lingua iudicem
mus tactū ēē differentē a gustu pp diū oboꝝ. In alijs
ptisb^o corporis debemus iudicare diversitatē in sensu t
et pp diīam tāgibiliū. C. Notādū aut formādam fī
ēē rōnē istā. nā qd nō sit gustus ubiqz est tact^o fact
gustus videt ēē alius a tactu: sed cā qđ gustus est alius
a tactu est: qd ūteras gustabilitū est alia pīcietate tā
gibiliū: sed cu iter ipsa tāgibilia sit dare plures pīcietate
opz sensum tact^o ēē plures sensus. C. Notādū autē
gustus nō est in oīe aīaliss: sed tact^o & gustus nō co
ueritlī cum tactu: qd qualitates tāgibiles sunt q̄litates
elemētoꝝ ex qb^o q̄stat qd corpus aīalis & sunt de com
stētia corporis aīalis: sapores aut ut coiter ponit non s
se hīn ubiqz est ē tact^o aīalio in aīali: pp has q̄litates
tāgibiles que sunt q̄litates elemētoꝝ pīnētium aīali
nō aut ubiqz est gustus ut est per habita manifestū.

¹¹³ d *Ubitabit at aligs: si oē corp⁹ pfam
dū bēt: hec aut̄ est tertia magnitu*

Liber Secundus

do: quorū aut̄ corporum mediū est ali-
qd corp⁹:nō pertinet ipa adiūcē se rāgē: hu-
midū aut̄ nō est sine corp⁹: neq; h̄iectus;
h̄ necesse est aquā eē: aut̄ h̄ie aquā. que rāgo
tāgūt se adiūcē in aqua nisi sicca extrema
sint necesse est aq; h̄ie mediū: quo repleta
sunt ultima: si aut̄ hoc est uerū: ipossibile
est tangere aliquid aliud in aqua.

Constipphs determinauit de ipso tactu ostēdēs an sit
vnus sensus uel plures; et ostēdens an caro sit organū
in tali sensu. In pte ista qz metēcerat de eo qd est
medīlū in tactu determinat de hō medio. **C**Ad cuius
evidētia scēdū qz ad tactū pcurrīt duplex medīlū. vnu
qd est nobis adnatū; et qd est medīlū per se et cāle ut ca
ro. aliud autē qd est exneū; et qd nō est medīlū cāle: s̄qz
per accīs. duo ḡ facit: qz hō determinat de medio exneō.
2^a de medio adnatō ibi. Dīno autē v̄ caro. **L**irca p̄
mū duo facit. qz hō p̄bat qz ad tactū pcurrīt medium
exneū. 1^a ex h̄ coparāt tactū ad allos sensus ibi. Ut p̄
igit oīum. **L**irca p̄mū duo facit: qz hō ostēdit ḡ se tā
gentiū in aq̄ iteratibz ibi mediū exneū qd est aq̄. 2^a pro
bat hoc idē de corpibz se tāgētibz in aere ibi. Eodem
autē mō. **D**icit ḡ: qz dubitatibz autē aliq̄ sup. cl̄rca ta
ctū si fiat mediātē corpe aliq̄ exneō: ad qd declarādū
subdīt ḡ si oē corpus h̄c p̄fundū: hoc autē. i. p̄fundū
est 3^a magnitudo. i. 3^a dimēsio: qz ḡ sic est: quoq̄ at co
poz est mediū aliqd corpus nō p̄tiḡt ipa adiūcē se tā
gere immediate: sed opz rōne mediū iter ea eē distantiam
aliq̄. corpa ergo se tāgētia in aq̄: qz iter ea iter ponit
humiditas aquēa: et illa humiditas non est sine corpe
opz ḡ iter illa corpa iterponat aliqd corpus. sō s̄bdi
ḡ humiditas autē nō est sine corpe: neq̄ humectū: sed ne
s̄t. **C**onstipphs determinauit de ipso tactu ostēdēs an sit
vnus sensus uel plures; et ostēdens an caro sit organū
in tali sensu. In pte ista qz metēcerat de eo qd est
medīlū in tactu determinat de hō medio. **C**Ad cuius
evidētia scēdū qz ad tactū pcurrīt duplex medīlū. vnu
qd est nobis adnatū; et qd est medīlū per se et cāle ut ca
ro. aliud autē qd est exneū; et qd nō est medīlū cāle: s̄qz
per accīs. duo ḡ facit: qz hō determinat de medio exneō.
2^a de medio adnatō ibi. Dīno autē v̄ caro. **L**irca p̄
mū duo facit. qz hō p̄bat qz ad tactū pcurrīt medium
exneū. 1^a ex h̄ coparāt tactū ad allos sensus ibi. Ut p̄
igit oīum. **L**irca p̄mū duo facit: qz hō ostēdit ḡ se tā
gentiū in aq̄ iteratibz ibi mediū exneū qd est aq̄. 2^a pro
bat hoc idē de corpibz se tāgētibz in aere ibi. Eodem
autē mō. **D**icit ḡ: qz dubitatibz autē aliq̄ sup. cl̄rca ta
ctū si fiat mediātē corpe aliq̄ exneō: ad qd declarādū
subdīt ḡ si oē corpus h̄c p̄fundū: hoc autē. i. p̄fundū
est 3^a magnitudo. i. 3^a dimēsio: qz ḡ sic est: quoq̄ at co
poz est mediū aliqd corpus nō p̄tiḡt ipa adiūcē se tā
gere immediate: sed opz rōne mediū iter ea eē distantiam
aliq̄. corpa ergo se tāgētia in aq̄: qz iter ea iter ponit
humiditas aquēa: et illa humiditas non est sine corpe
opz ḡ iter illa corpa iterponat aliqd corpus. sō s̄bdi
ḡ humiditas autē nō est sine corpe: neq̄ humectū: sed ne
s̄t.

ce in ea aqua in la qd est humidus; aut hie aqua. ut
sd qd est humectus: que vo tagunt adiutum in aqua: in
sint illoꝝ extrema secca: necesse est aqua hie medius
repleta sint ultima. i. extrema illoꝝ corporis: si aut ho
ueꝝ est: impossibile est tagere in aq alioꝝ aliud corpus
ne corpe medio. C Motadu aut q forte diceret alioꝝ
q corpora se tagentia in aq: hz interponat ibi humiditas
aquea: in illa ita modica est q superficies vni corporis nu
distat a superficie alteri. et q immediate se tangit superficie
eo corpora illa immediate iungunt: ad hz aut repellendu ali
q oꝝ corpus het pfundit: et het ternu dimessione. q
no pot ee q iter alioꝝ corpora interponat corpus alioꝝ:
in hodie superficies illoꝝ corporis no distet: sed immediate iuga
tur. C Motadu est q accid no deserit ppsu sibi hvid
tas q aquae no est sine aq: qre cu corpora exntia in aqua
sint humefacta no pnt iungit nisi iter ea interponat hu
miditas aquae: et pnis interponat ibi aq que est corp
alioꝝ et no pmittat illa corpora immediate iungi. C Motadu
et q dnia est iter huidu et huetu. na huidu est illud
qd het huiditate ppsu: sed huetu est illud qd est irr
ratu huiditate exnea: aq q est huida: sed corpora exntia
aq sūt huetca: q ultia et extrema illoꝝ corporis sūt ps
sa huiditate aquae. vult q phs q huidu no est sine co
pore. huetca est no sūt sine corpore: immo huetca hnt circ
se ppsu corp qd est huidu ut aqua: qre h se tagat h
iecta iter ea interponit aq: et pnis corp. C Motadu
et q corpora se tagentia nisi pns iungant i aer: ita q ite
iucturas no possit itare aq no pnt hie extrema secca
na si in ipa aq sūt cu iungant: os q iter extrema eon
terponat huiditas aquae: et pnis aq: id pbs sit. nisi t
casint extrema: habens pro impossibili q extrema
tangentium sint secca: et si tamen se tetigerint in aqua
P Deinde cum dicit.

Clōdē āt mō estin acrc:sikr cnī se hēt ac

ad eā q̄ sūt i ipo: ⁊ aq̄ ad ea q̄ sūt i aq̄: latet
aut̄ magis nos sic ⁊ que sūt in aq̄ aialia: si
humectum tangit humectum.

Cqd dixerat de aq adaptat ad aer.e.d.q eodē at mō ē r
in aere:qr s̄lī se h̄z aer ad ca q̄ sunt in ipo:z aq ad ca q̄
sunt in aq:latet aut magis nos de aē:eo q̄ sum⁹ in aere
et inue:sc̄t et asalta q̄ sunt in aq latet q̄ iter tāgētia inter-
ponat aq:z q̄ c̄jūs sic lateat: huectū in tāgit humectū
sup.i ac̄ sic in aq. **T** Notādū at q̄ sic iter se tāgētia in
aq iterponit hūdītias aquea:z p̄nōs aq:z sic iter se tan-
gētia in aē iterponit hūdītias aerea:z p̄nōs aer,nā sic
extītia in aq̄ sunt rotata hūdītate aquea:sic extītia i aq̄
sunt rotata hūdītate aerea. **T** Notādū et q̄ magis pet
p̄m⁹ quō iter se tāgētia in aq iterponit hūdītias aq:
q̄ iter se tāgētia in aē iterponit hūdītias aerea:tūz qr
sum⁹ et inue in aē ut tāgit in lra.tū et qr hūdītias aq:
ut coiter ponit et ossior et māllor est q̄ aerea.

Bubitat aut hic ^{2o} autrnm tempster tangēo
aqua, et vi qd nō: nā ipsa elta: ut aer et qd h̄t smilitare
nrm tactū. stat aut qd illa smidate, qd sūgunt nob: tuc
enī iter corp^r tāgēs et tactū ut iter aerē et carnē nō iter
ponit aliqd corp^r exaneū. C Ad hoc at soluit ^{2o}, qd
aial qd est inatū ee ln aq aut in aēnō sentit aliquā qd
ratē calida aut fridi in eis si fuerit illa elta in simplicitate
sua: qz loc^r est in aēlē et sūlato: et qd ita est: aial qd ē
aptū natū ee in aēlū in aq nō sentit calorē: aut frigus
ln aē aut in aq nisi qd cū eis admiscerent corpora calē aut
frida: illa sūg corpora: ut ait: sūt alia ab aē: et ab aq, est
solo Lōmetatoris qd aer aut aq i sua simplicitate ma-
nētā nō imutat tactū aialū exītū ln spissis cor^r ad-
mixta cū eis imutat h̄t tactū: et tūc planū est qd iter
illa corpora et aialia tāgēta sterponit h̄tidae aqua uel
aerea. Alt et ulteri^r Lōmet^r: qd aq pura nō pōt calefie-
rit sic nec ignis ifridari. nā cēntiale est aq esse frida: sic
igni cē calz: et si p̄tigat ut ait aquā calefieri ul aerē ifri-
daril accit p̄ corpora calē aut frida cum eis admixta.
Ag pp vba Lōmetatoris p̄ querem^r: utz aq possit ca-
leferi: cū ignis nō possit ifridari, et qd remouit aialia
exītia ln aē ul in aq alterent ul patiant sūm qd rates rā-
gibiles hoz eltoz. vi aut pp rōne iā factā qd aqua nō
possit calefieri: sic nec ignis ifridari: qd sic fridae iest
aque p se sūm nāz: sic calitas iest igni. id Lōmet^r att qd
fridae iest acciā sēpabile aq; sic et calor igni. C Scie-
dū qd sūm qdā aq in sua puritate pōt calefieri, nam ut
aiū, pol^r est tūs imutatio eltoz, qd p̄t amstrē qd rates
sua: sed si aq pōt amittē fridae: pōt et calefieri. ad-
dūt at qd ignis ifridari nō pōt: qd est maxie actuum: sed
sic rephēdēdo Lōmetatore cū comētatore tenemus. et
V mō eii sp̄probado sp̄z approbam^r. nā elta inaxie actia
nō patiunt mixtione z̄tia: et p̄t ee pura in aliq sūl pte
aer aut et aq: qd nō sunt inaxie actia ipuritate quādam
sustine p̄t. nō ḡ ee posset qd aq appropinqret suo p̄rio
et qd possit pati et remaeter in sua puritate nisi eē adeo

fui activitate non pati mixtione corpore habitis orta est
tate: quod pati aequaliter est duo prout est causa letitie vinum et ebrietatis:
sed ebrietas est causa magis proxima et immediata. sic etiam
assignant due causas quod est non posse remoueri a propria qualitate.
Vix activitas et non pati mixtione orta est: non pati
ad mixtionem quam comeditor tangit est magis proxima et immediata. nam sicut vinum est causa ebrietatis: letitiae: sic activitas est causa non pati admixtionem: non pati vero
mixtione est causa non admixtioendi: propria qualitate non est enim in
telligibile per prium vel accidens inseparabile sepe a proprio subiecto:
et quod est pura sicut proprium subiecti proprius qualitatis non autem non
purae sicut pura qualitas manet pura non possunt eas perdere: facta autem non pura possunt.

Alterius forte dubitaret alius, ut p^r corpora elta
ta pati possint ab elitis in quibus natr
hūt eē: ut ut p^r plures possint pati ab aq^r et aliis aialia ab
aere. **C**odz q^r Lōmetator vi uelle hūt elta nō pati ab
elitis hūt; eo q^r opz locū eē locato filez, elta g^r in qb^r nā
liter elata existit sūt illis filia et nō agit in ea. **H** autē
qdā reprobat; q^r ut dicūt manifestum est q^r corpora nra
sūt apta nata iūnaturā et q^rlitati^r eltoz, et sentire eas. et
iō hī distinguunt q^r elta duplē pūt siderat; sūt hīm foias
sbales; ul hīm q^rlitates actiuas et passiuas. hīm aut hī^r q^r
litateo hīt alterare; sed fin foias sbales quas psequunt
ex imp̄fisiō corporis celestis hīt rōne loci. vii ut discunt
locus et mot^r localis nō attribuunt elta sūt q^rlitates;
sed hīm foias sbales; sed hī nō vī posse stare; q^r semp fo
ma sbalis et nā rei est p^r rō mouēdi sentiēdi alterādi et
cetera faciēdi. pter g^r formā sbale que est rō p^r opz da
re aliquā accēns ul aliquā q^rlitatē ul vītutē q^r sit rō pxia.
ut nia est hīm sentiēdi ens; sed imediata rō sentiēdi est
po^r affixa organo sic cū aial mouet p^r poterīa appetit
uā aia est ibi p^r mōuēs; sed po^r appetitina ul vī^r exīs
in nūsculis ul neruis est rō pxia. sic et in motu eltorū
foia sbalis est rō p^r; sed opz dare qualitatē aliquā q^r sit
rō pxia. et id est q^r nā diffinit^r p^r phī^r. q^r est hīm mot^r
ei^r in q^r est nō q^rūq^r mō; sed p^r se et p^r. nā g^r et foia suba
lis eltrō p^r; sed opz dare qualitatē aliqua q^r sit rō pxia.
et qdā dcm est de motu locali vītate hīt in ipo loco ut si
locus hīt p^ruare locati. et hī^r p^ruatio attribuit nā
corpis locatis tanq^r hīm p^r; opz q^r attribuunt alicui q^r
litati tanq^r hīm pxio. a foia enī sbali imediata nō egre
dis nisi ec. cetera vō alla hīt mediātib^r disponib^r addi
tis ut mediate qualitate aliqua. Est g^r albi icēdēdi. **T**i
cain^r ligit q^r elta illa in qb^r existit hī^r corpora tanq^r lo
co quenūt et dīnt ab eis; et inq^rtu quenūt hīt rōne
loci et nō agit in ipsa. inq^rtu vō dīnt hīt ea alterare et
tūsmutare. **C**aduertēdū q^r si aer nō recipit admixtione
q^r illa corpora exītia in ac tanq^r loco nāli pp nūmā
quenētia quā hīent ad ipm valde modice alterarētūr
ab eo; ita q^r illa alteratio eēt qdāmō insensibilis. et qd
dcm est de aere et illigēdu est de aqua. sde est g^r qdā Lō
metator ait q^r aial nō sentit calorez aut frigus in aere
aut in aq^r nisi q^r cū eis admiscerēt corpora cala aut frida
si. vapores calidi aut frigidū. **D**einde cum dicit.

Catriū iğr̄ oīuz sili sit sensus: an alioz alīr̄:
sicut nūc videt: gust⁹ qđē tactus in tāgen-
do: alij aut̄ a longe. Hoc aut̄ nō est: b̄ dne-
rū z molle p altera sentimus: sicut z sōna-
bile z visibile: z odorabile.
CEx h̄o q̄ dixerat cōp̄at sensu tact⁹ ad altos ssus. Lir-
ca qđ tria facit: qz h̄o ōndit gr tact⁹ sentit p mediū ēxme-
um: siēt z alij ssus: l3 b̄ nos lateat. 2º assignat cāz h̄o latē-
tie. 3º dat diā iter sensu tact⁹ z ssus alios. 1º ibil. Sed
aliam qđē a lōge. l3 ibil. H̄o dñt tāgibile. J. Dic g. ut p
iğr̄ oīuz sēsnu sit fil̄ ssus: an alioz sensu sit ssus alt-
siē nūc yi gustus qđē z tact⁹ in tāgen- do. bi g. sensus nō

114

sentiunt per mediū exēnum. alij autē sensus sunt a longe
i. per mediū exēnum: sed h̄z ita videat; qz alij sensus vi-
dent fieri per mediū exēnu t nō tact⁹. hoc autē non est
ita: sed durū t molle t cetera tagibilia sentimus p al-
tera. i. per media exēna sicut sentimus p media exēna
sonabile yssibile t odorabile. Deinde cum dicit.

CS5 alig qdc a lōge: alia ḥo a ppe: pp qd
later: qm̄ oia qdc lētim⁹ p mcdiū: b in his
latet ⁊ qdē sic dixim⁹ p̄us: ut si p pellē sen
tirem⁹ oia tāgibilia: i grato qm̄ phibet: silr
utiq̄ h̄iem⁹ sic ⁊ nūc: ⁊ i aq̄: ⁊ in aē. **D**uta
mus enī nō ipa tāgē: ⁊ nihil eē p mcdiū.
CQuia dixerat q̄ fact⁹ leuit p mediū exneū: sic ⁊ alijs
sb̄us: sed b̄ nō v̄ ⁊ latet nos: assignat cām q̄re h̄i⁹ nos
lateat: ⁊ q̄re nō sic videat dicēs: fed alia qdē sb̄ibilia sē
tim⁹ a lōge. alia v̄o ut tāgibilia a ppe pp b̄: q̄r sic es lat
et nos: q̄r oia qdē sentim⁹ p mediū exneū: sed latet
in his. l. in tāgibili⁹. nō enī vñr sentiri p mediū exne
uni: q̄r a ppe sentim⁹: ⁊ qr̄ sic diximus p̄us: si p pelle
sentiremus oia tāgibilia: ignorato qm̄ pellis phibet:
⁊ qm̄ pellis se h̄et ut mediū: silr ut tq̄ h̄iemus sic ⁊ nūc
in aq̄ ⁊ in aere: putamus enī nūc ipa tāgē ⁊ nihil esse
mediū. **C**Morādū aut̄ q̄ siqs h̄et cyrothecā i manu:
nō tñ cogitaret se h̄ie cyrothecā: qcqd tāgeret: tange
ret mediate pelle cyrothice: ⁊ pellis se iterponeret ut
mediū: tn sic b̄ forte spe nō aduteret si nō cogitaret se
h̄ie cyrothecā: sic exntes in aere n̄sil tāglit nisi iterpo
nat ibi de aere: atti pp p̄suētudine: ⁊ qr̄ et in modicū in
terponit ibi de aere ut tāgū tāgibilia ex pp̄inā latet
eos q̄fiat h̄i⁹ tac⁹ p mediū exneū ut paere. **D**.
C.

115. C **S**ed tāgibile a visibilib⁹ et sonatis: qm illa qdē sētim⁹: ex eo q⁹ mediū mouet ali- qd nos: tāgibilitia nō a medio: b⁹ sīl cu⁹ medio: siē p⁹ clipeū pcussus, nō enī clipe⁹ pcussus p⁹us, pcussit: b⁹ sīl accit utraq⁹ pcuti

Conat dīlaz iter sensu^z tact^z z alios shus pur cōpaf ad
hi^z mediū exēneū. p̄tinuef aut sic. dcim est q̄ in tactu cō
currit ibi mediū exēneū sic in alijs sensib^z; sed differt. i.
d̄ inter cōpaf ad hi^z mediū tāgibile a visibilib^z z sona-
tiu^z; qm illa qdē. i. visibilita z sonatia; z ēt odorabilita
sentim^z ex eo q̄ mediū mouet nos aligd. i. s̄m aligd. tā
gibilita vō sentim^z nō a modio. i. nō p me^z sic p̄cussus
p clipeu. nō enī clipeno p̄cussus est p̄s q̄ clipeat; sed
accidit simul p̄cussu utriu^z; i. clipeus z clipeatum.

Bubitar forte alijs. qz vi falsuz eē qz non
pus peutis clipeus qz clipeatu: qz
ex quo pcessio immediatus attingit clipeu qz clipeatu:
et no attingit clipeatu nisi p clipeu: vi qz pus attingat
clipeu qz clipeatu. **C**odm qz pus et posteri quedā or-
dinē iportant. ordo autē qz tu ad pns spectat triplē pot
accipi. vñ fm sitū: z fm tpus: z fm cälitatē: ut apparet
in sonor: ubi pcurrir iste triplex ordo. pcurrir enī ibi or-
do situs. nā aer p° imitatus ab aere p° fracto por et p-
plnquieror et immediatio fm sitū est illi aeris qz sit aer ali-
us: pp qd pcurrir ibi ordo situs. 2° pcurrir ibi ordo te-
poris. nā qz sono est annexus mot⁹ nō solū fm situz: sed
etia fm tpus pus imitaf ps aeris por qz posterior: et
pcurrir ibi ordo cälitatis: qz imitatio ps prioris est
ca qre imitaf ps alia. hi tñ ordines nō semp se pcomi-
tant. nā imitatione facta fm visum: ly possit ibi assi-
gnari ordo situs. qz vna ps aeris est ppinqus visibili
qz alia fm sitū: et qz mediū est ppinqus obo fm sitū
qz organū: et ly ibi possit assignari ordo cälitatis: qz
causalē pus imitaf fm po aeris qz scda. et pus imita-
tur mediū qz organū. imitatio enī mediū est ca: quare

•

imutet organū. etiā imutatio p̄tis horis est cā : quare
imutet p̄s posterior. in percusione tñ clipei nō sic est: qz
lī ibi posuit assignari ordo situs: qz fñ sitū clipeus est
immediator percūtiēt qz clipeat⁹: nō tñ est ibi ordo cāli-
tio: qz p̄cūlio clipei nō est cā percussionis clipeati: immo
si nō est clipeus fortius p̄cuteret clipeatus: clipeus ḡ
nō est cā percussionis clipeati: immo est ipedimentus percusi-
onis eius. vult ḡ p̄hs dicere qz sicut clipeatus ex ea pte
qua est clipeat⁹ nō p̄t p̄cuti nisi per clipeu: ita qz cli-
peus nō est cā: quare p̄cutiat clipeat⁹: immo est ipedim-
entus percussionis eius: ita qz aīal vndiqz hēt aerez: uel
vndiqz hēt aquā: si sit aīal aquaticū nō p̄t rāgē aligd
nisi iterponat ibi aer aut aq: erit ibi aer aut aqua me-
diū fñ sitū: qz si aqua aut aer se iterponit tactū z rāgē
bile est rāgibile fñ sitū ppinqūus aque aut aer qz ta-
ctu: nō tñ est mediū fñ cām: qz aer iterposit⁹ inter ta-
ctum z rāgibile nō est cā quare rāgibile rāgat a tactu:
immō si nō interponeret ibi aer uel aqua formator esset
h̄⁹ tact⁹. dīa est ḡ iter aerē p̄t est mediū int tactu. et in
alijs sensib⁹: qz in alijs sensib⁹ ut vīsu auditu z odora-
tu aer est mediū cāle: qz in talib⁹ sensib⁹ sentimus: eo
qz mediū mouet nos. motio enī mediū est cā: quare mo-
ueamur etiā nos: sed in tactu ut dcīm est h̄⁹ mediū. nō
est fñ cām: qz mediū h̄⁹ nō est cā tact⁹: sed ipedimentū
tact⁹. in talib⁹ ḡ cālter siml⁹ imutat mediū z organu⁹
qz imutatio mediū nō est cā imutatōis organi. dicam⁹
fraqz qz sic simul. i. nō p̄us cālitate p̄cutit clipe⁹ qz cli-
peatus: sic sit. i. nō p̄us cālitate imutat aer a rāgbilis qz
nos. in vīsu ḡ auditu z odoratu aer est mediū causale:
qz imutatio aeris est causa: quare imutens sensu illi.
in tactu v̄ est mediū soli fñ sitū. nō fñ cām. arg^m at
in fñ sitū solutū est ver iā dīcta. ¶ Deinde cum dīcit.

Cōno át vī caro et lingua sic aq et aer ad
vīsū et auditū et olfactū se hñt: sic hic ad se
situū sic illoꝝ vñū qdꝝ i ꝑo át sſitū ta-
cto neq̄ ibi neq̄ hic fieri utiqꝝ ſp̄us: ut ſigſ
ponat corpꝝ albuꝝ in oculū ultimū. Quare
et manifestū qꝝ mēs sit tāgibilis ſenſitivꝝ.
ſic enī utiqꝝ accidet qꝝ qdē i alijs. Apposi-
ta enī mē ſup ſſitū nō ſentīunt: ſup át car-
nē poſita ſentīunt: qꝝ mediū tactū ē caro.
Conſtat̄ p̄ha ostēdit quā cōvarat ad tactū medium et

3

neum. q[uod] pte ista declarat quod cōparat ad tactum ne-
diū ad natūrālē dīcēs. q[uod] oīo aut videf caro et lin-
guā sic se h[ab]et ad sensitiū. i.ad organū sensus tactū sic
se h[ab]et aer et aqua ad visum et auditū e. olfactū: q[uod] sic. i.
sīl se h[ab]et ad sensitiū vniq[ue]dīcē illoꝝ. ipo aut sensitio.
i.organo sensus tacto: neq[ue] ibi: neq[ue] hic ut ioz fieri s[er]vus.
ut figs ponat corpus albū in oculū. ultimū. i.ultima-
te sup. nō fieri visio et sup. etiā nō fieret tactū si ponere
corpus tāgibile immediate supra organū tactū: quare sic
est manifestū q[uod] sensitiū tāgibile. i.organū senso: et
cū sit iras. i.nō sit caro: sed itra carnē. sic ens utiq[ue] acci-
det in tactu q[uod] qdē accidit in alijs sensibus. apposita
enī illa sensibilia sup sensitiū. i.sup organū sensus nō
sentitū. i.nō sit sensus. tāgibile aut apposita sup car-
nem sentitū. i. fit ibi sensus: quare caro est mediū; ta-
ctu. i.in tactu: nō organū. C M otadū aut q[uod] h[ab]et aer ul-
aqua i tactu nō sit mediū cāle: q[uod] si nō sterponere ibi
nec aer nec aqua magis h[ab]et ibi tactū: caro tū est ibi
mediū cāle: id caro cōparat ad tactū sicut aer uel aqua
cōparat ad visum odoratū et auditū: q[uod] sicut si non esset
nec aer nec aqua: sed immediate ponere visible audibi-
le uel odorabile sup organū nō fieret ibi alijs illorūz
sensili: sic si nō eēt caro: sed immediate ponere tāgibile

sup organum tactus: nō sentiremus spm. et qd dicitur est de carne ulter respectu tactus intelligendū est de carne ligue respectu gnt. Et set aut hic dubitādū quō sensiblē positi supra sensu nō faciat sensu: sed deponit sequenti lectio queretur. Deinde cum dicit.

c.117 **C** T angibiles qdē sunt differētia corporis spm q corp. Dico aut differentias qb elementa determinant caliduz: frigidū: humidū: t siccū: de qbus p̄ius dictum est in his que de elementis.

C Postq determinauit de tactu et de eo q est medium in tactu. in pte ista determinat de ipso obo tact. Circa qd duo fac: qph narrat que sunt oba tact ul qd idem est. pmo ostēdit quē sunt vīe tangibiles: et qmō tact immutab eis. secundo ostēdit q tact est cōposito: sic et alijs sensu sbl. Amplius aut si vīibiles. Circa p̄m duo fac: qph narrat que sunt vīe tangibiles. secudo ostēdit qmō tact immutab ab h̄ differētia ibi. **S**ensitū aut. Hic q tangibiles qdē tgl̄ qualitatis sunt dile corporis spm q est corpus. dico aut differētias quib elementa determināt. i. distinguunt ut calidū frigidū humidū siccū de qb dcm est in his que de elemētis. i. in libro de gnatōe. **C** Notādū aut q he qmō qualitatis sensibiles sunt dile et loz. determinat enīe distinguunt etia ut p̄ in 2° de gnatōe. et q in sp̄a actiūo: z passiuoz nullū reperit corpus denudat ab his qualitatibus sensibilib: dicunt be esse vīe et qualitatis corporis spm q est corp. Deinde cum dicit.

C Sensitū aut ipaz qd tactuū: et in q sp̄us vocat tactus est primo: q potentia huīis modi pars est. **C** Sētire enī pati qddam est: Quare faciens quale ipm actu huīis modi illud facit cum sit potentie.

C Ostendit quō h̄ vīe tangibiles h̄t imutare sensu tact: circa qd tria facit: qph facit qd dcm est. 1° ex hlo que dixerat excludit q sensu tact nō sentit nisi excellētia sensibiliū: ita q egl̄ fridū et egl̄ calī nō sentit. tū a sensu tact. 2° ostēdit q op̄ sensu tact eē denudata qmō tactib: qd sentit. 3° ibi. **T**ū sbl̄ calidū. 3° ibi. Et op̄. Idicū q sp̄i tactuū ipaz qualitatū tangibiliū: ut passus aer: et tangibiliū excellētia sicut corruptua. **C** Scdm quidem igitur vñquēz sensuum dictuz est figuraliter.

C Ostendit quō h̄ vīe tangibiles h̄t imutare sensu tact: circa qd tactuū: ut h̄ sensu tact: et illud in quo h̄ est sensu uocat tact h̄ sensitū: ut h̄ sensu tact: est qdaz ps corporis que est po h̄. i. que est in po passiuad h̄ qualitatis tangibiliē. qd sit in po passiuad h̄ qualitatis tangibiliē: ps: qd sentit est qdā pati: qd sensiblē est factes ipz sensitū h̄. i. tale qd est ipz in actu. illud aut sensitū facit actu tale cū sit po: tale: est enī organū sensu uel sensitū tale in potētia quale est sensibile in actu. Deinde cum dicit.

C Unde sbl̄ calidū et frigidū: aut durū et molle nō sentim: sed excellentias tanq̄ sīn uclut medietate qdā exīte eius que in sensibiliū contrarictatis. Et ppter hoc di scernūt sbl̄ sītia sensibilia: mēdiū enī discretū est. Fit enī ad utruq̄ ipō alterz ultiorū.

C Ex his que dixerat excludit sensu tact nō recipere eque calī et eque fridū: sed solū p̄cepte excellentias sensibiliū dīces qd sbl̄ calī fridū dup: et molle nō sentimus: sed sentimus solū excellentias tanq̄ sensu exīte uelit medietate quadā ei. p̄cepta que est in sensibiliū: et pp̄b qd sensu tact est medietas qdā sensitua. I. organa sensu discernūt sp̄i sītia: qd mediu est qd discretū. fit enī ipz mediu ad utruq̄ ipō. i. ad utruq̄ extre mo.

rū cōparū est alterz ultimoz. **C** Notādū aut qd sensu est in po ad sensibile: cu eque calī uel eque fridū nō sit in po ad aliqd qd eque tact est: sensu nō recipit eque calī uel eque fridū: sed excellētias tm. **C** Notādū et qd mediū cōparū ad utruq̄ extre moz et alterz ultimoz ut tepidū cōparū ad fridū. h̄t rōnē calidū et cōparū ad calī h̄t rōnē fridū: et qd no vñrū um nec vñrū extre mū est actu aliō medium: nō est actu aliqd extre moz: sed est in po ad utruq̄ ipō: sensu qd tenet medietatē iter excellētias sībiliū recipit qua libet excellētia sensibiliū tanq̄ aligd in potentia ad quālibet ipaz. Deinde cum dicit.

C Et op̄ sicut debens sentire album et nigrum: neutrū ipō debere esse actu: potētia vno ntrūz: sic aut et in alijs: et in tactu neq̄ calidum: neq̄ frigidum.

C Ondit qd tactū eē denudata a qmō tactū sensibiliū quas sentit dīces: et op̄ qdē debens sentire albus et nigrū eē neutrū ipō actu po vno esse utruq̄: sic aut et in alijs sensiblē op̄ se h̄t: et in tactu: qd op̄ tactū neq̄ fridū neq̄ calī eē actu: sed op̄ utruq̄ illorū eē in po si debeat illa recipere. Deinde cum dicit.

C Ampli⁹ autē siē vīibiles et inīsibiles erat quodāmō visus. Similr aut et reliqui cōposito: sicut tactus: et tangibiliū: et intangibiliū. Intangibile aut paruā oīo h̄is differētia tangibiliū: ut passus aer: et tangibiliū excellētia sicut corruptua. **C** Scdm quidem igitur vñquēz sensuum dictuz est figuraliter.

C Ondit q tactū est opposito: sicut et alijs sensu vīibiles. Amplit⁹ aut sicut et visus qdāmō erat vīibiles et inīsibiles. silt et et alijs sensu erat opposito: sic et tactū est tangibiliū et itagibile at dī p̄ua h̄is oīo vīaz tangibiliū: ut passus est aer qui h̄t ualde remissas vīas tangibiliū: ut passus est aer qui h̄t ualde remissas vīas tangibiliū: et excellētia tangibiliū sunt intangibiliē: qd sentit sic corruptua tactū. Ibid aut qdē ipz epilogādo q spm vñquēz igit sensu dcm est figuralr. i. uel et supēcūlētia. nā dī de h̄ sensibiliū magis exīte spm vñrū: neq̄ sensum spectat ad librum de sensu et sensato.

Portet aut ulter dc oī sensu accipere: qmō quidē sensus est susceptiū specierū sine materia: ut cera annulū sine ferro: et auero recipit signū. Accipit aut aureū: aut enēz signū: sed nō inquātū aurum: aut es. Similr aut et sensu vñiūscuīz ab habētē colorem: aut humorē: aut sonum pati. Sed nō inquātū vñiūquodq̄ illō dicit: sed inquātū huīismodi est et spm rationem.

C Postq p̄bs determinauit de sp̄is sensibiliū: in pte ista determinat de sp̄is sensiblē. Circa qd tria facit: qph determinat quedā gnatia et coia oīis sensiblē. 1° uenat sufficientia sensuū: et pbat qd op̄ dare aliquē cōes sensuū: 2° ut plene ualeat determinare de intellectu qui pertinet ad tertiu libru distinguishing inter intellectū et sensuū et separat intellectū a vītiblē alijs. 3° ibi. in sequenti capitulo. Qd aut nō sit sensu. 3° ibi. in p̄ncipio tertiu libru. Qd aut duab̄ differētia. **C** Circa p̄m duo facit: qd deīm est. 2° mouet quādā qōne circa p̄tacta ibi. Dubitabit aut aliquis. sensus aut siue

potētia sensitua ad duo pōt cōparari. vñ ad obz et ad organum. fm hoc ergo possunt accipit̄ duo gnatia omni sensu: quoq vñrū sumit respectu obiecti: aliud vō respectu organi. respectu obiecti quidē cōpetit oī sensu qd sit susceptiū spērū sensibiliū sine mā. respectu vō organi cōpetit oī sensu qd sit qdā potētia que idem est sbo cū ipo organo: differētis aut fin ee et rōnē. duo gfa cit fm qd h̄ duo declarat. p̄ 2° ibi. **S**chētū aut. Hic qd op̄ aut ull accige de oī sensu: qmō sp̄us qd est susceptiū spērū sine mā ut cera recipit figurā anūl uel ligiliū sine auro et sine ferro. ac cōpetit cera signū aureū aut enēū: sed nō inq̄tū aut es. silt et sp̄us vñiūscuīz pati ab h̄tē colorem aut humorē. i. saporē aut sonū: sed in inq̄tū dī vñrū: qd̄ illō: sed inq̄tū est h̄ sp̄m rōnē. i. fm formā. patiētē colorat̄ nō agit in oculū inq̄tū partes: sed h̄ sp̄ est h̄ coloratus: et fm rōnē et formā coloris.

Bubitaret forte aligz: utrū sp̄us sit susceptiū spērū sine mā: qd nō recipit formā mā māli. si stelligēt recipit formā si ne mā: qd nō recipit mām agētis: b̄ nō est p̄pū sp̄us: sed ut coiter ponit est cōe oī passo. nā p̄fus nō recipit ab agētē nīli sp̄m qd agēt. agēs aut nō agit h̄ sp̄m: sed fm formā. vñ p̄fus nō recipit ab agētē mām: sed formā. Circa nō p̄t stelligēt qd sp̄us sit susceptiū spērū sine mā: qd nō recipit formā mā māli: cum qd recipit in sensu recipiat h̄t et nūc et p̄n̄s māli. **C** In vñrū est p̄bs. **C** Dm qd tactū eē susceptiū spe cōlerū sine mā triplētē via uenari possimus fm qd in oī actiūe tria est p̄iderare. vñ agēs: et p̄tēs: et modū agētis. 1° qd via ad h̄ declarat̄ sumit ex pte passi. 2° ex pte agētis. 3° ex pte modū agētis. h̄ sp̄ et nūc qd agēs assimilat sibi passus simpt̄ ita qd passus suscipit nomine et diffōnē agētis: ut ignis agit et aereita qd aer sit ignis et assimilat sibi spm. aliquā vō agēs agit in passus: ita qd passus nō simpt̄ assimilat agētis: sed solū accipit aliquā similitudinē forme exītis in agētē ut corporis terminatiū et coloratiū agēs in aerē nō assimilat sibi aerē sic qd aer sit corporis terminatiū: sed solū qdā similitudinē coloratiū et coloratiū exītis in aerē nō assimilat sibi aerē sic qd aer sit corporis terminatiū: ut dīcamus qd in gnatōe itētōe agit ipa foia et non agit totū cōpositū ex mā et foia: et qd sit agēs agit: sic patēs pati et recipit iſtūtā agētis: et sic h̄t actio est a forta sine mātē dī passū in talī actiōe sine mā re cōpētē forma. hoc aut latē inītē p̄bs cū aut qd sensus pati ab h̄tē colore aut humorē: nō inq̄tū vñrūq̄ illō dī: sed inq̄tū est h̄ sp̄m rōnē. i. fm formā. **C** 3° vñ p̄a sumit ex pte modū. nā qd in actiōe sensiblē forma alt̄ est in agētē ut in obo sensiblē: qd est ibi mālētē et realiter. alt̄ vō est in sensu: qd est ibi h̄tētōe dī sensu suscipitū spērū sine mā: qd sp̄s in sensu non suscipit illo māli et reali qd existit in obo sensiblē. **C** Est aut p̄tētē adūtē tēdū qd p̄me vie due tacte sunt rō et cā h̄tē viētē assignatē. nā qd in actiōe sensiblē alt̄ est mā dīspōta in passo. qd in agētē: et qd actio illa est ipz formētē est qd suscepta in passo ul̄ sensu nō ha betētē modū cēndi quē h̄tētē agētē ul̄ in obo. qd vō obijctebat qd hoc est cōe oī agētē qd agat fm formā māli: et p̄n̄s est cōe oī passo qd recipiat formā sine mā. **C** Dm qd in actionib̄ realib̄ h̄tētē agit ipa foia: et qd actio illa est ipz formētē est qd suscepta in passo ul̄ sensu nō ha betētē modū cēndi quē h̄tētē agētē ul̄ in obo. qd vō obijctebat qd hoc est cōe oī agētē qd agat fm formā māli: et p̄n̄s est cōe oī passo qd recipiat formā sine mā: sed recipit formā illo māli quo in agētē existit. in actionib̄ vō itētōe que attribuit formē nō cōposite ibi quodāmō agit formā sine mā et passus recipit quodāmō formā sine mā: qd recipit formā illo māli: qd recipit formā cēndi qd existit. **C** Qd vō ulteri addebat qd sensu recipit formā māli: qd recipit ea cum p̄ditionib̄ h̄tē

Tunc dicitur quod non est iterum quod sensus non recipiat formam in modo materiali; non recipiat eam cum conditionib; sed quod recipit eam in modo iterationali non solum modo materiali quo est in obo.

Alterius postum super sensus faciat sensus, et videlicet quod si secundum hanc sententiam herius sit ibi maior dolor; quod non est nisi ex applicatio- nate leuius ad heriu resultaret sibi sensus tactus. **C**ontra si aer colorare realiter et non iterationaliter tamen id est applicare aerem oculum et applicare ei obum; cum aerum hypostatum habeat color codem modum sit in aere sicut et in obo; que cum caro realiter calefacta; et ex carne realiter calefacta; que est heriu applicata resultet ibi sensus tactus; videlicet sensibile per positum super sensus faciat sensus. **C**ontra etiam quod sensibile positum supra sensus non faciat sensum; spissit enim ex parte visus, nam si corpus terminatus in quod est color tanquam in obo ponat super oculum obvibrabit aere aere aut obvibratio non multiplicat color ut recipiat in oculo; que ut deinde est color est mortuus lucidi aer actus; hanc autem ratione tergit physis supra in capitulo de visu, ubi dicitur quod color est mortuus diaphanus aer actus; id hinc posuit hinc color supra visus non videbitur; sed hec ratio est spissit in visu; cum ergo sit causa oculi sensus quod sensibilis positum supra sensus non faciat sensus; opus assignare causam rationem; quare hinc pingat tripli quod via huiusmodi possimus, quod sumit ex parte obi agens. **2**o ex parte modi accipiendo actionem illarum, et **3**o ex parte sensus qui suscipit actionem et impressione, **4**o via sic per ipsum, nam in impressione facta in sensu est duplex genitio, una quasi equo, alia quasi vniuersitate, **5**o ab obo in qua haec esse forma et realiter multiplicant per intentionem; et hec est quasi genitio equo, cum ex reali genitio iterationali. **A**lterius autem ab illa iteratione facta genitio iterum alia et hec est genitio quasi vniuersita cum ex iterone genitio iterum. **C**um genitio mediis magis sit susceptiuus impressione quam organis; ut caro qui minus est compacta quam heriu magis suscipienda est hinc impressio; et aer; que magis diaphanus habet susceptiuus iterum corporis oculus; dicitur quod genitio vniuersita est habilitas et vniuersitas et equo, organum, quod sic habile est ad suscipiendum hinc impressio ut mediis immediate non poterit recipere ab obo ut fiat ibi impressio quodammodo vniuersita, possumus dare evidens signum quod in talibus habilius sit genitio vniuersita quam equo; que habilius genitio in terio a spe iterationali quam a reali, nam in nocte si illuminatur aer qui est luxta oculum non aut sic illuminatur aer qui est iuxta oculum optime quod legem poterit et re multiplicationem sensititudinem sua usque ad oculum, si autem fieret econverso ut illuminaeretur aer qui est luxta oculum; et non ille qui est luxta oculum ut iuxta alia res illa visibilis non videtur; et non multiplicaret sensititudinem sua in aere; cum genitio lumen non regrediat per ipsum colorem aerum se; sed propter divisionem mediis ut superius tagebatur ad multiplicationem hanc iterationali regredit major disproporcionem in illa parte medii; que est luxta rem visam; ubi a spe reali multiplicat iterationem ipsius in alia parte medii magis distat; ubi a specie iterationali multiplicat iterum; et quod opus esse ualde habilis receptionis quod a spe reali potest immediate recipere iterationem in mutationem; que hac tantum habilitatem non invenimus in organo; sed in medio, ex parte itaque spissit sensibilis in quod est spissus realiter esse; que sensibile positum supra sensus non facit sensus; que organum est magis compactum et est magis inhabibile ad suscipiendum impressione quam mediis, ita per hanc inhabilitatem non potest immediate inmutari ab obo; sed opus quod sensus mediis inmutari ab obo sensibili et a medio inmutato inmutari etiam organum. **C**ontra via ad iustificandum id est sumit ex parte modi recipiendo, nam spissit iterationalis sensibilis ut coiter ponit spissitiori modo recipit in organo quam in medio, ista autem ratio spissitatis non potest immediate derivari ab obo ubi haec est spissus non spissitatis; sed maliter.

Contra ergo si mutabilius mediis ubi habebit esse spissus non sic materialiter ut in obo, et postea a medio mutato inmutat organum ubi habebit esse spissit organorum non quam in medio. **C**ontra via sumit ex parte ipsius sensus, nam cum ipse sensus habeat rationem cuiusdam medietatis et proportionis opus quod quodammodo, proportionato inmutari ab obiecto; quare sicut re quiritur ibi debita proportione obiectum, ita et debita proportione mediis, nam sicut ex obiecto nimis excellenti non fit sensus; sed tollit sicut ex obiecto nimis remissio et debili etiam non fit sensus; que utrumque est insensibile tam nimis excellens quam nimis remissum; opus ergo est obiectum proportionatum ut fiat sensus, sicut etiam opus esse proportionatum et mediis, nam si nimis difficit non fit sensus; et etiam si sit nimis proportionatum; ut si ponat sensibile supra sensus non fit sensus; que utrumque non reseruat illa proportione et illa medietas que ex sensu requiritur, posset etiam assignari et quarta ratio quod si sensus posset iudicare de obiecto immediate supra ipsum positum quodammodo esset supra se versus; quod nulli virtuti corporali potest competere; ut patet per proculum in libro de elementatione theologiae. **C**ontra vero argueret de eo quod ex eo quod applicat cunctellus vel aliquod lesionum at heriu qui est organum sensus non fit sensus; sed quod illi heriu est caro coniuncta in mutatione illa sensibilis dolor causans non immediate in heriu; sed mediante carne heriu cuncta inmutata heriu, nam si esset heriu in aliqua sua parte sic separatus a carne quod posset tangi heriu absque carne ex tali tactu non fieret sensus; quod autem sit maior dolor ex incisione heriu non est quod heriu immediate sentiat; sed ex parte tali incisione fit ibi maior concursus calor et spiritus; fit ibi maior dolor sensus. **C**ontra vero addebat de carne calefacta debet dici quod caro inmutata a corpore calido vel frigido realiter et intentionale; sed ex eo quod inmutata realiter non fit sensus; immo talis inmutatione est impedimenta sensus, fit autem sensus ex eo quod inmutata intentionale, nam si posset esse fortis inmutatione intentionale absque reali; maior et est ibi delectatio; si inmutatione illa fieret ab obo, conuenienter; nam etiam maior dolor et afflictio si fieret ab inconvenienti; quod si bene intelligit deseruit nobis theologia; quomodo pati habet anima separata; de qua diffusus dicitur prius species causatio non requiritur. **D**einde cum dicit.

Contra sensuum autem primi est in quo huiusmodi potentia. Est quidem igitur idem; sed esse alterum est. **M**agnitudo quidem enim quedam crit; que sensus patitur. Non sensitivo esse; neque sensus magnitudo est; sed ratio quemadmodum et potentia illius.

Contra assignat alio quod est causa omnium sensuum per compositionem ad organum, nam ois sensus tanquam in obo fundat per ipsum in organo; et est idem cum organo obo; que non habet aliud invenitum sibi quam organum; sed differt ab organo obo in sensu; non solu ut tunc quatuor ad ipsum omnium; ut etiam ad tenuis quam tenuis ad alia obiecta; sed etiam ut semper; que potest omni sensum corrumpe; sed de hoc diffusus tractabimus in **3**o ubi reddemus causam; quare excellens intelligibile non corruptit intellectum sicut excellens sensibile corruptit sensum. **D**einde cum dicit.

Contra manifestum autem ex his; et propter quod sensibilium excellente corrupunt sensitivam. Si namque sit fortior sensitivo motu soluit ratione; hoc autem erat sensus; sic et simphonia et tonus per sensum fortiter chordis.

Contra primis percludit quodammodo ueritates circa ipsum sensum, de quod ueritatis dubitari potest; et duo facit hinc quod duas tales ueritates cocludit. **1**o ibi. **E**t propter quod plante. Dicit ergo quod manifestum aut ex his est et propter quod ex excellenti sensibili corrupunt sensitivam, sensus; que si namque sit fortior motu sensitivo, **1**o quam organum sit appetitum natum sustinere soluit ratione, non reseruat ibi debita proportione; sed sensus erat hoc, et erat quaedam ratio et quodammodo sensibilis chordis; sic supple tollit sensitivam si ab excellenti obiecto nimis fortiter inmutatur organum.

Contra dubitare forte aliquis quod excellente sensibili unum corrumpit sensitivam. **C**ontra vero ex excellentibus tollit sensitivam quodammodo spectat duplum potest intelligi hinc quod sensus duo nostrarum potest, nam ipsa actione ut ipsum in dictum quod habemus de re sensitibili sensitivam nostrarum potest, et sic accipit sensitivam a phis cum deinceps sensitibile positum supra sensitum non facit sensitivam, ex talibus enim apponere non fit sensitivus; quod non fit ibi dictum de re sensitibili, **2**o modo potest accipiri sensus pro ipsa ueritate ut pro potentia sensitivam, et sic accipit in hoc capitulo cum deinceps quod sensus non est magnitudo; sed est potentia magnitudo, excellens ergo sensitibile utrumque in modis corruptit et tollit sensitivam, **3**o enim tollit sensitivam; que tollit suadetur de re sensitibili, nam propter excellens sensitibile nimis fortior mutato organo non possumus ibi iudicare de obo sensitibile, propter nimis splendoris solis non possumus per visum beate iudicare de ipso, **4**o excellens sensitibile corruptit sensitivam; que corruptit ipsam potentiam sensitivam, nam quod posset solez tamen asperge et efficere cecus et nimis visceret; immo quod aspergedo solez non soli non ibi possumus iudicare de sole; immo de aliis obiectis ad ipsum non ibi iudicamus" ut etiam simpli visum amittere; possemus dicere quod per excellens sensitibile tripliciter tollit sensitivam, **5**o enim tollit sensitivam; ut circa quartum ad ipsum excellentes obiecta que non ibi possumus iudicare de ipso, **6**o per excellens sensitibile tollit sensitivam ad ipsum quartum ad alia obiecta; que aspergedo solez ad ipsum non ibi possumus iudicare de aliis obiectis. Nam propter fortiter in pressione lucis factam in oculo per aspectum solis non videmus alia obiecta sicut sunt sed quodammodo certum alio colore lucido supposito, **7**o excellens sensitibile potest tollere sensitivam non solu ut tunc quartum ad ipsum omnium; ut etiam ad tenuis quam tenuis ad alia obiecta; sed etiam ut semper; que potest omni sensum corrumpe; sed de hoc diffusus tractabimus in **3**o ubi reddemus causam; quare excellens intelligibile non corruptit intellectum sicut excellens sensibile corruptit sensitivam. **D**einde cum dicit.

Contra et propter quod plantae non sentiunt habentes quadruplicem animalitatem; et patientes a tagibilibus. **E**t namque frigescunt et calescent. **C**ausa enim non habet principium polare est recipere spissitum; sed pati cum manu.

Contra loculit altam vitalem ex dictis, continuo autem sic manifestum est potest esse ex dictis non solu propter quod excellente sensitibili corrupunt sensitivam; sed etiam propter quod non sentiunt plantae tehincit quadruplicem animalitatem; ut etiam patientes a tagibilibus frigescunt et calescent plantae subdit quod causa enim superius; que plantae non sentiunt est non habet medietatem neque hinc principium sensitivum possibile recipere spissitum; sed pati cum manu.

aut quod plantae habent aliquam partem aere; que habent vegetatiui uerbi et patientia et qualitatibus tagibilibus; non quod sunt nimis terrestres; et non habent corporalem reductam ad illam medietatem quam requirit sensus, ideo propter suam terrestrem naturam non patiunt nisi modo materiali sicut et patientes lapides; et aere sentire non possunt. **D**einde cum dicit.

Contra dubitabit autem aliquis si patiatur aliqd ab odore; quod impossibile est olfatum habere; aut a colore non possibile videre; sicut autem et in aliis. **C**ontra duos circa facta questiones; et est quod utrum non habens sensus possit pati a sensitibili; ut utrum non habens olfatum possit pati ab odorabili, circa quod duo facit; quod primo ponit hinc quod reseruat ibi debita proportione; sed sensus erat hoc, et erat quaedam ratio et quodammodo sensibilis chordis; sic supple tollit sensitivam si ab excellenti obiecto nimis fortiter inmutatur organum.

Contra dubitare forte aliquis quod excellente sensitibili unum corrumpit sensitivam. **C**ontra vero ex excellentibus tollit sensitivam. **C**ontra autem olfabilem odorem; si aliqd facit olfatum odorem facit. Quare impossibilem olfatum habere nihil ipso pati ab odore. **E**adem autem ratio et in aliis; neque possibilium; sed inquantum unumquodque sensitivum.

Contra regitur de quodammodo proposita; circa quod tria facit; quod primo avertit ad partem flammam, **2**o ostendit non esse eandem ratione de qualitate tangibilibus; et de aliis, **3**o soluit ad rationes propositas, **4**o ibi. **S**ed etiam tagibilia. **5**o ibi. Ergo nec illa. **C**ontra etiam duo facit hinc quod duas rationes adducit ostendens quod non habens sensus non patit a sensibili ibi. **S**ed etiam manifestum. **C**ontra etiam quod tollit sensitivam; que tollit suadetur de re sensitibili, nam propter excellens sensitibile nimis fortior mutato organo non possumus ibi iudicare de obo sensitibile, propter nimis splendoris solis non possumus per visum beate iudicare de ipso, **6**o excellens sensitibile corruptit sensitivam; que corruptit ipsam potentiam sensitivam, nam quod posset solez tamen asperge et efficere cecus et nimis visceret; immo quod aspergedo solez non soli non ibi possumus iudicare de sole; immo de aliis obiectis ad ipsum non ibi iudicamus" ut etiam simpli visum amittere; possemus dicere quod per excellens sensitibile tripliciter tollit sensitivam; que tollit sensitivam; ut circa quartum ad ipsum excellentes obiecta que non ibi possumus iudicare de ipso, **7**o per excellens sensitibile tollit sensitivam ad ipsum quartum ad alia obiecta; que aspergedo solez ad ipsum non ibi possumus iudicare de aliis obiectis. **S**ed etiam manifestum est et sic, neque enim lumine et tenebra; neque sonus; neque odor; neque sensibilis facit in corpore; sed in ea in quibus est; ut aer qui cum tonitruo scindit lignum.

Contra adducit ad hoc idem aliam rationem, **d**. **S**ed etiam manifestum est et sic, per hanc ratione sequitur quod heret obiecta sensitibilia nihil agunt nisi in ea que habent sensitivam; quod neque lumine et tenebra; neque sonus; neque odor nullum facit, **i**. nihil facit in corpore nisi in sensu tamen; sed ea in quod habet est sonus; ut aer in quo habet est sonus facit; qui cum tonitruo scindit lignum. **C**ontra autem viam ratione hinc in hoc probatur; quod quod sonus et odor; et taliter et sensibilis facit in corpore; sed soli in sensu nihil patitur a sono ut ab aliis hinc qualitate nisi quod habet sensitivam. **C**ontra autem est quod dubium sit utrum sonus vel aliquod hinc qualitas per se possit aliquod facere in corpore; tamen non est dubium quod potest facere in aere; quod sonus ratione aeris in quod fidetur; quod sensibilis in aere est motus aeris in quod sonus per motum annulatur; ut potest ligna scindere; sonus ergo scindit lignum per actionem; sed aer motu scindit ipsum per se. **D**einde cum dicit.

Contra sed tangibilia et humores faciunt. Si enim non a quo utique patientur in anima et alter ab aliis.

Contra nondicit quod non est eadem ratione de qualitatibus tagibilibus et de aliis, sed tangibilia et humores, **i**. sapores faciunt aliqd in corpore; qui si non a quo utique patientur inanimata et alterabili; quod dicitur; qui nisi corpora patentes a qualitatibus tagibilibus; non eunt dare a qui pati possent. **C**ontra autem quod cum que sint utrumque qualitates sensibiles aliqd agant in corpore non est

stelligēdū de q̄lītātib⁹ tāgiblīb⁹: q̄ de illis nō ē dubi
ux; q̄ de q̄lītātib⁹ que sūt oīa alioz s̄ensū. C̄ Notādū
etīa q̄ huores. i. lāpores agūt in corporāne q̄lītātū
tāgiblīb⁹ in q̄b⁹ fūndant: q̄ ut sup̄ dīcebat: gustus est
qdā tac⁹: et gustabile q̄dā tāgibile est. f̄ Deide. c. d.

c.117 C̄ Ergo ne in illa facūt. C̄ Aut nō omne
corpus passiuū ab odore et sonor: et patien
tia indeterminata nō manent: ut aer. fetet
enīm sicut patiens aliquid.

C̄ Soluit ad q̄nō facta. C̄ Ad cui⁹ eū⁹ sc̄iēdū q̄ q̄lītā
tes s̄sibiles alie et tāgibileb⁹: cuiusmodi sūt oīoī son⁹
et color nō similit̄ agūt in corporā: agūt tū in qdā corporā
ut in organa: et i media: eo q̄ sūt ualde passiuū: et q̄
s̄pe aer q̄ nō sentit patif ab odore et rōnes h̄us fac̄e qd̄
nihil patif ab odore ul̄ a colore nīi qd̄ het sensum: cō
cludebat falsuz et soluēdū sūt: et q̄ due erāt ille rōnes:
duo fac̄ p̄hs: q̄ p̄soluit rōne sc̄da: .⁹ soluit p̄ma ibi.
Quicq̄d lḡit et̄ odorare. Joc̄it aut̄. q̄ ne et̄ illa. i. ille
alie q̄lītātes ut̄ oīoī sonus et talia facūt aliquid in cor
pore: et̄ r̄f̄det q̄ aut̄ nō oīoī corp⁹ est passiuū ab odore et
sono: et̄ que sunt passiuū ab odore et̄ sono sunt indeter
minata: et̄ nō manet: q̄ talia que patiunt̄ a talib⁹ q̄lī
tātib⁹ nō manet: q̄ sunt ualde fluxiblīa et̄ ualde pass
ua: ut̄ aer q̄ est ualde fluxiblīa et̄ ualde passiuū patif
ab odore: q̄ fetet sicut aliqd paties. C̄ Notādū aut̄ p
uerba solutā eē rōne sc̄da. nā cū dīcebat q̄ neq̄ lux
neq̄ sonus neq̄ odor nihil fac̄t in corporā nīi p accīs:
ux̄ est q̄ p̄s̄h nō p̄t̄ agere in corporā: quecūq̄ tū bi
p̄t̄ aliquid facere corpora bene passiuū ut̄ in aerem ul̄
etiam in aquam. f̄ Deinde cum dīcit.

C̄ Quid lḡit et̄ odorare p̄ter pati aliqd: aut̄
odoī s̄entire ē. Aer at̄ patiēt h̄ mox s̄ibil̄ fit
C̄ Soluit rōnē p̄ma. d. qd̄ lḡit est odorare p̄ter pati alt
qd̄. in h̄ enī st̄abat rō p̄: q̄r idē est odorare qd̄ pati
ab odore: sō nihil patif ab odore nīi qd̄ odorat. hec at̄
rō soluit p̄terēptionē: q̄ non est idē odorare qd̄ pati
ab odore: sed idē est odorare qd̄ s̄entire odore. mīta tū
p̄t̄ pati ab odore q̄ nō s̄entire odore ut̄ aer. iō s̄ed q̄
aut̄ odorare est idē qd̄ s̄entire odore. aer aut̄ est pati
ens hoc. i. patif ab odore: nō tū s̄entit odore: sed mox
fit sensibilis per h̄ passionē. C̄ Notādū q̄ nō quicq̄d
patif ab odore s̄entit odore. sed q̄quid ab odore patif
uel s̄entit odorem et̄ habet sensum ut̄ organū uel est
quid sensibile et̄ est imutatiūm sensus ut̄ medium.

c.118 q̄
q̄ quinque. Dico aut̄ hos visum: au
ditum: olfatum: gustum: tactū. Ex
his credet aliquid.

C̄ Postq̄ p̄hs dīteriauit qdā coīa circa oēz sensuū. In p
te ista vult̄ pbare sufficiētā sensuū ondēs ē qnq̄ sens
us et̄ nō plures. p̄t̄ aut̄ hec p̄s̄dīt̄ in q̄tuō p̄tes:
q̄ p̄iūt̄igat sufficiētā sensuū pt̄iculariū. i. ex sensib⁹
pt̄icularib⁹ iūt̄igat ēē sensuū cōez. 3⁹ sepat et̄ distinguit
sensuū ab st̄ellectu. 4⁹ ic̄pit dītermīare de ipo intelle
ctu sine de ipa p̄te st̄ellectu. 2⁹ p̄s̄ic̄pit ibi. Qm̄ aut̄ s̄ē
timus. 3⁹ ibi. Qm̄ aut̄ duab⁹ diūs. 4⁹ ibi. De p̄te
aut̄ aīe. Dubitat aut̄ ab aliqb⁹ ubi sc̄ip̄t̄at tertī liber
Ad qd̄ dīcūt̄ q̄ apud grecos sc̄ip̄t̄ hec. Q̄ aut̄ nō est
sensus: et̄ ut aut̄ h̄ rōnabilis factū est: q̄ ab isto cap⁹ ul
tra sc̄ip̄t̄ p̄hs̄ ingrere de st̄ellectu: sed cuī in hoc caplo
nulla mēto fiat de st̄ellectu. sed ab illo caplo: qm̄ aut̄
duab⁹ diūs sc̄ip̄t̄ p̄hs̄ distingue st̄ellectu a sensu: et̄ po
ste in caplo sequēt̄ ut̄ in illo caplo. de p̄te aut̄ aīe. i. ci
p̄t̄at dītermīare de st̄ellectu. tertī liber ul̄ sc̄ip̄t̄ in il
lo loco. Qm̄ aut̄ duab⁹ diūs. ul̄ sc̄ip̄t̄ ibi. De p̄te aut̄

ale. q̄ si apud grecos suens h̄ it̄stulat⁹ tertī forte fūst
error scriptoris scribētis et̄ titulatis. supposito aut̄ q̄
hic nō ic̄piat tertī liber: ps̄ ista in qua determinat de
sufficiētā sensuū p̄t̄ dīvidit in p̄tes duas. q̄ p̄ probat
p̄hs̄ h̄ sufficiētā ex p̄te sensiblīb⁹ p̄prio. 2⁹ p̄bat ea
ex p̄te sensiblīb⁹ couīz ibi. At̄ vō neq̄ couīz. Līca
p̄mū duo fac̄t̄: q̄ p̄ p̄ponit qd̄ int̄edit. 2⁹ declarat p̄
positū ibi. S̄eni oīs. Dīcīt q̄. q̄ aut̄ nō sit sensus
alius p̄ter qnq̄. Dīco aut̄ hos. i. p̄ter hos qnq̄ ut̄ pre
ter viūm: audītūm: olfatum: gustum: tactū: c̄redet
aliquis ex his. t. ex dicendis. f̄ Deinde cum dīcit.

C̄ Si enī oīs cui⁹ ē sp̄us tac⁹: et̄ h̄c: et̄ h̄c
sensuū h̄em⁹. Q̄ es enī tāgibileb⁹ in q̄tū tā
gibileb⁹ passiōes: tactū nobis s̄sibiles sunt.

C̄ Declarat p̄positū et̄ t̄edit talē rōnē. q̄cūq̄ h̄t̄ h̄ orga
nū coḡscit hec sensiblīa: et̄ h̄t̄ h̄ sensuū: et̄ qui h̄t̄ oī
organū coḡscit oīa sensiblīa: et̄ h̄t̄ oīs sensuū: et̄ q̄ sic
est nō p̄t̄ nobis defic̄t̄ aliquid nīi nobis defic̄t̄
aliquid organū. q̄ a destruc̄tōe p̄t̄is si nobis nō defic̄t̄
aliquid organū nō defic̄t̄ aliquid sensuū. nullus q̄ sens
us est qui nō h̄eat ab nobis uel qui nō h̄eat ab aīalib⁹
p̄fectis: sed nos nō h̄emus nīi hos qnq̄ sensuū. ergo
nullus est sensus p̄ter hos qnq̄. sunt stagj qnq̄ et̄ non
plures. fundit aut̄ hec rō sup̄ trib⁹ p̄pōmū. q̄rū p̄ est:
q̄ qui h̄t̄ h̄ organū coḡscit hec sensiblīa: et̄ h̄t̄ h̄c
sensuū. 2⁹ est: q̄ cui defic̄t̄ aliquid sensuū ei defic̄t̄ aliquid
organū. 2⁹ est q̄ q̄ aīalib⁹ p̄fectis et̄ maxie nobis non
defic̄t̄ aliquid organū: q̄ nec aliquid sensuū. he aut̄ tres p̄pō
nes se h̄t̄ p̄ ordinē. q̄rū seḡt̄ ex p̄. t. 3⁹ ex 2⁹. nām ex
hac p̄pōne. si habes hoc organū coḡscis hec s̄sibilia et̄
h̄es h̄c sensuū. seḡt̄ q̄ si h̄es alīoī organū coḡsceres alia
s̄sibilia et̄ h̄es alīoī sensuū. q̄t̄ h̄es organa: tot̄ ḡna sen
sibilia coḡscis et̄ tot̄ habes sensuū. si q̄ nō defic̄t̄ tibi al
iquid organū nō defic̄t̄ tibi aliquid sensuū: et̄ si tibi defic̄t̄
aliquid sensuū: op̄z q̄ tibi defic̄t̄ aliquid organū. ista q̄. p̄pō
2⁹. v̄z q̄ si tibi defic̄t̄ aliquid sensuū q̄ tibi defic̄t̄ aliquid
organū seḡt̄ ex hac p̄ma v̄s̄dēz q̄ quale habes orga
num talem sensuū et̄ talia coḡscis sensiblīa.

C̄ Alterius ex sc̄da. p̄pōne seḡt̄ tertīa: q̄ ex hac
sensuū q̄ tibi defic̄t̄ aliquid organū: p̄locū a destruc
tione p̄t̄is seḡt̄ hec. p̄pō tertīa. v̄z q̄rū nobis nō defic̄t̄
est aliquid organū. q̄ nec aliquid sensuū. tria q̄ fac̄t̄ h̄m q̄
has tres p̄pōnes declarat. nā p̄ oīdīt̄ q̄ q̄le habes or
ganū talia sensiblīa coḡscis: et̄ talē habes sensuū. 2⁹ ex
hoc infert̄ q̄ si tibi defic̄t̄ aliquid sensuū: q̄ tibi defic̄t̄
aliquid organū. 2⁹ p̄bat q̄ nobis nō defic̄t̄ aliquid organū
et̄ p̄t̄ne aliquid sensuū: et̄ tūc ut̄ dīcebat est ulterī ar
guēdū q̄ si nobis nō defic̄t̄ aliquid sensuū: et̄ nō h̄emus
nīi qnq̄ sensuū: nullus est sensus p̄ter qnq̄. 2⁹ p̄ inci
pit ibi. Necesse s̄igdē. 3⁹ ibi. Et̄ quecūq̄ qd̄. De
clarat q̄ p̄ma. p̄pōney. v̄z q̄ sensuū p̄portionant̄ orga
nū: ut̄ q̄ si habes hoc organū coḡscis hec sensiblīa et̄
habes h̄c sensuū: et̄ q̄le habes organū talia coḡscis
sensiblīa: et̄ talē habes sensuū. q̄d̄ declarat p̄ sensuū ta
ctū dīces: q̄ si enī oīs q̄lītātē cui⁹ est sensus tac⁹: sup̄.
coḡscit p̄ organū tac⁹: et̄ ab h̄t̄e talē sensuū: et̄ nūc sic
se h̄t̄ q̄ h̄emus sensuū tac⁹: oīs enī passiōes corp⁹: tā
gibileb⁹ in q̄tū est tāgibile sunt nobis sensiblīe tactū.
i. p̄ tactū. lḡit si oīs q̄lītātē tāgibileb⁹ coḡscit p̄ organū
tac⁹: et̄ ab h̄t̄e talē sensuū: et̄ si noī coḡscimū oēs
q̄lītātē tāgibileb⁹ p̄ organū tac⁹: et̄ de organū tac⁹: et̄ de
organū tac⁹: et̄ de organū tac⁹: et̄ de organū tac⁹: et̄ de organū tac⁹:

p̄portionant̄ adīnūscē: q̄ coḡscis has q̄lītātē sensib
les habes hoc organū et̄ h̄c sensuū: et̄ q̄ quale ha
bes organū tales qualitātē sensiblīe coḡscis et̄
talem habes sensuū. f̄ Deinde cum dīcit.

c.119 C̄ Neq̄q̄ siquidē defic̄t̄ aliquis sensus:
et̄ organū nobis aliquid defic̄t̄.

C̄ Proponit p̄pōnē 2⁹ dī. nece est sigdē q̄ si defic̄t̄ aliquid
sensuū nobis et̄ organū nobis aliquid defic̄t̄. sequit̄ ḡ hec p̄pō
exp̄. nam si q̄le habes organū talia s̄sibilia coḡscis: et̄
talē habes sensuū: nō p̄t̄ eē q̄ tibi defic̄t̄ aliquid sensuū.
nīi tibi defic̄t̄ aliquid organū. f̄ Deinde cum dīcit.

C̄ Et̄ quecūq̄ qd̄e ipsi tāgientes sentiuū
tactū sensiblīa sunt: q̄ne existim⁹ h̄nt̄es.

C̄ Probat q̄ nobis nō defic̄t̄ aliquid organū: ex q̄ seḡt̄. ut
p̄z p̄hīta q̄ nobis nō defic̄t̄ aliquid sensuū. C̄ Ad c̄ c̄i⁹
sc̄iēdū q̄ aliquid sensuū sentiuū p̄ medīū t̄r̄sec̄t̄ h̄ue p̄ me⁹
straneū ut̄ tac⁹: et̄ ḡt̄: q̄ est qd̄ tac⁹. alij vō s̄s
sentiuū p̄ me⁹ existim⁹. duo ḡt̄ fac̄t̄. q̄ p̄ oīdīt̄ q̄ nobis
nō defic̄t̄ aliquid organū. q̄rū ad sensuū q̄ sentiuū p̄ me⁹
t̄r̄sec̄t̄. 2⁹ oīdīt̄ q̄ nobis nō defic̄t̄ aliquid organū q̄z⁹ ad
sensuū q̄ sentiuū p̄ me⁹ existim⁹. nīi ḡt̄ nobis defic̄t̄ s̄s
sensuū p̄ me⁹ existim⁹. v̄z q̄ tāgētes sentiuū aliquid s̄sibilia existim⁹ h̄nt̄es
h̄ organū q̄ sentib⁹ ea: q̄ cū medīū
in talī s̄sū sit ps̄ nr̄t̄: nō p̄t̄ nobis defic̄t̄ tale medīū. et̄ p̄
q̄s̄s nec organū qd̄ est p̄pōtiōatū medīū: et̄ ad qd̄ me
diū ordīnat̄ h̄oi. ḡ et̄ ultr̄ oīb⁹ aīalib⁹ p̄fectis nō p̄t̄ defi
cē aliquid organū: et̄ p̄ q̄s̄s nec aliquid sensuū q̄ sentiuū p̄
medīū inātū uel intraneū. f̄ Deinde cum dīcit.

C̄ Quecūq̄ h̄o p̄ media: et̄ nō ipa tāgētes
simplicib⁹. Dīco at̄ ut̄ aīe: et̄ aīq̄: h̄nt̄ aut̄ sic:
ut̄ sigdē per vñū p̄la s̄sibilia existim⁹: altera
abīnūcē ḡt̄: nece h̄nt̄ h̄t̄ h̄t̄ s̄sibilia existim⁹: ut̄ rō
q̄ s̄sibilia existim⁹: h̄t̄ s̄sibilia existim⁹: et̄ aī
tūcē id qd̄ per utraq̄: aut̄ qd̄ ab ambobn̄s.

C̄ Dubitat̄ forte aliquid de q̄nō s̄entiuū q̄ h̄ fiduc̄t̄
In līa. et̄ p̄ posset eē dubiū de hac
p̄na q̄ sup̄ inuebat. v̄z q̄ coḡscit q̄lītātē tāgibileb⁹:
cūlūnodi est sensuū tac⁹: q̄ sp̄e coḡscit eas p̄ organū
tac⁹: et̄ q̄ h̄t̄ h̄ sensuū. v̄z aut̄ h̄ eē falsū. nā p̄ sensuū
cōez coḡscimū oba oīuū sensuū pt̄iculariū: et̄ p̄ st̄ellū
coḡscimū qd̄dīt̄e oīuū s̄sibilia: fed̄ si p̄ sensuū cōem q̄
est dīsc̄t̄ ab oīb⁹ sensib⁹ pt̄iculariū possūm⁹ coḡscē
oba oīuū sensuū pt̄iculariū: et̄ p̄ st̄ellū possūm⁹ coḡscē
oīm qd̄dīt̄e: nō op̄z q̄ coḡscēs h̄ s̄sibilia q̄ h̄t̄ h̄c
pt̄icularē sensuū: q̄ poterit ea coḡscē p̄ alīa v̄t̄ ut̄ p̄
sensuū cōez p̄ st̄ellū. C̄ Dībz q̄ s̄sibilia pt̄icularē ext
ores sunt fania tōtī cognitio nīe. nā lī s̄sū coīs
coḡscēt̄ oba oīuū sensuū pt̄iculariū: nūc tū coḡscit̄ ea
nīi imutat̄ ab exteriorib⁹ sensib⁹. coḡscit̄ enī v̄sibilia
ut̄ imutat̄ v̄sibilia: v̄sibilia enī p̄ imutat̄ v̄sibilia: et̄ imutat̄
do v̄sibilia p̄uenit h̄ imutat̄oī usq̄ ad cōez sensuū. cognitio
ḡs̄s coīs p̄supponit cognitionē pt̄icularē sensuū.
cūt̄ q̄ defic̄t̄ cognitionē alīcē pt̄icularē sensuū. 03 q̄ p̄ s̄sū
coīs p̄uef cognitionē illā. sic ēt̄ et̄ st̄ellū nīi in suo p̄mō
dīo dīcēdīt̄ ab tabula rāsa: in q̄ nihil est scriptū. q̄cūq̄ s̄t̄
in it̄ellectū recipit̄ fit medīate s̄sū: p̄ q̄d̄ defic̄t̄e aliquid
sensuū nece est et̄ sc̄ia: defic̄t̄ que h̄t̄ s̄sū est: dī p̄pō
ste. q̄re si coḡscimū q̄lītātē s̄sibilia: op̄z q̄ h̄em⁹ or
ganū v̄sibilia et̄ sensuū v̄sibilia. q̄ si p̄ sensuū possūm⁹
coḡscēt̄ tales q̄lītātē: et̄ si p̄ st̄ellū coḡscē possūm⁹ qd̄
dīcēt̄e talē q̄lītātē: nūc tū h̄t̄ coḡscēt̄ p̄uenit̄ p̄t̄
ad sensuū cōez ul̄ ad st̄ellū ul̄ ad alīt̄a alīa poterit̄ sens
tuū nīi medīate v̄sibilia: p̄ q̄d̄ bñ dīcēt̄: q̄ si coḡscimū
q̄lītātē tāgibileb⁹ ul̄ alīa oba alīcē s̄sibilia pt̄icularē:
op̄z nos h̄e organū illī s̄sibilia et̄ tītē bñ illum.

C̄ Alterius forte dubitat̄ aliquid. v̄z h̄s aliquid
organū alīcē s̄sibilia coḡscat̄ oīs dīas
s̄sibiles illī s̄sibilia. et̄ v̄z q̄ nō. q̄ multa alīa h̄t̄ sensuū
v̄sibilia: q̄ nō coḡscit̄ oīs dīas v̄sibiles: ut̄ p̄ p̄fēlīb⁹
q̄t̄ nō coḡscit̄ nīi excellētā s̄sibilia. et̄ multa h̄t̄
sensuū odorat̄: que nō coḡscit̄ oīs dīas odorabilit̄. ut̄
p̄z in h̄oib⁹ q̄ nō odorat̄ nīi cū tristitia et̄ letitia: et̄ nō

p̄cipit̄ nīi odor excellētā. C̄ Dīm q̄ h̄c locū h̄t

utruq; mediū. regrit gut plane p; ex textu q; orga^m sit
zformē medio ad h; q; sentiam^p q; orga^m illa sibilia q;
sunt apta nata sētū p; me^m. C Mōtādū aut q; ait q; cu
plura media sūt eisdē sibilis q; h; organū q; foie alte
ri illoz mediorū aut ambob^z cogscit illō sibile q; est
aptū natū cogscit p; utruq; me^m. H; at dicit pp; odoratū:
q; in odore me^m est aer t; aq; t; eliq; aialia h; organū
h; sibus magis q; foie aer i ut terrestria: aliq; vō magis
q; foie aque ut aquīca: aliq; aut forte h; q; q; foie aliq
mō ambob^z: ut si q; sunt aialia q; p; cipit utruq; ut q;
sunt aliq; mō aquīca: t; aliq; mō terrestria. q; cūq; t; mō
ponat h; dñi ul; q; foie sibilia q; tali organū ul; dñi ul
ter h; oib^z eltoz ul; sibilia q; foie sibilia ad utruq; semp
h; nis tale organū p; cipit tale sensibile.

Bubitaret forte alijs. q; nō vī uerum eē qd
pla sibilia h; nis organū q; foie illi me^m cogscit p; illō or
ga^m illa sibilia pla. nā p; aer t; aq; p; me^m est apt^z nat^z
cogscit color t; son^z: t; hēm^z organū q; foie aer i ut tipa
nū audit^z. t; tū p; illō organū nō cogscit^z colorē t; so
nū: h; sonū tū. C Dñi q; i oib^z sūt accipieida q; sūt p; se.
t; dimittēda q; sūt p; accns. aer at est me^m son^z t; color^z
all^z t; alr^z: q; coloris eē me^m: ut est diaphan^z. q; son^z vō
ut est rarefactibilis t; p; dñabilis. nō g; organū h; q; p;
pp; oib^z aer i ut est me^m utroq; vō p; cipet utroq;
t; q; vō inutat solū: ut est diaphan^z: t; ipan^z vō audit^z
inutat ab aer i ut est rarefactibilis t; p; dñabilis p; vō so
lū p; cipim^z colorē t; p; auditū sonū. organū g; audit^z t;
si p; oib^z aer i ut est organū nō p; oib^z aer i ut
ut est me^m in colore t; sonū. in sono tū. p; vō tā p; ea q;
dixerat nō plus vult nisi q; organū ut est organū d^z, p;
p; oib^z aer i ut me^m est qd p; zvē eē. Dēide cu dīc.
c.130 C Simpliciū at ex duob^z his: sibilia solū sūt
ex aē t; aq;. Dupilla qd eni aq; audit^z hō
aeris: olfat^z at hōz alteri^z est. Ignis at aut
nll^z ē aut cois oib^z. Nihil eni sine calo
sibiliū ē. Terra hō aut nll^z est: aut i tactu
maxie misceit: vñ relinq^z nll^z ē sibiliū
ex aē t; aq;. C Hec at t; n̄ qdā h; nata aia
lia. H; es iſg; sibus h; nata nō ipfectis neq; or
batis. vñ eni q; talpa sub pelle h; nis oclōs.
c.131. C Premissa hac p; pōne q; organa debēt p; oib^z ari me
dijs itēdīt tale rōne. q; cūq; sentim^p p; media eēneā sen
tim^p p; aerē: aut p; aquā: aut p; utruq; h; organa debent
p; oib^z ari medijs: t; nos hēm^z organū p; portionatu^z
aeri ut auditū. t; p; oib^z ari q; sentim^p tū tactu. t; et i gustu
ut est qdā tact^z: media vō q; nō p; sūt corporis nū h; h; q;
foite cū corpē nō: q; ex eis cōponit corpus nū: q;
sūt elta exteriora p; q; sentim^p tāq; p; mediū eēneā. iter
h; aut elta ignis nō p; oib^z alicui organo: nec ē ter
ra p; oib^z alicui organo loquēdo de organis p; q; sen
tim^p p; media eēneā. nō g; fit talis p; oib^z ari nū ul; ac
tūl; aque. t; q; nos hēm^z organa p; oib^z ari aer^z
ul; aque ul; t; utriq; sepi^z dñi est hēm^z oia organa
p; q; sentim^p p; mediū eēneā. t; et ut supius p; bavat hē
mus oia organa p; que sentimus p; mediū traneum. g;
nobis nō deficit aliq; organū. t; p; nū nec aliq; sib.
C Quare si nō altez; aliq; est corp^z t; pas
sio que nulli^z est eoz que sunt hic corpor^z
neq; vñus utiq; deficit sensus.

C Condit ex dictis q; nullus nob sibus deficit dices.
q; si nō est aliq; altere corp^z elta p; tētia h; q; foie elta.
t; si passio nō est aliq; q; nulli^z sit eoz q; sūt h; corp^z que
nob sibis t; ipfectio nec orbata: nō qdā vñ
ē orbata t; ipfectio q; nō sunt: t; talpa credit orbata: t;
tū nō est. vi; eni eē h; nis oclōs sub pelle. C Mōtām aut q;
ignis aut est nulli^z organi aut est cois oib^z: q; si p; cide
re ignis h; nis se est nulli^z organi: q; organa debet eēpas
sua. ignis at est maxie actiu^z: h; si p; cide re ignis h;

qdā p; cipationē sue q; lates sic ignis cois est oib^z q;
calor maxie cōperit igni. t; opz calorē aliquē zcurrere
ad oēs sensu. C Mōtādū et q; h; nō itēdīt loq; nū de or
ganis p; q; sentim^p p; media eēneā. nulli^z at tali organū p;
tactuō deficit nob organū. p; q; sentim^p p; mediū itra
neū. nulli^z g; organū deficit nob. t; p; nū nullus sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū. opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
uerificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;
aialia h; nata ois hos sib.
C Mōtādū et q; h; nā dēteriatā fuisse sup^z in ea^z de sensi
bility coib^z: ubi dicebat q; sibilia cosa p; cipium vno
quoq; sensuō oia sed qdā: oia tū hec sūt cosa. non q;
oia p; cipiant oib^z: h; q; oia p; cipium plib^z. mot^z enim
posset nob deficit aliq; organū. t; p; nū alijs sib.
ex dēteriatā itaq; ul; eltoz sumit^z sensuō p; q; sentim^p p; mediū eēneū: h; q; cogscimus ois tagibiles
passioēs corpōz hic exītū pot sumi sufficiētia sensuō
p; quos sentim^p p; mediū straneū. excludi iſg; p; tex di
ctis ul; sufficiētia sensuō: t; q; nobis nō deficit aliq;
sib.
C Mōtādū et q; h; nā Lōmentatorē h; est noua de
miratio ondēs q; nob nō deficit aliq; organū. t; p; nū
missa facē qdāmō rōne vñā. nā si nob nō deficit organa
p; q; sentim^p p; mediū itraneū eo q; mediū in talis
b^z sit de cōpōne nū nec nob deficit organa p; q; senti
mūs p; mediū eēneū eo q; mediū itraneū ul; nullū ta
le organū est ei aerē t; aquā: sed ul; appropiab^z aer i ut au
dit^z ul; aque ut vñus: ul; utriq; ut odorat^z: q; sic ē nob
nō deficit aliq; organū: cū nos hēamus tā organa p; q;
sentim^p p; mediū itraneū: h; illa p; q; sentim^p p; mediū
eēneū: t; si nob nō deficit aliq; organū nō deficit ali
js sib. cū g; no hēamus nū qdā organa erit tūnū qu
que sensus t; nō plures.
C Mōtādū et q; h; talpa h; vñ
deat orbata: nū tū est simili orbata. sed h; oculos sib
pelle. nā q; illud aial semp est sib terra ne terra ledere
oculos eius sigenitātē nā ut faceret ei oculos sib pelle
ita q; pelle defendere oculi ne lederent a terra.

Bubitaret forte alijs. q; organa p; q; senti
mūs p; mediū eēneū appropiab^z
eltoz simplicib^z. C Dñi q; oib^z media p; q; sentim^p ul; eē
de cōpōne nū tā q; sūt p; corpis nū: ul; eē ex q; con
stat corp^z nū. nā q; organa semp sūt de cōpōne nū: t;
organa sūt qdā medijs: oib^z media ul; eē p; corpis
nū ul; eē ea ex q; cōponit corp^z nū. mediū at qdēt
p; corpis nū est caro q; est mediū in tactu. t; et i gustu
ut est qdā tact^z: media vō q; nō p; sūt corporis nū h; h; q;
foite cū corpē nō: q; ex eis cōponit corpus nū:

sūt elta exteriora p; q; sentim^p tāq; p; mediū eēneū. iter
h; aut elta ignis nō p; oib^z alicui organo: nec ē ter
ra p; oib^z alicui organo loquēdo de organis p; q; sen
tim^p p; media eēneā. nō g; fit talis p; oib^z ari nū ul; ac
tūl; aque. t; q; nos hēm^z organa p; oib^z ari aer^z
ul; aque ul; t; utriq; sepi^z dñi est hēm^z oia organa
p; q; sentim^p p; mediū eēneā. t; et ut supius p; bavat hē
mus oia organa p; que sentimus p; mediū traneum. g;
nobis nō deficit aliq; organū. t; p; nū nec aliq; sib.

C Quare si nō altez; aliq; est corp^z t; pas
sio que nulli^z est eoz que sunt hic corpor^z
neq; vñus utiq; deficit sensus.

C Condit ex dictis q; nullus nob sibus deficit dices.
q; si nō est aliq; altere corp^z elta p; tētia h; q; foie elta.
t; si passio nō est aliq; q; nulli^z sit eoz q; sūt h; corp^z que
nob sibis t; ipfectio nec orbata: nō qdā vñ
ē orbata t; ipfectio q; nō sunt: t; talpa credit orbata: t;
tū nō est. vi; eni eē h; nis oclōs sub pelle. C Mōtām aut q;
ignis aut est nulli^z organi aut est cois oib^z: q; si p; cide
re ignis h; nis se est nulli^z organi: q; organa debet eēpas
sua. ignis at est maxie actiu^z: h; si p; cide re ignis h;

sūt plura elta qdā q; tūor nō deficit nob alsq; organuō p;
qdā sentim^p p; mediū eēneū. t; si nulla tagibiles passio
nulli^z eoz q; sūt h; corpōz elta qdā nō deficit p; cipibiles
tactuō deficit nob organū. p; q; sentim^p p; mediū itra
neū. nulli^z g; organū deficit nob. t; p; nū nullus sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū: opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
verificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;
aialia h; nata ois hos sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū: opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
verificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;
aialia h; nata ois hos sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū: opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
verificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;
aialia h; nata ois hos sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū: opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
verificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;
aialia h; nata ois hos sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū: opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
verificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;
aialia h; nata ois hos sib.
C Mōtādū et q; cu q; foie sibilia q; sentim^p per
mediū extrisecū: opz q; appropen^z corpib^z simplicib^z
t; eltiōnō aut p; nec igni nec terre. ut p; q; appropi
ant ul; aer i ul; aq; his at duob^z eltiōs nō pot eē nū tripl^z
appropiab^z aer i. q; ul; appropiab^z aer i. t; q; tū ul; utriq;
q; aer i tū ois audit^z appropiab^z. aq; tū ois vñus. odora
tū vō appropiab^z utriq; q; alijs odorat^z appropiab^z ae
ri ut odorat^z alalii terestriū. alijs vō appropiab^z aque
ut odorat^z alalii aq; scop^z: q; si nō p; nū plib^z modis di
verificari organa: p; q; sentim^p p; media extriseca: t; q;
dā aialia p; pfecta: t; nō ornata h; nata oia organa. segf h;<

dulcis. q. s. pp qd cū coiciderit s. eodē s. bō albi t. dulce
ul'ali⁹ color cū dulci cogscimus dulce visu per accīs.
si vō nō coicidat dulce cum colore nequaq; utsq; visu
cogscimus dulce. q. vno mō est sensible p accīs: sicut
dulce sentim⁹ visu: sed aut alio mō sup. bīm accīs sen-
tissem⁹ ut cleonis filiū. nō qz cleonis fili⁹ est: s. qm̄ al-
bus. nā huic aut. i. albo accidit cleonis fili⁹ eē. C. Illo-
rādū aut q. alr vi cse p accīs dulce t alr fili⁹ cleonis.
nā dulce s. sentit a visu per accīs: q. s. sentit ab alio
s. bō p se: ut a gustu: sed fili⁹ cleonis sic vi a visu p accīs
q. a nullo ptculari s. bō sentit p se. C. Illotādū ēt q. ac-
cidit albo inqzū vi q. sit fili⁹ cleonis: q. nō vi albi in
eo q. fili⁹ cleonis: sed in eo q. color. Deinde cu dicit.
C. Leonū aut hēmus s. a sensu cōem nō s. m
accīs. Nō igis est. ppus. Neq; eni utiqz
sentirem⁹. Sz aut sic sic dcm est: Leonis
filiū nos vidē: adiuvicē eni ppq s. m accīs
sentiūt s. bōs: nō s. m q. ipsi s. t: b. s. m q. vn⁹
fil s. s. bōs in eodē. Et colera qdē amara
t rubicūda. Non eni alter⁹ lensus dicere
q. ambo vnū: ppter qd t decipit. Qd si sit
rubicūdū colerā opinatur esse.
C. Probat s. bōs cosa nō sentit p accīs t nō eē aliquē
ppiū s. bōz eoz iduceōdō in modos p accīs q. d. distinx-
rat dices: q. coiz aut s. bōs illa hēmus cōem s. bōz nō
s. m accīs sentit illa s. bōs cosa. dñr aut s. bōs cosa
s. sentit a cōi s. bōz nō paccīs. q. sentiūt s. p. s. bōs sensib⁹
nō p accīs sed p se. t q. sic est. nō igis est s. bōs ppus eo
rū nec ppea opz pone spālē sensu. neq; eni utiqz sen-
tirem⁹ ea his sensib⁹ p se: sed aut sic dcm est sentirem⁹
ea sup. sic ztigit nos vidē cleonis filiū: aut sic s. bōs sen-
tiūt s. bōs phā adiuvicē s. m accīs t nō s. m q. ipsi s. t:
sz s. m q. vnus s. bōs sup. sentit s. bōs alter⁹: cuz s. bōs s. bōs
s. bōs fili⁹ s. bōs i. eodē cuz alio: ut cosa qdē amara t ru-
bicida est. t ibid. nō eni est alter⁹ s. bōs dīcē. i. cogscē
q. ambo vnū. i. q. rubicūdo t amarā vnūnū in ynum.
nls eni s. bōs ptcularis iudicat p se de ambob⁹ hēs. yz
de rubicūdo. t amaro q. ztigit eē i. vno t eodē ut in co-
lerā: t q. nls s. bōs ptcularis iudicat de his abob⁹ p se:
h est cā pp qd decipit s. bōs mltoties: q. si sit rubicūdū
colerā opinat eē. tūc q. supplēda ē rō. q. s. bōs cosa
nō p. s. bōs p accīs: sic dulce a visu: nec sic cleonis fi-
li⁹: cuz isti sint modis p accīs: et iductione p. h⁹ s. bōs cosa
nō sentit p accīs ab his s. bōs: sz si nō sentit p accīs
ab his s. bōs nullo mō s. t. phā alicui ali sensu. nullo g
mō ppter s. bōs cosa opz nos dare sextū sensuz: nec et
pp. pp. q. nullo mō est dādus sextū s. bōs. s. t q. tm̄ gnqz
s. bōs: t nō plesur in phn⁹ decibaf. C. Illots^māt q. s. bōs
adiuvicē sentit s. bōs cosa. phā q. coicidit adiuvicē in eo
dē: ut amarā qd est ppiū obm gustu: qd ptcipit a visu:
q. ztigit h qd est sensible gustus coicidē in eodē cum
rubicūdo qd est obm visus. ztigit eni idē s. bōs ut eadē
colerā eē rubea t amarā. q. g. h ztigit visus nō s. m q.
visus. i. nō p se iudicabit de amaro: sed iudicabit de eo
per accīs inqzū est ztigit rubeo. Deinde cum dicit.
135. **C.** Ingret at aliqz cui⁹ cā ples hēm⁹ s. bōs.
Sz t n̄ solū vnū: aut qten⁹ m⁹ lateat pna
t coia: ut mot⁹ t magnitudo: t nūer⁹. Si
eni eēt visus solus: t ipē albi laterēt utiqz
magis: t viderent eē idē oia pp id qd p se
quint se adiuvicē sit color t magnitudo.
Nūc at qm̄ i aliq s. bōs coia s. t: māfestuz
facit qd aliud qddā: vnūqdqz ipoq est.

CSolut qzda qdne q posset queri circa pta. iducit aut h q multipli. nā qd hāc qdne sic introducit: dnt eni q phs vult hreddē cāz ul vult solue hāc qdne: qre nos hēmus ples sbus t nō hēmus vnū tñ sensu: s hz superficiali vident h in lta sonare tñ ex mēte phs est hēc pte ista. dicamq g cu Lomētatore q phs nō vult ingrē: qre hēmus ples sbus t nō vnū tñ: hz vult querē qre h oba ut magnitudo figura t cetera talia pcpunt plib hibz t nō pcpunt vno tñ dices: ingret at alios cui cā hēmus ples sbus sup. pcpientes magistrinē t motu t figura t talia cetera: sed nō hēmus solū vnū sensu q pcpiat ea. t rñdet dices. q aut ptingit qtenus min lateat hec oba que sunt qnā ad obiecta ppria: t que sūt cosa ut mot t magnitudo t nūs. nam si esset solus visus qui pcpiret ista oba t ipse visus esset alibi lateret utiqz magis: qz crederemus ea esse obiecta propria visus: ideo bdit q viderentur oia talia oba esse idem. ppter id qd sequerent se adinuscē simul color t magnitudo. nam qz bim hanc hypothesim non ab alio. sbus pcpentur magnitudo qz color nō possimus bni dignē iter magnitudinē t colore: sed crederem ea esse idē: t crederem q magnitudo esset ppriū t pncipale obim visus sic t color. nunc aut qm in altero hibili reperiunt hibilia: q cosa sunt. h manifestū facit q alid qdē est vnū qd qz ipoz. ut alid est magnitudo. t alid color. t alt cōparat ad vlsus magnitudo t alt color.

Atoniā aut sentimus qd videm: t
audimus: nece est aut visū sentire:
qz videt: aut altero. Si aut altero:
aut ipso erit quo videt aut altero: sed idē
erit visus: t subiecti coloris. Quarē aut
duo eiusdem erunt aut idem eiusdem.

CPostqz phs pbauit sufficiētiā sensu. In pte ista iue-
stigata sufficiētiā sensu ptculariū vult iuestigare nāz
sbus cois. **C**Eld cui eui scēdū qz sbus cois cogscit
oia oba oiu ptculariū sbus. hñtē se ptculares sbus
respū sbus cois. ut istra oindē sic circūferētia. sbus do
cois se hz qsi cētrū. igz sic oēs linee pcedētes a cētrū
rētia termini cētrū sic oēs imutatiōes facte s ptcila
rib hibz terian in sbus coes. t poēs imutatiōes illas
imutari hēt sensus cois. t qz sbus sentit illa a qb̄ imu
tak ex q oia h oba extērora imutādo extēriores sbus
imutat sensu coes. segēt qz cois sbus ludicare possit de
oib his oib extēriorbz. t et de oib imutatiōib fa
ctisi extēriorbz hibz. nā si h oba extēriora imutat sen
su coes imutādo sbus ptculares oēs imutatiōes
ptculariū sensu pcpī a cōt sensu. duo q pōt cois sensu
q directe t p se non pnt sbus ptculares. nā si cois
sbus pcpī imutatiōes sensu ptculariū cogscit acti
ones eoꝝ: ut cogscit spaz vlsionē spaz auditiōē: t et
alias actiōes alioꝝ ptculariū sensu. nā si ex h fit vi
sio: qz vlsus imutat a visibili: t auditio qz audit imuta
tak a sonabili q cogscit imutatiōes vlsus a visibili: t
audit a sonabili cogscit vlsionē t auditioē: t q cog
scit imutatiōes feas in oib hibz cogscit actiōes oiu
sensu. t qz h cogscit sbus cois: ut est p hita patesactū
bni dcī est qz vna excellētia qua hz cois sbus sup ptc
ulares est qz pcpī phs actiōes eoꝝ qz ipsi ptcula
res sbus drecte t p se pcpī no pnt. utz aut eas pcpī
ant alioꝝ moꝝ in qnib appebit. Rursus qz cois sbus p
cpīt oba oiu ptculariū sensu cogscit eoꝝ dñia. sic q
p vlsu possim cogscit albiu a nigro: qz p vlsu pcpīm
albiu t nigrū: sic p sensu coes pcpī possim qud diffe
rat albi a dulci: ul qud differat sonab odore: qz oia h
p sensu coes cogscit possim. erit staqz hec scđa excellē
tia quaz hēt cois sensus sup ptculares: qz ptculares
sensus non pnt pcpere nisi dñias eiusdem obi: ut vlsus

dilat albi et nigri. gustus amari et dulcis. sed cois suis cogescit diuis plurium oboz: ut non solu pcipit quo disserat albū a nigro; sed et quo differat color a sapore. duplex possit et sic dividēt pte ista: quod pbs pō investigat sensum cōem ex eo quod cogescimus actiones sensuū particulariū. 2o ex eo quod cogescimus dīas oboz ibi. Uniusqz qdē sit suis. Juerū quod ipsi suis particularares ut patet alio modo pcpit actiones suas: non sic possumus pcpere et investigare nam suis cois ex actionibz sensuū particulariū sic ex dia oboz. igitur quod dubium est utrum suis particularares sentiat se sentire: et utrum pcpit actiones suas: id possumus sic dividēt pte ista dicendo: quod pbs pō inquit an suis particularares pcpit actiones suas et sentiat se sentire. 2o quod ex actionibz particulariū sensuū forte non plene inotescit nobis nam suis cois. Premissa hac quoniam et soluta iuestigat plenū nam cois suis ex dia oboz ibi. Uniusqz qdē sit suis. Lirca pō duo facit: quod pō pponit hāc quoniam utrum suis particularares sentiat se sentire: et obicit ad ultra quod pte. 2o soluit quoniam pposita ibi manifestū igitur quoniam. Lirca pō duo facit. quod pō obicit ad pte hāc quod suis particularares sentiat se sentire. 2o obicit ad pte ibi. Hec aut dubitationē. pō in duas bim pō dupl. pbat quod suis particularares sentiat actiones suas ut sentiat se sentire ibi. Ampliū aut. Dicit g. quoniam aut sentim qdē videm. i. sentim et pcpim nos vidē: et sentim qdē audim. i. pcpim nos audire necesse est aut visu sentire quod videt aut altero. nam si videm nos vidē uero eodem sensu huc eodem visu quod videm vidēbim nos vidē: ita quod ille idem suis qui videt obz videbit et actionē suā: et videbit se vidē: uel hāc erit altero spū. si aut altero. i. diuīso: aut non erit altero simpli: aut erit altero simpli: id sicut quod si erit altero aut erit ipso qdē videt quod non erit ibi alteritas sumpli: aut erit altero. i. erit ibi alteritas sumpli. pmissa g. quoniam pbat quod ille idem suis qdē sentiat: sentit se sentire dicēs: quod idem suis erit visus et ibi coloris. i. ille idem suis qdē videt uel qdē pcpit visionē videbit et colore: et aut duo suis erit eiusdem obti: qdē est impossibile: aut idem suis erit eiusdem. i. erit suis pspī et sentiat se sentire. C. Notandum aut quod cū ex hoc fiat visio: quod visus imutat a colore: non potest quod alios suis iudicet de actioē visus ut iudicet de ipsa visionē: et tamen non iudicet de colore: cū visio fiat pmutationē factā a colore. id pbs accipit hāc pponit qdē nota: quod ille idem suis qdē visus. i. qdē pcpit visionē: ille idem sit ibi coloris et pcpit et colorē. C. Notandum aut quod hāc supposito quod pbs qdē nos vidē ul qdē visus non vidē et colorē: arguit sic pbs. aut eodem spū vidē: et vidē nos vidē: aut alto. et si alio aut non alto simpli: sed qdāmō ipso eodem. aut alto simpli: sed si simili sit aliis suis qdē videmus: et qdē videmus nos videre: tunc erit duo sensus eiusdem ibi: ut eiusdem coloris: et ita pcpit colorē duplicit sensu. ut sensu qdē videmus: et sensu qdē videmus nos vidē: et qdē impossibile est esse duos suis eiusdem ibi: non erit alius sensus qdē visus: et qdē videmus nos vidē: sed idem sensus erit eiusdem. i. erit suis pspī. quod idem sensus videbit et videbit se videre.

Bubitaret forte alios quod iretur in infinitū si alius sensus sentiret et alio eēt quod sentiremus nos sentire: et quod stādū sit in pmissis quod idem sensus sentiat et sentiat se sentire. C. Dicimus quod supponimus mō ad pmissis sensuū particularares non pcpit actiones suas directe et per se: sed hāc actiones directe et per se sentit sensus cois: ut per visuū nos videmus: et per sensuū cōem videmus nos vidē. Hoc viso dicamus quod sensus cois est aliquo mō idem cū qualibet sensu ppartulari: et est aliquo mō diversus. nā ut pungit se huic sensu ppartulari. vbi gra. ut pungit se visuū. est aliquo mō idem cum visu. ul qdē est ut imutat a visu pungit se alio mō visu: et est quodāmō idem cum visu: semper enim ex agēte et patiēte sit aliquo mō vnuū: quod agētis et patiētis est vnuū actus: et mouētis moti vna motio est: sed ut sensus cois mouet ab auditu non pungit se visuū nec est idem enī sensu: sed magis pungit se auditu: et est qdāmō idem cum auditu. fatus itaqz eēt dicere quod nos videmus nos videre per sensuū cōem ut pungit se audiū: uel quod nos audiremus nos audire per illū sensuū ut pungit se visuū. sensus itaqz cois non indicat de actione vnuū sensus ut pungit se alio sensu: sed ut pungit visuū: et ut mouet a visuū pcpit visionē: ut pungit audiū: et ut mouet ab auditu pcpit auditionē: et sic de ceteris sensibz. igitur si per sensuū cōem ut est quodāmō idem visuū: videmus nos videre: pro tanto uer est quod eodem visu videmus et videmus nos vidē: quod videmus pmissus et videmus nos vidē pmissus cōem ut pungit idem visuū: et ut est quodāmō idem cū visuū. vnuū g. et idem suis facit quod viveamus: et quod vidēam nos videre: alii tamen et alii: quod per visuū nos videmus inqzū imutat ab obo extero rū: sed per visuū videmus nos videre ut imutat sensuū

cōem. est enim hic ordo q̄ sensus p̄ticularis imutat ab obo exteriori ut v̄slus imutat a colore et audit⁹ a sono sensus v̄o p̄ticularis imutat⁹ ab obo exteriori imutat sensum cōem: q̄re sensus p̄ticularis imutat et imutat q̄r imutat ab obo; et imutat sensu cōem: et s̄m hec duo ad duo defuit nobis q̄libet p̄ticularis sensus. nā ut p̄ticularis sensus imutat ab exteriori obo sentimus: s̄ ut imutat sensum cōem sentimus nos sentire. Igit⁹ quo dāmō p̄ eūdē sensu cōem sentimus et sentimus nos sentire alī tñ et alī: ut oīlūz est. per illū ens eūdē v̄sluz per quē v̄ldemus ut imutat a visibili: si ḡ illū eūdē videmus nos v̄ldē ut imutat sensum cōem. si ḡ illū eūdē videmus nos v̄ldē ut imutat sensus cōem. si ḡ p̄ v̄sluz imutat⁹ ab exteriori obo videm⁹: et nō p̄ illū eūdē v̄sum imutantē sensu cōem v̄ldem⁹ nos vidē: sed oī p̄ fit ali⁹ sensus imutat⁹ cōez sensu p̄ quē videamus nos vidē: par iōne erit ali⁹ sensus imutat⁹ cōem sensum p̄ quē p̄cipiam⁹ actionē illī alteri⁹ sensus. uel igit⁹ est abire in infinitū: ut stādū est in p̄mis. ut dicam⁹ q̄ p̄ illum eūdē v̄sluz p̄ quē videm⁹ ut imutat ab obo exteriori: p̄ illū eūdē videm⁹ nos vidē ut imutat sensu cōem: nō ḡ negat p̄bs q̄ alīq̄ mō sensus p̄ quē videm⁹ sit alīq̄ mō ali⁹ a sensu p̄ quē videm⁹ nos vidē. q̄r si p̄ eūdē v̄sum videm⁹ et v̄ldem⁹ nos vidē: atn̄ l̄p̄e v̄sluz est alīq̄ mō ali⁹ a seip̄o ut debuit nobis ad hoc et ad illud. nam ut imutat ab obo exteriori v̄ldem⁹ per ip̄z: sed ut imutat ultimū sensitū suū sensu cōem videmus nos v̄ldere. Cū rursus si hec dno. v̄z v̄ldē et v̄ldē nos vidē non uolumus referre solū ad sensu p̄ticularē: sed alter⁹ horū uolum⁹ referre ad sensum cōem ut dicam⁹ q̄ per sensu p̄ticularē ut imutat ab obo videm⁹: sed p̄ sensu cōem ut imutat a sensu p̄ticulari videm⁹ nos vidē: tunc planū est q̄ p̄alū sensu videm⁹ et v̄ldem⁹ nos vidē. semper ḡ sensus p̄ quē videm⁹ est alīq̄ mō ali⁹ a sensu p̄ quē videm⁹ nos vidē. nō tñ p̄ oēm modū ali⁹. nā sp̄us p̄ticularis ut p̄ sp̄m videm⁹ put̄ imutat ab obo exteriori nō est p̄ oēm modū ali⁹ a seip̄o: ut p̄ ip̄z videm⁹ put̄ imutat sensu cōez. sic et sp̄us cois put̄ p̄ ip̄z videm⁹ nos vidē: nō est p̄ oēm modū ali⁹ a sp̄u p̄ticulari: ut a visu p̄ quez videm⁹. nā nūq̄ p̄ sensu cōem videm⁹ nos videre: nūf̄ put̄ oīlūz se v̄sluz: et put̄ est idē aliquo mō cum v̄sluz.

Alterius

Ulterius forte dubstaret alius, q[ui] ea que dicitur
sunt nunc vident[ur] & dicentes super dictis, ne
nunc deinceps est quod per eundem sensum visus videtur & videtur
nos videt, super tamen deinceps sunt particularares in se & dire
cte non percepit actiones suas. **C**ontra quod duo sibi inuiti
non dicunt, nam si per eundem sensum visus videtur & videtur
nos videt, hoc tamen est alter & alter, q[ui] per sensum visus videtur
ut immutat ab obo, per eundem visum videtur nos videtur &
immutat sensum coem, ut per sensum visum videtur, ut h[oc] ipsu[m]
considerat in se, sed per eundem sensum visum videtur nos videtur, put[er] se
sensu cois vnit se illi, et ut est aliq[ue] modo idem cu[m] illo, igit c[on]tra
sensus particularis: ut est aliqd in se: et ut immutat ab obo
sic habeat iudicare, et sic pertineat iudicium ad ipsum, put[er] v[er]o
immutat sensum coem: put[er] sensu cois vnit se illi: et
est aliquo modo idem cu[m] illo: sic non iudicet, nec hoc
directe pertineat iudicium ad ipsum particularer sensu: sed in
gl[ori]a pertineat ad sensum coem: qui pot[est] disci ultimum sensu:
eo q[ui] sit terminus oiu[m] particularis sensu: non ualeat si per
sensum particularer sentimus nos sentire modo quo dicitur
est quod sensus actiones sua directe & in se positus cognoscere
scere: utrum autem possit eam cognoscere aliquo modo
sequentibus apparebit. **D**einde cum dicit,

Ch t  t dubitationē. si eni visu s tirevid
 . vi  t color: aut h̄ns h c: si videbit aliq
qd est vid s: t color  h bit p m  vid s.

Cubijcit ad pte ſrā oñdēs qnō eodē ſenſu ſentimur et ſentimus nos ſentire. nec eodē yſiū vſdem⁹ et vſdem⁹ muſ nos vſdē dicens. q id qd̄ dcii est g eodē yſiū y

demus & vldem⁹ nos vldē: hēt dubstationē. q̄ sentire
visu idē est q̄ vidē. vi aut color aut h̄is hūc. l. colorez
igit̄ si vldebit aliqs qd̄ est & vidēs. l. si vldebit se vldē
ul̄ si videbit visionē suā. & h̄mū vidēs. l. organū visu
in q̄ p̄o & h̄ncipaliſ ſūdat vſiſ uſl̄ ipa vſiſ: hēbit colo-
rē ſup. qd̄ ē ſcouenies. C illotā⁹ at q̄ si vſiſ videret
ſe vldē: videret ſpaz vſiſionē. & qr̄ nihil vi niſi qd̄ h̄z co-
lorēul̄ qd̄ ē coloratū: tē ip̄ ſ organū vſiſ uſl̄ ipa vſiſ
hiet colorē ul̄ eēt colorata: qd̄ elſ iſcouenies. f D.c.d.
C Ad maniſtētū eſt igit̄: qm̄ non eſt pino vſiſ
ſentire. Et nāq̄ cū nō vſiſem⁹ vſiſu diſcer-
nūm⁹: & tenebras & lumē: ſed nō ſimilit̄.
C Soluſt ad qd̄ nē ppoſitā: & qr̄ aliq̄ mō p eūdē vſiſ vi-
dem⁹ & vſiſem⁹ nos vidē: & p eūdē ſenſi ſenti⁹ & ſen-
ti⁹ nos ſentire: ut ē aliq̄ mō patefactū p ſā diſta: & p
diſceda clar⁹ patefiet. lō nō ſoluſt rōnes h̄ pbātes. ſed
ſoluſt rōne h̄ac ultimā oñdētē q̄ nō eodē vſiſ q̄ vde-
muſ: vſiſem⁹ nos vidē. C Ad cui⁹ eūdētā ſciēdū q̄ i
rōne illa duo ſupponebank: q̄ p̄ erat q̄ nō vi niſi co-
loratū. 2⁹ bo erat q̄ vſiſ nō eſt colorata. lō 2cludeba
tur q̄ p vſiſ nō poſlūm⁹ vſiſe nos vſiſem⁹ nec vde-
muſ. In ſoluēdo ḡ h̄ac rōne duo facit: qr̄ p̄ ſoluſt ea falſi
ſicado ſuppōne p̄ma oñdēs q̄ nō qeqd vi eſt coloratū
2⁹ ſoluſt ea ſalficado ſuppōne ſcdaz. oñdēs q̄ ipa vſiſ
eoſt qdāmō colorata: cui⁹ oppoſitū ſupponebaſt i ar-
guēdo. 2⁹ ibil Ampl⁹ ayt. Dicit ḡ. maniſtētū iſḡ q̄
nō eſt vſiſ ſentire vnu tñ. l. ſentire tñ vno mō. & nāq̄
cū nō vſiſem⁹ vſiſu diſcernim⁹ tenebras & cū vſiſem⁹
vſiſu diſcernim⁹ lumē: ſed nō ſilt. qr̄ nō eodē mo vſiſ
diſcernim⁹ tenebras & lumē. falſa eſt ḡ ſuppō p̄ma. q̄
qeqd vſiſem⁹ eſt coloratū uſl̄ lucidū. poſlūm⁹ enſ vſiſ
coſcē tenebraſ: q̄ p̄ ſit colorata. vſl̄ lucida. ḡ non
oſ q̄ p vſiſ nō vſiſem⁹ nos vdeam⁹ vſiſionē
dato ḡ ipa vſiſ nec eēt colorata necluſida: q̄ ſū ſit ḡ
ex vſl̄ arguēdo: ut p̄ ſit ſecludebat arg⁹. f Deide cū. d.

Contra amplius autem et videt tanquam coloratum est.
Consoluit ad rationem ipsam falsificando supponente scdaz, supponebat enim ibi visionem non esse coloratam. **D**uo ergo facit, quod primo aut hoc esse fallum, secundo probat quod dixerat ibi sensuum enim. **H**ec dicit ergo amplius autem et videt, id est organis vel suis vel ipsa visione tanquam coloratum est; cuius supponere potius non supponebat in ipsata ratione. **V**einde cum discit.

Contra hanc enim suscepimus est sensibilis sine materia et qualitatibus: vix et ab eis sensibili sensibilibus insunt sensus fantasie quibus sentiuntur.

CProbat qd dixerat: et duo facit hz qd duplir probat ipsaz
visione vel ipsum organu visus qdāmō coloratū eē.² ibi
Sēsiblīs aut. Lōtinus aut sic. bñ dico qd ip̄i organu
nū visus est qdāmō qd coloratū. qd sēsituū. s. organu
sensu vniqdq est suscep̄tū spēl sensibiliſ sine mā.
vñ abeūtib sensibiliſ sunt aſalib sensus et fantafie:
qd sēsituū: qd supple eē nō posſet nisi qd vniqdq organu
sensu recipit ſilitudinē et spēm sensibiliſ: ut organu
audit recipit ſilitudinē et spēm ſoni. organu vñ
visus ſilitudinē et spēm coloris: sed qd recipit ſpēm
et ſilitudinē coloris est quodāmō qd coloratuz. qd ipsa
vñ uel ipsum organu visus est sine ip̄e sensu visus est
quodāmodo coloratū: quod probare uolebamus.

Sensibilis autem actus et sensus id est
et unus. Esse autem ipsum non id est. Di-
co autem ut sonus secundum actuum et auditus
secundum actuum. Est enim auditum huiusmodi non audire:
et huius sonum non semper sonat. Enim autem opere
possibile audire: et sonum possibile sonare;

tūc sūm actū audit⁹ simul fit: ⁊ sūm actū sonus. **Quoꝝ** dicet utiqꝝ aliqꝝ hoc qdē auditionē esse: hoc uerum sonationem.

Constipatis, pbauit pvnā rōnē spū vīsū ul' spū or-
ganū vīsū qdāmō coloratiū eē: in pte ista ut dicebat:
pbat hoc idē alia via siue per alia rōnē, circa qd̄ duo
facit, qz p̄ficit qd̄ dñm est. ² ex his qslē dixerat soluti
qōnes qdā de qb̄ fuit antiqui dubitatu ibil. Qm̄ aut
vñ qdē. ¹ Ad emidētia aut p̄ pris sc̄lēdū q̄ idē ē act²
sensibilis z s̄bus, z q̄ idē ē act² actiū z passiū: t oī
no mouētis z moti, nā si ignis agit in stupā: t stupam
calefacit: nō alia calefactione ignis calefacit z stupam
calefit, s̄. illa eadē calefactio p̄ quā calefact ignis ca
lefit z stupam, eadē ē ḡ calefactio que est actio ignis z
passio stupe, differt tñ fm̄ eē z rōnē, qz sit eadē cale
factio que est actio z passio: nō tñ fm̄ eadē rōnē ē t̄ z
illud: sed est actio ut est ab agēte igne z est passio ut re
cipit in stupam que patit, declata ēt ḡ hec pp̄o p̄ q̄ idē
act² agētis z patetis, s̄. nō fm̄ eadē rōnē. Rursus sci
endū ēt q̄ actio z passio nō sūt in agēte: sed in patien
te, calefactio ens que est actio ignis z passio stupe non
est in igne calefactio: s̄. est in stupam calefacta. Ex his
aut duab² pp̄oniib² p̄z q̄ ip̄ organū vīsū debet dici qdā
mō colorat², z q̄ ip̄ organū vīsū cū actū patit a co
lore debet dici qdāmō coloratū, nā si idē ē act² acti
us z passiū cū color agat in sensu vīsū ul' in organū
vīsū, idē erit act² coloris agētis z s̄bus patientis, ḡ si
color agit in p̄mēdo s̄lititudinē suā z colorādō: ipa co
loratio q̄ est act² coloris erit t̄ et act² z pfectio
ut p̄z p̄pp̄onē pīnā. **C**ruris p̄ pp̄onē sc̄daz q̄ act²
agētis z patetis nō ēt in agēte: sed in patiente: colora
tio nō erit in colore agēte: sed magis erit in ipo s̄bu z
in ipo organo qd̄ patit a colore, sed ubiq̄cū est colora
tio illud colorat z est qd̄ coloratū, ḡ ip̄ s̄bus vīsū co
lorat a colore: ul' p̄mēdo organū vīsū colorat a colore: z
est qd̄ coloratū, duo ḡ facit fm̄ q̄ hec rō sūdaſl duab²
pp̄oniib², nā p̄ pp̄onit, pp̄onē pīnā, vñ q̄ idē ēt actus
s̄ibilis z s̄bus, z oīno actiū z passiū, ²deteriat, pp̄o
nē sc̄daz, vñ q̄ hi² act² q̄ pōt dici actio z passio fm̄ alia
z alia rōnē nō ēt in agēte: sed in passio: sic mor² p̄ se nō
est in mouētis: sed in moto, ² ibi. Si igr̄ ēt motus z
actio, Dicit ḡ s̄ibilis aut z s̄bu est idē z vñu fm̄ rē
sed eē ipo p̄ nō ēt idē, q̄ differt fr̄ rōnē, dico aut ut so
nus fm̄ actū z audīt² fm̄ actū, nā idē ēt act² soni acu
smutatis auditū: t audīt² actū imutatio sono, z dīc̄bz
actū: q̄ est, i. x̄tiḡ h̄ntia auditū nō audire, i. non imu
tari a sono: sed cū op̄et, i. cū actū audit² p̄lē ēt audire.
i. q̄ p̄t audire, z sonat p̄lē sonare: tūc fm̄ actū audi
tus: z fm̄ actū son² fit s̄l: q̄z utiq̄z aliḡs h̄qdē dicit eē
auditionē: ut se tenet ex pte audit². B̄ vo sonationē ut
se tenet ex pte soni. **C**onstatū aut q̄ qn̄ son² p̄t imu
tare auditū z non imutat actū: z audit² p̄t imutari a
sono: tñ imutat actū: nō resultat rūcaliḡs vñ² act²
ex s̄ibilis z s̄bu, q̄ n̄b̄l sp̄lmiss in s̄bu: ex q̄ nō actū i
mutat s̄bus nec actū imutat s̄ibile: z tō signat̄ log
pho de auditū fm̄ actū, z de sono actū imutate audi
tū. **C**onstatū ēt q̄ l̄ sit eadē imp̄ssio quam s̄ibile agit
z quā s̄bus recipit: illa tñ imp̄ssio dit fm̄ rōnē: p̄ quā
dīa est dīvisio noīb² noīanda ut est ab agēte: z ut susci
pit in passo: z maxie si habuerim² noīa ad hec ip̄posita,
q̄ aliḡt nō h̄emus noīa ad hec ip̄posita, ut patebit in se
quēti p̄ticula, idē ēt ḡ l̄ sit eadē imp̄ssio quam facit
sonus: z quā recipit audit², illa tñ imp̄ssio differt fm̄
rōnē: q̄ ut est a sono di sonatio, ut recipit in organo
auditus dicitur auditio, **S**edinde cum dicit.

Cuius est motus et actio et passio in eo quod agit: nece est et sonus et auditus: quod sim actuus in

eo qđ est fin potētiā eē. Actui enī: t̄ moti
ui act⁹ in patiēte fit: vñ nō nece est mouēs
moueri. Sonatiui qđe iḡr act⁹ aut son⁹ fo-
natio ē. Auditui āt: aut audit⁹ auditio est.
Dupl̄r enī audit⁹ t̄ dupl̄r son⁹. C Eadē
āt rō ē t̄ i alijs s̄ib⁹: t̄ s̄ibilib⁹. siē enī actio
t̄ passio i patiēte: t̄ nō in agēte: sic s̄ibilis
act⁹ t̄ s̄itui in s̄ituo est. S̄i in qbusdā q-
dē t̄ noiatū ē: ut fōatio t̄ auditio i qbusdā
aut nō noiatū est: s̄ altero: visio enī dī vi-
sus act⁹. Que ḥo ē coloris nō noiatū est.
Et cūstatini cūst⁹ ē: h̄uoris āt nō noiatū ē

Constatuit quod p[ro]p[ter]e scda, yz q[uod] hec actio q[uod] est sibilis et sensus non est in sibili agere; sed magis est in sibi patentes; q[uod] actio et passio; et oino motu non sunt in agere; sed in eo q[uod] patitur. id altius igit est motu et actio et passio in eo q[uod] agit; i.e. in eo q[uod] patitur nece est et sonu et auditu gestum actuem in eo q[uod] est sibi potest. i.e. in organo q[uod] copiat ad obum tanquam po^m ad actum; et tanquam passuum ad actum. q[uod] autem actus sibilis sit in sibi p[ro]p[ter]a, q[uod] actus actus et motus est patiente fit. vñ non est nece mouere moueri, q[uod] motu p[ro]p[ter] se loquendo non est in mouere sed in moto, additum atque actus q[uod] est sonatum est sonus aut sonatio; auditus aut est auditio aut auditus; et segundum q[uod] dupl[iciter] enim dicitur auditus et dupl[iciter] sonus; vñ sibi actus; et sibi potest. et additum q[uod] eadem dicitur in aliis sibibus et sibilibus; q[uod] si actio et passio sunt patientes et non in agere; sic actus sibilis et sibilitus est in sibilitate tanquam patiente. sed in gibusdatur q[uod] est noiatum est ut sonatio et auditio. in gibusdatur autem non noiatum est ut unius sed alterius; q[uod] visus dicitur actus visus; q[uod] visus est coloris non noiatum est; et gustus actus est gustus. huiusmodi autem, i.e. saporis non noiatum est; cumque sapientia est ratio; q[uod] si id est actus sibilis et sibus; ut dicebat pp[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]a. et illud actus est in ipso sibi hue in ipso sibilitate tanquam in patiente; ut dicit hec pp[ro]p[ter]e 2^a; actus coloris qui potest dici coloratio est ipsi sibus visus vel ipsi organi visus; ut erit in ipso sibi vel in ipso organo. et quod rubicundus est iste actus q[uod] est coloratio potest dici quod illud colorat; sicut ubi cuxus est calefactio potest dici quod illud calefaciat; vñ deinde est gypsite sibus visus vel ipsi organi qualitas colorat; et qualitas non est q[uod] coloratur. **I**nnotandum autem q[uod] distinguuntur actus dupl[iciter] dicitur auditus; et dupl[iciter] sonus. vñ sibi actus et sibi potest; q[uod] ut dicebat q[uod] cui dicitur id est actus sibilis et sensus intelligendum est de sibili actu imutante; et de sibi actu imutato; non autem de imutante vel de imutato sibi potest. **C**onnotandum est q[uod] ut dicebat licet sit id est actus sibilis et sibus que eadem est impressio quam sonus facit; et quam auditus recipit differt in sibi ratione; et pp[ro]p[ter]e dicitur sibi ratione sortiri potest illa impressio diversa noia; sed aliquis illa noia sicut ambo impressa, aliquid vero est ipsius vnius et non alterius, nam in impressione q[uod] sit auditus heterotropus nomine ipsius. q[uod] ut est a corpore sonante dicitur sonatio ut recipitur in auditu dicitur auditio. sibi impressio q[uod] sit a colore ut recipitur in visu dicitur visus; sibi ut est a colore apud grecos forte non est q[uod] noiatum possimus tamen ea noisare colorationem; sic et impressio q[uod] est a sapore; ut recipitur in gusto dicitur gustatio; sibi ut illa impressio est a sapore forte apud grecos est innoata, potest tamen noxiari saporatio. **D**.c.:

Conī át vñ^o qdē ē act^o sibillis t̄ sibiū: eē
át alter^o est nece: est igit̄ fil̄ corrūpi t̄ salua-
ri: sic dcm̄ est auditū t̄ sonū t̄ hūore: igit̄ t̄
gustū: t̄ alia sitr̄. Dicta aut̄ fīm̄ potētiā nō
nece est. **C**ōs pōres phī B̄ nō bñ diccebāt
nihil opinātes neḡ albu: neq̄ nigrū cē si

ne vīsu: neq; hūorē sine gustu. **C**ū sic qđ ē
dicebāt recte: sic at nō recte. **D**uplīr dicto
sensu et sensibili: his quidē fīm potētiā: illis
vō fīm actum. **D**e his quidē accidit qđ di-
ctum est: sed in alteris non accidit: sed illi
simp̄līr dicebāt: de dictis nō simp̄līr.
CEx his qđ dixerat soluſt qōnes qīdā. de ḡb̄ fuerat anti-
quī dubitatiū. circa qđ duo facit. h̄z q̄ tales duas qō-
nes soluſt ibi. Si aut̄ simphōnia. **H**icit q̄. qm̄ aut̄
vnus qđ ēst act⁹ s̄ibīlis et h̄sus. sed eē ēst altez: q̄ p̄z
rōne dīſerit: nece ēst s̄il corrūp̄t et saluari: sic dīm̄ ēst au-
ditū et sonū et hūorē. lḡit et gustū et alia fili. h̄z stelligē
dū ēst de dictis fīm actū q̄ dicta fīm po⁹ nō nece ēst ea
fil̄ saluari et corrūp̄les p̄ores p̄hīl̄ nō bñi dicebāt n̄l-
hīl̄ op̄nātes neq; albū neq; n̄grū sine vīsu eē: neq; hu-
more. l. laporē sine gustu. q̄ sic qđ ē. vno mō dicebāt
recte. sic aut̄. l. alio mō nō recte. q̄ duplīr dicto sensu et
duplīr qđ dictis s̄ibīlib⁹: his qđ fīm po⁹: illis vō fīz
actū. de his qđ ē. i. de dictis fīm actū accidit qđ dictū
est. sed in alteris. i. in dictis fīm po⁹ nō accidit: sed illi
i. p̄ores p̄hīl̄ simp̄līr dicebāt de dictis non simp̄līr.

Bubitare forte aliq. qz vi falsu eē qz sib^z lla sint dicta sūm actū z sūm po^{an} nā ut ista patet. in 3° p. nos idigem^z ponē itelleciūz agentē. qz itelligibilia a nob sūt itelligibilia in po^z siunt itelligibilia in actu p. lumē stells agētis; in cui^v v. tute fantasmatu mouēt intellīhi pos^z. sed sibilia sunt actu talia. id nō idigem^z ponē sensū agētē. male g. dcm est sibilla eē po^a talsa. **C** Dm. qz nō est itētio ph. dū cere qz albu nō sit actu albu: et si nō pcpitaf a visu: z qz calu nō sit actu calu: et si nō pcpitaf a tactu. nec est itētio ph. qz obis sibilib^z aliq actualitas oserat p. sensum: hīc aliq actualitas pferit obis itelligibils^b. per lu mē stells agētis. ista qz actualitas z potētialitas non est itelligēda de obis sensibilib^b in se itelligēda est put imutat sibus. nāl^z albu semp sit albu actu: non tñ semp actu imutat visu. vult ergo dicē qz sibilia aliqn actu imutat sensuz. aliqn vō nō actu imutat: sed pnt i- mutare. sic z sensus aliqn actu imutan^t a sensibilib^b. alsqn vō nō actu imutan^t: sed possunt imutari.

Alterius forte dubitaret aliis, quō s̄bus & s̄bi
bile in actu sunt s̄l: in po^a vō nō op̄z
Cōdī, q̄ ut p̄z p̄ qōnē p̄missaz hic s̄bibile in actu ap-
pellat q̄n actu imutat sensū: t̄ s̄bus in actu q̄n actu im-
mutat s̄ b̄siblī, itellecto ḡ qd̄ dī p̄ nomē xpo p̄hi nul-
lē hēt calūntā, nā nō est itelligiblē q̄ s̄bus actu imute-
tur: t̄ n̄ nō sit s̄bibile q̄ actu imutet, sic ēt stare nō p̄t
q̄ sit s̄bibile actu imutas sensum: t̄ t̄ nō sit s̄bus actu
imutat s̄ b̄siblī, ḡ in actu s̄l sunt: sed in po^a nō op̄z s̄l
ēt, nā nō op̄z s̄i iux̄ orbē lune est ignis q̄ possit imutare
tactū: q̄ s̄bi possit ēt tactū⁹, qui possit imutari ab igne,
sed n̄ ēt uera posito q̄rudā antiq̄z q̄ uerū ēt in appa-
rēdo: t̄ q̄ s̄bus h̄et yutē discipline: ita q̄ aliqd̄ iutant
vū ēt tale inqzū tale appet sensui ita q̄ nō ēt aliquid
dulce: nisi inqzū sentiret a gustu: nec calūn nisi inqzū
sentiret a tactu: tūc nūsc̄ēt calūn: nisi ibi ēt tactus
sensens, nō ēt ergo sensibile potēs imutare sensum:
ut non esset calidūm potens imutare tactū: nisi ibi
adesset tactū potēs imutari a calō: pp̄ qd̄ b̄m hanc ypo-
thesim nō solū s̄bibile ī actu non separat a s̄bu: s̄l ēt nec s̄bi
bile in po^a, neq̄ q̄ hecst oīno r̄d̄sculosa positio: q̄ s̄bi
b̄sila accipiat ēt a sensiblē: t̄ q̄ n̄ sint talia nisi inqzū
sentirent a sensiblē: nō ēt simplē p̄cedēdū q̄ s̄bibile t̄ s̄b
s̄bus s̄l sint t̄ n̄ sint, sed ēt distinguedū q̄ s̄bibile t̄ s̄b
sumpta in actu sic se h̄int: ut dcm̄ est: sumpta vō in po-
tentia non oportet sic se habere, philosophi vō: q̄ non
distinguebantur: sed simpliciter in hac materia loque-

CSi autem simphoniam vox quedam est: vox
autem et auditus est sicut unum: et est sicut non
unum: aut idem. propterea autem est simphoniam:
necessaria est et auditum ratione quadam esse. c. 145

C Soluit q̄nē altā q̄re excellētia s̄ibiliū corrūpit s̄bus
circa qd̄ duo facit. q̄r p̄mitit q̄ idē est act⁹ s̄ibilis
& s̄bus. ⁊ ex h̄ excludit q̄ excellētia s̄ibiliū corrūpit
sensū ibi. Et p̄ id corrūpit. Dicit ḡ. si aut̄ simp̄o-
nia est qd̄a uox. uox aut̄ & audit⁹ est sic vnū & idē : & est
nō sic vnū & idē. q̄ act⁹ s̄ibilis & s̄bus est sic vn⁹ & idē
fīm rē: nō aut̄ fīm rōnē. & s̄bus q̄ p̄portio aut̄ est sim-
phonie. & q̄ sic est nece est & audituzē qd̄a rōnem. i.
qd̄a p̄portione. C Morādū aut̄ q̄ simphonie est uox
qd̄a sic hō est aīal qd̄da. nā simphonie est qd̄a qd̄a sp̄es
uocis. nā nō oīs uox est simphonie: sed uox alīq; t uox
qd̄a simphonie est ut uox illa que est p̄sona & p̄portione
nata simphonie qd̄a p̄ot̄ dici. C Morādū aut̄ q̄ si idē
est act⁹ s̄ibilis & s̄bus: idē erit act⁹ uocis & audit⁹: ita
q̄eadē est imp̄fīlio quā uox facit: & quā audit⁹ suscepit
nō ḡ p̄ot̄ eī q̄ sit p̄portione in uoce: & non sit p̄portione in
s̄bu. si ḡ uox ip̄a est qd̄a simphonie: & qd̄a p̄portione. ḡ &
ip̄e audit⁹ p̄portione qd̄a erit. C Morādū et q̄ nō oīs
uox di audibilis. nā nimis magnus son⁹ & nimis ma-
gna uox: & nimis piuus son⁹ & nimis pua uox: ut p̄z p-
hīta no sūt qd̄ audibile. & q̄ nō oīs uox est audibile:
sed qd̄a t illā qd̄a uocē quā dīcim⁹ audibile: q̄ oīzē
cōmēsurata & p̄portionata: cū idē sit act⁹ s̄ibilis & s̄-
bus fīm rē: līz nō sit idē fīm rōnē: necesse est fīm sensum
esse quādā rōnē. i. quādā p̄portionē & quādā cōmē-
surationem. Deinde cum dicit.

CEt pp id corrupit vnuqoqe excellēs acutū: et graue auditū: et in hūoribo gustū: et in coloribo visum fortiter fulgidū et opacū: et in olfactu fortis odor: et dulcis et amarus tanqo rō qdā sit sensus. Vn delectabilia qe dez sunt duz dñir sincera et mixta entia ad rōnē ut acutū: aut dulce aut salitū. Delectabilia enī tūc: oīno aut qe mixtū est simphonias magis: qe acutū: et gue. Tacto aut calefactibile: et frigefactibile: sus rō est: excellētia aut pretristat: aut corruptū.

CEx his que dixerat p̄cludit q̄ excellētia sibiliū corū
pit sensu dicens: t̄ p̄ id supple q̄ sbs qdā p̄portio: vñ
qdq̄ excellētia acutū t̄ graue corrūpt auditū: t̄ in hu-
morib⁹. i. in savorib⁹ excellētia corrūpt gustū: t̄ in co-
lorib⁹ fortiter fulgidū t̄ fortiter opacū. i. fortiter ob-
scurū corrūpt vīsū: t̄ olfactu odor fortis ut odor dul-
cis t̄ odor amar⁹. si sit fortis corrūpt olfactu tangē sen-
sus sit qdā rō. i. qdā p̄portio. p̄portio aut̄ corrūpt in
excellētia t̄ rebus in medijs. vñ t̄ delectabilia qđem
sunt sincera t̄ mixta entia ad rōnē. i. ad p̄portionē. qñ
ent̄ ea que sūt sincera. i. pura t̄ extrema si miscant t̄ re-
ducant ad p̄portionē sūt magis delectabilia sensui ut
acutū aut̄ dulce. aut̄ salitū delectabilia: tūc supple sūt
qñ sūt mixta t̄ redacta ad mediū. i. oīo at qđ
mixtu est sup. est qđ delectabilez; et simphonia magis est
qđ delectabiles auditus q̄z acutū t̄ graue: t̄ calefactibi-
le t̄ frigefactibile. si miscant t̄ reducant ad medium
erunt delectationes tactus. sed hec omnia sic se habēt.
qđ sensus est quedā ratio. i. quedā p̄portio. excellentie
aut̄ sensibilium p̄sistat aut̄ corrūpt sensū: t̄ sensus p̄ti-
stans aut̄ corrūpūt per excellentias sensibilium.

Bubitaret forte alsq's. utru3 ssus pticulareo directe percipiāt actiones suas

Dom q̄ triplici via uenari i possim⁹ s̄bus p̄cūlare
directe ⁊ in se actiōes suas nō p̄cipe. **p³** via sumit ex eo
q̄ s̄bus est v̄tus mālis. **r⁴** ex eo q̄ est extēla extēsione o-
ganis; **z⁵** ex eo q̄ est v̄tus passiua. **p⁶** via sic p̄z. q̄ ois v̄t-
mālis est imp̄sa māe ⁊ est alligata māe; q̄re nō est liba-
tō nō p̄t se sup̄ se ip̄az querē. v̄tus enī mālis nō h̄et eē
in se; **s⁷** in alto. **t⁸** q̄ modus agēdi dz seg modū eēndia-
cut v̄tus mālis nō h̄et eē in se sed in alio: ita directe nō
h̄et actionē q̄ terminet ad se: sed ad alio dūt oculus vide-
alta ⁊ nō se; **r⁹** olſat⁹ odorat alia ⁊ nō se, q̄re cuī actiōes
sensuū sint in ip̄is s̄b̄ib⁹ eē nō posset q̄ s̄bus p̄cipet acti-
onē sua nī libē se posset querē sup̄ se; **t¹⁰** nī h̄et actiōe
nē q̄ terminaret ad ip̄m ul̄ ad ea q̄ sunt in ip̄o: qd v̄tus
māli directe: ut oniuz est nō p̄t cōpete. **r¹¹** via ad oniud
dūb̄ tēd sumit ex eo q̄ s̄bus est v̄tus extēla, nā ut p̄ba-
in pp̄onib⁹ p̄cli nullū extēsuz est ad se quersiuū, nam si
extēsuz ad se quereret op̄z q̄ totū quertas ad totū, q̄r si
vna ps quereret ad alia nō eē ibi querēsio ad se: sed ad
alio, sed si totū quererit ad totū q̄libet ps querit ad q̄libet
bet p̄t, sed si q̄libet ps ad alia querat nō erit ibi disti-
ta p̄tū, sed si p̄tes nō erūt distates illō nō erit qd extē-
suz, dicē q̄ extēsuz eē ad se quersiuū est dicē extēsuz nā
eē extēsuz, hec enī v̄i eē via p̄cli i ls⁹ de elatatiōe theo-
ca, ubi p̄bat q̄ ad se quersiuū op̄z eē icorporeū ⁊ extēsui-
z¹² via sumit ex eo q̄ s̄bus est v̄tus passiua ⁊ sentire et
qdā pati, nā si sentire est qdā pati; sic s̄bus nō pati-
a se: sed ab alio: ita directe nō sentit se nec ea q̄ sit in se
sed sentit alia ⁊ ea q̄ sit in alio, nā si itellū est aliq̄ mā-
v̄tus passiua: non tñ est sic passiua sic s̄bus; q̄r in s̄bu eē
aliq̄ mō uera passiua cuī excellētia s̄b̄ibiliū corrūpat se-
suz, nō atest h̄ in itellū, q̄r excellēs itelligibile nō cor-
pit stell̄, Rursus itellū est v̄tus imālis: pp̄ qd altq̄ mā-
est liber ⁊ est sup̄ se quersiuū qd sensuū nō cōpetit.

Alterius forte dubitabat alios. utrum sibus ptilares alio modo percipiat se sentire. ut ptilares sibus possim⁹ percipere alio modo nos sentire. **E**dm⁹ q̄ si sibus non percipit nisi ea quod patitur: tunc cibus ut dicitur est non patitur a se: sed ab alio: non posset percipere se: neceea quod sunt in se: sed solū percipit alia et quod sunt in alio. attin⁹ hec ppd⁹. sibus non percipit nisi ea a quod patitur non est sine distinctione pcedēda. nam cū sentire sit quoddam ptilanum est quod directe et in se sibus non percipit nisi a gibus patitur id directe: tñ possum⁹ percipere sibi quod nihil in sensu facit: ut yisu non solū percipim⁹ lumine aut colore: sed et tñ nebrā: et auditu non solū percipim⁹ sonum: sed et silētū. cibat autem quod silētū nihil facit in auditu: sed cū nullus audīm⁹ discim⁹ nos percipit silētū. non quod percipit silētū p se: sed p sonū. quod sonus est index suis et silētū: sic recte est index suis et obliquus. atque tñ et alii: quod sonus⁹ est index suis pūtāt: cū aliqd opaq⁹ in sibus est index silētū p absentia cū nihil opaq⁹ in sibi. eodem modo et tenebra a viu percipit non in se nec directe: sed cū lumine non videm⁹. itaque sic non in se nec directe possum⁹ p yisu percipere tenebrā: et p auditu silētū: sic alio modo: id non in se nec directe: possum⁹ percipere p sibus ptilares actiones eorum. nam cū p yisu aliquo videam⁹ visibile: alioquin vero non id spaz visione facta in yisu p se et directe non possum⁹ percipere: attin⁹ eo ipso quod p ipsius iudicare possum⁹: quod aliqd videm⁹: et quod nihil videm⁹ possum⁹ p sensu iudicare: qui imutat et visibilis. et quod non imutat. et quod p visione et spaz actiones sibus possum⁹ alio modo percipere: id non in se et directe. itell⁹ q̄ in ha sentire differt. quod tibi spaz obm̄ cogiscat actum. cogiscendo tam acutum obm̄: quod est vt in multis queritur se super se: et de spaz actione iudicatur sibi: quod est aliqd in se. ita quod p talē queritur ne spaz actio efficit quodammodo obm̄ itell⁹: numeris tantum actum sibilis efficit obm̄ sibus. quod numeris sibus queritur se super se: nec numeris potest actione sua ut est aliqd i se ipsum.

sed q̄r possum⁹ p̄ visu p̄cipe q̄ n̄shl viden⁹ possum⁹ p̄ visu p̄cipe q̄ aliquid videm⁹. t̄ sic possum⁹ p̄ sensu cog-
scē qđ nō imutat a s̄ibili; sic possum⁹ p̄ sensu cogscere
qd̄ imutat a s̄ibili. qđū q̄ ad aliquid sile est de visu. put
p̄cipit tenebra;: t̄ de cibet s̄bu p̄ticulari put p̄cipit p̄i-
uationem sui sensibilis. t̄ prout percipit suam immu-
tationem uel suam actionē. nā sic visus nō p̄cipit tene-
bra; nec aliq̄ s̄bus p̄ticularis p̄cipit p̄uationē obī sui i-
se t̄ directe. sed idirecte sic p̄ nullū sensu p̄ticularē pos-
sumus p̄cipe suam mutationem uel suam actiones in
se t̄ directe; sed indirecte.

Alterius forte dubitaret alius, utrum alius sensus percipiat imitatioes vel actiones sensuum particularium in se directe, C. D. quod ut per primum probabit, quod sensus est virtus passiva et sentire est quoddam patitur sensus directe et in se non percipit nisi illud a quo patitur, et illud a quo imitatur, queritur quod utrum sit aliis sensibus quam directe cognoscant actiones et imitatioes factas in sensib. particularibus, est que rere utrum sit aliis sensibus quam patiatur et imitetur ab imitatioem sciam in particularibus sensib., et quod huius est causa sensus, id cois secundum sensum directe percipi imitatioes sciam in particularibus sensib., et quod ex sensibus videtur, quod imitatur ab exteriori obiecto, quod potest percipi imitatioem factam in visu; potest percipi ipsa visionem et ipsa actionem visus, et quod potest percipi imitatioes factas in omnibus sensib. potest percipi actiones omnis sensuum, et quod ibi potest sensus cois, id est directe et in se percipi actiones omnis particularium sensuum, debemus enim sic imaginari quod si radij solares incidenter in aqua et a splendore in aqua gloriarum splendorum in pariete postea a splendore in pariete fieret splendor in oculo si paries sentiret non perciperet directe splendorem secundum in se ipso; sed secundum in aqua, quod non imitaret neque pataret a se ipso secundum splendido; sed imitaret et pataret ab aqua splendente; oculus tamen directe percipit splendorem secundum in pariete, quod imitaret et pataret a pariete splendido, sic quod sensibilia exteriora imitatur sensibus particularibus, sensus vero particularibus imitatis imitatur sensibus cois; sensus cois directe percipit imitatioes sciam in sensib. particularibus; a quod imitatur et patitur et sensus particularibus directe percipiunt obiecta exteriora a quibus imitantur et patiuntur.

Alterius forte dubitaret alius quod per lata super
sibus sentiat se sentire. **C**hōm quod ut per hīta actionē
alicuius sibus p̄ticularis: utputa actionē visus siue visionē
p̄cipim⁹ directe et idirecte. directe qđē per sensū cōēz. id
recte vero per ipsum visū siue per ipsum sensū p̄ticularē. nā ipse
visus p̄cipit actionē suā qđāmō: sic p̄cipit tenebra. et
dico qđāmō: qz̄ b̄z nō sit ibi plena similitudo: est tū ibi simili-
tudinē qz̄ tū ad h̄z: qz̄ sic visus nō p̄cipit tenebrā in se et directe.
Ita nec actionē suā in se et directe potest p̄cipere. sed sensus
cois p̄cipit ea in se et directe. est enī ibi h̄c hi⁹ p̄cessus
ut per hīta. qz̄ paries colorat⁹ colorat visū. visus autem
colorat⁹ et imutat⁹ a pariete qđāmō colorat et imutat
sensū cōēz. qz̄ visio est qđāmō colorata et imutat sensū
suz cōēm: sibus cois potest directe visionē p̄cipere: sūm hoc ḡ
dant due solenes in līta. qz̄ vna est qz̄ visu nō solū di-
scernim⁹ lumē: sed et tenebrā. et hec solo debuit prouidere
sibus p̄ticulares cogscit actiōes suas idirecte sic visu
cogscit tenebra. alia solo est qz̄ visio est qđāmō colorata.
et h̄ debuit put̄ sibus cois directe cogscit h̄⁹ actiōes
et imutationē. nā id sibus cois directe cogscit ea. qz̄ vi-
sus colorat⁹ et imutat⁹ a pietate: ut dcim⁹ est qđāmō colo-
rat et imutat sibus cōēz. Lū ḡ qz̄ p̄qd p̄cipim⁹ actiōes
suum p̄ticularis: ut p̄qd videam⁹ nos vidē et audim⁹ no-
audire. dici dū qz̄ h̄ cogscim⁹ p̄pos sibus p̄ticulares id
recte. et ad h̄ debuit solo p̄. et h̄ idē cogscimus per ipsū
sensum cōēm directe. et ad hoc deficerunt solo scđa.

v *Nusquamq; qd; igit s;us subiectum
sensibile est: q; est in sensitivo inq;stum*

Be anima

Spiritu: et discernit subi spiritus dicas: ut al-
bu qdē et nigrū visus: dulce & amarum
gustus: sicut aut se habet hoc et in alijs.

C Postq^{ue} phs inq*sunt* quō p*cipim⁹* actionē sensu*pri-*
culariū; ex qua inq*sunt* aliq^m p*ot* nob̄ inotesc*nā*
ss*s* cois. in pte ista plenⁱ i*vestigat* nāz^h s*bis* ex d*īia*
oboz. **C** Ad cui^o eui^m scidū q*u* aliquā d*īia* oboru*p*
p*nt* p*cipe* s*bis* p*ticulares*; aliquā v*o* nō p*nt*, nā d*īia* il-
la que nō excedit genus p*prīj* ob*s* ut d*īia* albi *t* nigri
que nō excedit gen^o coloris p*ot* p*cipi* a v*issu*. d*īia* ama-
ri *t* dulcis q*nō* excedit gen^o saporis p*ot* p*cipi* a gustu*s*
sed d*īia* albi *t* dulcis q*u* excedit ob*m* cuiuslibet sensu*pri-*
cularis a nullo tali sensu*pot* cog*sci*. sic et d*īia* d*ūl-*
so*p* oboz p*ticulariū* nullus s*bis* p*ticularis* p*ot* p*cipe*
duo g*facit*. q*r* p*ponit* d*īia* illa quā p*nt* s*bis* p*ticu-*
lares p*cipe*. q*r* ex d*īia* quā nō p*nt* p*cipe* i*vestigat* nām
s*bis* cois ibi. Q*m* aut *t* albū. J*oclet* q*u* v*nusq*loq** q*de* ig*it* s*bis* q*est* in s*ūltiu*m**. i. in p*po* organo inq*jūtū* est
s*ūltiu*m**. i. inq*jūtū* est h*z*. v*nusq*loq** q*de* ig*it* talis s*bis* est
ibi. i. ob*ssibilis*. re*lipsit* en*ti* v*nusq*loq** talis s*bis* aliq*p*
pp*rtiū* ob*m* s*bibiles* *t* discernit d*īia* illi^o s*bibilis* s*bis*. i.
obi ut v*issu* q*de* discernit albū *t* nigru*s*. gustus v*o* dul-
ce *t* amar*p*. fil*r* aut h*z* se h*ēt* *t* in alijs. q*r* v*nusq*loq** s*bis*
ex*ūs* in suo organo p*celpit* d*īias* sui. p*prīj* ob*s*. **C** Mo-
tadu aut*gi* s*bis* d*īe* in s*ūltiu*m** siue in organo inq*jūtū*
est s*ūltiu*m**. q*r* ip*m* s*ūltiu*m**. i. ip*m* orga*m* ē p*prīj* s*bis* s*bz*
B ulbis are*t* forte alijs. q*r* vi falsu*s* ē ē q*vni*

Bubitare forte aliq. qz vi falsoze eē qz ymū
qz qz spus pcipiat dñas sui ppij
sbi. qz uel accipit hic sbm pro organo in qz est sbu: siue
p obo. si aut accipias p organo: tūc uez est qz ipz orga-
nū est sbm sbu: tū nō est uez qz spus pcipiat dñas p-
pij organi. nā si sbu nō pōt iudicare de sbibili posito
sup ipm: multo mln poterit iudicare de ipo organo
in qz extit. nā pxiū est organū sensu qz esset sbible
postu sup ipm. Ampli p hāc eadē rōne possum exp̄sī
declarare. nā spus nishl pcipit sine medio: de eo aut qd
immediate zūgūt sensu sbus directe iudicare nō pōt. cū
g mā immediate zūgūt foie: t qdlibet sbm sue pfectioi
qz semp potētia immediate zūgūt actui: organu in qz su-
dat spus tanqz ppā pfectio in pbo susceptibili directe
a sbu pcipi nō poterit. nō g pōt intelligi qd dcīm ē de. or-
ganum dicat pcipe spus dñas ppij sbi. qz pcipiat dñas
ppij organi. C Mursus nō pōt h̄ intelligi de obo ut
dicat spus pcipe dñas ppij sbi. qz pcipiat dñas ppij
obi. qz t tales dñas pcipiat: tū ipm obm ut v̄ nō pōt
dici sbm sbus: ino magis eō spus dy dici sbm obi. nāz
semp paties sbūcīt ageti nō eō. qre cū obz agat i sbuz:
nō eō: magis sensu sbūcīt obo qz eō. C Vd̄ q h̄ sbz
accipit p obo. d̄ eni sensu pcipe dñas ppij sbi. qz p-
cipit dñas ppij obi. d̄ aut ppiū obm h̄e rōnem sbi
pp duo. b̄ pp actionē ipz sensu. 2° pp modū recipi-
di eō. p̄ v̄a sic p̄z. nā sensu cū h̄ qz patis ab obo: t p̄
hoc ḡ imutat ab eo: h̄et iudicare de ipo. ḡ aliquo nō
plus dicit sentire obm qz pati et imutari ab ipo. nāz t
aer pati et imutari ab odore. nō tū d̄ odore sentire. qz
nō h̄et iudicare de ipo. t qz sp ea qz spectat ad iudicium
alio dñr eē sba illi ipm obm d̄ eē sbm sensus inqzatum
de ipo obo sensus iudicat. sic ḡ est sbm in scia illud cir-
ca qd v̄af qzideratio et iudicium scie: sic ipm obm pōt
qdamō dici sbm et p̄. qz circa ipm v̄af qzideratio et iu-
dicium ipz sensus. posset et adhuc adduci 2° via ex pte
modi recipiēdi. nā cū forma h̄eat eē in obo magis mā
liter. in sensu v̄o magis spūalr. qz h̄nta eē magis māle
qdamō sbūcīt h̄ntib̄ eē magis spūale: d̄ obm esse
sbm spus. qz foia et spes ut est in obo: h̄et eē melius qz
in sensu. p̄t tū via magis est ad ppositū. Qd v̄o obijcie
bas: qz paties sbūcīt ageti. p̄z qz sentire plus dicit qz pa-
tis ul' imutari ab obo. nā sentire ultra h̄i qz imutationez

Iportat fudicū qd̄ hēt sensus de re sensibili rōne cuius
ip̄z obīn qdāmō dīci pōt s̄bm; ut p̄ h̄sta est manifestū.
ex B̄ ḡ p̄ organū est s̄bm sensus: z̄ ēt ob̄z est qdāmō
s̄bm s̄bus. n̄ alt̄ t̄ alt̄. qz̄ organū dī eē s̄bm. qz̄ in eo tū
daf̄ s̄bus tāqz̄in. pho suscep̄tio: s̄b ob̄z pōt qdāmō di
cī ob̄z s̄bs. qz̄ s̄būcī iūdicio et̄. t̄ qz̄ circa ip̄z negociaſ
s̄būcī lūdicāſ negociaſ circa id de q̄ iūdicit. **G.c.d**

CQm̄ aut̄ t̄ albiū t̄ dulce. t̄ vñūqd̄z sen-
sibiliū ad vñūqd̄z comparādo discerni-
mus: t̄ sentim̄: qz̄ vñt̄: nece est iḡ sensu-
sibilia enī sunt. **C**Quare manifestū qm̄
caro nō est ultimū sensitū. Necesse enīz
esst tangēs ip̄m discernēs discernere.

¶ Postula dīta ad quā pīt attīgē sensū pīculares hē
dīta ad quā nō pīt attīgē investīgat eē aliquē ulteriore
sensū qui dī cois sīus: tī est sup oēs pīculares sensūs:
cīra qđ tria facit, bō qđ dītī est, 3° investīgat qđa 2di-
tīoēs hō sīus; 3° mouet quādā dubitationē cīra deter-
minata, 2° ibī Neq̄ntiq̄. 13° ibī At vō ipō tē est. ¶
Dicit ḡ. qm̄ aut̄ albū e dulce t vñqdq̄ sībiliū quō
differt ad vñqdq̄ sensibile discernū qđa. i. quādā
vītute t sentīm̄; qđ dīt, necesse est sensū aliq̄ h̄ sentīre
qr̄ talia sensibilia sunt, q̄re t manifestū est: qm̄ caro nō
est ultimū sensitiū, i. nō est illud ad qđ stat ultimū in
dīciū de sībilib⁹, nec est illud qđ pōt hāc dītā discernē.
qđ tūc necesse eēt ipm̄ sensitiū tac⁹ p carnē tāgēs
hec sensibilia discernē iter ea: t tūc supplem̄
da est rō q̄ si organū tact⁹ nō est ultimū sensitiū; nec
etīa alīḡ ali⁹ sensū pīcularis pōt dīci ultimū sīus:
sed op̄z dare aliquē ulteriore sensū sup oēs pīculares
sensūs; qđ cois sensūs. ¶ Motādū aut̄ q̄ sensū cois
est qđamō termin⁹ oīuz sensū pīculariū, qr̄ imutati-
ones facte in oīuz sensib⁹ pīculariib⁹ terminant ad ip̄z
t qr̄ termin⁹ hēt rōnē ultimi: pōt sensūs cois dīci qđa
mo ultimū sensitiū. ¶ Motādū ēt vīm̄ rōnē phī in
h̄ q̄sītē q̄ si dulce t albū sunt sensibilia: op̄z q̄ dītā dul-
cis t albī pīcipiam⁹ p̄ aliquē sensū: sed nō illus sensū p̄
pīcularis pōt pīcipe dītā dulcis t albī: nec alīḡ sensūs
pīcularis pōt discernē dītāz cuiuslibet obī sensibillis
ad qđlibet obī sensibile, ḡ est dare aliquē ulteriorei
sensū ut sensū cōem̄ p̄ quē has dītas possumus cogscē.
¶ Motādū ēt rōnē phī eēt p locū a maiori, naī si alīḡ
pīcularis sensū posset pīcipe dītā dulcis t albī: t dīt
am cuiuslibet obī sensibillis ad qđlibet obī sensibile
maxie hoc faceret tact⁹ q̄sī qđamō est fūdamētū oīuz
sensitiū. vīm̄ hoc ḡ tact⁹ per carnē hec obī sensibilia at-
tingēs stati discernē posset dītāz inter ea. sed hoc vide-
mus eē falsum, qr̄ nec per carnē nec per tactū possum⁹
pīcipe dītām̄ dulcis t albī: nec dītāz cuiuslibet obī sen-
sibilis ad obī qđlibet sensibile, ḡ caro, i. tact⁹ non est
ultimū sensitiū ul̄ nō est ultimus sensūs: sed op̄z dare
aliquē ulteriore sensūs ut sensūs cōem̄ per quem tales
dītas discernamus. ¶ Deinde cum dicit,

Cum neque utique separatis existimat discernere: quia al-
ter enim sit dulce ab albo: sed opus est aliq[ue] ymo ultra-
quam manifesta esse: sic enim et si sed quod de ego: illud
autem tu sentis: manifestum utique erit: quam alter
rum adiuvare sicut. Opus autem ymorum dicere quam alter
rum. Alterum enim dulce ab albo. Dicit ergo ideum. Quare sicut dicit ita ille et intelligit et sentit. Quod igitur non possibile separatis in
dicare sepatas palam.

Investigat quasdam editioes ipsius sensus cois, circa

qd duo facit h₃ g₂ duas tales p₂ditioes i₂nvestigat. n₂p^o
i₂nvestigat z, o₂ndit g₂ sensus cois est v₂tus vna n₂ separata.
z^o i₂nvestigat z o₂ndit q₂in vno tpe n₂ sepato: sed s₂f₂ p₂c₂
pit z iudicat d₂is₂ obop₂ ibi. Qd aut neq₂ in sepato. I
Dicit g₂ q₂ neq₂ utiq₂ sepatas. i₂p₂ sepatas v₂tutes. uel up
h₂et alia bra neq₂ utiq₂ sepatim p₂rigit discernē q₂ alterū
sit dulce ab albo. sed o₂z vno aliq. i₂vna aliq. v₂tute utra
q₂ manifesta e₂e. sic eni e₂et si p₂ alteras v₂tutes pcipemus
albi₂ z dulce: sic siq₂d ego sentio b. l. dulce: ill₂d aut. i₂
albu₂ tu sentis: manifestu₂ utiq₂ erit: qm altera sunt ad
suicē dulce z albu₂. q₂ alr patio₂ ego a dulci. z alr tu ab
albo. planu₂ est g₂ hec e₂ altera: sed n₂ erit nota ista alte-
ritas: nec ista diuisitas nisi vnu₂ aliq₂ sensus cog₂scat
utraq₂. i₂o lbdit: op₂z aut vnu₂ z elidē dicē: qm alterum
eni e₂dulce ab albo idē dicit. q₂re sic dicit sic z intelligit
z sentit. n₂ istud dicē. pcedit ex aliq₂ apphēsiōe inte-
riori. si g₂ non est nota d₂is₂ dulcis z albi₂ nisi vnu₂ cog-
scat z vnu₂ dicat tale₂ d₂is₂. q₂ istud dicē. pcedit ex aliq₂
apphēsiōe iterori op₂z ip₂z v₂tute iteriore apphendētē
hac d₂is₂ e₂ vna. z q₂ s₂hus cois apphēdit hac d₂iam. g₂
s₂hus cois est vna v₂t. i₂o p₂cludit g₂ q₂de₂ igit n₂ po₂ sit
iudicare sepatas. i₂p₂ v₂tutes sepatas e₂ separata. i₂e₂ d₂is₂
cta dulce z albu₂ pala supple est per iam dicta.

Dubitaret forte alijs, q[uo]d nō v[er]o p[ro]p[ter]e bona
gnoscētib[us] dulce et albi: et de vno et eodē h[ab]et p[ro]p[ter]e
fas v[er]tutes cogscēte utrūq[ue], nā si vn[us] h[ab]et cogsceret dul-
ce et alijs cogsceret albi: et nō eēt tertius h[ab]et qui cogsceret
utraq[ue] h[ab]iliud eēt dulce ab albo: ita tñ alietas eēt igit[ur]
et nō eēt scita: atq[ue] si vnus h[ab]et p[ro]p[ter]e vntutē ul[ic]t[us] per vnum
sensu cogscit albi: et p[er] aliū sensu cogscit dulce: postq[ue]
est vnus h[ab]et vna alia cogscētes utraq[ue] q[ui]tūcūq[ue] h[ab]et p[ro]p[ter]
uarias v[er]tutes vi q[ui] satis sit nota dila inter utrūq[ue] nec
pp[ro]p[ter] h[ab]et ut q[ui] op[er]e ponere ulteriorē v[er]tute. C[on]d[ic]tio q[ui] simile
p[ro]p[ter] sufficiēt est ut ad p[ro]positū spectat. C[on]d[ic]tio cui[us] e[st] p[ro]p[ter]
scēdēt q[ui] a sba ale i[n]mediate nō egredit alijs actio: nec
alijs mot[us] nec alijs cognitio nisi i[n]mediate alijs virtute.
vna alia nō est i[n]mediatū sentiēt: sed est p[er] sentiēt. ut su-
perl[ic]tus dicebat. sentiēt enī alia i[n]mediate alijs potētia sentiēt
ua: ita q[ui] sentiēre egredit ab alia p[ri]ncipialib[us]: sed a potētia
illa egredit p[ro]xime et i[n]mediate. si g[ra]m alia p[er] vnu sensu cog-
sceret dulce: ut p[er] gustu et p[er] aliū sensu cogsceret album:
ut p[er] visu et nō eēt vnus alijs alijs suis cois q[ui] quē cog-
sceret utrūq[ue] ignota eēt dilia utrūq[ue]. q[ui]tūcūq[ue] ad h[ab]itile
est sic si diuisi holes cogsceret illa et nō eēt alijs vnus
h[ab]et qui cogsceret utrūq[ue], nā si alia cogscit dilia iter alijs
et dulce, planū est q[ui] nō cogscit dilia illa p[er] visum. q[ui] vi-
sus p[er] se nō apphēdit dulce nec cogscit ea p[er] gustum, q[ui] vi-
gustus p[er] se nō apphēdit alijs, ut ligit oportebit dicē q[ui]
cognitio d[icitu]r h[ab]et ul[ic]t[us] q[ui] i[n]dictu[us] de hac dilia i[n]mediate p[ro]-
cedit a sba ale absq[ue] alijs v[er]tute: qd[em] est ipso, ul[ic]t[us] op[er]e
dicē q[ui] alia h[ab]et aliquā vna cōex v[er]tute vel aliquē vnu
cōex sensu cogscēte utrūq[ue]. Ita q[ui] eo ipso q[ui] cogscim[us] dili-
am alijs et dulcis: et eo ipso q[ui] cogscim[us] dilia iter diversa
sba diuisi sensu[us] p[er]iculariū: op[er]e ponē aliquē cōem
sensu[us]: et op[er]e dicē q[ui] ille cois sensus sit virtus vna non
separa: qd[em] pbare uolebanus, Deinde cum dicit.

CQd autem neque in sepatotpe hic hitus est: sic enim id dicit quod alterum bonum et malum: sic et quoniam alterum dicit: quoniam enim alterum nullum et alterum non potest accidere ipsum quoniam. Dico autem puta cum nunc dico: quoniam alterum non tamen quoniam nullum alterum. Sed sic dicit et nullum: et quoniam nullum sicut ergo. Quare inseparabile et in inseparabili tempore.

CQuia ut dicebat duo declaranda erat de sensu cōi. v3
q̄ est p̄tus nō separata & q̄ iudicat in tpe non separato: iō

Liber Secundus

declarato propter hic declaratr^{et} dicitsentsercetsur, quim aut neque serta sepa
to tepe hoc iudicat hinc supple est manifestu. quod si confitam
sic*uit* eade vertus, dicit quod altez est bonur et malur; uel quod
altez et dulce et albu. sic et quod dicit altez, quod enim altez
non est altez supple est, et quod in illo instat*i* et in illo tepe
in quo dicit est altez tunc est et altez non funi accipitur ipsm quod. ipsm tempus, non tunc accipitef quod funi accipit
quod illud tempus, et illud quod in quo hic diceret referet ad
dicenter non ad rem dicta. ion seddit; dico aut puta nunc,
dico quod altez, non in quod nunc est altez; sed sic dicit et
nunc altez; et quod nunc altez, et quod illud quod non refertur
ad dicenter et non accipit per accipits ut quod dicit nunc altez;
sed non dicit nuc et est altez; ion refers ad tez dicta
ut quod non solun nunc dicit altez, sed et nuc dicit et altez
operz ion quod simul apphedat utriuq, ion pludit, siml grasup
ple apphedit utriuq, que ise separabile, ipsa inseparabilis v
tus et tempore inseparabili, ipsa non separabili, ips simul et
in eodem tempore supple iudicat de utriuq.

Bubitaret forte alios quod illud quoniam illud est
eē aliud a dulci: uel qdlibet aliud sensibile dicit eē dis-
ferēs ab alio nō accipit hīm accusis. **C** Qdīq hī duplī
pot exponi. quaz vna expō tacta est in līta ad quam vī
declinare themis tūs. alia est expō quā vī tangere Lō-
mētator. vno enī mō respectu alienatīs rex pot sumi-
tūs per accīs: quī illud tūs nō referēt ad res alias. sī
ad dicentē. nā si pferat hec ppō. sor. dicit nūc eē aliud
dulce ab albo: ly nūc pot coponi cū ly dicit uel cuz ly
eē. nā si coponat cū ly dicit tūc est sensus dicit nūc. i-
nūc loquit de illa alienatē. sed si coponat cuz ly esse
tūc est sensus qdī nūc sit illa alienatē. aliud est enī nūc
loquit de alienatē; et aliud nūc alienatē eē. accidit
enīm reb' alijs qdī gs nūc loquat de alienatē eaꝝ. ḡ si il-
lud quoniam illud tūs referēt ad dicentē accipit per acci-
dens respectu rerū: sed si referēt ad res dictas: tūc acci-
pit per se respectu eaꝝ. **C** Hoc vīso scīdū qdī sigs ho-
die videret sortē albu: et cras videret platonē nigrum
bñ possit nūc log de alteritatē et de dissimilitudine platois
ad sortē: tūc nō possit dicē qdī nūc plato eē dissimilis a sor-
te: qdī cum nō apphēdat eos simul possit illo tpe inter-
medio alter mutare colorē: et sic nō esset dissimilis: sed
sillis. staqz possit nūc loquit de alteritatē socratis et pla-
tonis: dato qdī simul nō apphēdā utruqz: sed si ly nūc
nō referēt ad dicentē: sed ad res dictas: ut nō qdī dico
nūc: sed qdī dico eē nūc sor. dissimilē platonis: opz qdī
simul apphēdā sor. et platonē: qdī nō possit uere dicē qdī
sor. eē nūc dissimilis a platonē nisi simul apphēde-
rē utruqz: qdī si apphēderē eos successiue forte fieret im-
mutatio in altero eoꝝ: et tunic qui dicere eos eē dissimi-
les pp mutationē factā nō eēnt dissimiles: sed siles. est
ergo intētio phī qdī per sensuū cōem nō solū possumus
dicē albu esse differens adulst: ita qdī ly nūc referēt ad
dicē uel ad dicentē et accipiat per accīs: sed ēt per sen-
suū cōem possumus dicē nūc talē dīsam: ita qdī ly nūc
referēt ad ipm eē: et ad ipas res differentes et accipiat
per se: inīo hīm ipm ly nūc pot determinare utruqz. vī
tam dicē qdī esse uel tā dicentē. qdī res ipas: nā per sen-
suū cōem possum nūc discere uel nūc loqui de alienatē
dulcis et albi: et possum dicere qdī nūc sit illa alienatīs
sed ego nō possem recte dicere qdī albu eēt nūc ali-
ud a dulci nisi nūc et simul apphēderē utruqz. qdī sensus
cois per hoc iudicūt simūl apphēdit utruqz: idēo
phī cōcludit qdī sic dicē nūc qdī est aliud: tā dicit quoniam nūc
est aliud: ita qdī ly nūc determinat ly dicē et determinat ly
eēt qdī hoc nō possit eē nisi simul apphēderē utruqz:
sī sīdīt qdī simul qdī supple apphēdit utruqz. Lōmēta-
tor autē videt alī exponē textū istū. **C** Ad cuius euiden-
tiā scīdū qdī sicut aliq pnt eē simul in loco: ita pnt eē si-
mul in tpe: locus autē duplex est. pprius et cois: in loco

aut p̄p̄o vno corpa nō p̄nt eē simul sed i loco cōmunt
multa corpa p̄nt sil eē: ut dñr plures hoies eē sil si sint
in eadē domo: ul̄ si sint sibi inusitē pp̄sing. p̄ se ḡ illa sūt
in eodē loco que sūt in eodē loco p̄po: s̄z aliq̄ mō z q̄si
per accīns sūt in eodē loco: z sūt sil f̄m locū q̄ sūt in lo-
co pp̄inq: sic p̄ se loquēdo illa sūt p̄pe in tpe q̄ sunt in
eodē tpe simpli: s̄z illa sunt aliq̄ mō sil in tpe q̄ sibi inui-
cē q̄si imēdiate succēdūt: ut si q̄si statim post vnu fieret
alid: illa aliq̄ mō eēnt sil f̄m tps. posset ḡ q̄s dicere q̄
s̄bus cois sil app̄hēdit dulce z albū: q̄i statiz post app̄-
hēsione vnu app̄hēdit alid. app̄hēsio ḡly: z illi^o eēt in
eodē tpe no p̄ se: s̄z q̄si p̄ accīns. C Ad h̄ ḡ excludenduz
aut p̄ho q̄i in eodē q̄si z in eodē tpe p̄ se: app̄hēdit s̄bus
cois illa diuisa: q̄i ph̄i sensu nō solu nūc discimus uel
nūc logmūr de tali diuisitate: s̄z eēt possūm^o dicē q̄i nūc
sic talis diuisitas: qd eēt no posset nisi sil z in eodē tpe p̄
se uel eēt in eodē nūc app̄hēdetem^o illa. C Dicē si dīcē

C At hoc impossibile est si hinc prius motus
moneri id est: aut id invisibilis: et id invisibilis per
si enim dulce sit mouet sensus: aut intellectus:
etiam: amarum autem contrarie: et alium aliter.

Consonuerit q̄zda q̄nē circa p̄tacā: circa qd̄ duo facit: q̄ p̄ mouet h̄i q̄nē, i° soluit eā s̄bīl. Ergo s̄l q̄d̄. Iō ḡ at v̄l ipo^{le} s̄l s̄bīm p̄tios mot̄ nioueris: idē aut̄ idlūsibile: t̄ idlūsibile t̄pe. nā si dulce fit mouet sensū coen- aut itellūm amaz aut mouet ipm gr̄se: t̄ albu mouet sp̄ suz alt̄ q̄d̄ dulce: ul̄ amaz cū ipo^{le} sit idē idlūsibile t̄ te- pore no diuīsiblī moueri tot diuīsis motib²: ipo^{le} est q̄ s̄bīs colis ul̄ moueat ab oib² istis: t̄ q̄s̄l app̄hēdat oī- lita: qd̄ est 2 determinata. Cū notādū aut̄ p̄bīm in h̄ ca- sepe cū noiauit sensū noiauit et itellūm: cui² duplex p̄o- eērōz quaz vna est q̄tā p̄ sensū coēz q̄z p̄ itellūm possi- mus cogīcē h̄i dīa diuīsoz oboz: t̄ hic s̄l loquīt̄ de- utroqz us̄ possum² dīcē q̄ nōdū plene vissa est dīa inter- sensū t̄ itellūm: sed hec dīa pleniū h̄ebit in sequēti ca- pitulō: ideo nunc quo ad differentiā quodāmō indist- cte loquītur de utroqz. Deinde cum dicit.

Ergo sit qđē ⁊ numero indivisibile: ⁊ i-
sepabile qđ indicat b̄m eē aut̄ sc̄patuz. E-
igitur qđam mō qđ divisibile diuisa senti-
est aut̄ qđ indivisibile: b̄m eē quidem enim
divisibile: loco aut̄ ⁊ numero idivisibile.

Csoluit ad obonē factā circa qđ ta faç; qz pōt quā
dā solonē calūniosā, 2º obiję ſolonē illa, 3º pōt foſo
nē rectā, 4º ibiſ. Aut nō poſe. 1zº ibiſ. Sed ſicut qz uo
cat. Jocit g ſbitiuſ cde qđ iudicat de oī hi⁹ dīa ſim
qđe in nūo eſt iduſiſible ſi ſepabile; ſed rōne ſi fm. eſſe
ſepatiſ. ſo ſbdt; qz eſt qdāmō diuſiſible illud qđ ſentit
diuſiſa. eſt aut qđ iduſiſible; qz fm eē qđe. i. fm rōne
eſt diuſiſible loco ſi nūo iduſiſible. C Motadū aut ſolonē
hāc in b̄ g ſtſe qz ſbus cois; 1z ſit vnuſ ſbo ſi loco eſt tū
plura ſin eē ſi rōne. fm b̄ g ſbus cois eſt vnuſ māl; ſz
eſt plura foſaſr; ſi qz eſt alſq mō plura pōt ſi monerit ſi
rijs motib ſi ſlapphēdē diuſera. Deide cuž dicit.

CAut nō possibile: potētia qđē enī idem &
idūisibile: traria: sīm eē aut nō: sīn opari
diūisibile: & impossibile est albū & nigrum
esse simul. Quare neqz sp̄s pati ipsorum:
sī huiusmodi est sensus: & intelligentia.

Cubijicit ḥ solonē datā dīcēs: aut nō po^l sup. est q̄ s̄en
sus cois actu moueaf ḥr̄ys motib^o: si sit idiuscibile: qz
potētia qdē idē z idiuscibile ḥrla: qz idē pōt moueri ḥ
r̄ys motib^o: fīm eē aut. t. fīm actū: supple nō mouetur
idē ḥr̄ys motibus: sed in opari. i. fīm actum: qd supple

inuenit contrariūs motibus diuisibile op̄z esse. et subdit
q̄ impo^{le} est albi et nigrum eē fili; quare neq; possibile
est pati simul sp̄s ipsoꝝ; sed h̄l est ih̄us et itelligētia q̄
simul patit et recipit actu sp̄s ipsoꝝ. q̄ nō est vñus et i-
diuisibile ut p̄fata solo p̄debat. Deinde cū dicit.

CSic qđ uocat qđā pūctū: aut vnū: aut
duo: sic et idisibile: sīm qđ qđē igit̄ idisibile
vnū discernēs ē t̄ sit: b̄z ḥo qđ disibile bis
ut̄ eodē siḡ sit: inq̄tū qđē igit̄ p̄ duobus
ut̄ terio dno iudicat: et̄ separata sit ut in se
pato: inq̄tū ḥo vnū: vno et̄ sit. De princi
pio q̄uidē igit̄ sīm qđ dicimus posse sentire
āia determinatū sit hoc modo.

C At hoc impossibile est si hinc prius motus
moneri id est: aut id invisibilis: et id invisibilis per
si enim dulce sit mouet sensus: aut intellectus:
etiam: amarum autem contrarie: et alium aliter.

Consonuerit q̄zda q̄nē circa p̄tacā: circa qd̄ duo facit: q̄ p̄ mouet h̄i q̄nē, i° soluit eā s̄bīl. Ergo s̄l q̄d̄. Iō ḡ at v̄l ipo^{le} s̄l s̄bīm p̄tios mot̄ nioueris: idē aut̄ idlūsibile: t̄ idlūsibile t̄pe. nā si dulce fit mouet sensū coen- aut itellūm amaz aut mouet ipm gr̄se: t̄ albu mouet sp̄ suz alt̄ q̄d̄ dulce: ul̄ amaz cū ipo^{le} sit idē idlūsibile t̄ te- pore no diuīsiblī moueri tot diuīsis motib²: ipo^{le} est q̄ s̄bīs colis ul̄ moueat ab oib² istis: t̄ q̄s̄l app̄hēdat oī- lita: qd̄ est 2 determinata. Cū notādū aut̄ p̄bīm in h̄ ca- sepe cū noiauit sensū noiauit et itellūm: cui² duplex p̄o- eērōz quaz vna est q̄tā p̄ sensū coēz q̄z p̄ itellūm possi- mus cogīcē h̄i dīa diuīsoz oboz: t̄ hic s̄l loquīt̄ de- utroqz us̄ possum² dīcē q̄ nōdū plene vissa est dīa inter- sensū t̄ itellūm: sed hec dīa pleniū h̄ebit in sequēti ca- pitulō: ideo nunc quo ad differentiā quodāmō indist- cte loquītur de utroqz. Deinde cum dicit.

Ergo siq̄dē et numero indivisibile: et inseparabile qđ iudicat s̄m eē aut sc̄patuz. Est igitur qđam mō qđ divisibile divisa sentit: est aut qđ indivisibile s̄m eē quidem enim divisibile: loco aut et numero indivisibile.

Csoluit ad obonē factā circa qđ ta faç; qz pōt quā
dā solonē calūniosā, 2º obiję ſolonē illa, 3º pōt foſo
nē rectā, 4º ibiſ. Aut nō poſe. 1zº ibiſ. Sed ſicut qz uo
cat. Jocit g ſbitiuſ cde qđ iudicat de oī hi⁹ dīa ſim
qđe in nūo eſt iduſiſible ſi ſepabile; ſed rōne ſi fm. eſſe
ſepatiſ. ſo ſbdt; qz eſt qdāmō diuſiſible illud qđ ſentit
diuſiſa. eſt aut qđ iduſiſible; qz fm eē qđe. i. fm rōne
eſt diuſiſible loco ſi nūo iduſiſible. C Motadū aut ſolonē
hāc in b̄ g ſtſe qz ſbus cois; 1z ſit vnuſ ſbo ſi loco eſt tū
plura ſin eē ſi rōne. fm b̄ g ſbus cois eſt vnuſ māl; ſz
eſt plura foſaſr; ſi qz eſt alſq mō plura pōt ſil moneri ſi
rijs motib ſi ſlapphēdē diuſera. Deide cuž dicit.

CAut nō possibile: potētia qdē enī idem &
idivisibile: traria: sūm eē aut nō: sūn opari
divisibile: & impossibile est albū & nigrum
esse simul. Quare neqz spēs pati ipsorum:
sū huiusmodi est sensus: & intelligentia.

Cubijicit ḥ solonē datā dīcēs: aut nō po^l sup. est q̄ s̄en
sus cois actu moueaf ḥr̄ys motib^o: si sit idiuscibile: qz
potētia qdē idē z idiuscibile ḥrla: qz idē pōt moueri ḥ
r̄ys motib^o: fīm eē aut. t. fīm actū: supple nō mouetur
idē ḥr̄ys motibus: sed in opari. i. fīm actum: qd supple

Sicut uero i. a. posse sentire. i. de ipso p̄n° s̄tituo: uel d̄
ipso s̄tu fm̄ quē sentit a. determinatū sit h̄ mō.
Encipit expositio tertij libri de anima.

Euseb. *Contra cunctis expositio letitiae libet de amicitia.*

q Aonia autem antiquus duabus duis
diffiniunt maxie aiaz: motu qui
est in locu: et in eo quod est intelligere:
et discernere: et sentire: considerare:
duis est siquid iter sit iter intelligere:
sentire: videtur autem et intelligere et sapientia
quoddam sentire esse. in utriusque enim his aia iudicatur
aliquid: et cognoscit eorum que sunt.

Cubitus ab aliis ubi incipiat tertius liber: ut supra dicebat: et quis hec quod non sit multum plicata sunt tamen hoc diuerte sine ut dicebat: nam quodammodo incipiunt huc tertium in illo capitulo. Nam autem non sit spissus sed ut dicebat hec sti-

in uno cap. Σ dem autem non sit ipsius, sed ut dicendum hec isti
tulatio non videtur rationabilis, nam in 2° l^o determinat de sem-
bi, in 3° vero de intellectu. In illo autem capitulo nihil agit de in-
tellectu, si autem aliquid metietur ibi de intellectu, est quodammodo
pro accessu in quantum nondum omnium erat quod intellectus
dissertat sensu. ¶ Vide ergo restat utrum liber tertius inci-
piat in hoc capitulo vel in capitulo illo. Deinde autem ait. ¶ Dicit
quod cum uolens determinare de intellectu debet ipsum separare
ab aliis virtutibus, ad tertium librum in quo determinatur de in-
tellectu prius studi capitulo in quo distinguuntur intellectus a sensu.
Incipiendo ergo hic tertium librum dicamus quod per hanc in hoc 3°
vult determinare de intellectu; circa quod duo faciuntur; primum
separare et distinguere intellectum a sensu et a fantasia, 2° incipi-
re determinare de ipso intellectu sibi. Deinde propter hoc ait. ¶ Circa
primum duo facit, quod primum separat intellectum a sensu, 2° determinat
quod est fantasia; et separat intellectum a fantasia, circa secundum duo
facit, quod primo ait; antiquos opinatos fuisse intellectum esse sen-
su, 2° destruit opinionem antiquorum; et ostendit intellectum esse
differentem a sensu, sibi. Et in oportuit, ¶ circa secundum quam
tuor facit hunc quod quadrupliciter ostendit opinatos fuisse intellectu-
m esse sensu, nam primum ostendit ex diuisis aliis, 2° ex opinione
Empedo, 3° ex opinione Homeri, 4° ostendit hunc idem ex modo
cognoscendi que dicebat antiquis hic etiam, 2° sibi. Et tan-
tag, 1° sibi. Idem autem his, 1° sibi. Deinde enim hic, ¶ Di-
cit ergo quod cum autem maxime antiquis distinguuntur, et determinantur et dis-
tinguuntur etiam duabus diuisis, vix motu suu locu: et in eo quod
est intelligere et discernere et sentire; et secundum quod videtur autem intel-
liger et sapere esse tantum quoddam sentire; quod in utrisque his, etiam
per intelligere quod per sentire ait iudicatur et cognoscitur aliqd
hinc que sunt, id est de entibus. ¶ Motus autem quod si alia non
distinguunt nisi duabus diuisis, vix motu et cognitione erit dicen-
dum antiquis; ita quod una diuisio ait sumatur ex eo quod est principi-
um mouendi; alia vero ex eo quod est secundum cognoscendi, igitur si
non sunt nisi he die due diuisio opus est oenam cognitione ale per triuenium
ad unum genus et eam quodammodo unum; quod si cognitione ait
eent plures et diuisio; die ait eent plures quod due; quod una
eet diuisio; putat ait ait est secundum mouendi; scda eet, putat eet secundum
cipiu: cognoscendi hinc cognitione una, et 3° eet, putat eet secundum
cognoscendi suu cognitione alia, igitur si motus suu locu:
non facit nisi viua diuisio; et cognitione non facit nisi viuam
differentiem; opus quod ois cognitione ale sit quodammodo una
cognitione, et quod ait cognoscitur per sensum; et per intellectu-
m eadem erit cognitione sensitiva et intellectiva; et idem
erit sensus per intellectus. ¶ Deinde cum dicit.

Cest antiqui lapez sentiré idem esse aiunt
sicut Empedocles dixit ad presens uoluntas
angeli et in hoibus et in aliis: vnde eis
semp sapere altera p̄stat.

Constedit hoc Idez per optionem Empedo, dicitur quod etiam
tum prius aiunt Idez esse sapere et sentire; sicut Empedo, dixit
qui vult quod ad pensum, id est ad pensum corporis et ad presentem horam.

raz uoluntas augeret in hoibus et in alijs si alta ab ho-
mine habent intellectum; vñ eis tam hoibus quam alijs sup. di-
uersitas tuis uel horarum semper pstat sape altera. s. dixer-
it; quod si Empedo. sibi diversificabat ceteris et hora-
sic diversificabat nostrum sapientiam et nostrum intelligere; sed
hoc non esset nisi intellectus esset sensus; ergo ex opinione
Empedo. patet antiquos opinatos fuisse intellectum
esse sensum. C. Notandum autem quod dubium est apud quosdam,
utrum aliqua anima ab homine habeat intellectum. hoc autem co-
surgit propter duo. primo propter ipsa corpora supercellestia que
ponuntur animata. uolunt enim quidam quod ex corpe celi: et ex
eius anima fieret vnius enim esse ita quod celum esset anima. et hoc vi-
denter sonare uerba Ausecum in metaphysica sua dicen-
tis quod celum est anima obediens deo. scđo hoc potesttinge-
re propter quedam alia animata. dicunt enim pigmei non habentes
animam et tamen hanc intellectum ab aliis habentes. i.e. prius hic anima; quod in
hoibus et in alijs animatis augeret uoluntas ad prius sup.
si aliqua alia animata ab homine habeant intellectum.

Bubitaret forte alios, vñ sequit ista conclusio
q̄ si uoluntas hois augeat ad p̄n̄
q̄ intellect⁹ sit sensus. C Dicendum q̄ sicut appetitus
nālis sequit formā nālem sic appetitus aie sequit for-
mā apprehensionis, nā sicut ad formā grauis; sequit incli-
natio ad aliquē motū ut ad dorsum; sic ad formā ap-
prehensionis sequit inclinatio ad aliquid motū ut ad fugā;
si illa forma apprehendat sub rōne noctiū; uel ad pse-
cutionem si apprehendat sub rōne p̄ficiū; et illa incli-
natio sequies apprehensionis oicit appetitus aie.
cum igit duplex sit cognitio: sensitiva, s. et intellectiva
ut supra dicebat: duplex erit appetitus: sensitivus, s. et
intellectivus. appetitus aut̄ intellectivus dicit uolun-
tas: et q̄ uoluntas sequit cognitionē intellectivā; id est
erit iudicium de intellectu et uoluntate; quare si uoluntas
est virtus organica et corporalis erit et intellect⁹. dice-
re aut̄ q̄ uoluntas augeat ad p̄sens tēpūs; cuiz tēpus fit
passio motus celestis; est dicere q̄ uoluntas augeat et
minuat s̄m motū celestē. uel est dicere q̄ uoluntas sit
subiecta celesti motū; sed n̄ nihil directe subiicit celesti
motū; uel motū corporis, aliquid n̄ q̄ est qd corporale;
erit igit s̄m hoc uoluntas virtus corporalis et organi-
ca: et per p̄n̄ intellectus: erit etia virtus corporalis et or-
ganica. et q̄ tota differētia inter intellectu et sensu est
q̄ intellectus nō est virtus organica: sed sensus: qui po-
nit intellectu virtutē organicā: dicit intellectu et sensu.
dices ergo q̄ uoluntas hois augeat ad p̄sens tēpus:
et dices q̄ diuersitas tēpis facit nos altera, i.e. diuersa fa-
pere et intelligere: ut patet: ponit intellectu esse sensu
qđ declarare uolebamus. Deinde cum dicit,

Cidez aut̄ his vult: et illud qđ est homeri
Talis enī intellect⁹ est in terrenis hoībus
quale ducit i diē pater yirorūq; deorūq;

Constat hoc idem per opinionem Homeri dicitur: quod idem aut his vult et id quod est Homeri, nam id quod est dictum Homeri concordat cum his dictis Empedocle. quod intellectus sit sensus, dicebat enim Homerus gratia talis intellectus est in terrenis hominibus qualiter inducit in die pater viroꝝ deorum, scilicet sol. **C**onstat autem quod sol dicitur pater viroꝝ, scilicet homo; quod facit ad generationem hominum. Iuxta illud physicus secundus physicus, homo generat hominem ex materia; et sol dicitur etiam sol pater deorum, scilicet planetarum; quod oculi planete recipiunt lumen a sole. **C**onstat etiam quod vicebat Homerius hominem hinc talem voluntatem qualem adducerebat sol in die; quod sol potissimum est planeta Diurnus et non nisi de die stat supra hemisphaerium nostrum. et ideo potissimum de die habet effectum super nos.

Bubitaret forte aliquis : utrum intellectus
noster subiectas motus solis : vel
motus supercelstii corporum. **Dicendum** qd cum sol et ultra
et ultra